RUi 8°76

Egy ideig K 924 sz.a.

Stoll 639

Jegyzet. P. Horváth Ádám: Ó és Új mintegy Ötödfélszáz Énekek stb. 1813.
IV lapján a „Jelentés": Sok van ezen énekekben.. kezdetű mondatáhöz.-
A Magyar Árion 8 számín 6 lapján — ugyanezen „Jelentés" töredékes másolatában megmondja H. Á, hogy a + jelzésű versekét egészen, a * csillag jelzésüeknek pedig csak a dalla mát önmaga szerzette. Ahol mindakét jel megvan, ott mind a szöveg, mind a dallam saját szerzeménye.-

Budapest 1938 IV-7 én

|:| ismétlő jel

Kisshrázy Á. Gyula.

27 inél 223 lap felső pót vonalat haszurál.

R. és u.
~~8~~
O. 46.

I

Ó és ÚJ

mintegy Ötödfél száz
Enekek.

ki magam tsinálmányja, ki másé.

8ᵉ 7br 1813

H. Amy

M. ACADEMIA
KÖNYVTARA

az

Ertelmes Magyaroknak
á kik

az Itthonit szeretik
és
betsülni tudják

ajánlja

á szerző.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

Jelentés.

Öt és Újjat írtam öszve, és adok elő itt: Hazafi Barátom! A' Névnek nintsen semmi titkos értelme; Azt akarom vele: hogy nem csak a' magam' tsinálmányi közt vagynak harmincz, negyven esztendősök, gyermekkorom-beliek; hanem a' másunnan vettek' sorában is találhatni a Kuruczvilággal egy idősseket, sőt régibbeket is.

Eleinte csak a' magam' munkájit vólt szándékom öszve írni; és csak olly véggel, hogy az Enekes Vers-írásnak mutassam valamelly homályos példáját: meg magyarázván rövid jegyzésekben: hol? és mennyire itélem szükségesnek az egyenlő végezetek' vagy kádentziák mellett meg tartani a' muzsikai hang-mértéket is? Azután kedvemjött ezen öszve-írásomat alkalmatosságul venni, ollyan Nyelvmesteri jegyzésekre és általjában, a' mellyek nekem törvényül szolgálnak a' Magyar írás módjában; mind a' szabadfolyó, mind a' kötött beszédben. Mert annyi maganos Nyelvmesterek közt, és után, egy tudós rendbe szedett Grammatikát írnom, sem hatznosnak, sem bátorságosnak nem tartom. Tudni illik; minekutánna egyet illyent országos megegyezéssel tsinálnunk nem lehete; az enyim sem lenne egyébb; mint közönséges törvénnyé nem változható, czivódásokra pedig új utat nyitó, ha nem káros is, de bizonyosan haszontalan munka: dobb hát, ha itt jegyzésekben elő adom, mitsoda törvényekhez alkalmaztattam magamat, írásimban? és hogy, ha hol nem alkalmaztattam, hibáztam:

mert

mert így, másnak sem jobbak törvényt: a' magam
tetzésének is oláh adom. E végre, nem általallottam
Gyermekebb időmhöni énekeimet ide irnom;
mellyek ha kellyel-kellyel iszerlenek is, ha jobbakhoz
érdemetlenek is; jenki se reherzelhessi, hogy ö-
zöm magam' siralmait a' halálrúl, mint ugy
mint minden élő állat a' tőle származottat:
hogy pedig esetnek meg tartásának is meglegyen
a' hasznа; kedvetlés nélkül meg irtam, és ki
tsepem bennek a' hibákat, mind a' gondolatta, mint
a' ki-mondásra nézve. Az illyen jegyzésekre valók
a' fokok után is, közben létszó számok; mellyekre,
egy annál jobbal nagyobb könyvben bizonyos jegy-
zések, magyarázatok, utalások, s némelly fenn-
segesebb helyeken keppek fejtegetések is fognak
meg felelni; nem tsak az olvasó is ki menjen mód-
jára, vers perzsa törvényjeire, ehez tartó képtére,
hanem a' történet-irásra is. Utasai Allegoriam-
ra, Bölgelkedésre, Istenit, és világi magasabb
tudományokra tartozók, fognak meg felelni: de
minek? Majd halálom után; — Es meg most
kezd is világ; de nem is lép: és nekem, az én
elképzelésem, s különben is rövid élet-időmhöz, kör-
nyül állásimhoz, és helyzetemhez képpest.
Oh, alig ha több dolgot nem ad, mint Photiusnak
a' maga' Myriobiblioniya

A' melly régibb és újjabb Eneheket másoltul veszem,
Gyermekkoromtól fogva hallottam, és meg tanúltam:
azokra pedig igen kevés jegyzést tettem; mivel azok a'
közelebb emlékezet tárgyaira nem, hanem jobb arra a'
legyes gondolatjaimra tartoznak; hogy a' mennyire
tőlem áll, meg mentsem őket az örök halálnak Irtá-
való

való, és sokaknál egész a' nehezteléstis tudva van, hogy én
a' régiek nagy bérülője vagyok. Sőt is meg vallom, hogy
egy olyan régi kurta darabnak, mint: Batyolat a' ku-
tyuez, vagy Jut az Olih hegy oldalon, vagy Arva fiálla
sának volt a' vesztében, károsbnak tartom örök
el veszését, mint a' hódoltató Táborból egy hatvan
fontos ágyúnak. Össze irtam hát a' miket vagy
egészen, vagy töredékben tudok; és elejibe tettem az
ének hangokat is, (: de gaz templomberi, Muse mon-
dó forma hozzáadással:) leket, hogy némellyeket nem tö-
heletesen; némelly rövideket pedig ki is töltettem, mel-
lyek valaha másképp lehetek; és a' mellyeket jobb pe-
dennek eredeti művességében, ha még valahol meg vagy-
nak, meg tanúlni. Az újabbakat, a' nélkül hogy egyik
vagy másik szerzőnek Boeotai érdemei vesztek vol-
na, tsak azokat irtam be, a' mellyek tudtomra többek
előtt is méltóságosak és remélhetem hogy tsak esztendő
múlva, olyan, vagy a' közmondásban tsirálnam-
tsekintetéért nagyobb érdeműnek lesznek, mint ama' Jen-
nyen tartod a' Nagy Orod' Kerály Bozony (: vagy tsábra:)
Vaira. Sok van ezen énekekben, a' mellyeknek ének
hangjai, vagy a' mint mondják Nótái: vagy Arriaji
is a' magam munkája. — Olyan énekesé a' ki semmi
féle musikát nem tanúlt ekkor vélnának főképpen
annak bizonyságai; hogy az az idétlen Recensens,
a' ki az Austriai Annalisok' Jeninsi Daraljában 1811
pag 326. engem' is elemzi Wicht ezimmel kopontia-
zott, a' látatlanrúl és hallatlanrúl ítélt; mert ha
azen keresetlen Bíró (: a' tsinek, ha idő lesz hozzá :) bé-
vebben meg fogok felelni:) hallaná az én enekeim' hang-
mertékjének a' musikai Tekintetből való egyezését: ha
benne m valami különös poetai hiányosságot nem talá-
tana

lana is: a Magyar nyelvnek hasonlíthatatlan derékségén valóban Pindárhoz-ra; mint történt más nemelyekhel is, a kik ércheimből hevesb részek-ki elenc, de még ÿ nem vagalmazzak. — Át Kótáhban a rövid hangok o. a hosszúk ô jellel vagynak különböztetve.

Vagynak ezen Gyüjteményben némelly olyan fajtalanabb darabok is, mint a millyenek voltak Sappho is Ovidnál, ÿ el vetve Ovid (a kinél elfogadtatnak ÿ más többek, ugy tetszik, szemérmesebbek) Ezeket én, a mint eggmás után öszve irtam; el takarva, be vettem tettem, ne hogy valakit botrán hozhassanak; hanemha magok önként ugy akarják: Különben is, gyüjteményem nem annyira azért, mint maiscát halálom előtt álly ha lát világot. Vagynak ellenben benne ezen énekek is, ÿ a kik czélban gyönyörködnek; bennek még több verselö tüzet találhat, mint a mazokban.

Többire, a' mellyek akar fajtalanságot, akar Superstitiót, akár más valamelly vagy erkölcsöt vagy észtelmet, ÿ állitásokat mutatnak; nem lehet azokat az én tulajdon érzésimemé tenni: s nem ÿ tekeli á ki a Dramatica Költöj természetét ÿ theatrumját észti. mert a Dramában annak a személynek character e van ki nyomva, a' kit a Költö elö állit, nem pedig magáé a Költöé.

Az Ezerk énektöl fogva a Ezerk ig egynehány üres lapot hagytam, midön ezen jelentésemet irom, hogy legyen hely azoknak, a' mik még közzétehetnek; ugy a' másodpapnak közt ÿ a' 191. 192 lapot: nem különben a 198--199. ÿ 251, 252, ÿ 288--290 lapokat; melyekben tehát, ha mik lesznek, késöbben lesznek be irva, mintsem ezen jelentést be tehessem: mi: ugymint 8ra 7br 1813

Horváth Ádám mp

12.

Az Enekek' Rendje A.b.c. szerént

Bal felül a számok az Enekek, jobb felül a könyv levelei mutatják.

317.	A.a.a. Lesta sunt tempora	240.
319.	A.b. ab. a.b. ab	241.
299.	A' barátok feketében	264.
553	Absit hinc et vacet a Nobis	249
109.	A' Cziklopsnak egy szemes festnek	172
86	A Dig szerentsésen éltem	87
226	A dva Kántorskem innen mar	204.
104.	Aj egy tsókot Rózsim	107
232	Ajon Istem jó éjszakát	206
228	Ajon Istem jó szerentsét annak az Anyá-	205
288.	Ajon Istem jó szerentsét, hogy röszt	228
189	Aversa Sufficere Labor amantibus	182
288	A' Sowárné Kadarja fel allon	220
137	Aggarkodik ÿ késpörül part isi	142
216.	Ah bimah crepitea fejem!	199.
281.	Ahol meggon egy Kÿ dyán	226.
118	A' Let ikfot vnemar	177.
166.	A' liket a szerentse fel von	157.
121.	A' lit el felejtem	118
70	A' ki vitéz vala	65.
344.	A' Kinek most kedve nintsen	248.
164.	Alom álom! ez Alom!	136.
293	Alul áfa alul végd	263
372	Alulzúl fuj hideg fé	259.
351.	A' menyecske a fóbabar	249.
462.	A' mit adtam jegy gyürümet	265.
74.	A' mit edgyek mondanak	66.
300	Amor kezekeik egy fehérre	231.
444	A' nagy Király jön	308.
221.	A' Nap kezül, Hajnal szinül	202
309.	Angyom adott egy pergátsat	208.
291	Annyi nekem az irigyem	228
276.	Arate bonos arate	225.
169.	Arionnak ki fületlen vala	139
265	Aroh fallásánál volt egy veszedelem	222
274.	Arra fejünk jegy nyomorult	198
176.	Az van szivem szivemet	146.

149. Az isten áldra szemeimből — — — 141.
280. A Házasságban ne igyhálj — — — 227.
90 A szemérmes szív új az olvasás — — 92
108. A szerelem kasogtja szivemet — — 111
101 A szerelem szárnyan jár — — — 106
89. A szerencse gyermekével — — — 49
407 A te gyönyörű allyas tarka — — 267.
380 A Zsaplárné lába hő zött — — — 267.
387. A tűz helyre hozz fel ültem — — 262
327. Az a legény tyuk szaja hűlt. 240.
124 Az Apostol Szent Pál szava — — 120.
240 Azé legyen ezé kurta. — — — 211.
364. Az en k.-m Borbély legény — — 258
83 Az én nehéz fejfájalmamon — — 82
393 Azért adtam egy garast — — — 264
149. Az igaz barát képit festve — — 138.
114 Azt hallom Kedvesem! el válya — — 175.
113 Azt mondják a kik nem tudnak 175.
396 391. Azt mondjak hogy nem illik szeretni a magyart. 130. 259
304. Azt mondjak ezt mondjak — — 234.
272 A' vén Asszony bogárzott — — 224.
267. A' vén Asszonyok — — — 222. (No 59)

302. Bánkódjad az én szivem, — — — 202
123 Bánkódjad szivem jaj mint keserég — — 120
144 Bal szerencse, hát valaha — — — 136
195 Barát nóra — — — — 185
162 Barátság barátság — — — 134.
253 Be borula, már el mula .. — — 218.
182 Be keserég ennekem — — — 175
183. Be keserég nyomorúság — — — 177.
172 Be kevés ember van — — — 161.
223 Belgrádba vitézim! omoljatok — — 203.
46. Benn van hát már a' tanez — — 39
237 Bocsi kemet új vagy hímet — — 208
95 Bizonyára, szánakozásra méltó — — 29.
664. Bérrel el alolt a nagy erő — — — 54.

20.

193. Bolyog égek! yaj Ti vagytok — — 162
131. Bolyog ember a' hinek sohova nincsen — 143.
100. Bölcsőmből ki kelvén — — — 123.
134. Bolsáp el már ón fájdalom — — 147
335. Bruná bruná, fissen papná — — 246.
63 Bursiász bajtárs környékül — — 53
434. Buzdulj szivem imádni — — — 296. (No 20)

315. Clerice, Clerice! — — — 239.
308 Csak az nehéz keserég — — — 258
286 Csaknem el ájultam hozz meg — — 227.
287 Csere bogár, gyere bogár — — 228
390. Csipd meg bogár a' leggit — — 262
240 Csipke bokor kerek agyag — — 209. (No 7.)
396 Csipke bokor pókháló — — — 227.
448 Csókolom meg — — — 130.
343 De drága kincsem vinnem ezt — — 248
301. De meg mondom hogy ki nagyok — — 202
18. De mi az a retirada — — — 19.
160 De mit bánnám s nem ij — — — 155.
234. De mit törökém én vele — — 207
233. De mit törném fejemet — — — 207.
331 De jaj nagyon csunyán van — — 245.
439. Dicsőség mennyben az istennek — — 303.
370. Dunán innen dunán túl — — — 247.
254. Dunán ijje le mentében — — 219 (No 10)
396. Draga kincsem galambom kán — — 130.
209. Egy Anyám azt tanátsát vaim — — 208.
385. Egy a' kar még meleg — — — 262
141 Egek megint vin bánatig — — 134.
187 Egek mit vétettem — — — 172
258. Egybe jöttek, egybe jöttek a' Mihalyeri — — 220.
14. Egy ember mentek — — — 13.
72 Egyedül hegyeken — — — 65.
260 Egyben a' Cigányok — — — 221
271 Egyben a' kerek Kunsáj — — — 223.
363 Egy vén Asszony borjút őriz — — — 255.
200 Ehen vidnata marajo — — — 187.
290. Ehol jön már a' kagy nyári — — 228
448 Eleemosynam fermentum — — — 284
312 El tagyok én — — — — 239.
449. Enyhazon városon Rosája — — 313.
18 450 Enn az agyag kazamban — — 314

11

220. Allell menni, minto nint remni — 202
428 El lefáltrem, meg fepáltem — 286
241 El lehánt ezt a napot — 209
139. El loptak fievemet — 129.
178 Elsz e meg fép. Ihan vársa — 167.
410. El tólt ymet egy eftendő — 272.
313. En Oroß Miczny — 239
381. En Istenem! de nagy bűn — 267.
338 En ízem kedvéért — 247.
275 En y váltam, a mi volam — 225.
418. En ma Calestinabúl jöttem — 283
403 En vagyok a Halápe legény — 266
203 Enyhön merőhön járo — 189
223 Espevarc et nem vehme — 241.
341 Ez a pohár budyjch — 247.
243 Ezé keppin azé kurta — 211.
195 Ezer hellyáz henyor nigyben — 183
320. Ez urát nem fereti — 241.
374 Gy haj. gyöng virág — 260
270 Gy hag. mitsoda — 223
314 Enge leena herba cheri — 239 (№ 30)
424 Gyilág miolda — 285.
58 Fel ez erős fut a hevely — 48
196 Felix ille qui Crumena — 186
186 Fel nyittam más bús fievemnek — 179
23 Félre tündér remény — 21
248 Fennyen tartod a hagy Orod — 214
354 Fejér herfő fejét bor — 250
82 Filly hereit valami — 99.
117 Filly nyugszik mélly álomban — 112
336 Fő Ispány Vjspány — 247
210a Földrehel járjon egi tünetmény! — 194.
42 Francia jön lova Hnpár — 40
321 Frajmarktine — 241.
34. Fut Kezik a vár fokára — 28
175 Fut az ős s nem fokára — 176
243. Fut az Olák hegy ölvalon — 214 (№ 15)

139a Gerlicsekéint nyögdecselek — 129
210 Gyászba borult gondolatim — 193.

12.

139d. Gyenge Mimfás mit gondolsz — 130
369. Gyenge piros ket orcád — 258
367. Gyere Gyitás Katonámhoz — 256
172 Gyermekiül meg hevülve — 174
67 Gyönem a Szerzeti lova Istenének — 50
441 Gyözzelem gyözedelem — 304.

188 Ha gyönyörüségesen — 182
333 Halál ejjen hála le nyugszom — 246
32 Halm Mezzek ok né Mezzek — 27.
225 Ha meg untad életedet — 204.
389. Ha mey unod magad — 262
427 Ha meg teim Standárdod — 286.
152 Hamis szerencsének törvének — 144.
126 Ha nekem szólnál volna — 121.
137 Ha nem lettam volna galamb — 127.
348 Hányat termett a mezőnek — 249
211 Harsog az új Trombita szó — 197
247 Három óra már — 248
227 Haszontalan kedvesem el hell — 205
48 Hát Isten neki — 41.
91 Hát már a szerelem — 94.
400 Hat nap van egy hétben — 265
62 Hát nintsen egyéb hatalom — 52
217 Hát nyakleggen el vélly e világnak — 199
396. Hajdi nagyom lettem — 264.
325 Hajdi nagy te nem Korona — 242
31. Hajnal derül de fel sötétül — 27.
14 Hány Rákoczi — 12
13 Ha Travestalva — 13
274 Hány kurta nova kilyy nyugszum — 224.
87 Hervadjatok hosszu ín — 88
56 Hímen ég' gyertyéd — 46
120 Hiszed e mást hünyaimnál — 118
202 Hijjaba' hillogja — 189
341 Hol perzalum vagyatok — 247.
17 Hol az én nevem — 18
203 Holl: melly szépen világ ijj — 188
92 Hol vagy ha szivem bennem — 95
270 Hol sötétül bárányaim — 224
295 Hopp örömöm Bosperkam or — 200.

17.

5 Arvá leán írjad nekem - - - - - - 4
9 Arvái levél Kemenesaranynak - - 7.
409. Arvái tűnj el álmok - - - 272. (37)

337. Jaj egy bibo - - - - 247
342 Jaj a' vén embernek - - 248
213 Jaj be hideg ez aivo - - 198
125 Jaj faj faj de nui mikor - - 120
127 Jaj hová legyek bódogtalan - - 121
155 Jajra bajra születtem - - 148
416. Jaj hegedj be fájok - - 285
129. Jaj szivem mit gondolsz - - 121
332 Jaj jaj a' fám - - - 264.
16 Jaj hová lész ha Bécsre - - 17.
93 Jaj ártatlan galamb - - - 96.
369. Jaj pajtás katonákat - - 256
411. Jaj ez napnak hajnalán - - 276
7 Jaj velem Bajtárs! - - - 5
38 Jaj haza utaz Bajtársam - - 32
32 Jaj velek velem, imádjuk - - 43
430 Jaj életemnek - - - 287.
440 Jaj sohasem imádlak - - 304.
168 Jaj hegedj valak e tőlem? - - 158
238 Jaj hegy a' hala völgye - - 208.
260 Jaj meg ramulnak jól - - 254
330 Jajál tavak nincsen jobbul - 245
326 Jajunk gazda' szivét - - 245
336 Jajunk reggelig gazda nincs - 246
28 Jaj az én hazám - - 24.
207. Jaj hogy sok ajtajával - - 192
350 Jaj bor ez gazda - - 249
145 Jaj Vártam de mit heliett - - 136.
433 Jaj vagy Uram te - - 294.
29. Jaj Napoleon katonával - 25
262 Jajte kertem fejj legény - - 221
373 Jajte kinyem jószágba - 259
104 Jajgó már a madár - - - 110
358 Jajtola Gergula - - 253
431 Jaj ez roppant gyönyör - - 290

24.

447. Jaj de ő nála ize nagy felség - - 311
140. Jaj hazhak édes nyugalom' lakó helye - 133. (na/59)
67. Jaj kell hazj nem szívem felét - - 59.

362 Katonának hívnak engem - - - 255.
292 Kebelembe búvék egy nagy - - 229.
401 Kedja prédzem szerencsém - - 265.
135 Kellemetes kikelet - - - 126.
368 Két menyecske szeretőm volt - 258
100 Kedvő a szeretet - - - - 105
285 Két új piros gyűszűvare - - 227.
80 Kiáll legyen szélnek ellene - - 77.
102 Ki gánelyba heverődik - - - 106.
94. Kinn der Gövver - - - 97.
357. Kinyem ha in velek hálnék - - 250
4 Ki költöd Saturné fogyva - - 3
246. Korcsmárosné a' szentes Kapolnája - 213
128 Könnyű venni feleséget - - 121.
239. Krajczárainál Krakkainál 221.
255 Kyhe, Kyha, mi't jövel - - 219
388 Kuhencia hajrád - - - 262
375 Kurva vagy te Bavárkéné - - 260. (na/58)

231. Lám meg mondám Rózsám - - 263
40 Látod e Magyar hegy én még ő - 96.
39. Látod e Bajtárs meg mondám - 93.
80 Látod e Rhodem ült felednek - 42
2 Lánd a' szegény szenyvel - - 2
249. Láttad e láttad e azt a' barátot - 213
95 Láttál e olly jeget - - - 68.
349 Legyenek özvegyek napok - - 249
44 Légy te nem bánom Anyjok - - 37.
328 Lemaimitshayr 243
324 Lévai rájár orra fel 242
45a. Lóra pajtás mát nincsen még 39 (na/42)

166 Magamnak jól neveli, tartsa - - 153
383 Ma Bencsek, hétnap Szombat - - 267.
45 Marsot fújnak, kardba hívnak - 38

18.

37. Maros Segeſ Hazádba vijsza — 91.
264. Más á verèb más á fersbe — 222
76 Másſéle á termèſſet mágd nemben — 69
96 Másoh azért bisoh s nyom. — 98
199. Maj ſzépnek lenni — 187.
366. Mássz oah felfyebb — 256
42 Medvy altatni de galſa — 35
96 Medvy menyek s nem ſzeggenlek — 30
97a. Medvy nyilasal meg ſivenne — 102
100 Medvy ülöhöſſ oh hegyeden! — 116
303 Meg tolendult á Vilag — 235
256 Még hóld feleségem — 219
294 Még hóld meg hóld á Vrig — 229
33 Meg van alázva Nagy Cámbr — 28.
21. Meg verem, meg verem — 20.
156 Mellý mulandó vilagnak — 148
148 Menny föld tenger ſégjenek — 140
26 Menny: Lélek, s de félek — 23
1. Menj el. menj ſzegeny Magyar. — 1.
6 Menjetek hiv keiverek — 5.
365 Mese mese meleg buhás — 255
355 Meum et proprium — 250
420c 386. Mid fáj néked Midön el jö az en Orám — 287. 262
282 Mig á penzemben tartva — 226
179 Mig elek fej lelek — 178
95 Mig ſzerelmem közel ébem — 98
142 Mi haberg ia valahol — 133
392 Mihor b. il á Vemere — 265
270 Mihor en Katina volt — 258
170 Mihor en kis ſicziny — 166
230 Mihor Naſirozuna Kapitany Uram — 206.
134 Mi legyen á házassag — 124.
359 Minap az ugyan mentemben — 254
432 Minden rea el ne eſzted — 6
186 Minden órá egy egesz nap — 194
425 Minden teremtet allatok — 170
193 Mint ſir á ſegeſ hatyu — 286
171 Mi örömed á jeket — 184
278 Mitha ſiam Kiralyo — 160
60 Mi puhery ia ualahol? — 241.
9 Mit akarnak á Magyarnak — 49

28.

51. Mit kéſély Te Kunya fajra? — 42
197 Mit használ á pépsèg — 186
27 Mit kereſſ ki vagy — 23
153 Mit hinorèd ujra lelkemet? — 145.
53 Mit laitarok en ſzemeim! mit? — 44.
242 Mi jak neked, mi jak neked — 210.
54 Mitſoda gondolat — 47.
266. Most jötem Aradrul — 222
279 Most jötem Erdelybül — 226
146 Mulandó romlandó gyöngyüſèg — 137 (nu 35)

170 Nagy kinos á ſzivnek nyugodalma — 173
106 Nani ugyan jól gondolva, edes nekem — 108
92 Ne hij ram Amor ſzelle — 101
74 Ne gondolj vele bajtalo — 73
85 Nehez hidni czélja végit — 85
282 Ne istenrül kinyem á dolgaimbul — 267.
261 Nekem ij az önökij egy banyában — 254.
270 Nem anyátul lettél — 259
403 Nem bánom en ha ugy ij — 266
245 Nemellyek ezt mondjak — 213
229 Ne menj el gyermekem — 205
296 Nemes ember ſzivdalmany — 230
298 Nemes Aſzony Kemain Aſſzony — 264.
466. Nemhell nekem hejjin velonyt — 266
280 Nem lepek en mehaiver — 226
138 Nem lept mindenkor igy — 129
76 Nem minétze lepek en — 41.
156a. Nem nö á hüſèg ker mesze — 148.
200 Nem nuvom ki pereme? — 233
289. Nem vagyok en bereg — 228.
122 Nézd el az égèsz világot — 120.
130 Ne jáij kerzem ſzivem égèl — 122
88 Ni mit gondolt nekem ij — 88
232 Nincz egy hajtalo — 246
165 Ninczen ezen á világon — 156.
252 Nincsen e világon ennél ſzebb ſzó — 249
421. Nincz olly ſzempillantaij — 264.
222 Nyitza gyertek Legények — 202
212 Nyergeld vitéz Ampaim — 198
256 Nyolcz ſzázon tül á hatvan — 250.
215 Nyugodalom véd elmenne — 199. (nu 31)
66b. Nemsec! á mit cádij gyors ſzerencse — 59

23

22 Da lesünk meg verchovtünk - - - 20
20. Da pegyven ü 1066 caer ember - - - 20
78 Oh Annor! hi nem fel tegedet - - 75
41 Oh Cáprus! hinek hig ligendben - - 64
58 Oh egek! Alom e vag ha való - - 45
175 Oh en szegeny Belegrad vára - - 164
176. Oh me miserum Bellogradum - - - 165.
68 Oh szerge sair - - - 59.
194. Oh mely bolbog hi májoknál - - 185
437 Oh mely igen jók az ur - - 300
131. Oh mely hirlov győzelem - - - 122
435 Oh nimden élőknek Istene - - 297.
414 Oh nulandó győnyörüség! - - 282
177 Oh hiralmas Isten vára - - - 166
96 Oh szerelm' mesteje - - - 104
422 Oh szerelek - - - - 283
298 Oh Jo nagy Babilon - - - 231.
10 Örök hiseh égi Kanz 326. Olly an bereg a' szerelem 242. 129. a' dolt Kirnek szegénnyé 131 - 9
236 Örök Sáp - - - 208.
438 Örvendezek Keresztyének - - 002
296 Ösve jüttek a' Bányák - - - 231.
258 Ösve jüttek ösve jüttek ai Miklosi - 220. (nu 22)
384. Bajan győrben Komaromban - - 262
251. Banyolat a' Kurucz - - - 258
231 Bar pax super Genus - - - 206
157 Begare vitz fel Uramahez - - 149
408 Biro hajnal fenyes nap fogatra - 271.
328 a. Brittaniak Kiralysa 243
Oh Bünközti pium vösakat - - 62
250. Büspöc varosaba hogy be - - - 216, 217. (nu 8)
244 Quamdo ego pues tui - - - 211.
258 Baj mars - - - - 200
198 + Bekény vitez dicsi! - - - 186
304 Bajta Bolgar! a' pabarcsig - - 26
290 Benyeregyenek vperzsata nak - - 229
25 Bessed el vitez Kiraly nem! - - 22
132 Bitha hestben szalatz telben - - 123
167. Bitha Madar az igaz hio - - 138
140 Bobrizem hapeak - - - 135.
24 Bessül mester m. mait most ezem - - 21
269 Bot keppö Koppanó - - - 223. (nu 10)
...

235 Sárga szizmás gavallér - - - 207.
70 Sátt Rozam! hevi meg - - - 63
346 Szekmány Sergilly - - - 248
188 Szirálom mély Sálomon - - - 179.
158 Sem Nagabb Sicinus, sem nithabb - - 149
204 Szinlo ekem: Vilagi bilincsek 282. - - 189
188 Szipro vivit jucundus - - - 182
84 Siralmas életem - - - - 83
191 Siralmas volt nekem - - - 183
420 Sy benedicamus in tertij - - - 284
261 Soha sem ezem olyan jót - - - 221.
261 Sohajtagal telnek el - - - 187.
177 Sohaj szeh egy fiu - - - 173
189 Sohat tüzned szenvedned - - - 182
412 Sok kepzetek sok hevitek - - - 277.
174 Sok fiedelgiock - - - - 164.
41 Szegeny hazam talan meg van - - 95.
345 Szegeny szegeny nem gyula - - 248
187 Szemem könnyei mirek - - - 182
443 Szent egek! minden boldogok - - 306
226. 379. Szép a' deany vitez szerem. Szent szent a szerelem - 287. 260
323 Szép Annyny a' Bánné - - - 261
224 Szép szöllö ca - - - - 204.
206. Szép hajnal emlékezz fel - - 195
96 Szerelmes Jegyesem! - - - 75
190 Szerencsetlen sziában vagyok - - 183
378 Szivem szived szép szerelmed - - 260
429 Szivünk vigsággal - - - 286.
264 Szomoru panaszra - - - 190
322 Szen Fiad szen Constantz - - - 241.
179. Szüzecském kegyes kamarában - - 169
139 Szünnek lelkem siralmidat - - 151.
413 Szüz meg lelkem gyalázattal - - 279
417 Szüz Maria e világra - - - 283 (nu 95)
98 Szüz szivem hat vérek e - - - 103.
394. Talain Kingsem olyan mint - - - 260
448 Tamad a nap - - - - 309
376 Tá tüzö tepertö - - - - 260
263 Tavali bürkö hapallék - - - 222
277. Telekes boss kos gyongyös kapusa - - 223
279. Tethy águ paranyolz - - - 200
81. Trombita vár ostr - - - 78
~~84 Trombita szó ostr szerelem~~ - - - 80

419 Turebra coelorum — — — — — 284
442 Tűz van, égi tűz lobog — — — 305.

180. Való szép kedvem népe, már én — — — 172
184 Valóság e vagy jak álom — — — 177
297. Van egy hűvány kenyér, nyugvás — — 230
264 vas a patkón — — — 237
446. Végetlen romolhatatlan — — — 310
208 Végzed most almudat — — — 191.
84 Vége van én rabbi keserem — — — 45
136 Vég el ergemer galambom — — 127.
214 Vég el engem' hűségem — — — 208.
12 Vén meg uram vénd meg — — 12
278 Vészem Kenaán Asszony — — — 225.
306 Vészem vészem Kenaán Asszony — — 237
40 Úgy tetszik minthat Sipolna — — — 34.
192 Világ hatalanság — úgy e Magyar a'mi — 54. 183
167 világ! világi fáin mutatvány — — 150
234 Vinum bonum posi Martinum 246
216. Virgo fermosa — — — 239
404 Vóltál e már Canádon? — — — 266
257 Uram bántod meg a hagymát — — 219
426 Uram mikor eltemnek — — — 286.
13 Ur Isten kegyelmes — — — 16
423 Ur Isten jól lakol — — — 285
16 udvöz légy Ő Szüzes — — — 17.
19 ühü, ühü! — — — — 19
66 vajon kinek el kell mulni — — — 56.
278. Zaj zaj zaj zúg benyomban — — — 200
436. zengjetek áldást — — — — 299
57 zengjétek ki örömiel! — — — 91.
252 Zöld erdő harmatját — — — 218.

1. ✠ Hunyadj János' Magyar Mársa, mikor a' Magyar Uraknak nagy részre, tőle Losonczynál alatromban el pártolt Sisykra' kedvében ki van nyomatva a' III. Kolomben (: 1.)

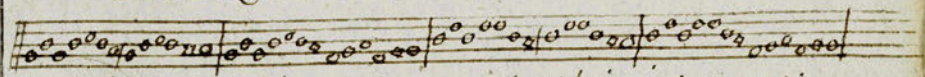

Menj el menj szegény Magyar! a' kétség' pusztájára,
Tekints az ingadozó reménység' pólczájára:
S Te a' ki tűztől, vastól, nem tudtz meg borzadni,
Borzadj mikor a' vég sors hideg jéltt fog adni. (2)
Vezettessed magadat szem-be-kötve, vakon,
Elfajúltt képzeteidről tsinált áll utakon;
kik öseink' hamvait sírjuktól meg tagadták,
Arany szabadságunkat Axanyon el adták. (3.)
Ott bonyáh-ti-takaró fedelit semmednek,
A'hólegy ízetőztató mélység, reménged nek
Alá dan ásva, s never a' kegyetlen kezre, (4)
Mint zuhog a' mélységben a' kétség' tengere
Elakadoznak a pártok, az Oltárok dűlnek,
A' nem vér meleg vérrel buzgó szívek hűlnek
Minát (5.) ősök álaja, s remény tűzet vetett
A' rósz jó' bajnyájának a' maga szeretet
A' víz-ész (:6.) Negy nagy folyó vizet meg rekesztett,
Békező lánczt rekesti a' pusztúl kerepetet. (7.)
Nyög ama' szent tűz anya, és gyászba öltözött,
Csak alig tűnik a' sok kis fillagok közöt. (8)
Te tsak menj, nem újjak már a' rend-viselések, (9)
Engedj a' végzéseknek, ha ugyan végzések: (:
Csak nyögj, és ha az egek segédedre jönek,
Ne vérzsidnak röstöld, hatem az időnek (10.)
Menj, add egy olyan kézbe hatalmadat, felit, (11)
Mellyegyszer negy be tölté a' balsors' mértékit,
Hogy meg örüld a' mit még sohgan nem éreznek,
A' Szabadság és a' rabság, miben különböznek? (12).

2

2. F ♯ Lengyel sors, az Orosz Katalin alatt. (1.)

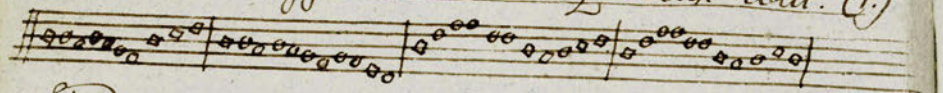

Látod a' Szegény Lengyel mint járka,
Mint hagyja magát kirablyja tsorbára? (2)
A' Népnek bonne vala Lelkiismerete,
Is ö pedig Országának ellensége.
Baltsi kut fakadt Berezvárott, (3)
De víz ez, is Varsóban is ki nem szárad;
Baldakin alatt hamisan eskûdött,
Ki Muftha Zászló alól be szegõdött.
Országbeli (4) Királyné volt Londonban,
Ihrcsia is Királya lett Bosonban. (5)
De másként vette kapták e' hír fõnek
A' világ, mint a' Muftha fejkötõnek (:6.)
Venus Amort menykövit tompítja,
Marsot is édes álomra tanítja:
Vulkánét ! tekerj rajok fogú lánczot (:7.)
Míg a' fenyes Bortza fuj Lengyel tánczot. (8)

3. Ne szalonj Országbíró ! a' kakas szótul. (1.)

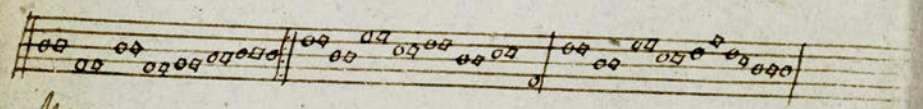

Mit akarnak a' Magyarnak az igaztalan egek?
Hitsen régen, e' térségen a' hóra Szittya jerger, (2)
A' Tsatákat Sorkunsokkal fegyverekkel Magoknak,
Is Országot! mostan Zsákmányok legyünk a' Kalmukoknak? (3)
A' hol Került, hajnal vagy nap, de sugárit éleszti:
Meg

Meg vakúlnak a' bagolynak (4) szemei mert Lényegét: (5)
De míg tékozló torkát nyujtja a' Mars Vilkanis madara,
Bálamor szólni taníja vesh alatt nóta szamara.

4. Saturnus' szerentsétje. A' Homer Iliad 2, és Platós Euthyphronja' tóldaléka: Virgilbül Aen: 8. is Ovidbül Metam. L. 1. fab 5. (:1.)

Ki tsöndes Saturné fogoly ephemusát,
Hajnalra sóvárgó pej ászony idõvel,
Bárt ûtött szülõtsével fõhrg le galaxiát,
A' Jupiter könyörgõ magadra szakáztad.
Illik hát óltárod újra fel épiteni,
Áldozni Neked és templomot nyitni
Imádni eredni és önök felségedet
Latiumi fejekbül elõ vonni téged (:2)
Te adtad Ammonnak a' pálczát kezébe,
De ö menykövet vett a' pálcza helyébe,
Véled együtt Apollót menybül le vetette,
Szánó verõ is legelõ mezéire kergette.
De addig dolgozott neved' adjucje,
Is Phebustul lövellett sugár fenyegése. (3)
Hogy fiad a' hü téged lánczos rabbá tévé,
Atyaságod' tyúzelé, is ígéri fiad lévé.
Száz tsúfi Orjasok, vótak ott vitézi;
Szavait menydörgõ hangokkal entézi
Ahhoz jõ Kedv, erhõlted, épp mind vakjára hullottak,
Minden ihletett szóllo nyelvek meg némultak:
De találtál menykõ-szivatot nyitnának,
Is máris tüzek õrnõn nyakába hullánák,
Mikor õsi felséged ígéret meg ígérte,
Is az utat Olympusra tinektek ki mérte.

NSke

4.

Nehezebb hanzolni az édes Atyával
Nehezebb a' Tebes tüzes Sugárjával,
Mint a' Titán' gyermeki' erös táborával,
A' nagy egekre törö halandó tsordával. (4)
ennek notája ez lehet.

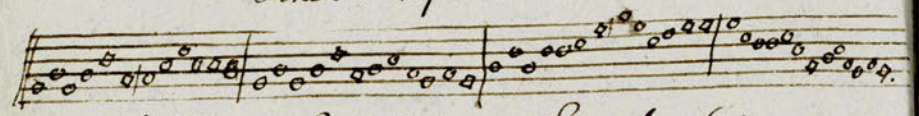

5. A' Mátyás Calorájan a' Speculo. (1.)

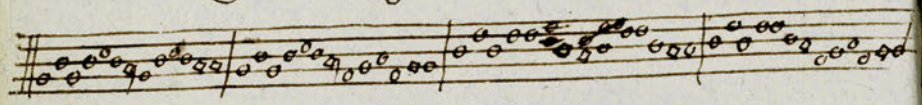

Honnét lett dicsöséged Dicsö Buda Vára?
Ki formátlanitott el e tsinos formára?
Dubranovszkij tsufot rea a' Mátyás kézából, (2)
Csillag visgalót tsinált Király lakásából.
Resselte tornyot ymánni magasabb hegyekre,
A' honnan kukutskálni ellátszik az egekre,
Kettös fényes Tükrök unkat piszorlanná tették,
Ezt pedig Krasalkovits nem azért szerzette. (3)
S hát Te ki most is tartod hazánk' koronája,
Meg szenvaded e hogy így marasztson formája,
Nem küldöd a' Speculát vagy a' Szent-Gellértre
Vagy annál is magasabb Nap nyugoti tértre.
Ide Mátyás épitsd S Király ok számára,
Vajha fejedelmeink a' Nemzet hasznára
Ezt választnák leg alább nyári lakásának
Egy dolog feleet fényes Király udvarának.

6.

6. ✠ Menése a' Nagy Gyülésre. (1.)
hasonló Notára.

Menjetek hív Követeim! Istent hogy hívjátok,
Sajátok ezen után ezer szerencsével;
Mellyen mint könnyü jutni dicsöség' halmára;
Úgy nem újság le tsúszni kétség' barlangjára.
A' hárfán magas hegyre hideg szellök fújnak, (2)
Ezt a' Zivatart ugyan nem tartsátok újnak,
De mikor meleg nap Süt és felleg fut élöle;
Vigyázzatok, hogy vagga ne tegyen belöle; (2)
A' Haza most egy terhes Menyecske formája,
Jelö hogy ha ártetlen vagy Sok lesz bábája,
Sok viperát van benne, hasát ki hasítja, (4)
A' mi kis Diszünk van is meg kímélgetésra.
Adjon Isten nagy erött erös szivekbe,
Buda dicsö Várába azzal menjetek be;
Erösítsék az egek Thron lépcsöket,
S bétsével hozzanak meg vívja bennetteket.
Mi megáldunk titeket, Te vipernák minket,
Kétség nélkül ott is itthon is dicsö ügyeinket,
Hogy a' Magyar örüljön, ne féljen, ne féljen,
Ez a' bolduog kívánság: — Isten úgy segéljen! (3)

7. ✠ Ugyre a' Törökkel. (1.)

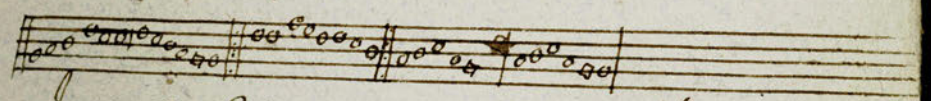

Jere velem Bajtárs! ragadd kardod, ülj lóra
Most van ismét modod, ama pusztítóra
A' ki sebhelyes ábrát rontott,
Számtalan Magyar vért ontott,
Egbül átkot kérni,
S bosszus fegyvert mérni.

Turul

Fusd mint puszitton Mohátsnál Várnánál,
Úly lésa ne lejel tovább vizzadásnál,
Szalmy illik a' Sisakra,
Magyar Kárd a' Kopaj nyakra,
Gyepse a' tömlöcb,
A' kutya hólyöghel.
Buka e pogány már, nem olly nyers mint régen
S roha te már régen vóltál Alenfégen;
Semmi hiesseged ne legyen
Hogy az egy hét régi fiegyen
Má le törülöcb
S ö földhöz verödik (2)

8 ♯ Vijza neveres. (1.)

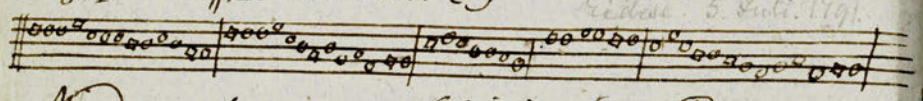

Mind arral nevetnek fohiszig szemfédink!
Hogy nagy fel tételinkhez mintgyenk fegédink;
Hogy hevesen fogadtuk dicsö Koronánkat,
S felfegge veltünk válni fuggetlen hazánkat: (p)
S lám jóra fenitenek a' fijú neveresgek,
A' Magyarok' Istene küldött segitségek.
Nem vagyunk Felfegesek, de van olly Felfegünk,
Kinek mi, es ö vsenki nekünk egyek fegünk:
Lám meg van a' Koronaa Hazánk' birtokaba
Vijza ment bosnyitokra e' szent kinos Budába
S ünnep el bár hit örzöink Vitjazo martabul.
Föld nem nyughat fog kiserni, mint Bosony, varabul (3)
Egy a' kiraly s az Ország, mindenik Felfeges,
E' helyet öszve kötte egy olly dicsöseges (4)
A' hit

A' hit sohan vesztünkre veltek lenni fönnyek;
De az ég szerencsénkre tette leg élsönjeink. (5)
Ne menj már hozzá velünk gyakran szembe-kötöt játszani;
Nálunk jen. tsak asok a' mik magyar játszanak;
De igy vonj a' Magyar szív édes kazajához,
Hogy hit is tud egyszersmind lenni kiralyához (6)

9 ♯ * A' kerek Magyar (1.)

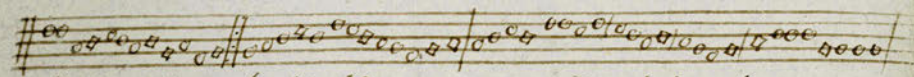

~~Hol va~~ Hova leve Nemzetemnek jó világa,!
Hol vagy édes Magyar hazám' szép virága!
Oda vagyon, el hervadva, puszta kézóva,
Elmél, erö, tekintseged, régi Nemes Virtusod lea
Gyapa fijjaba valóvá.
El vesett már természeted régi Nemem!
Ah! hogy leve ily semmivé ón Istenem!
Nintsen leg kijobb tseppje vó a Magyar vérnek,
Hat fiaink, Maradékink, ha igy megyen a változás,
Még valahára mit érnek
Ha meg tudjak a' törsökök, meg siratnak,
Hogy belejek vad ágakat oltogatnak;
De ékesnek e Magyar Magból más Nemzetek?
Nem, hanem az Erölretett Majmolások utan
ón ily alhatmi Nemzet lehetek.
Azt gondolja a' kertsösült Magyar gyerek,
Hogy jó Magyar lónak ily az árgulás nyögveg,
Majmolja a' Német ej Franz ifjeletket (7)
Akomban azok növekh, mikor lazjak nem illemi
a' Magyar testhez ezeket.

Jer

15

Jer Magyar! ha Magyar Véred van egy szóra;
Vágyik e az igaz Magyar, bugyogóra?
Szárma-szíródat a' füled melle rakatod;
Tolvaj-tabod Mosár forma Magyar tsufolód
Stibli vel ch Nagy Magyari be vonatod.
Hol az öved? hol a' Magyar Mente Palmány?
Minek az a' lajbli, kaput, Váer Kocsagány?
Minek az a' kurta gatya? tsak térdig érő?
Hord be bár vaj Ételet, vagy Hunyadit, ér,
azt mélyen, Jegedet meg nem ymér ő.
A' Hadrágod miért nem ér bár bokáig? (2)
Miért pabrák tsak az inad' hajlatjáig?
Léb-illádon Strimfli vagyon, s a' tabad fejen
Topány helyett tsatos papasz, régi nemed' így
tsufolód a' kutya-kurvanyja helyett. (4)
Hol a' guzsma, tsákos fuveg, s a' kalpagod? (5)
Miért az a' jelleg hajtó Nagy kalapod?
Nem tudod e hogy vad bőrökkel rutakedtak
A' Magyarok Hurniában, sőt ma is még más
nemzetekkel ősive nem fogyodtak. (6)
Mutogatod a' tsizmádat, mandzsetodat,
A mellyeden viselsz a' tarsjodat,
Nyomó tud formára ki nálod a bajuszát,
Nyakra valód ugy fedezi, mint a tsikónak
a' hánya, kósszúra nyúlytok nyakadat. (7)
Magyarságod' neha még is fitogatod,
Nadrágodat Magyar formára varratod,
De bugyogót mutat fellyül a' gomb s zseb rajta,
Brém nélkül is viselt már a' mentéjét, adja
jelét, hogy még ő is Magyar fajta. (8)

Az

Az állod s az ódd' alja mezitelen, (9)
A' Magyar pedig bajusz nélkül szintelen,
Szép az holmi Appony természetü emberek;
De Magyarnak tsupa ór ally tsupa sipsek
magával ősive, edj Nemem! hogy keverned?
Ha Magyarnak akkora kard légy oldalán,
Valamint egy kődönfegeo fózo kalán (:10:)
Nem egyébb, tsak görbe bicsak, vékony gyikfalo
ekfe Magyar, tudja mi volt? (11) a' ki ily ex
kardot kötött eo kerdezte a' leg elso (12)
Igazán, hogy mennél inkább ohvasodik
Ez a' világ, annál többet bolondozik;
Hagyd el edj dv Magyarom! az illyeneket,
Szerezd, tanuld, s meg betsüld, ha Magyar vagy
nemzeredet s a' Nagy Magyar Erzeket. (13)

10. ✠ Egy fenyegeto, üstökös tsillag. (1)

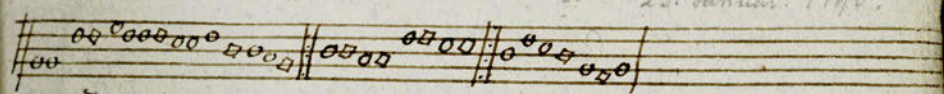

Örök tüzek! Egy karok, leg magasabb fellegek!
Mondjatok meg, mit végeznek mi rolunk a'
Sors egek?
Közel párnaink hozzátok
Mind az áldás, mind az átok,
S mi van itt mind látjátok.
A' teremtő feged nélkül nézi magas példákból,
Mint reng a' föld, es hépülget, ki mozdulna
kelyebül
A' tsillag rend tsudálkozik

(Hogy)

Hogy nem első s nem második, (2)
Hanem yak ez változik.
Venus most új egész fényben öltözve járás egen, (3)
Mercurius noha kétsíny sínt olyan szép most
régen (4)
Egyiknek sincs változása,
Holott alább jár forgása,
Mint ez szép föld járása. (5).
De ezen mi lak helyünknek max térországa tengelye,
Úgy tetszik mozog talpának mozdulhatatlan
helye (6)
Jár utolsó végre csillag,
S a' mit mi az égről értünk
A' föld ég meg mi értünk. (7.)
Értünk; mert rendetlenségünk terheit nem bírhatja
A' föld, s meg vonta fen tartó kezét azért
Atyja,
Azért térország útjába
S omlik ily új kerába
Régi valóságába. (8.)
A' negedig emberi Nem teremtőjét ígyfolyt,
Hogy vonja meg gondviselő kezét, mint egy
unfolyt,
Maga vesztét sejtette,
Bűne rabjait nőtette,
A' földet vészhette. (9)
Oh ha a sarkas tsillagot, melly majd elébreszdő,
Akkor találja fel kezni ez fel tetszett esztendő, (10)
Midőn a rendetlenségnek
Terhe, meg fesűl az Egnek, (11)
A felső tengely végnek.

Ki

Ki nyomja ez gombolyagot el indítja új ábúl (12)
A' mellyre ki görditetven a' Teremtő markából;
Szép kezdetje el tetszik,
Természet rendi fel bomlik,
S e' nagy rest ősére omlik. (13.)
A' közép tűzhöz vonódik, el tetszésben tűz lészen,
El tűz mint egy futó tsillag, és ki tölti ágyát. (14)
Akkor a' tűz meg próbálja,
Ha a' teremtő formája (: 15)
Sullyos kezét ki állja.
Mars, kedvi tűzbe bocsátja most a' föld kerekjét,
Nem elégli bástyának a' világnak két végét (16)
Holott, ha Isten tűzait vesz,
És a' föld tűzzel el nem vesz
Egy ólnyi sincs elég lesz. (17.)
A' halandók lak helyeikből fegyverrel kergetnek,
Kiholtan ki elevenen másunk költöztetnek, (18)
Érzi a' föld mozgásokat,
Nyeli a' vér omlásokat,
Sajnálja romlásokat. (19)
Úgy vagyon e' világ tényám: ott is, a hol gyülekezel,
Mint itt a' hova vesztedre fegyverrel vezetnél
Talán születésed helye,
S lakod sivatag érdeje,
Nem illyen vér mezeje. (20.)
Nem jobb volna e rongált szűz bordádból ki
menni? (21)

Mint

Mint itt majd kijerstetelet majd Énekö vet per-
vedni. (22)

Melyet mindenkor jaivalla
S már többször rá is vea vala
Vezéred örjö Angyala.
Ha ugyan a' mint Te hitted Kanahánra találtál
De, hogy könyi nyerseségedet helyett puhaivá valtál,
Szüz köntösöd hongyosodva,
Szép orczád be ranezosodva,
Vezéred el korrosodva. (23.)
Próbáld meg ha fel találnád ymerelen hazádat
Kérdezni meg az éo forgasd fel dörö-jegyzö Krv-
nikádat. (24)

Oly tanitnak jövendöket
Az egek, (25.) kérdezd meg öket,
Mit örj, s millyen időket?
Orvh tüzek! égi kardok s az
ij. Jázogató (1.)

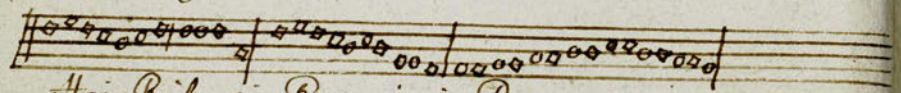

Haj Rákóczi Bertsényi, Bezeredi!
Magyar Vitézek nemes Vezéri!
Hová lettek,! hová mentek? Válogatott Vitézi! (2.)

12. Travestaltt Franez átok. (2)

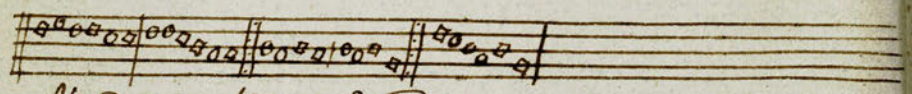

Véred meg Uram Véred meg
A' Világ Asztalát
Sodronyai felleg borittsa táboradat
Zabolázd meg bennt erödedet,
vagy
Vagy Kergessd el vas vesszödvel
Hatalmas Kezeddel. (2)

13. Travestáltt Rákóczi. (1.)

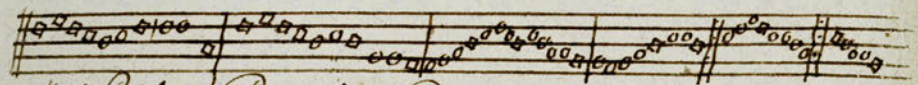

Haj Rákóczi! Bertsényi! Bezeredi!
Magyar Vitézek nemes vezéri!
Mit mondanak azok a' meg költek ezeri?
A' kik a Hasza föhelyen, Egy Asszony kebelében,
El vesztek honyi fegyverek Erteretek buzogvan vérrel
Dunnon' mezei. (2).

14. Magyar Föld. (1.)

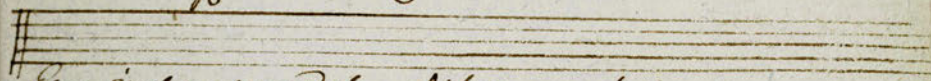

Egy éneket mondok, A' kik nem bolondok
S meg hallyák,
Hogy jöt tölteni Jó, s verset költeni
meg vallyák
De vallyon miröl legyen beszédem?
Mit fenget az én kurom s kesém?
Im mindjárt meg mondom,
ettöl mindt szünik gondom
Bevallj azért szaporán én koram!
Ethelyütt számat, ékes Magyar hazámat dicsérem,
Apollo segedet Es ö segitségét meg kérem:
Kiki dicsérje országát
Amelyhez ö leg szebb jószágát
Azt hiszi élete vége, s melynek fényét ette,
Es jól látja s tudja jószágát.
Magyar országi föld Aldos, termékeny, Zöld, Ha mi nagy
Buzával jól veten telhes, bőven terem e' nagy hires,
Bőrökhöz is gaborával, Mellyet nem kell babérával
Az ö földbe detni, Mert úgy is vehetni
Az jó termésének hasznával.

Asz

Arpa, Köles, Rosz, Zab, Tengdina Czirok, Bab, Kender Mag
Mellyekhez Kell Orsó, Ismér lenyge borsó van jelen,
Sok tök, Sinnye, és ugorka, Mellyre jó egy ital borsa.
Tönök búza és máz, Mellyel tehi sok Zsák,
Mind van, a'mit kiván az ember torka.
Hagyma is sok féle, Rakva sok kert véle, Sálata
Lappácsok pityóka, Bab a répa retek, Káposzta,
Durma gyökér petrezselyem Zöldellik mint sep Zöldségben,
Ugy az Amo kapor. Sürü mint a sok per
Kinyen többrül pólnom wöm is helyem.
Hát a Virágokrul, Rósákrul szagokrul mit mondjak?
Mint gyülagok égben, Ragyogó képpekben Szint olyak.
Vio Lákbul Ifjú és Gyz. Bokrétat és koszorut fuz
Szegfünek illatja, Orrunkat meg hatja,
Liliomtul távoly fut a rosz büj.
Acz mikor hüves, Mezö kies füves. — villákkal
Rakunk sok boglyákat, Földünk sok szaglyákat szénákkal.
Sokat teremnek a retek Mellyet a barmoknak ötjetek.
Nyárban fü mellyre, Télben széna kellyre,
Nints a mi földünkben semmi vétek.
Vedd a lovat szimba, Mellyet fogtak haimba; nem lehet,
Számlálj a sok barmot, Ökröt melly hüz jármot. Nem lehet,
Sokaságát a tehennek Látszik a tejünek Ízének
Tinókat borjunak, Kershének és jukhnak,
Erdön mezön ereznek legelnek.
Rakják hegyek völgyek Tejjel tele tölgyek folyásokkal
Melly kaprok kötve hagyva, Abból kerül fajtot Nyomtatásra
Ki mondani völna hány baj, Mennyi ita a tehén Juh vaj?
Síros túrúl sajunk, Van fogyunk és hajunk
Kasokban mézet rak a sok méh raj.
Nyissa hasat tölcsünk, Mert terem gyümölcsünk bőséggel,
Baracok Meggy, Gesztenye, Cseresznye berkenye hörcsögökkel,
Szilvákkal Nagy sok szilván Ki mellyet meg lakhatja nyilván
Hogy

Hogy a' föld hatalma Tercen is sok alma,
Hogy ha kárt nem tesz az eg' ártalma.
Nappolyat és diót Mezgsörét sokat is jót bören ad.
Mert fok a hertekben sürü mint vizekben a sok nád.
Nints menyjak a szőlő törül, Sok füzök függenek ezül.
Egy mindennek feje Nemes fajnak teje
Az melly le szivárog a szőlő törül
Mustok a' pintekben, Cintekben ingekben meg forrnak,
Nints ita drágaság, Hanem örömöség a borral,
Illyen jó föld sokol ingen, Ennek párja másua nintsen,
Jtteni jól étel, bő ita a tál étel,
Mellyet ki nem adnám semmi kintsen.
Szarvas nyulat özet, Ürt is sütet főzet szakácsval,
Tolja a sok vadat, Kivánni nagy sokat vadászval,
Szabadon ita a vadászat, Szabadon a madarászat.
El halgatom nevét, Madarak sok nemét,
Mert ezembe jutta a halászat.
Tehinsz jobbra balra, Mindenfele halra a vizben,
Szakalászás tetsel, Szalat könnyen csel sok ízben,
Viza, kárasz, tyuka, penzy, tok, keszeg és ezompó igen sok,
Számlálni is gyözne. Jobb kaszakaios főzné,
Mert elegek vagnak a halászok.
De mint a hal tanyak, Ugy arany és ezüst bányak földünkben.
Mint amor vannak, kik sok kaptsot annak kezünkben.
Ezekbül sok hinget nyernek, Melybül ostyában penzt vernek.
Melly jó bánya kutak, Táplálásra utak
Ezekben öt adnak az embernek
Vagyon még egy folyó, melly ezemben forog; találunk
Sok ostrád vizeket, Csudálkozás ezeket mi nálunk,
Vagynak nehol is elegek, Természet szerint melegek
Van sok savanyú viz, Melybenvan bor is
Forrnak ebben ezekben a berkek
Sok folyót el hagyam, Keves fel mondhatnam Határnevek,
Szám új el fáradva és nyelvem el száradva a számtul
Hogy ki beszéljem ezeket, Sokom arra nintsen Elég

Adj meg Uram! minket, Ád meg jeep földünket
Hogy itt lakjunk bátran, ő morcsepen.

15. ✠ Jubileum a' Francsok ellen. (1.)

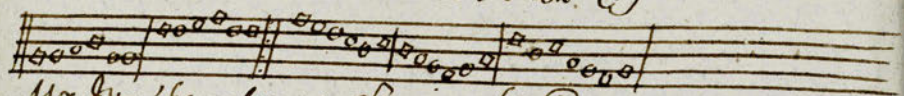

Ur Isten! fegyelmezz Szegény hívednek,
Kérésére figyelmezz El-gyengült népednek,
Hatalmas kezedtől A' Kahdor kergessd el,
Lábát kezit tördeld el. (2)

Vélejen ránk tapsot Mint ölyv a' gyúr kére, (3)
Délezegül rá kapsa a' más' fiemejeit; (4)
Kapsztunk rettentsd el, vagy tarej'at mejd el (5) Lábát &c.
Péterr ő hangjával Ugy meg rijjasztotta, (6.)
Hogy Kálist Romával galnem oda hagyta, (7.)
Vérengejgés vérd el, Tedd kappánná vérd el (8.) Lábát &c.
Szent buzgóhat járunk A' Te félelmedben, (9.)
Jóságodnak bízunk Szent fegyelmedben;
Nem bírjak crónkel Hanem magad tejj fel, Lábát &c.
Öt milliómer ez Szent buzgó járatunk (10)
Több halált nem is kér ájtatos kérdésünk;
Meg-elégszünk ezzel, Csak ezzel is vegyjts el: Lábát &c.
Ha Jenakeribnak Minden bajnokjai,
Egy erős Angyalnak lesznek zsákmányjai, (11.)
Csak egy Angyalt küldj el Vérengző fegyverrel. Lábát &c.
Csak hogy válogató legyen ez a' fegyver,
Mind fegyverforgható Vegyen itt száz ezer; (12)
A' többi felleljed el Vas vegyűs kezedtől, Lábát &c.
Áldozatot teszünk Bosszú állásodért. (13)
Itt népedet lesznek Szent fegyelmedért,
Csak hogy hamar jöjj el
Győzedelmedtől áldjad fel,
Lábát kezit tördeld-el.

16 ✠ Lajos Király' Requiemje. (1.)

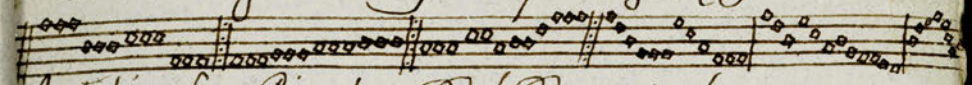

Jövöj légy Szent Péterr! engedd hadd menjek be, (2)
Innkól van egy ember, a' kit a' mennyekbe
A' Tűzből hallatlan uton borsátornak
Jobbágyim, kik hajdan Istennek vallottak: (3)
Nints köztük ügy mondnak helyje hatalmasnak;
A' Mennyben valappal koronát magasnak. (4)
Minden-tekerőből tenger rabbá tettek,
Compás fel-pékemből nyak-fejjei pergenek, (5)
Megbűntettek, El vesztettek.
Nyisd meg hát Szent Péterr! engedd, hadd menjek be,
Méltó egy illy ember, hogy lakjon mennyekbe! (6.)
Öjtim bástyáji vóltak i nevezettnek,
Ez egy Szent Roman üdvözítő Hitnek; (7.)
En is jól örzöttem hármas koronádat,
Mindaddig míg engem i a' Te Ünnepedet (8)
A' Szörnyű kalaposzó tűzül meg rettentett, (9)
I engem' mát Felsőség Maxtrjává is tett: (10)
Ez ügy vélem, elég érdem. (11.)
Szánj meg hát en Szentem! engedd hadd menjek be,
Azt mondják kik velem jöttek az egekbe,
Hogy köztetek meg van Szentek' egyenlősége, (12)
Melyben áll egyikben a' mennyei Dicsőssége,
Hogy ja Seraphinek és az apró szentek, (13)
Egy formán boldogok gazdag i koldus telkek,
Hogy pak egy a Felség, ki tett emberi mindent,
I ón is három Herczeg egy és egyformán Szent. (14)
Ha jó lenni: hagyj be menni.
(: be megy:)
Alúdva légy ör álló! én hát el megyek be,
Van egy rab szolgáló Párisban rejtekbe';
Martin ő is mint én, Felsőség, Martinyi;
Kéz nélki i szinten mint nékem a' Sinjá:

Ha el

Ha el jön, borítsd be szép Antoniamat (16)
Hadd ossam meg vele ita is Koronamat;
De jelig jőj Istem! békével nyúgodjál, (17)
Minden haggnak estem áltkd Seldat azzal,
Hogy a Haggság Nem bolondság.

17 Ł * a Maga elpiant Lajos. (1)

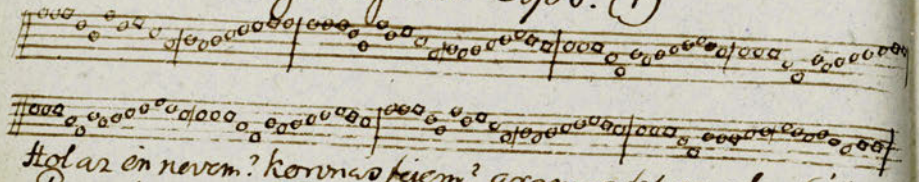

Hol az én nevem? koronas fejem? aranyas fel emelt szélem?
Buzogányomat, Baltalinemat hisi' az Isten adta nékem?
Hol az a Jereg a melly őrzötte testemet?
hol a' tábori győzhetetlen erősségel?
Hiszen lám! fünek a' kép választon engemet,
hát miként lehet ezeknek illy hamar vegét? (2)
Hol az a' puha pipereés ruha? kerpas apval, gazdagsed?
Hisi' alatzinek örvösginek langot csepteni vérek. (4)
Hát hová megyek? és mivé legyek? Istenek' Jemélyje vóltam, (5)
Egek' gyermeke, Bolgár légyek e? szolga lenni nem tanultam. (6)
Oda hagyjam e Istentül vett hatalmamat?
és fel állani lássam az egenlőségel? (7)
Nó! de kaptalan is erőltetem magamat,
ezután soha senki sem ismér Jelségel. (8)
Jobb ha nem élek, hanuly hát Lélek az örökké valóságra,
Kődi lak-keled ha ig bánt veled, Ne ij üggelj a világra. (9)

18. Ł * Orosz Retirádá. (1)

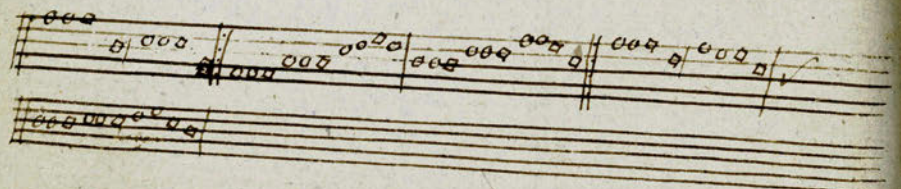

De mi az a' Reterája,
Jgyek módra bújni hátra;
Az Orosz nem tanúlt retirálni,
Nem jövök futni, de szembe szálni;
Hadra nem puha nem való vólna,
De ki jeni hézne fem pardonolna;
Rajta Rajzoh, Fiij kezához!
Suvarov megy elől, az Apátoh.

Retiráljunk! Reteráljunk! (2)
Mind le hullunk, ha meg állunk;
Minap a' fene Mórá Karatsa
Vólt kemény reteráda tolmátsa;
Ma meg a' Vér fergő Massié náinak
Ezrehet áldozék Ostorának. —
Mennyi kár van Jábrombra?
Fuss fiam! vond magad' Satorombra.

Reteráljunk, reteráljunk! (3)
Suvarov megy elől mi ji ráljunk. (4)

19 Ł * Suvarov' tudakozója. (1)

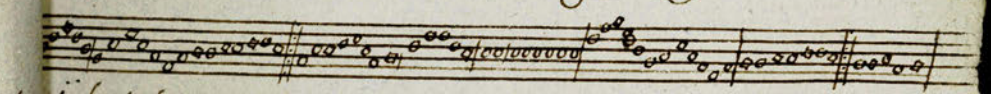

Uhú! phi! uhú uhú! phi! uhú! uhú; hatvan öt ezer tuss esett, (2)
Bajnok lételre, már Vérségesre minden ördög ejtve nyet.
Massénánál kerest, se kinos, semmi bőrtse nintsen,
le-vet, le-vette vette vet.
Sem Mórónál a' ház erdő semmit sem tsa, uldöz agyba-
fejbe vet — A' fene fegyvet. (3)
A fene fegyver-ve vette vet ve vet.

20 H * Posta Sip Petersburgban. (1.)

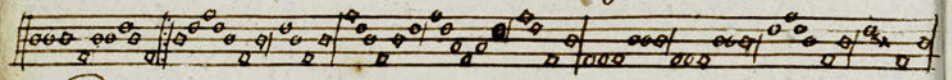

Oda negyven is több ezer ember,
Megvert a' Franczia fegyver,
Es ugyan ugyan, utólszor. — meg — utólszor.
Rossz hir Petervárra, Meg vertek Suvarovot
Nagyon, — is fokszor.
Végre Masséna-nak hátat fordításnak,
Elpusztult a' Jábor. — A' Jábor. (2.)

21. H * Sámbor Czár' fenyegetődzése. (1.)

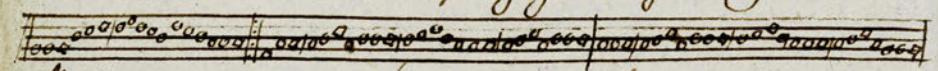

Meg vorom, meg vorom, fegyverét is a' fejére törödelem!! (2)
Valmerü ki erö, — oh de nyugge még ki lötni en velem;
Üldözöm! — hernyig üzöm, — ölözöm, majd meg érzi fegyverem;
táborát is el nyerem:
Azt a' fényt, Korsikának egy hitetlen fijának, a' fejére
Soha meg nem ismerem. (3)
Suvarov táborát elö lövem, és ha verem' onnan is hivemet (4)
Bonaparte sátorát el vesem, azzal kérkedem a' meg tsalt
öszvesen. (5)
Ez legfeslegsebb Ordója, is Bonapárt hir mondja,
hogy a' Czár bosszúlója vesztének. (6)
Hogy ahadt ma Bajtársa, hogy a' Nagy Sándor' mája (7)
Leve felforgatója Helyének. (8)

22. H * Austerlicki Kurir (1.)

Nota: Oda negyven is több ezer: 20dik Ének.

Oda letünk! meg verhedtünk,
Meg ijedtünk, meg keveredtünk
Tüz viz közé vethedtünk,
Ki el estünk, öszve lövettünk, ki rabul Franczia földre kerültünk
Ki tavaszba merültünk.

Fuss

Fuss vagy bujj el Sándor, Rabbá lett a' Jábor,
nints menny-várunk:
Vége van a' hagy pörnek, Minyájat Rajtad tö zsnek,
is meg tsúfabbúl járunk. (2.)

23. H * Orosz Pardon (1)

Nota: Meg verem, meg verem: 21dik ének.

Jelre tünö reménység! játszi szerencse, tsaloka tünemény!
Napoleoné az ég, ö Nagy Sándor, elsö vitéz, de nem en (2)
Hát Gázdám el mehetsz? Vagy a' Czár rabbá lett e?
mond meg Franczi: mint akarja az Urad? (3.)
A' Vezér parantsolja, hogy mind Néped' hullója
el mehet, ha gondolja; mind magad. (4.)

Jénai üthözet (1)

hat énekben, 24, 25, 26, 27, 28, 29.

24. H * Lajos Herczeg' halála. (2.)

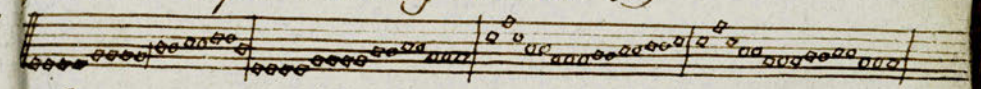

Rossznál mertem; már most érzem, hogy halálos óra ütsög:
Ez kerestem! (1) gyülöltet tsesztem magam veriben fetreng (2)
Hát! hogy? egy Franczia dvartélly Mester lett olyan na-
gyon galant? (3.)
dvartélyt mérni egy Obersztet Burgus Princzesnák is
kivánt.
Isten véled édes élet! szégyenem ki szenvedem. (6)
Az jobb véget, dicsöségest vitézebbnek engedem:
Szép Királynem! Isten véled! (7.)
bunem ne bízz ezentül,
Táboromban nints menos kéled
viselj gondot magadrúl.

25 ✝ 2dik ének: A' Király. (1)

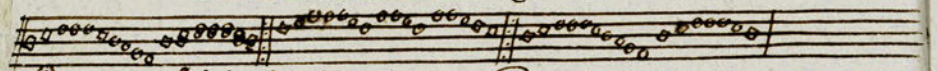

Rejtsd-el Vitéz, királyném! országodat, istőzem eseténkből,
Szedd-el Königsbergnek pazsiadat el-feilett seregünkből (2)
Biztam benned vétek-tömaromba', s hát azomba' (3)
mellyg gyomba tűzzel,
Csap meg, fátyolombúl, táborombúl, birtokombúl üzd el
A' hazd jó barátimból lett ellenség! Oh szörnyű kegyetlenség!
Biztam régen nyugodt táboromba' (4) fegyverembe' s szem-
be,
Biztam jól hagyon birodalmamba; (5) hatalm-as tűzge-
semben': (6)
Mert számtok kedvedért mit nem tettem ö ellene? (7)
bár vesztene, s benne
Magának tulajdon nyeresége, reménysége, jó vége
ne lenne:
És így mind az erö mind a' remény, mind fel-fel-
fen türemény, (8)
En, én! kétes próbára ki tettem Népemet s magamat is, (9)
S ragyjait birtokomnak elvesztettem, vagy tán kosár-
mat is. (10)
Ott termett Bonaparté vetélytelen, a' hegyetlen, fegyet-
letlen ölödöz (11)
Berlinbúl, vagy tán Magdeburgbúl is, Stettinbúl is,
Spandauból is ülödöz (12)
Fuss most, ha magadé gyenge vala pompod Muspha
fal alá' (13)
Jer most, jer a' Nagy Fridrik' sírjára, s alhass a' pihenésig (14)
Bízz máz, bízz a' számtok oltalmára, kérdezd meg mit
tégét e' (15)
Mondmeg, s fessle milyen hatalmas a' mi Kalapja (16)
tamogassa fejeken,
Mert már mint Lajosnak olyan végét kijebbfeget
jövendölhet nehéz. (17)

S Fridrikhez magam megyek nyomtam
Sorsomrul hirt-mondani: (18)

26. ✝ ✱ 3dik Enek: Lajos és Kázon. (1)

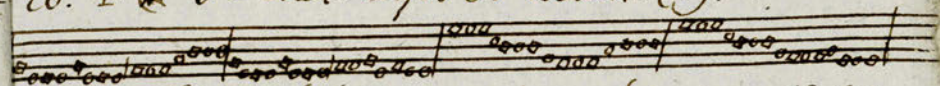

L. Mennyi félek! és be félek, újra még ma hány vesz el? (2).
Dölyfös elme! ékirtó pestelme! mennyi károkat tettél?
Sok hamar Te koldal! tsente! károk e vagy kincsed? (3)
Vigy el engem' és öngem! a' mezőkre – tul – oda. (4)
Vigy: ne hagyj hijjába kérni: (5)
K. Várakozz tsak hólnapig
L. Fridrikhez megyek kérelmi; Vigy! mutasd meg kollahid?
K. Félre (6) mit? mit! egy örgnek hogy parancsol e'gyerek?
El temetetlenekhez ez hajoba' mintsz lélek. (7)
L. Jaj nekem! hiszen talán királyom el temetetlen (8)
K. Nem tehetne, mert felette aspe meg versenyek. (9)
Csak maradj, mivel bizony mi tereszteget nem ismerünk,
En tudom kinek? s mikor tálalnak e'mi tengerünk?
Fridrikhez, mihozt hajom ki tesz túl átt e' berekben
Meg lehet hivát találni a' vitéz ligetekben; (10)
Nem találni Vára örzőkre, ut sem is mutatnak,
et' vitéz csen mezőkre tsikorgó vonatnak (11)
+ + +
K. Jer Lajos! ma már tálalma mintsz hajomnak, át jöhetsz
Fridrikhez, Ősedhez üvezálni el mehetsz. (13) — —
L. Melly gyönyörü Laurus erdö! (14) Fridrik ugye itten egek! (15)
Fridrik e az? – Fridrik ám az: – Fridrik, – ö az, – nevezek (16)

27. ✝ 4dik ének Fridrik, és Lajos. (1)

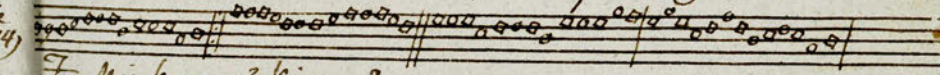

F. Mit keresz? ki vagy?
L. Lajos vagyok.
F. Mi hirt hozol?
L. Prussiában Francia erö van; halni parancsol.

F.

F. Hát az édes frigy kötésnek, a' sírom felett
Jer hatalmas eskűvésnek ugy e? vége lett? (2)
Hát! hol a' király s az Ország, a' ki vesztett (3)
S kiáz öt esztendővel újra hatta-vissza tett. (5)
L. Oh! de nem múlt a' király on s a' királyném on, (6)
Porhelyeket mutatson az az Ámaszon. (7)
F. De mit ér Achilles ellen? (8) ki fergeteg
Míg Ti héjtek, már on toppan hipp hopp hírével (9)
L. Még hertzeg. F. S egy ügyen? – onkori földön. (10)
Száz czirok el-hegy borithat bár mi vízözön? (11)
L. Ő szerencsés. F. A' szerencse tyúpa puszta szó. (12)
Egy vakert könnyen be hegyit pemes báj ürmo (13)
L. Meg ijedtünk Austerlicztül. (14) F. Te nem ijedtél,
Mert hiszen Te nem végen ij ablakon tőrrél (15)
L. De a' király. (16) F. Mert a' király nem az ön Apám, (17)
Egy maga hitt Bajnok ollen Katona lellám.
Míg halgat, olvasnak vélünk minden ostobát;
Beszéljenek, míg nem mehetz abarmi kuhát. (18)
Ugy kaptam on halálomnal a' Monarchiát,
Hogy minden gőzpezerlenek hitte Bruggiát;
A' mi vitézeink, Austerlicznél ütött ki bruggul,
Mind azo Neutralitása vesztett ohúl. (19)

28 ǂ * S[zt] ének Fridrik maga. (1)

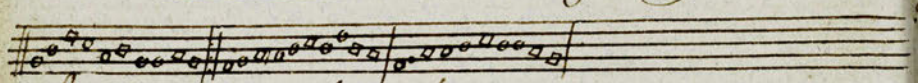

Im! az ön Nagy Apám' koronája,
S fitvein, kinek ének alája? (2)
Koporsót ki fejére tereszthet?
Egy Korsikabeli vitézek. (3)
Ti Halál' ura' néma bírái! (4)
Fel ereszthetek e? szabad e ki- (5)
Mennem, ki jegyzi Hazámat? (6)
Fel emelni le vert Unokámat!

Oh! nem: pedig Angyala sincsen
Ki Baladicumonra rehinsen (7)
S örökös vesztésre Nemesnek. (8)
Más lesz Ura bajnok övéinek. (9)
Süllyedj de Elizi-umba
Poczdam! (10) s Mausoleumomba'
Le-vakert czimerem! ha hegy e' lett
Berlinbül; az engemet illet. (11)
Irtózz Te Vitéz! (12) ki rabolni,
Vagy Jegy verem' el darabolni;
Néked is majd más, s hamar így tesz
Ha Te megszentségtelenitesz. (13)

29. ǂ Bús Ének: A' Sép Királyné Péterswarban. (1)

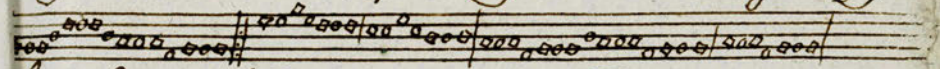

Jön Napoleon kedvével: Alj eléibe, törd agyon!
Nem birunk a' francziával; Alj eléibe, törd agyon!
Berlinen túl át hatott, (2) Engem is meg-ugratott, (3)
Sándor! azt igérted, – add meg – alj eléibe törd agyon,
Alj eléibe törd agyon.
Hirt kapott még Bambergahoz (4) Alj eléibe törd agyon,
Hogy menyecske kemenczéz; Alj eléibe vérd agyon
Udvariasan meg jelent, Oh goromba komplement (5)
Sándor! azt igérted – add meg; alj eléibe törd agyon
Alj eléibe, vérd agyon. (6)
Jenait Austerlitzé tette, (7) Alj eléibe törd agyon,
Mezeit vérrel festette, Alj eléibe lüdd agyon;
Regtalb Levantit es annál, Mint Fridrik tett Rossbachnál, (8)
Sándor! azt igérted; add meg: Alj eléibe törd agyon.
alj eléibe lüdd agyon.
Táborunkat is elmerte; alj eléibe törd agyon,
Száz ezrünket fejjel verte, alj eléibe, vágd agyon;
Kit kardi tüzzel borit, kit a' tengernek felevit,
Sándor! azt igérted, add meg: alj eléibe törd agyon,
alj eléibe, vágd agyon.

Üre

Üzve-futva már el-ére:— álj eleibe törd agyon,
A' kiszáby király-hegyére. (9) álj elejbe fúrd agyon,
En akarmire jutok, karjaid közé futok. (10)
Sándor! azt igérted, add meg: álj elejbe törd agyon
álj elejbe fúrd agyon.
Oltalom, karod' hatalma; álj elejbe törd agyon,
Szám liverésem' jutalma: álj elejbe nyomd agyon.
Csak a' vitéz függvel is Segítsz, ha nem győzöl is (11)
Sándor! azt igérted, add meg: álj eleibe törd agyon,
álj eleibe nyomd agyon.
(: Sándor felel:)
En igértem; én: — a sombá' Berlinnél kiesebb hely ez (12)
Légy ia bátor oltalomba': Spandaunál bátrabb hely
ez (: 13.)
Smerlek Amazonom! (13) Ne pizánkozz Agyonyom!
Jobb ia lakni Berervárok (15) Berlinnél ia jobb hely ez,
Spandaunál ia jobb hely ez.

30. ✠ Somogyi Gyalog Insurgens. (1.)

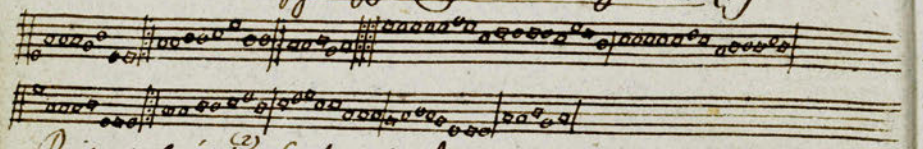

Rajta polgár! (2) a' szabadság Istvan, egy erős igazság
emberiti a' rab barmot, (3) üzve dúlva lánczot jármat
ízre porra téntt.
Botra fejszére villása (4) Egyet se hagyj virradára, (5)
A' ki bir nemes jószágot, A' ki börös s' kék nadrágot
vagy bugyogót vesnt. (6.)
Bagnétom ellen-állhat Ő, Globirjon nyit ajtókat,
Ércz fejjem lakatokat üt-le, lákat bent, (7.)
Buska pozsa kapj kaszára, kap jó bocsra kat kerdóra,
a' ki ma nemes vért ont. (8)
Szúrja bemlik a' kötélnek, kit ~~nyakára~~ fel kevélynek
a' nyakára font. (9.)

31. ✠ Fut a' Nemes. (1.)

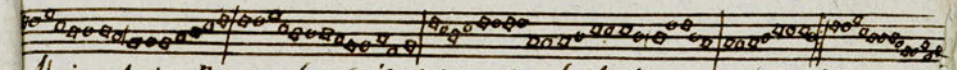

Hajnal derül, de fel pelérül mesty halálos óra zeng! (2)
Busha patkan, ajtó hasadan, bőr zörög, kard zeng:
Kapja Nemes! páripáza, Földtsink jöttek portára. (3)
Hallod e mint zeng?
Ezer pagnétos puskától, s' két ezer parapt lármától (4)
Harsog az ég, ding a' helység, s' még a' föld is zeng. (5.)

32. ✠ a' Sententiason Vitézy, és a' Mátka (1.)

Nota, Mennyi féleh,: Ének 26.

R. Halni Mégis! ah ne legyen áldozat kemény ezek!
Mint vérestül egy kegyestül elszakadni! reszketek!
Fogj meg tőrrel, ég karóddal ah! ragadj el engemet (2)
ah! reményim; veled élni pánkivetéreseimet
M. Drága Léleh! értted élek; kiért buttyúzol? Édesem!
Vasba vetve, szívreferve kösz nyög, ah szerelmesem!
Fölse lányok! a halálnak ez hatalma hogy lehet
Elgyürüzött (3) ópve fűzött egy fegyest, kerp el vehet.
R. Lehetetlen! — e hegyetlen áldozat kivántatva,
A' Bíró fáj, mint utólsó végszer, ki mondatva.
Oh Te fényes ég! ki ércz élesmet pipegteted,
Vérsemet ne add tferéire; hűlj belőle életet.
M. Vérsvet,? de hát magad de vér nekül hová lészel?
Nem lehet! — nem! — ha jegyesem el vesz, én velem vesz el
Mérgesebbek, a' bús égnek ostorai s' tűz árjai,
Ha keblönkinek ópve zengnek egybe forrt panaszai:
R. Szeressetek; ne háborogj, ne vonj fejedre s' tűzet.
El temetem en helyetem a' hű fely veled keset,
Majd, ha vérbe bé keveredve tetemet de fel veszem,
Párva lészel új növéssel ez mag új magot teremt.
M. Menj tehát Te! hív s nemes, de özvegyet hagyni Jegyes!
Nemnyelje lépjen új s' cépjen egy kinyujtott ők kezes!
S' bár ha vérszag lehetne bírta egy erős; kezze,
Nincs hatalma hogy jutalmadat kezedből el vegye

33. ✠ Napoleon Friedlandnál. (1)

Meg van alázva Nagy Sándor; semmisé lett az erős Jábor
Nem az erő, is valamerő Élet, jaj az épp a' hadverő:
Berningszennél sintsen Meg félhetetlen
Akarja, mivel ő az mostan, vagy ha van is Párisban vala:
Ott van az épp, a' Vasfiesség, Nemzeti tűz, rá termettség;
A' Német él-tőlélletség, s ki darabon nagy Nepesség
Mit Borisnak Petervár? Több egy Német mint egy Czár;
Látod e te más Vedője valál: s most koronád hajjalon állt.
Nem fületen Császár vagyok én; Ugy reverza a' köz tőzeny,
Erdememért, nem Nememért kaptam el a' koronát nemis bérit:
De hát már Berer Czár lejebb e mint Te?
S a' hagy Fridrik Nagy Atyja Vilhelmnél lejebb pinte?
Vad dölyfösség Sándorúl Rangom' meg nem ismerni:
Vagy nem elég Austerlicznél? Itt ij meg kellett verni?
Mennyi erőt el vontál? Mennyi ezer vérit ontottál,
Meny számolj most Nepadnak, kik te miattad pusztultak
(2).

34. ✠ Pör-vesztés a' Skupka fölen. (1)

Fasz Kezák a' Vár fokára, Jön Napoleon predálva,
Már a' Berningszen' nyakára Sáskorára ro-ro-ront
Győzedelmesek módjára Cserfa képpen formára
Föld ágohát homlokára, Zaplejára fo-fo-font:
Már ezres hoz ma zsatára; Hatvanat bizon Muszénára,
Ki dühös Tigris módjára Ol vér özönt ö-o-ont
Más ezres hoz ma zsatára, Hatvanat bizon Muszénára Fuj kezék
Addig tűzz-zsavast, mellőzés, Szörön vesztes, Berzeg győzés,
találja már a' mi főzés, Udvarunkra tör-öt-ör:
Az Olaj-földön kerődzsa Köt Austerliczben vivődzsa,
most Latinzunkon végződzsön, Hirtsa hozzá pör-ör-ör.

A'

A' törvény fiek, oh, egy Sator, Hol szerencse fen untig bátor.
Berningszen fen jó próbátor; Bűntet és győzőt
Hol Sudrow fen untig bátor, Berningszen fen jó próbátor
Az olaj földön kezdődzsön és stb.
Próbálj hát a' pör-vesztével Annicát a' Márs' népével
Sándor! új szerencséjével Ujra ne toborzsa,
Ne hozz a' Sor utódjára Rá kezünkön Bétervárra,
S jussón a' Berlin díjjára A' Nagy Czári ház.
Egy szalmaszál, új egy kegyetlen Ősivesztve győzhetetlen,
Ugy, kerül, hervát pusztetlen, El nyúlt és halász
Egy szalmaszál, új egy kegyetlen Ősivesztve győzhetetlen,
Próbálj hát a' pör-vesztével és stb

35. ✠ A' Spanyol Kapuczinus (1)

Bizonyára szánakozásra méltó a' mi sorsunk;
Mikor egy az élet új halál közöt futhersunk:
Oh szerzett! kutasd ja! mennyei Ur, nagy Fejedelem!
A' tűnél erő, hatalom, vagyon, szerelem a' remény, és a'
kép szegedelem;
Bátor szív s felelem:
Jöjj tűnd ivlyor, mennyköveket lövelj a' francra:
Kénköves tűt Bonaparte fejére
Erőssítsd, sőt te magad kezed végre a' Gyuta hazájának;
stb, az Erzsébet szivet, Erős Jábort új hívet,
De boldogítsd meg ama Franez Akitsvel' tzsászsát
Ji mennyei karok új hatalommal erős Angyalok
Senakerib' ellen fegyvert ragadjanak,
Minden egy Kapuczinus melle szász ezren alganak

Velünk

Velünk tüzbe vhanjanak,
Az egekre kiáltsanak:
Velünk tüzbe vhanjanak
S ha vesznünk, mi velünk meg ne halyanak:
Vedd meg Uram vedd meg Te is Cáfás Enek 12.

26. ✠ A' Spanyol insurgens Coronnánál. (1.)

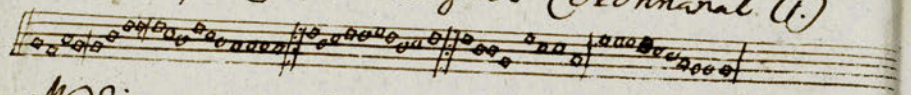

Meddig mentek? S nem tsiggyenek; Tengerek' Istene!
Futni vsport?
Fel bujtatok s itt hagyjatok? Vélet ugy e hát maj
a' Spanyol ont? (2.)
Mint ki Tüdőcsek előtt maga bont
Reist, haszut, a' tüz is arra orsont,
Igy meg futok, félelt utotok=on az erő
kebelembe be ront. (4.)
Csak Mózestül a' Kaftorul tett Tetraida ne
vólna, valá (5)
Nem hódolna most Koronna, Franczia Sas
se lobogna talán,
Lám pedig ő se vihete halá=
los sebeit hasa Londonalá: (6)
Csak, de vesztett, meg tsehesten
ujja magát ma vezembe tgalá.
Bannil Roma, hogy Ki Capja
bizik ereinek' Cáfrában; (7)
A' szinlett hit, a' czinkos tüz
káz ha talán ma se tünt szemibe.

Költsön

Költsön az a' mit az Anglus igért, (8.)
Mit se tesz ő Spanyol oltalomért,
Brittannusnak nem másért, tsak
ön haszonért szabad ontani vért. (9)
Hogy a' Sirenehnek vérzen
erre verejtsek a' hideg ón, (10)
El Cádulnak mint a' hudak,
ugy, repül a' ravasz amphibium, (11)
A' be tsapon kahas igy szabadon (12)
S tsak mi magunkra tör, ölődz aggon.
Majd tálolnak a' Spanyolnak
a' feketébb leves kátta vaggon. (13)

27. ✠ ✻ Ujra Mars, a' Franczoknak. (1)

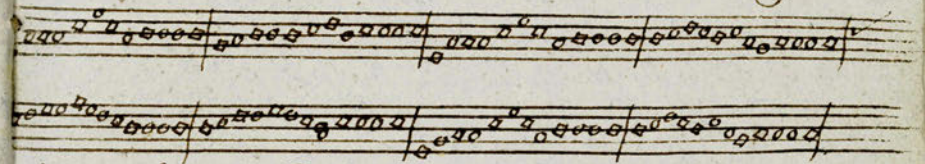

Mars! fújj hazádba ujra ki Sz[illegible] vr.!
Ez a' magyar klima nekem nem, nem egesz;
Ritka volt talán keményebb fergetegem, (2)
Nintsen annyi fegyveresem, mint betegem:
Sgva-java táborom' el-vesztegetém,
Egynehány jó Vezéremet el-temetem;
Sok van egy-két nyert de vérzés üthözetem,
Mi nyeresség drága vérzen? nem szeretem. (3)
Edig nehom' hangja vala hódoltató,
Karom, karddom a' szárazon mindenkató,
Magam való Országhoz oltogató
Hadi Mester, Alpesekben út mutató: (4)

Sim.

Is im! ma mi fordulat esca jobb sorsomon,
Szegyon erös győzhetetlen Táboromen;
Mi van, a' mit haza tudok vinni velem?
Kétszer áron vett keserü győzedelem. (5)
Mit se tekel a' Magyarinak fem az erö
Se bíztatás, még engemet nem ijmer ö. (6)
Ha nagy haddal fenyegetsz rem, fegyvert ragad,
Ha jö barátot mutatok, bé nem fogad;
Balványjai hómpi szokás is telelni, (7)
Szabadságnál jobb az arany bulla nekie. (8)
Is tán ez az a' Magyarok erös Istene (9)
Hogy se vas, se manifestum nintes ellene.
Most, midön hazámból a' remény ki hala, (10)
Nem tudom, mi lélek azt fugallta vala,
Hogy ha nintes ij a' Magyarnak ércz köpala
De van egy ki dulhatatlan ör Angyala (11)
Bár üdse táborozam vélna fohá!!
(a' Magyar felel:)
Ugy e gyunya vijska menni most ha'ha'ha!
(Franez fogyatja:)
Vijsza térsek ij erövel még valaha:
(a' magyar:)
Még valaha? ha'ha'ha'ha'ha'ha'ha'ha'ha!

98. ♯. Haza Mars, a' Győri futás után. (1)

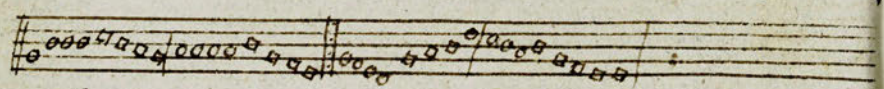

Ide haza Vitéz Bajtársom!
Itt ezen túl nintes gálláson;
Rába-körbe szép Földünkbe
Franczia rablok helyünkbe

A' Napoleon' Nagy Karja,
Is herczeh Kese egy akarja:
Lám elegett emberekedtünk,
De ha Isten nintes mellettünk; (2)
Hogy Győr alatt el szélettünk
Az fel ellen mit tehettünk
Bár ha Ballás, ij Bellona
Aegis alatt örzött volna: (4)
Bezzeg akadtunk Czinhossa, (5)
De jönne csak a' Rákossa;
Sátorát ij fel forgatnám,
Agy velejét el tiprattnám,
Még tagolnám a' győz: példa (6)
Még ér, engem' ugy fegyellen. (8)
De ma csak ugy az. menjünk el
Az időnek engednünk kell, (9)
Ittahatlu tsahanyoljo,
Szintanem nekem jobb other (10)
Gyülölöm az ellenséget (11)
Adjon Isten békességet.

99. ♯ ✻ Hadi bucsongás (1)

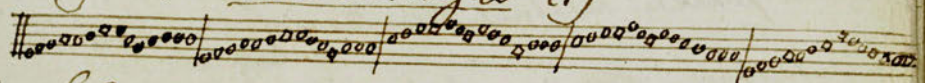

Látod e? Bajtárs! meg mondom, mi koporsót kötözünk, (2)
Mikor oltyanba kapánk, a' mihez semmi közünk;
Edig nekem jó vitéz, jó levelü Nemzet vala; (3)
Belőlem után másnak is Hunyad az ör Angyala. (4)
Belőlem után másnak ij ez
Most perig az ellenség felse vesz ij ki nevez. (5)
Drága Földes fereginknek minket ohoz, fenyeget. (6)

Ij

Új vagyok én, régibb ő, gyakorolttabb kezekben (7)
De mi haszna? ha valót világtalan vezetem (8)
De mi haszna? –
És így a' franczia hatalom Vánk ív im! el terjedett,
Óltohunk' egy vészből bírtoka nevekedett, (9)
Europa Ízig-kötésében már alúl táborozott
Szabadság ágyeha körül szép hazánkban morzsolt (10). Jaj
Nő! ír hat fém Ozorslás fém oltalom, minden c.
De alj bosszút eszünk De Magyarok Istene! (11)
Adjon hogy ez Ősink Vérés arai bírtoka, (12).
És hogy ez most meg győrbült nem a' Magyar az oka.

40. ☩ * Kifejező Marsj; arany Tid (1)

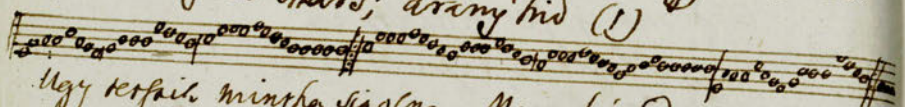

Úgy terjedt, mintha sípolna; – Megy – bár de fel jó a vilna –
Megy is hazá megy a' Bellona' gyilkos Angyala (2)
Rábakóz megszabadúla, Győr alúl már el mozdula
Sa franczától ma ki tipródula Győngy Vára' fala, (3)
Ittóza fenünk nem régen, Bámult a' nagy ellenségen.
a' mikön c' szép térségen Napoleon maga nyargala, (4)
És most ő nőnére fenhezett, Életének fel fegyverzett
Szép napunkat ki dezúti a' békejég' kicsi hajnala.
Menj tehát ellent nem állunk, sőt arany kúdat tsinálunk,
Bére pohárral kipálunk, Vigya-Marsot – trombitálunk, (5)
tsallalalala.

Menj szabadba menj, kegyetlen! éj piheny; de lehetetlen
úgy e? győzni telhetetlen Isten' ostora! (6)
Most Tőrökre mersz ki-majra? (7) vagy talán a' Czinuberajra? (8)
Törsz-li áldozó hódolatra fegyverzett Szerá? (9)
De mit törödöm én vele? (tahkerzy itten nem vetele, (10)
Van is pahadon élhet vele Szörnyomnak tenyere-bora (11)
Szembatekéjta io egy új élet támad, oszlik az ítélet, (12)
tan Bosznak új fel éled Ősave vagyon fala' kő-pora (13)
Menj tehát, ellent nem állunk Ey Ey (14)

41. ☩ * Új Zsidelem: (1)

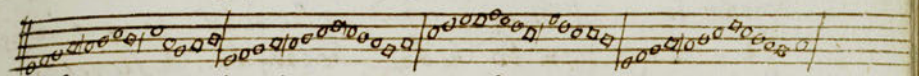

Szegény Hazám! talán meg rám tör az ellenség. (2)
Ily rezzenés, vissza menés nem jó jelenség. (3)
Talán megint Centralusként a' fegyver özön
Új rovt Ízeit s Beleps' testét barabolni jön (4)
Nem volt eleg Czinkos Vendég: Ízig szigetemet (5)
Ősve dúlni, el rabolni vall pezsgemet, (6)
Hanem mivel tűhez mivvel a' Magyar Isten (7)
Vissza szabn s megtartona Betsűs ellen. (8)
Jáhmányodat fel változtad drága tserével,
Népben' kúlsőjét elszagadád szárnyas öblével, (9)
Czimerembűl, négy Ízembűl egyet el nyisteil (10)
Ősi homyom' s alkotmányom' szőkéja leoel. (11)
Több nyisztalást új paggabást gyilkos s' ne pusztig,
Kebelemben Istenelem! többé ne turkálj. (12)
Nem hagyok még úgy-el az ég mint ígért szerződ (13)
S felfogadvá, nem maradok holtig adósod. (14)

42 ☩ * Fiesztában Anglus Centratanez. (1)

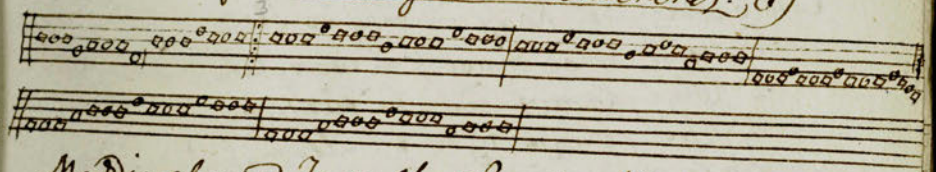

Meddig altatod Te szalfa Sirent' a' Királyokat? (2)
Kenszerited Anglus hangra járni Kendta tanczokat
Tegy le vitla (2) Czibelének ütni dobni termjait (4)
Tethi! mert Achillesednek ismerik ma Sarkait (5)
Most ugyan Napoleonnak annyi taktikája van
Hol vizes hatalmad ellen Osztromolni szárazan (6)
Kolehis, elmíszem, tereomber, adhat újra kinyelet,
Es Te újra más szigetbe törnd halomra ezéket. (7)

Fel

Fellovaltad új hatalra a' mi udvarunkat is (8)
Bérszt is adni meg igérted, és serezni társat is, (9)
Az arany nem is hibája; bezzeg ám! de fiuchet
Hol vesznünk? erőt, tanátsot, egyezö vitézeket? (10)
Győzedelmet olaj ágra törekedve keresünk,
S bé kerítvén azomba maga-hitt Achillesünk (11)
Nem jövél ugy e de Sirem! akkor, Istvánt felé,
S most te sem, sem én, karom sok erszörg ült belé (12)
A' kereshetö ha harcról, ám ha legnagyobb Vitez,
Nem segedre, oltalomra sem, ugy Ön hatalmra néz (13)
A' Spanyolnak is segitett illy alakos oltalom: (14)
Ugy e Kádix, vagy talán nagyobb lecsen a' jutalom:
De a' pázsit Europának arra gondolatja sincs:
Hogy kezébe minden Anglus-adta kincs, ugy bilincs. (15)
Britus! a' minden haláspni hasznosan akarj, zavarj,
Más ujjával a' pazarból hogy e gesztenyét kaparj (16)

43 d. Bétsben Német Tánczj (1)

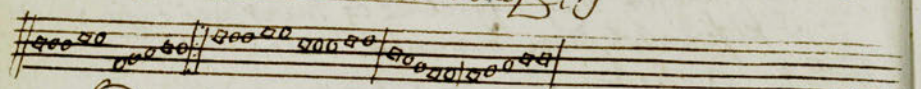

Látod e Magyar! hogy én meg is élek,
Sorsod te véled most sem cserélek,
A' holga-jármot eddig ha türtem,
A' régi pólczra ujra felültem (2)
Engemet még is épen hagyának,
Es tebelüled el nyirbálának; (3)
Nem ugy ütött-ki mint gondolátok,
Bétsi maga kárából mint Istvántok (4)
Kedvecz Csompádom! hogy kezet ujta,
Jánczolj jó szivvel a régi hurra; (5)
Jártz czentül is hövér markával,
Jártz s szerencsével sok urszoráival (6)

Lám

Lám együtt látunk köz-ellenséget, (7)
Ott is én birtam az elsöségen; (8)
Most is hozzám jön, s akar mint bárjad,
Nem megy Budára lehni Királyod. (9)

44. d. Jelelet (1)

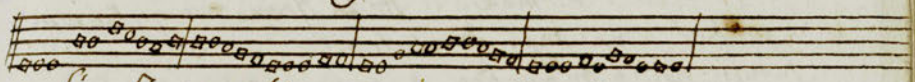

Légy te, nem-bánom, ainnyok asolnak (2)
A' minden péra meg kedvelőknek, (3)
S mint a' melly dyánynak nintsen orczája, (4)
Minden új lőrnak fehügy alája.
Nem olyan vándor az én hüségem, (5)
Nem kapja tőlem azt ellenségem;
Száz szabadsággal kevesebb száma, (6)
Egy tornyig örzöm arany bullámat. (7)
Azt régen láttam már, ha nem másból,
Abból a' hegyi fegyver-nyugvásból, (8)
Hogy a' legyi dijja a sok szép vérnek,
Még hagyják Bétsett, s engem meg nyissnak, (9)
De hát azt véled; hogy Hazámat újra
Nem sarjasznék ki szint olly hosszura? (10)
Hát ha meg kapúl Isten ujjával
A' mit nem birtunk vérés gyakával (11)
Akkor nem hizol föl vem Zsirjával,
Nem gazdagulnak több urszoráival (12)
Ne kinálj nekem Bécsi kepenyüket, (13)
Gyülölöm én a' tolvaj seggyüket (14)

45. Insurgens Mars. Tuba'Dunai (1)
á'Magyar Genius
Nota: Meddig mentek ſ az ének 36.

Marſot fujnak; kardba hivnak, kapj Parizsiak Vitéz Magyarok! (2)
Bent öltsra öltalmsra a' Hasa'Istene várja karom'.
ſ unſrol ama' buja di'adalom'
ſénujje nriat magahia hatalom; (3)
Kit fel ſülni, feltyük mülni, Erdem is, ós maga kéz
jutalok. (4)
Látd mint egy Ezentet ſ Mars Istene tüzteli Korſicha
Napoleont. (5)
Midön látja, hogy Magyarja tétova Vér özön árohat
ont, (6)
Tépő-le fejeről az illy hamar ütesen koraſett
kardi ger koporsát; (7)
Ki fejére ſok nép'vére, ſ a'ki ſvöltt romek
öt gyata ſorst. (8)
Mintig hatra, gyak ſahmatra jatſzik az a'veheres
kardi nyom; (9)
Mig mint régen egy rettſegen gyepre ſperitkatot
én Magyarom. (10)
Nápj, ha levegjaid álnak elő,
Vérd le pionyait; — el ſzalad ő. (11)
Egy ſzerteljait, ſah játékjait, ősſze zavarja
viteži karom (12)

45.a. ✠ Duna Mellyéki Mars (1)
Nota: Hajnal verül, ſ fel ſzélrül ſ az ének ſi.

Lóra

Lóra Bajtás! már nintsen más, gyak Nemeſi vitelem; (2)
Erre kíſztet, a' melly élet, az a' ſzerelem, (3)
A' Haza, honyi törvényed, öſi javad, ſzerzeményed
oltalomra vár (4)
Olly erös tör a' kasára, Olly vitéz keres gyakra, (5)
A' kivel ki tud ki kötni? gyak Nemes Huſzár.
Ez a' Rákoson Julánhos ébe ſend ki kardodat, (6)
Felſe vend Hazád' javára bár mi kázodat. (7)
Kegz kaponra vár az érdem,
En, mit adnak? azt ſe kérdem: A' Napoleon'
Vészteſege óriga bérem; Es ez engem' ém ha veres
Ontom, éltem' elvesſzem, a' gyakára von. (8)

46. ✠ Tiſza mellyéki Mars, Ekhos Járogató. (1)

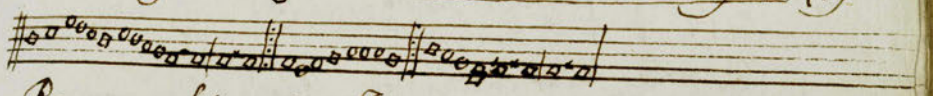

Bent van hát más a' Franez a' Német térſségen? —
régen.
Jer, várjuk le Bajtás! ama' határ végen. — végen; (2)
Basoljuk meg ott Lelkesen,
Elébb, mint kakas repdesen
a' ſzép Magyar égen. — égen. (3)
Régen jár kapazni a' más' portáj ára. — jára. (4)
Várjuk-el mint repül fel Haza nk' halmára? — mára; (5)
Ját fogadom még rájtara,
Orvbájának meg lesz adva
Ma leg utólsó ára, — ára. (6)
Meg birok én a' Franczal, mint egy kis dyáknyal: — ſ hazugyal?
Bagnetjaival ősſze gyapok egy gyalárnyal: — ſ hárnyal? (7)
Ez bajnokra nem rab ſzolga,
Sem nem nyilakkal vak orgya
Haneza oroſzlánnyal — ſ kánnyal? (8)

47.

47. Tul-a Tiszai Mars. (1)

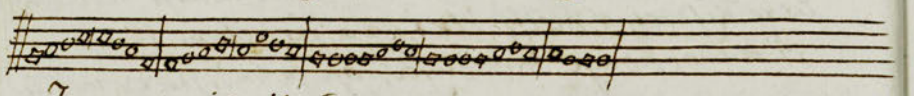

Francziа jön,!! dóra stupár!
Jól jöttes; látja mint jár; ? (2)
Marsaljár is meg ölom,
Büpbé hérét elt örülöm, le tjepülöm.
De nekü nagy Gárdája van; (3)
De hatjak nem halhatatlan,
Le verem, vagy meg ugratom,
Vas mellyemet megmutatom, nem a' hátat.
De jö az ö Jakobinjá. (4)
Jobb bíz' a' stupár' szablyája, (5)
Táborát meg zavarom,
Ugy forog, mint én akarom, Majd el várom.
De remélem a' tábora; (6)
Am legyen bár hat akkora;
Stupárit el verelem,
Gyalogjait le földelem, le merélem.
Jól lüttek ám azok, bajtas! (7)
Ugrap mellé mig lüne más; (8)
S bár vepek, mig vivodom. (9)
A' Dirsöpigrál oggodom; Ne a' földom. (10)
Vet e hát a' hoczka hátor? (11)
Vet – fujd meg a' tárogatór; (12)
Enyim a' diadalom,
Ma mint-et a' Francz hatalom,
Mint az álom. (13)

48. Rábaközi Stajer Tánez. (1)

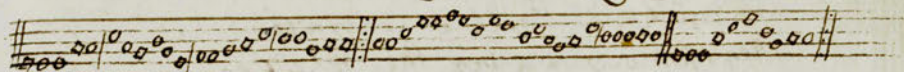

Stát Isten nélü! kapjunk rá, stohjunk rá a' Német tanczra (2)
Bétz után ugy ý minket vet a' fegyver a' stolga tánczra. (3)
A' tanez-mester nem ismeri, nem mérí a' mi hangunkat,
Csáhatót vék: ne pengessük hát, Vessük-el sarkantyunkat,
Stánd meg Arpádom! stánd unokádat. (4)
Tartsd meg ez vérrel szerzett hazádat,
Már a' Rábán túl a' hagy Sas' a' Kakas körme mivé tett? (5)
Stajer tánez végzi a' Manifestummal kezdett mérétét, (6)
Nyalka tjizmám' el rombolja pór stolga fazu formáját,
Kézött topanyom' el stabta Francia Csizó kaptáját. (7)
Stánd meg Arpádom! még unokádat is az
Isten ugy látsztik el vesse, le vesse szent kezit rólunk,
Agyarkodunk, s egy Franez komandó szóra futva harczolunk. (8)
Az Orsolany ý ugy futa valaha a' kakas szóra. (9)
Oh gyávaság! ke mélyre lek e' Nemzet illy en ostorza:
De stánd meg Arpád! még unokádat. Tartsd (10)

49. Ekuzén felel Napolcon. (1)

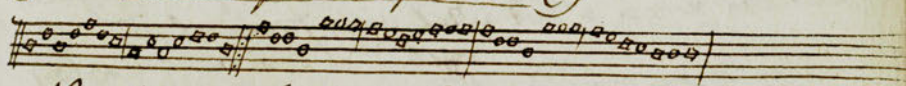

Nem Minétre lépek én, Szólni sohtam Ekuzén, (2)
Sőt tjatám, vitéz nevem' ez nyerecse-meg velem, (3)
Sőt ez adta Tromsom', Pétsi Herczeg-Ajtonyom, (4)
Szerzem elme, frisz kezek Alatt épült a' Remek. (5)
Nem Minét hozá tehát A' Stajer litaniát, (6)
De mind Ze jó Magyarom; Mind Ipam: mind Ozorom, (7)
Hogy velem ki sztáltatok, Ekuzét ugy vontatok, (8)
Ki fitzamla lábatok, s bunkóra sorultatok. (9)

Tudj

Jutsz e? Sánta! érzeni? Sorsod az élébeni
Sok crőlkövés, korább is kontra táncz határozat (10)
Meg thomosodva a' vér, meg rehedt az arany ér, (11)
A' pódigra meglepett Dekna-banhó lábra tett. (12)
Már neked tsak strájcz jú, Mellyben nints mutatko: (13)
Szólj hozza szegény Nemes! Másra nem vagy érzemes (14)
Egy s közöt a' Muftsáj, Egy a' hála, tanyl se más (15)
Ma maix a' regi tejtü sem leszi a' bú feléjtő. (16)

50. ℔ * Török Musika 1714 ben Akhmet Vezérnél: (1)

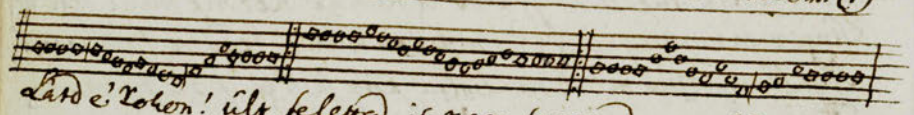

Látsz e' Kokon! ült feleted, s nem percsed egy Nemes Uradalom
S jobb e vallyon Sógor-Bátyi, mint az Ősi atyafi lágy hatalom (2)
Volt e bajunk? mit fizettél? mis penzedtél? mig a' Borsz
Volt arannyunk; sij, kenyér, bor, káve czukor, annyi vag
Sónyle Budán (3)
A' bódelom fej-béredet, kij díjjodért jó szerc sót jutalom:
Appenyiton hizelelnek hozzánk, ej dely szüzedben: (4)
S ott azokon nehezebb e az crósnak, mint ősi tőzvenyuch?
Sarczba' nehem, a' mit adtál, vagy forgattál
Egyebed' el nem ragadtam; (5)
A' mi terem térségeden bérczeiden, magadtul meg nem
tagadtam, (6)
Sem alatsony Hühér karedja nem tsattoga biztokra sin
nyahokon. (7)
Es te vispont; (: de a' Sirbúl felkél Ozini, ej közbe szóll:)

51. ℔ Ozinyi Miklos arczyeha. (1)

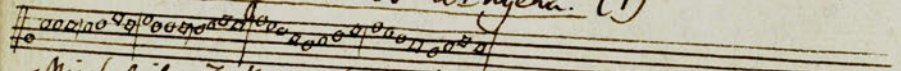

Mit beszélsz te Kutya fajta! Kapd üstökön fogam! vajta, (2)
Fizesd meg néki helyettem a' mit Sligerbe' penzedtem: (3)
Hijen

Hijen soha sem volt nékem Turbányos király sérelem, (4)
Uralkodtál ugyan rajtunk; de mint Rablo nem király unkra
Igaz, hogy Atyafi voltál, De tegyetlen! el pártoltál, (6)
Nemes vitézem zavarója, Edgy szazam' pusztitója, (7)
Hogy a' Sogor jobb e mint te? Tán engem' ezüstöt szinte,
Többet tettél Te hazádnak, Mint amaz az Orhányoknak (8)
Es jol hogy Tegedet ütöm ki, Már én meg engedek nékü:
Lássák a' kik Magyarednek; tsa ennél többet engednek,
Hogy ezek az el fajultak Ezenyira meg bolondultak,
Tsa nints kinek ezere venni, Mit tud a' puhaság terem? (9)
Jole hogy Pórtól fajzottak, Idegennel Sógorodtak,
Nagyobbára tsak fajta, s Német Appony nyargal rajta: (10)
Tsa illy utóimat látom, Most ij borsot zik a' hátom;
S bár bünöket nem adózem: De a' díjjától irtózom. (11)

52 ℔ Officium majus mortuorum. (1)

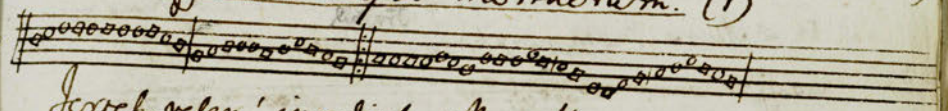

Jertek velem! imádjuk a' Nagy Urat;
Emeljünk Istennek zsoltárokat. (2)
Ő Nagy Ur ej, Király mindenek felett,
Ő tartja minket ej s meg semmisitheti. (3)
Környül vettek engem' a' Halál' fajdalmi,
a' pokol langjai környül vettek engem? (4)
Ő bírja a' földet, a' Nagy hegyeket,
Látja mikent nyeli a' Völgy ezreket;
Ám elég kemény volt a' Nagyvízsonyi,
Még ij a' völgy le tudta állitani. Környül vettek (5)
Övé a' tenger, tán még, ád vizeket,
El óltani a' pokoli tüzeket,
Sirva kérjük őtet mi Istenünket,
Mert ő tőle vagyunk, Ő tartja minket. Környül &
Közel nagyon elérkezett büdösünk (6)

Ej pap

E' puszta'n, minto maradandó vándorunk;
Egy Volt, de hibázta az ő szivibe',
Mert a' Nagy Ur' utjait nem ismerte. (7.) Körny.
Ma, midőn a' Nagy Ur' szavát hallanunk;
Ma, mivel ma mind nyájan Meg hallyátok;
Szivetekbe meg-ne-keményitsétek,
Mert pörnyüképpen el kell veszetek: (8) Körny.
Meg ostrúdva a' Nagy Ur haragjában,
Hogy nemjutunk az ő nyugodalmában; (9)
Sujtsa hát az örök tüzben Vegünkre,
S ajz ez által nyúgodalmas örökre. Környül.
E' tüz által, majd amaz erősebbek
Elváltoznak; jobbak lesznek s hűségbbek;
Mi Fénikshent szülünk uj halandóhat
Jobbakat Lelkeket, de tán addig sem tartóhat. Körny.

SS. ✝ a' Mars Metamorphesisja Tűz alatt (1.)

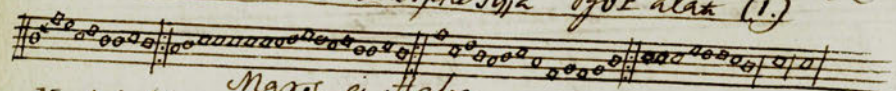

Mars, és Hebe.

M. Mit látatok én Hőneim! mit? (2)
H. Mit látatok én Hőneim mit? (3)
M. Az elő bástyán tündöklik az ég' Vezérek Angyala, Hebe (4)
H. Leg elöl kétkedvüzve maga Mars, de sietve' le téve. (5)
M. Úgy tetszik, mintha fejét Zászlóval kínálna: (6)
H. Úgy tetszik, mintha velem bátorságot próbálna (7)
M. és H. Nem ellenségem ő nekem: — Nem: nem. (8)
H. Ne: ne higyj Nemem! a' hatalom s kár-
tétel nékik Vérükbe' van már; (9)
M. Nő! de mit nékem Hebe? vagyok Tűzemet terra Lúdba, (10)
Falait romlásig bástyáját elegyszer tűzpa langba — úgy azt
H. Gyülhessz! dúlj! De micsit vonj hát hozzá szívem? ne (11)
M. Tűrj-el pejsség! De micsit vonj hát hozzá szívem? (12)
H. és M. Nem ellenségem ő nekem: Nem — nem.
M. Fut már! kerra szemi: — úgy az ne: (14)

H. Már

H. Már nincsenek üzni, — úgy az ne!! (15)
M. Ne félany! én nem bántlak; ne Magyar! fenyegess tova
Hebe. (16)
H. Ha hi fut, tessék; én itt maradok, s rohanok kebelébe (17)
Oh! nem bánt ő, nem is olly gyilkhez, a' mint rettent. (18)
M. Ülsz Mars! én már kebelemben érzek mas Istent. (19)
De van hát olly láthatatlan?
M. H. Van. — van. —

SS. ✝ A Rabbá lett Mars. (1.)
Nota: Meg van alázva ez DD. ének.

Vége van: — én rabbá lettem;
Nyertem e hát vagy vesztettem?
Oh Szerelem! Győzedelem!
ha Ludovicát meg nyertem: (2)
Ez légyen egy példyen, mellyet vallottam
Eltemben, korsz Amornak s Hébenek meg hódoltam
Isten hozzád szép környek! tőled el-esni sajnálok. (3) (4)
De ha így rendelték az egek, más nyereségét próbálok (5)
Mars is alutt légy kebledbe
Ez szerelemnek, jer Hebe!
Jer alabástyával fegyver alatt
Irtózatos vas karjaimat. (6.)

SS. ✝ Hebe, Reménység ége. (1.)

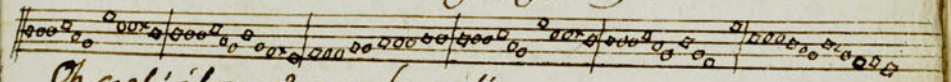

Oh egek! álom e? vagy ha való,
Hol terem olly tűzvá hódoltató! (2)
Dulni kezével! — s győzni szívével! (2)
Másoh előtt neve történetes,
S ennekem ő maga kellemetes. s. s. (4)
Sohsem előle ha halla sírást, kardja hegyén inkább ülni halált (5)
En meg (6) imádom, Lételit áldom (7.)
Angyal e ő kihez így vonatom? (8)
Vonsz szívem, és rabjad indulatom. s. s. (9.)

Mars

Nints lehetetlen az egek alatt,
Vajha ne múljon el a' mi halával. (10)
Mellje ha ércz ij, van szíve még is, (11)
S az ha vas, abbasse lesz, hevevő,
Egy tsuda Magnesea egi erő. /: (12)
Már nehi a' hatalomra törő,
S Frannsohas le verő nagy erő;
Rettegi féhit, s többeket épit, (13)
Illy tsuda hogy ne rehetre tsudát,? (14)
Bétsből emel bele Antoniát. /: (15.)

56. Ft. Menyegző. (1)

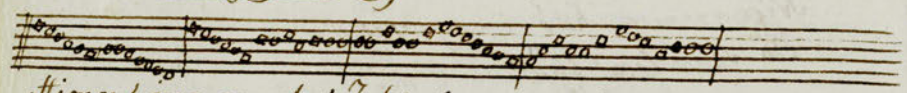

Stimen! eg' gyermeke! Je ki hogyal! még is nagy! (2)
Természet tsuda! melly hatalmas Istén vagy!! (3)
Mennyit el végezel a' mit nem képes hinni, (4)
A' mit Atlasz, s minden más nem tudnak végben vinni (5)
Nagy tábor tört reánk, szerentsejét Rettegtük: (6)
Ellenvadra is hazank, Istiát el vesztettük, (7)
S im képén vallást tön Thronunk Őr Angyala, (8)
Hogy e' hét ellenség Tsézár és Pompéj vala. (9)
Mért nem sugrál ennek, hogy Teged' küld ellene
Mint győzhedelmesnek a' Magyarok' Istene, (10)
Mennyi vért meg kémélhettél volna tsak egy szón,?
Hogy Ferenez' vége lesz ma holnap Napoleon. (11)
Hát, ha már el képtél fel fedezni titkodat,
Hajtsd végre kit Isten! a' mi jónkra dolgodat: (12)
Bé lepsd' vall peremjét forrasd vissza helyére. (13.)
Kösd Napoleonnak, hogy Sogor lett szivére: (14)
Mért ne ij lehetne a' fejedelmek közötte.
Hogy a' melly házakat Stimen öszve kötözte,
Mint az emberi nem több ij alsóbb fajában,!

Stív

Stív fiú legyen a' Vő az Atya' házában: (16)
Templomot épitünk akkor e' kis Istennek,
Jó pásztor énekünk a' jól tévő Stimennek, (17)
Most ij már ez ujj pász' ősve keltvén mindenek
Jó reményt épitvén azt kiáltják: éljenek!!

57. Ft. Üdvözlete a' Muskaui útjához. (1)

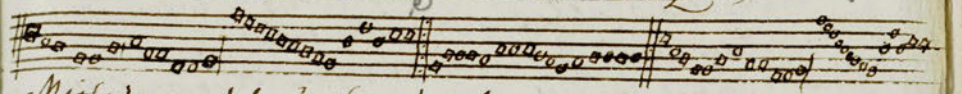

Mitsoda gondolat! a' tsiszig alatt
Ujj menykövekkel dörögni? zivatart tsinálni? (2)
S a' miatt ezreknek, bünetlen fejeknek
Törvényjének s létének végezője válni? (3)
Vad tigris az, nem ember az, a' ki tudva embert vészt ont,
Bigyelsire ij kadlire tör, belé höt és réz zont,
Engem' ij oltalom nélkül a' hatalom=
kényje szerént rabszolgaként kénszerit szolgálni.
Addig is, míg maga jait kapazni s ragadozni dühös volt
e' kakas' hatalkra dagálya. (4)
Europát példázte Julja, kölsönhöze
be hat ij szemünk' tsatázra ágyékait ij vájja (5)
De miolta nőtt Sifakja, nints előtte semmi bün sem szent,
Testvéllyitül tsaládjitul már az Arpád' vére sem ment:
Tudja e? hogy? s miként? Nőt' asztalyjaként
et' Sem' sátorában ij van Magognak Hazája. (6)
És ha már e' kakas olly kevély olly magas
emberi vérrel pezsgő fészkes tarajja (7)
Ennyi, ha már neve olly retenti leve
ha riam is ki hat hatalma s ellenem fertelyje;
Kakas hegyekre tekintek ott is ágyának ős kemenzére
Nocturnom Janusom, kész ki helém védelmemre,
A' Magyar fijai kakas Tátárjai, (8)
lesznek a nyugoti kakas ellen kakvaly s lejja (9)

De

De ha ők a' hegyek alól Össze mennek
Ohve pedig ott tüzes nyilait Apollónak (10)
Abaxis' vegyéje lesz Isten ereje
is Ostora nyakán a' Bálónak is nyomorgatónak (11)
Majd rád törnek, vissza térnek hímsőd dúlni és
Gyötörni. (12)
Kebledet ki hasgébölni és tarcsődat le törni, (13)
Ellened majd akkor a' le járt órakor
Executor testamenti is lépet Ruppónak. (14)

58 ☞ Ennek be tellyesedése. (1)
Nota: Francziára jön édra hupsáj! 47 Enek.

Fel az erős, fut a' kevélly, de törött a' kakas taréj (2)
Haza repült nem is pálaszt, (3)
Sárhány c. vagy Irtz nev alatt Szárnyas allat? (4)
A' Fel világ nézi vala, Melyet elébb be nyargala,
Mint szalad rabló hada,
De annak ő never aida, Retirada. (5)
Már az Afrikai hómyjába, Kakas hegy elcsánjába. (6)
Villoga véres fegyvere
Olthó vala, sok czere Drága vére:
De hajt az ég bubós szelet, (7)
Ki kezdte már a' Napkelet
Szárnyait darabolni
Tik fijait le tagolni, Vissza tolni. (8)
Ezzi ma, hogy Kéki nyul só
Mind az Orosz, mind a' Ruppó (9)
Ott a' Tanaisi sarok
Ver pedelmes, dühös karok A' Tatárok. (10)
En is a' tájrúl eredtem, De van itt is gyöngy szemem, (11)
Sós, aranyas, búza szemes,
De többet be ne repdess: — Hess e he hess.!" (12)

59. ☞ Sententiázás. (1)

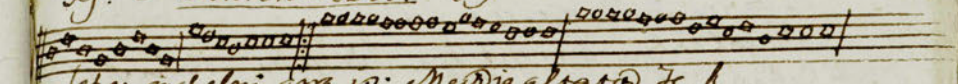

Leher ércselni érra vo: Meddig altatód te ſ.

A' Szerentse' gyermekének az Segit, ha valmerő;
Hiſz világon érdemének a' fóhas próbált erő;
Bátor az magasra hágni a' ki még le nem esett,
Bűntelen kúd ölni vágni, a' ki fok nyakat nyesett:
Miglen egyszer, a' buvár is vissza úszik, el merül, (2)
A' ki dúlhatatlan vár is a' sorára rá kerül,
Sámson a' kit ékt le verte, mert hajába' vahmerő (3)
Egy erőtlen azt le nyirte is az erőste' nints erő. (4)
A' Szerencse ij meg unya egyszer azt segitteni,
et ki jobbra-balra vonya, kénszeriti védelmi; (5)
Ott Minerva sem tud adni óltalomra Hectorhe bőrt, (6)
et' ki böriben maradni nem tud, ij az égre tőrt.
Napkelet felúl nyugotra hóltóz, a' ki vándorol, (7)
Botlik a' ki lép útjára is ij szokás ellensorol,
Fel cleg a' Nap sugárznak, fel felúl feredt az eg, (8)
Ha biztos a' fel világnak egy erős vadap, cleg. (9)
Nints az Istennek Vitéje, vagy ha van, bizony nem egy, (10)
Annak ő nem áll melléje, ki világot dúlni megy.
Egy nagy Urnak egy kalapja van karomba fok fejü (11)
Es ha nints cleg alapja tőlhen a' nagy erejü, (12)
Csak az, a' ki végtelen jó hatalma mindenen,
Nints kalamb győzhetetlen, mert ki győz az Istenen?
Termésperben egy erővel egyaranyu más erő (13)
S jobban bir mint verővel a' mi tompa vagy mérő. (14)

60. ☞ Alusznak a' Kakas (1)

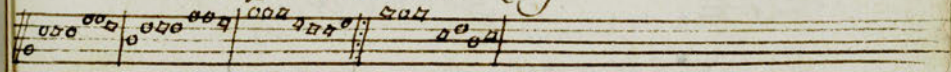

Mi sincsen itt valahol? Látsze valamit? hallol? (2)
Fehere sas, tfit! tfit! tfit! No! de halgas! ifit! tfit! tfit! (3)
Hadd alugyon a' kakas. (4)

Nap

Napkelet felül repül; De mit keres ia körül?
A barra sas? typ, typ, typ!
No pak halgasz typ! typ. typ! De szabad a kakas. (5)
A kakas c: de hogyan? Hiv ez mélly álomba' van, (6)
Jöj nem ij sas, typ! typ! typ!
Ah de halgasz, typ, typ, typ! Borsot eves a kakas (7)
A sas, hogy kergesse ki, Tsak borsot ves neki, (8)
De pak halgasz, typ, typ, typ!
Uzi a sas typ typ typ! De meg fedült a kakas (9)
Már hi tépi rollait, El pedé tik fijait
Az erös sas, typ, typ, typ!
De pak halgasz typ typ typ! Már halodik a kakas (10)
Majd mikor fel ébred, ki; Sábor hegyre hetybe hi (11)
Sát pak halgass, typ typ, typ!
Mert feje vas typ typ typ! s ezer mester a kakas (12)

61. * * Gyónás (1.)
Nota 57. Mars Liep haszára &c.

Gyónom a Sergeh' Ura Istenének,
Europának is Sergem' ezredinek;
Nem halgatam, a Hatalmas Isten javát
Sem nem az emberi Nem' valódi javát;
Ki merüla fiaimból a Szent tartalék,
El hibáztam a' mire rendelve valék;
Es Saturnust kit az égre fel vezetek,
Szamkiverem újra s gyülölöje levek. (2)
Hogy hatalommal nagy ütkem Népem' javát,
Serhoporui mra rahatek koronát, (3)
S azzal kapcsom Nem az erkölts Szent ergét,
Haram az Amen' hegyetlen vas vettejét;
Mint fanatizmust le nyomam a Nagy Bajer, (4)
Ugy, hogy ö tevé nekem fel a kalapet. (5)
De pak hamar, mind a világ, mind a Hazam'
Napvilágat fehérén be ár nyichozam.

Mint

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Mint Angyali Véd-hatalom, Sőt Istenі,
Szent örömör küldve valék ezhözlemi.
S én e'heleta szabadsbat nyomorgatok,
Rabatok ij Nemszerehet kódoltatok:
S mintha ti nélkül se tehetnék semmi jót,
Nem ezhölsben fészkelem a Succesiot;
Azt, a hitül vetem elö menetelem'
de tepem, s a világ szépit el emelem. (6)
Bennem a Zsidó reménybe várott Messiast,
A'le vett Hiram' sorsot fel támadast,
Bennem a'pokol üzitö égi Kezes'
Maiorok el pöverelt Örgeres. (7)
S én ezekből a világnak fem-be-kötöt
Szüntem, az emberiségnek gnáz lepalöt,
Szép szin alatt ki végzém Abelemet (8)
Nem öl e meg a'ki vam talál, engemet. (9)
(absolutio:) Genius
Megbotsatja Isten a' te büneidet,
De jövöt kell helyre hozned tetteidet:
Kinekkinek kiki meg a' mit el ragadál,
Es szabaditsd fel a'hitet meg lánczolál.
Tedd egyezé a' Magyarnak ij Szimeser, (10)
Légy erös; de fel s ed g'Nagy Isten' kezét,
Bontsd fel a' Hiram be kantolt fix vermét,
Hol az Akaz el árulá vér tseppjeit (11)

62. az

37

62 ☥ az Europai Nimród. (1)

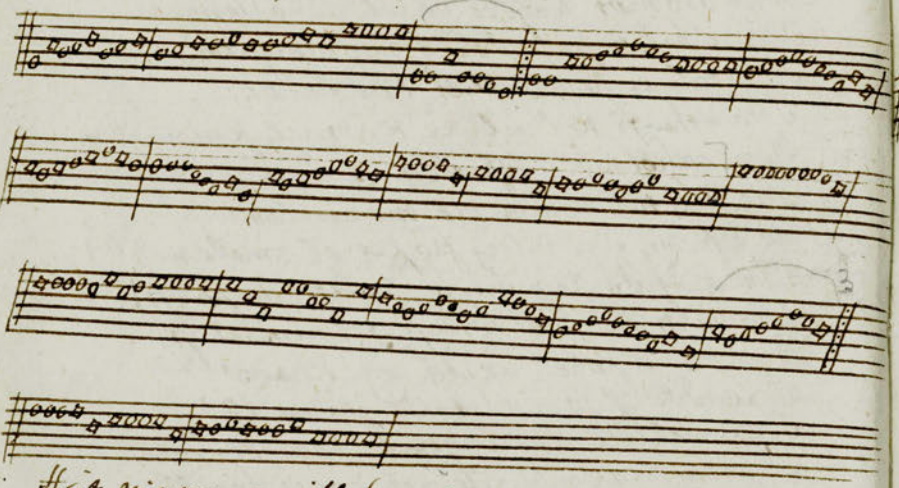

Hát nincsen egyéb hatalom?
Csak erő, az erő maga minden bírodalom. (2)
Az erőt fel emeli, az erő meg le veri
Az erőst (3) jóra nincs tehintet új jutalom.
Ennek alatt ülik az egek
El lepik az Istenek
Tömlöcz új halál az élet? (4)
Virtus, el me semmivé lett (5)
Themis egyszer Ita hagyja, nincsen
Temploma, bírja Tirán Uralom. (6)
Ed im! az Eg' S erőltt' Remeli
Közt, Egek ellen Nemród ita kele ki: (7)
Ita lánczolva le hezért ita
Kötötte be minden oldalról fenéit (8)
Ennek ért kap á' Jutós hasába' (9)
Babilont rak Europába' (10)
Ita talál oldva bármely, Ita rak á' sabadra jármot,
Szolni vagy ízni, hérmi se fájdm
Nem sabad, egytül erad á' tsalom. (11)

63 ☥ Hunnus Mars. Kharaton, 385.ben (1)
Lásd Jornand: de Rebus Geticis c.28.

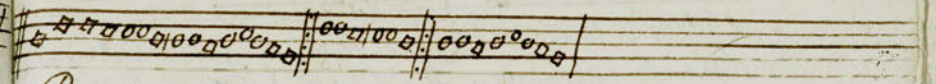

Butsúzz Bajrás honyodtúl s czentül tsak az
Vörc
Várj, mivel mért bízd magadat, Sorsodat
magad ellene; (2)
Fél mivel nincs tüzed (3) Vesta tüz Istened (4)
vesztedet venni kivánc
A' lelketlen szívektől, ha Isten nd segítsen,
Jud hát ő más Kövekből, s remekül
fog teremteni
Nagy Magógnak magot (5)
S az ettül el fajzott fajzatot, meg emészteni.
Bálámbor sem tehet már sohajt bár
mint pöki Markát, (6)
Mert nem ízvár fogta fel, s vitte el
Valavamarkát (7)
Kár hogy Várat és nem vársz,
Féli mint jobb kalmárt Vinitárt,
Déli Monarchát. (8)
Míg Isten bölts ujjait, utait ahadályozod,
Kaffamadár létáfait, szavait gyanúba hozod;
S hogy á' várat jövendő
Vagy nem, vagy több nő milyre jő
Magad okozod.

64. ♱ a' Medusa feje. (1)

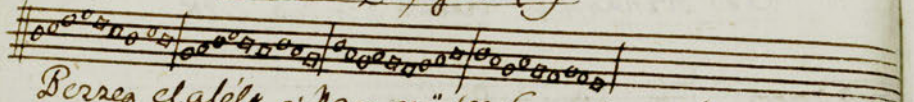

Bezzeg elalélt a' hagy erö (2) le veré magát a' vakmerö (3)
Hogy magának arszon, ideje Már a' gyuda Medusa feje (4)
Nints me hatalom banthatatlan, Bár ni terentö ő pohara (5)
Nints be nemthatatlan tündér Vérik (6) Caz kezü orjas özüse bőr (7)
Nemtudot ő azzal bíztatak, Egy rohány erőltetes gyatak, (8)
Hogy kezeit Callás vezeti S a' bűnös' Uraivá tehetsz. (9)
De meg mutatá egy erös, más, A' borzas fahallú Boreas, (10)
Hogy ki a' hideg madvese tör Nem elég kemény a'
kezsse bőr. (11)
+ Meg tanúlt mind ezzel nagy nyugvó,
Mind a' kik ellen fegyvert fogtok
S kikneh ö elébb lészhei ádva,
Győzni pintse ugy mint ő tudva (12)
+ Az ezzel dühös Barátsai,
Belial' töretlen fiai,
Holtra gyötörjék Rab seregait,
S hompy üzik egy nehányait. (13)
Most te kéit pihenj ő azonba'
Belzebubot Lexd Atharonba' (14)
Aldozatul küld ház ölnöket,
Verje el nőket a' legyeket, (15)
És ♱ le mondás a' hivatalrúl (1)

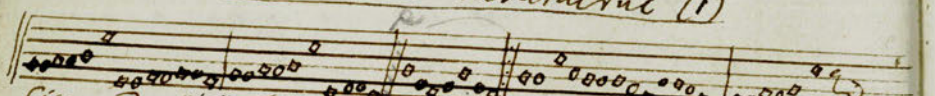

Cicero de officijs L. I. Nec vero imperia expetenda, ac petita
aut non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam.
Nemzet! a' mit addig gyors kezemre bíztatok
Otm' Vegyétek tőlem Vissza magatok. (2)

Nem

Nem magam vadásztam a' parantsoló nevet.
Ti emeltetek fel arra engemet (3)
Istené a' nép' javra: (4) Isten, és a' nép' java
Volt öszve, hogy Kesporunera koronát rakmatok. (5)
Nemzet! a' mit addig ℔
Konzul is körül irt neka nagy Királyokat, (6)
Istem én is konzul fejjel sokat (7)
De Ti öszve mértetek Más fejekkel, s kedvetek
Köt, ne hogy Curulison, hanem Trónuson ülgek, (8)
Nemzet! a' mit addig gyors kezemre bíztatok: Otm vegyétek ℔
En örökösitve kaptam ez hatalmamat; (9)
Mint örök érdemmel nyert jutalmamat;
Ez szerencse változás, Vétetség s akarmi más,
Semmivé nem is tehette mint Haza-árulás (10)
De Ti a' mit addig ℔. Otm vegyetek ℔
De mivel nem illett Maid utánnam új főnök,
Harcom agyékomból hagy nem örökös: (11)
Velem öszve párosra, Es a' tőle származa
Hitetségemre s magzatomra kiseljetek gondot (12)
Nékem a' mit addig gyors kezemre ℔ Otm vegyetek ℔
En az ezek ellen fordomat nem untatom,
Vagyon igazam de nem víttatom: (13)
Fel-áldom hűségetek, kit nekem esküdtetek, (14)
Nints nekem reátok annyi mint reám fűhségetek: (15)
Otát Ti a' mit addig ℔. Otmvegyétek ℔
Volna még reményem, még van annyi seregem,
Melly elég el üzni fergeregem,
Hozzha Népem is hozzám Vonna mint a' katonám: (16)
Vagy mint Cézár honyi bérben üszni nem iszonnam,
Jobb hogy a' mit addig ℔ Csak vegyétek ℔ (17)
Vittem, a' mig birtam Nemzet' á' de terhetet,
Retteneteje tracm nevadet (18)
két erös s ötöt-hatot Hercules se birhatott (19)
Engemet pedig segitni Népem is le mondott: (20)
Otát Ti a' mit addig ℔ Csak vegyétek ℔

kik

56. Kit a' közös fegyvert most úgy ellenem fenik
Ezeréh crimet. már mindenik; (21)
Kedvezik is jó tétemért Várhatók vala jobb bért. (22)
De hosszám, jaj ön haponra alkudozni nem jó st. (23)
Nemzet! a' mit addig & Hát végezek &.
Im' perig a' Nemzet' kaszna mellett ízzadók,
S Képe' dics őségét munkálhordók
Népem! el árultatok, is a' mi bér fogadtatok
Csak kilenez eztendő nyilva shond vissza vontatok (24)
Es úgy a' mit addig & Am végezek &
En ki pörölv váltam közni a' hatalmakat,
Jctrom es alástam királyokat: (25)
Nép' pavaira mi vagyok? Bolda hegy minden hagyok
Az erőt, nevet, hatalmat másoktul birjátok: (26)
Nemzet! a' mit addig & Hát végezek &
Már fügetem a' kis Ilva, vas' kazaja, lépje (27)
Ösztható Oszlár ki izdemehet tép; (28)
Jél világot en birám, is Kozmopolis a' hazám: (29)
Ol van. a' halál után egy ölnyi sír elég lépje: (30)
Nemzet! a' mit addig gyors lépemire bíztatok
Hát végyétek tőlem Vissza magatok.

66. ✠ Pilingex' uti czédulája. (1)

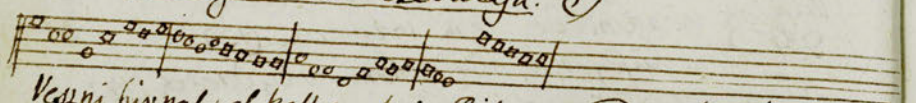

Vessni hívnak el kell multni, Pilingex indul ki Julni; (2)
Vagy ki tép Tatár-kard-élre Vagy ki nyomkod épit pélre.
Is ő nem első, régen ápa Már e vérmes fok bajtársa
Még pedig úgy mintha semre, Sánygot ásna védelmemre:
Már haponhat eztendője Hogy a' Török vér-mezeje (3)
Szánt, de belül Bulgarának Kiépületein egy Minának:
Is már egész élet-dőre Hetven három eztendőre (4)
Jendül a' midőn látom, Hogy a' Vérem sem barátom
Sőh puhák fiemen' láttára Nagy godrot egy sír formára
Ásnak, és e tyuf munkára Hermelem jön mind jobbára:

Hogy

Hogy elébb is a' Munkásnak Nyaka fegjen mert mig
Kijő nagy üregre találnak, is bele buknak; vá' szolgáinak:
Oltot adnak, el pihulni is Lételembül is ki multni,
Czipra marz-utat mutatni Tatár fődre igazgatni. (5)
Im! mi volt? mi lett a' Magyar! Ez a' világ' retkentő kar,
Ma fegyver nélkül ij ölnek, Tollal is ki küszöbülnek, (6)
Anyjalom! adj hat szárnyakat, Segitsd ez egyszeri jobbat
Ott ixigyek lerülni, Semek elől el repülni. (7)
Mintsem az Anyjok' Sírjába Bujjanak e' kis hazába,
Vidd-el az Etil mellé be, Örök Anyjok' kebelébe:
Marmarostul alá jőlig Meg térnek a' tenger pálig (8)
Mert az a' Föld Nagyságára Két annyi mint e' vér ára (9)
Is Nekem a' Sáik' parjára Üres sír halom formára,
Burkta Templomot pentelnek, is egy oszlopot fel emelnek (10)
Orsómat fel metszik köre, Jámiságul jövendőre,
Mi okozta el múlásom,? Örök Magyar-szakadásom!
Hogy a' Vér a' vért gyülölve is Testvérimmel közösülve
Tültem illy Kelj Anyámat- Holtra Vágó vipera hat.

67 ✠ a' Butsúzó Szerelmes (1)

(igen tsendes Ária – egy német énekkel együtt egy magyar méltóság munkája: ez próbául érátott azon szép Ariára; hogy miként ennek rajta a magyar hangok?)

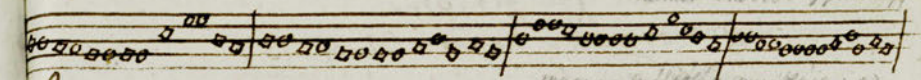

Itt kell hagynom szivem' felét, itt szerelmemet:
El tiltotta tölem a' sors szerelmesemet;
Isten hozzátok! gyakorlott ölelgetések!
Szüz egymásra pillantások! kedvelt nyögések!
Mennyi nyajos hang jött számbul? és enyelgö Enek (2)
Mikor a' küss Hesperusok lengedezének: (3)
Es fel kapván hangzatimat szárnyjok' hegyére,
Sietteték kedvesemnek nyugvó helyjére.
Egyengettek a' hang' nyomán gyenge lépésit, (4)
Arra a' hol hallja számnak zengedezésit,
S el érkezvén ott áldoztunk a' szerelemnek;
Magamat tettem szivének 's ötet szivemnek. (5)
Már vége van mind ezeknek: kedveim szünnek,
A' Hesperus tündérré lett repdési tünnek;
Forgó szelek sem viszik-el sok sohajtásom' (6)
Oda, a hol vár szivemmel vivó Pajtásom. (7)

68 ✠ A' Szerelem Genealogiája (1)

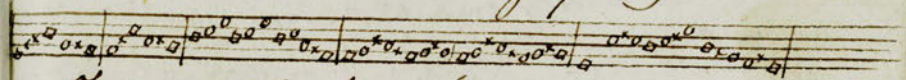

Oh gyenge szív! kivel ha viv
egyszerre rabúl ejti Kupido:
Ha önkent éleszti Tüzét és el veszti
éltét is egy kegyetlenért Dido (2)
Mikent valál Sokunak halál?
Oh te gyönyörüségek' Istene! (3)
Enyves vesszöt vetve, Vig nótát tengetve
törödbe sok szív repülve mene. (4)

A

A' hívhörül gyengén örül
  S' szemérmesen nevet eleinte: (5)
  Menti indulatit, s' tzalóka szólatit
  az ártatlanságon kezdi szinte. (6)
Ha gerjedez s' engedez
  a' tüz a' gyenge szívnek elsőre, (7)
  S addig szivargatja, míg többre sohtatja
  a' minek tzak jó kedv meg a' neve. (8)
Elébb szemér=mesen se mer, (9)
  Hát egyszer a' gyanus szaj tzókot ad; (10)
  Melly ha hölgyön esik; meg van a' keresztz; (11)
  S vallásit tea szerelmednek néma szód.
Talán vagyon olyan nagyon
  Ártatlan szerelmü két gyenge szív,
  Hogy maga is egyik sem tudja még addig
  Hogy vele mas képében Venus vív. (12)
No.hat elöl jön más felöl (13)
  Titkosabb képzetekkel Cupria: (14)
  Emezt hitegeti, hogy amazt szereti
  Bent van már a' szivben Venus' fija: (15)
Ha sok közöt egy üdközött
  Ősszve e'het gyenge új szerető, (16)
  Hogy egy pillantasjával vagy más jel adás-
  Sal
  Kettő közt a' titok ki tetszhető: (17)
Már meg lövé Venus, övé
  mind a' két rabbá lett ártatlan szív; (18)
  Már gyengén érezi, mihor egy fedezi,
  Hogy amaz, ö hozzá titkosan hív; (19)

Okay

Okaitja már, hogy vajha bár
  fél órát lehetne külön vele: (20)
  Melly mennél kedvesebb, még annál kedvesebb
  Es annál nehezebb unni vele (21)
De akkor is, ha tsókol is (22)
  Szemérmes az elsö két hazom tsók; (23)
  Még azt el árulja A' szív titkos bája,
  S a' mi az tsók talpra esetlen tsók: (24)
Mert e' kevés együtt levés
  Széggyenli az olvnél hül halgatást: (25)
  Ne hogy azért tegyék öszve kétszer,
  Hogy néman gyönyört kéd tegyék egymást:
Befél azért; de dúg lett,
  a' tilalom palankjából tzak egy szót; (26.)
  S míg azt mentogatja; titkosan forgatja
  Szivében, a' nagyobb s titkosabb jön. (27)
Egyszer el all hava, s talál
  Szivében, szemérmetlenebb okot
  Az együtt lételre, új nagyobb kívánsra
  Kaparásra a' tölgyönök tsókot. (28)
Ölelgetés, szemtül-vetés, (29)
  Ek s' álmos formán hunyorgatás;
  Menten következnek, s tetszen úgy egymásnak
  Hogy emez amannak, ez mutatós. (30)
Egymás' ölén, lágy kebelén
  Csüggedez, mint az, a' ki halálától; (31)
  Ugy e' meg lövetél, már fél holtra lettél;
  De ok szív! még ez tzak elsö tsókot. (32)
Még tzak titok; nem tudja tsók,
  De levél zörsül, terjed a' gyanú: (33)
  Most: most, kezd ébredni A' szív s kiván lenni
  Egymás' ártatlanságától tanú: (34)

Csaszkodik, hogy második
együvé lételünk utain egy nehány
Virgy gyanut forr málat, benünnk hibat talalt:
ki lepi, ki egyet-mást semmivé hány. (35)
Meg szüntetek a' szeretet
S ettül fogva buj szerelemmé vált; (36)
Másoh' birtokjára, Maga' jobb voltára
Hogy nyilvan szemben ohot talált. (37)
Nem nezi már é' két madár
Hogy mint lesz egymás ellen fegyv lép? (38)
Ohajt együvé lenni, s már bátrabban mennj
mezsven a' lineán belyebb is lép. (39.)

Eg ✠ a' Szerelem' tövises útja. (1)

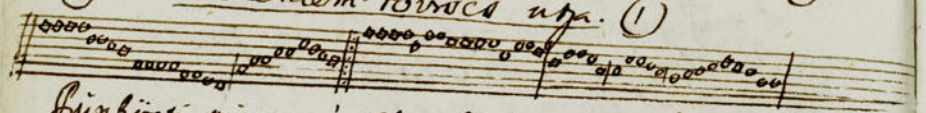

Sünkösti pizsov rózsákat, Valamint a' bujtorjánokat (2)
Sint ugy szép szerelmet ij, Sint ugy szép tövis között sohtunk tördelni;
Soh fulánk lepi ezt a' lépet, Elnyerni nehéz a' szépet,
Hol a' szerelem, Ott a' felelem
S mellyh nagyobb' nehéz meg felelni. (3)
Apollo borju-pásztorrá, Jupiter szép szőke bikává (4)
Pásztorré s tehenné vált. (5)
Saunus nagy ütejt szenvedett
Hogy Dejanirára szemet vethett: (6)
a' kivánkohz Herkules hált:
Mars lett az Istenek tujává
Kermos Vulkanus' valjává,
Hogy feledtibe vennj ölibe
Virradtig el aludni találj. (7).

Jóravalóság sok szegyen vallás, Néha kuszva kuraft halálig
kiséreth a' szerelmesekig,
Szárnyan korcsárra vett, szárnyan még elj temetni
a' szerelemért eleteket.
Mennyi kétsőt kardra hánytа
De jah egyhez ment Atalanta, (8)
Hát érdemel e az özvég bele
hujjon kupidó illy emberek. (9.)
Nagy a' szerelem' inszege, kegyetlen mind kezdete, vége,
De kivált a' vége felelmes:
Lám Parisnak galádsága, s Helenának ellene bar-
barsága Egész Trojának veszedelmes. (10)
Addig kölcsönzi a Kupido, Hogy magaggyábrosa
lea Dido. (11)
Brizanus Thisbe, szem orán lesbe
egy kardba botultt két szerelmes. (12).

70. ✠ A' Gyanuba eset Szerelmes. (1)

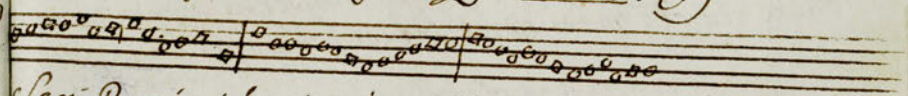

Sárj Rozsám! hervá megy álj-meg csak egy szóra,
Be kegyetlen nézzen Szerdán az ajtóra;
Hogy gyanakodó Anyád be zárta előttem,
Mikor alhonyodatkor elötted el jöttem.
Ezre vette mindég is azt a' lopott mézet, (2)
Mellyet ajakam költsön ajkadra tettzett, (3)
Ebolta, ha fel szóval mondom is hogy Sárj!
Uggyan semmesen vigyáz semmi jajgás ára:
Az özvég is hozta be akkor a' szobába, (4)
Mikor titkos szerelmünk indula munkába,
Mert ha lettem volna is hozzád tűz lépésre,
Gyanut ragaszt az ollyan minden billenésre.

De jaj nints kinn hogy a' Sót, ha vén is, meg nyalja; (5)
Szép Sáriskám! szerelmem előtted meg vallya, (6)
Nem kímélném tsolnnat Tanezos pofájától,
Csakhogy el ne tiltana engem a' dyánytól. (7)
Sári Rosam! ha szeress, mit nem tennél értem? (8)
Minap jaj, hogy szeress, titkon meg igérted, (9)
Mikor rajtam gyákad akkorát Huppantom, (10)
Hogy gyanúsagba herjánk amaat az agg barát
Sári Rosam! ha szeress, dülj le a' Subámra, (12)
Senki sints most, senki sem vigyáz most a' szóra
Nyalahedjunk, nints mest bezn' módja a' Bargának
Hogy az Órát a' tejbe verje a' Marshának. (13)

71. ☥ a' Rab szerelem. (1)

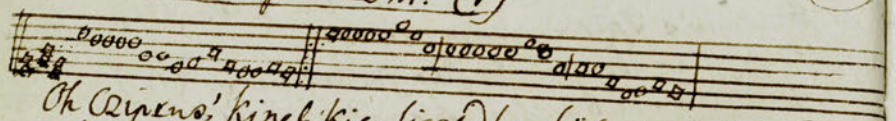

Ah Cupido! kinek kicq ligednbe hüselni olyan edes,
Mért vétt el? mért nem gyérl Páfust kelésed fel halsa, dül
nezned? (2)
Mért hogy a' Venus orrára
Nehéz sagot hajt jobbára
Diána' bőrszinjára: (3)
Ah! hogy ne! hogy ne volnának rabjaid ah Amor!
a' halandók? (4)
Ha néha tömjénezni az Istenek, a' főbbek is
hajlandók: (5)
Az egek példát mutatnak, nyögött a' föld is alatta
mikor néha adózta
Apollo borju Pásztor Suba bundáját öltözte magára (6)
Egy szépért Jupiter is által tzérélte testét egy
Diánáért: (7)

Shát

Shát Bazsifaë mit vétett, hogy egy tinót megsere-
tett, és érte tehérré lett? (8)
Ah jaj, mellyg gyönyörü ez a' tiszta szerelem' edz-
sége,
Ah szebb ez, mint ama Bajusi Templom szem vesztő
fényessége: (9)
Ez ült egy pásztor kórtsére Hesperusok' szárny hegyére,
S szált Diána szivére. (10)

72. ☥ ✻ A' Szeretettjétül el tiltódva. (1)
meg van a' II Stolmiben

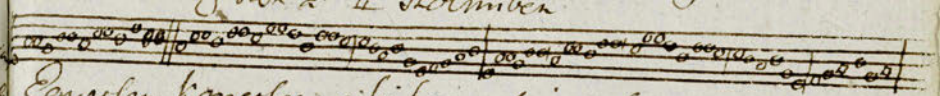

Egyetlen kegyetlen, a' ki harczol en velem;
Szerelem! szerelem! be nints nálad kegyelem:
Ha néha éjtzaka ébredneh erzékenységim
S' elbájdgáit szemeim felemelem:
Felesen, könyvesen, Siratom, zokogom,
hogy bus fejem kebelétül, és árnyas fejétül
távoly a' kebelem.

73. ☥ a' meg unt szerelem. (1)
meg van a' II Stolmiben.

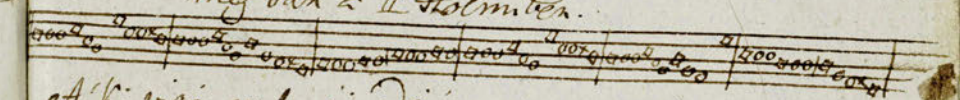

A' ki vitéz vala jó idején
A' hiteto szerelem' mezején;
Sok keserüvel Vészü idővel
A' magára unt kemor és szomorú
Szivet a' gyözedelem keserü
Szivet a' gyözedelem.
Majd ha tzaloha tekintetit,
Es Séli pillogató szemeit
Könyvek epesztik, s rajok erőltik
Azma' hamály szürü fanyolait
Mint a' halál' követ angyalait: stb. (2)

Majd

Majd mikor a' nevetést sírálem
Váltja fel az özönér unalom;
S ki kebelében nyugtatá végre,
Futja kezüli tekintetét,
Rejti elöle könnyeimet. :/:
Tud Éneas noha kéri Dido; (3)
Már vak is, és fűzfer is kujdo
S kinek örökre Boldog időkre
Kajzai közt fel ajánlta szivét;
Ez unalom oda hagyja hivét :/:
Oh Ti ámor' hitető szavai!
Galga Czitrea' madarai! (4)
Hol, hova tűntök? (5) Mérge repültök?
Ellenére se keljetek se tőr
Szárnyaitok fát vasat egyre ki tör :/:

74-dik Az Erőltetett Mátka. (1)

Nem 15. Nov. 1790.
Nem Ja kell hogy nem ſ. benne van a' Holmiban

A' mit édesnek mondanak, hogy nem mind édes,
Sok ízetlen próbákra már és sok negédes; (2)
Kinek a hü-bele-balás lévén szokása, (3)
Meg ígéret mohó fáját a' forró kása. (4)
És ez jaj ugyan törvényje a szerencsének,
Hogy a' kamasz érzékenyek ijjuja lehessenek; (5)
Hogy a' szitát meg czifrázza fényes fedéllel,
S a' vasrag savót takarja vékony tejfellel: (6)
És így a' kinek van szeme, de nem kapnálja,
Jól esik ha néha forrót dinnyének alája; (7)
Nem méltó pánaszára ahaszki kása,
Ha azt hypa delizegségből vonta magára. (8)

Jól

Jól van, hatalmas szerencse! bölcsen intézed, (9)
Ha vak vagy is tsak úgy leg jobb a' mint se nézed
Néked sík fők, a' ki próbált, de rajta vesztett, (10)
És emelt nyereségre szabi kerekjét. (11)
De kár azok mit vétnek istenségednek?
A' kik ebben nem hibáznak, még is szenvednek:
A' kiknek a' mint van szemek, úgy jól is néznek, (12)
Még is mérleg jön helyébe sokszor a' mérnek.
A' ki nem akarja pintsi a' nyársat jónak,
Még is hinni kell egy olyan parancsolónak,
Ez kinek hinni nyelvet, és nem hinni vészt, (13)
Szólgálnak angyalok! mert ezt Ti sem hiszitek. (14)
Nem szeretni, s jelig azt is úgy el tölelve,
Hogy akarnit terni halva, mintsem ezt élve,
Nem szeretni; sőt mit mondok? nem szeretlenni,
És meg is tűzbe, békóba is törbe vetetni!!
Nagy Isten Atyánk! szerencse! kár is mit vétek?
Ez ki sót, fogadást, hitet, mind semmivé tett. (15)
Az ki hogy egy erőltetett karjot erőssen,
Szerelemmel nyert, kelletlen házi kerekjét. (16)
Nem volt is sem kamaszkodás, sem képzelt édes,
Nem volt is sem lebelyegyzés, sem negédes, (17)
Mért tsak kár áldozatná a' más bűnéért? (18)
S nyomorúltná akasztinak helye' tőltéért?
Vétkezem e' ha illyenhez el tekeredve
Bűnnel tőltöm a' más' bűnét (19) olyan szenvedve,
Et' mi után, ha akarnit el-hövetni vetek (20)
Mind az átok gyötörjön! mind a' bűn tiszteli

75. ✠ Hideg tűz, meleg jég. (1)

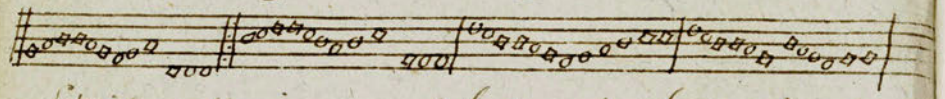

Láttál e olly jeget, mellybe' meleg legyen?
S tüzet melly fagyllaló borzadvzást tegyen?
Jer' tapogasd én arra mellyemben viselem:
Meleg jég, hideg tűz a' tiltos szerelem. (2)
Meleg jég is az
Olly kemény szívűek sokszor a' leányok,
Mint Marpesszusi kő is Páros-i Márványok, (3)
Barát lágy hűsnak kell az a' szívnek lenni,
A'hol minden nyilnak könnyű sebet tenni. /:
De ez a' lágyságot, nem a' keménységet
Engem, engem' e' tűz fagyllal is ez jég éget;
Lágy ugy lehetne Szivem, ha mind hűs lehetne
Vólna is, a' hűt már életemben illette. /: (4)
Ah! de bár se kemény se lágy ne lett vólna
Szivem, hogy ennyi sok kín ne marogathna;
Ah könnyebb szív, könnyebb vér nélkül hogy adni,
Mint szeretni a' hűt szivet s nem láthatni. /:
Seb ez s nagy tűz engem is meg nem emésztetni;
Sáfság, a' mit venus elszokott követni;
Sokszor egy-két órát megjutalmaz Kappal;
S néha két esztendőt kér. lopott Hónappal. /: (5)

76. ✠ a' Házasságról hasznai és károi. (1)

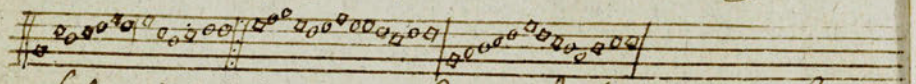

Lehet ennekelni arra is: 67 ének. Itt kell hagynom f.

Máj

Masfele a' természet mája minden emberben,
Alig látni egyformát kettőt egy ezerben, (:2)
Ki helyeket gőgös szeret, ki pelid-tzartlant,
Ki a' pásztor életet, ki meg a' pázarlant.
Pedig, ha válogatás nélkül meg vizsgáljuk,
Mindenikben jónak is, rossznak is találjuk;
Mindenikben van, a' mi gyalázhoz és magasztal,
Vagyon a' mi keserit van a' mi vigasztal.
Hol van annál szebb élet, mint a' ki párjával
Pelid galamb formán él, s úgy bír mint magával,
Kiket egymáshoz párosz hűség köteleszt,
S költsön mossa az egyik kéz a' másik keszt.
Ha sír, van sirzalmában a' ki véle sírjon,
Ha örül, van ki vele egyszersmind örüljön.
Könnyebb pedig, ha van társ a' nyomorúságban
Párosodik az öröm a' párosz vigságban.
Ha miben kap, van a' ki tiltsa vagy javallja,
Ha bánkodik, van párja a' ki vigasztalja.
Öröm pedig a' hűsnak a' jó vigasztaló,
A' Házas társnak a' társ éppen arra való. (3.)
Öröm az igaz társnak tudni s érezni,
Ha cheek ihatik hív párjával vele.
Szent mindenik állandó kívánsze tevének,
Kinyje egyiknek szive a' másik szivének.

Van

Van érzéjü mellette, ha felfedik ágyában,
Az tartalmuk nyugovnak egymás' az nyakában.
Nem égnek a' fajtalan szerelem lángjával,
Mert ez úgy él amazzal mint tulajdonával
Ha el-fárad, öleben van ki meg nyugtatja;
Ha beteg, ha nyomorúlt, van ki apolgatja.
Nints pedig annál egy egy nagyobb gyönyörüség,
Mint a'hoz ki magan nem segithet, a' hüség.
Egy szóval, sok hasztalt a' párosélettel,
De azok közt ám a' kik igazán szeretnek;
Csak a' ki már próbálta az tudja mondani,
Az minthogy ez a' pohár már nem is mostani.
De lehet ezt a' jót is, mint mást reá tenni: (4.)
Lehet reája feleségnek is gonosz Férjnek lenni;
S mivel már közönséges nagyon e' nossz ország,
Nem tsuda ha nem tetszik sokaknak a' házasság.
Az ki párosodik csak bujaság kedvéért,
Az szány csak legényt ért, emez Menyecskéért,
Nem egyez ez az igaz Házasság czéljával,
S tsuda ita a' Párosság ha nintsen hüjával (:5.)
Sok olyan tsupán csak azért kiván Férjhez menni,
Hogy, ha magot szaporit, tudja kire kenni;
Sok Legény azért kivan Feleséget venni,
Hogy ha máshol nem kap, tudjon kivel hálni s lenni.
Sok Asszony a' Férjével meg nem elégedik,
Néha Pazifalhoz Beka hasonlik is ezek (:6.)
Sok Férj fé gyümölcsét nékie meg nem irigyli,
Vétheznék mint Jupiter, vad bitává válva (7.)
S ez a' leg nagyobb oka a' házmás életnek,
Ah! a' kik ezt nem tudják, boldogok lehetnek (8.)
Ez az a' holtig való kinos keserüség
Miként mondják, avagy csak köz mának is a' hüség. (9.)
Sok

Sokan azért nints dolga jól, mint bertülete,
Mert nem egyez amazzal ennek természete;
Ha egyik nagyon fösvény, másik vesztegető,
Képen van oda még élven, mind sir, mind temető.
Néha az Asszony felyebb kéjjat az Urának, (10.)
Mellyet nyilvánt mindenikben a' Bohol kinjának,
Vagynak ezeken kivül más házi keresztek.
Kiket, boldogok Vagytok, a' kik nem érezztek.!
Van szint-úgy a' párattlan, egyes életben is
Az mi hasznos, a' mi szép, a' mi kellemetlen is (:11.)
Tudnak sokan Magános életet úgy élni,
Hogy nem akarnák párosélettel tserélni.
Ki magát megtanúlta szüzen tartózkatni;
Nem fogta sem egy' sem más' dolgába avatni (:12)
Ki nem érzi meleget a' Venus' tüzének (13.)
Örvend, és örvendhet is párattlan életének (14.)
Sem tőjára mint gondja, sem Feleségére.
Szabados, nem köteles senki hüségére;
Ha senki szerelmére nem bizdúl a' vére: (15.)
Nem vág sem más fértjére, sem menyecskéjére.
Egyedül él gond nélkül magános házában,
Ha ni titkos bája van, tartja csak magában,
Örömmel az is ha más mint, akarmi bújában,
Hogy senki sem tekinget a' szive titkában (16.)
Egy szóval, mint a' karmi szabad madár, úgy él,
Sem hüségtelenségtül sem paraszttól nem fél (:17.)
A' Gavaller, nem szenved, nem tür a' Dámának (18.)
Az Dáma, ha nints Ura, Ura ő magának.
De e' szabadságból is származhatik rabság, (19.)
Lehet e' nagy jóból is, nyilván is roszabbság (20)
Változhat ez örömből minden napi' siralom,
Ed nyughatatlansággá, ez a' nyugodalom. (21.)
Ha

Ha nem Szűz a' magános a' magánosságban,
Épk. eppe sem vétkén, nem remélyltt rabságban (: 22.)
És gyakran olyannak lesz, nyomorúlt! ℣ rabjává (:23.)
A' kinél jobb lea vólna más tenni mátkává:
Ha nem győzi szerelme' tüzeinek hevét: (24)
Torkán akad, és nyelni kell ökrendezve levét (25.)
Ritka perly az olly an, a' ki meg-állhassa,
Hogy vagy neki ne legyen, vagy ő más' kakasa. (26.)
A' legény addig módit hogy egyper módjával (27.)
Titkon szabadulá kaggjak mind ingel fokmyával:
És követi tilalmasan a' maga' kárával,
A' mit szűzen viselne végkez a' Párjával.
A' leány, minthogy módit, nem raktja Eggyennek,
Egyre tsapni a' levet, mind annak, mind ennek. (28)
Szintúgy rá raktja magát, hogy szűz az ő neve (29)
Egyper egyre sem vesti hogy szüzessége leve.
Játszik a' Politzia' be-mazólt színével,
Mintha nem is ismerné, titkos kedvességgel (30.)
És míg tsak színnel kártyázzak, nő a' vojta' száma,
De mihelyt tök lesz a' trompf, meg-bukik a' Dama (31)
És mikor sok mézes mérget, melyet titkon nyala,
A' már szembe tünt Venus torkára forrala, (32)
Akkor ostán sajnosan, de késön fojtalja,
Hogy az édes tejfelnek sávó volt az allja. (33)
Mind ezt tehát mind amazt, tsak az ártatlenság (34)
Tesi jóvá; a' többi mind haportalanság.
Mind párral mind pár nélkül lehet szüken élni,
És lehet szüzesség nélkül mindenektül félni.
A' szüzesség a' minden kintseknél drágább kintse:
Ellenben nagy tsegénység van ott, a' hol ez nintse,
A' nőtelen és a' nős is magát ugy tarthatja
Boldognak, ha szűz vagyok, igazán mondhatja.

Nem

Nem a' Hímen és a' Frenum tsinál szüzességet: (35.)
Az Szűz, a' ket idegen tűz nem lankaszt, és égett.
Szűz lehet, mind a' párosz sér, mind a' páratlan,
Ha bűnasság' vétsetül igazán ártatlan.

77 ℣ Hagyj fel a' fel-haggyóval. (1.)

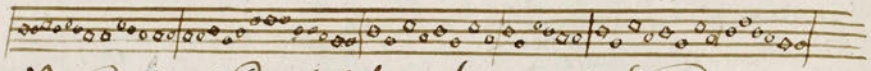

Ne gondolj vele Pajtás! hogy le-nem-törhessed
A' Rosát, kinek a' Venus' nevét engedted; (: 2)
Nem mind arany a' mi fénylik, nyilvánlik a' réz is,
Sokszor rakott ambrás édes, fullánkal, a' méz is (3)
Jól tudom; az a' rósa, mint Napra fordúló,
Lea vólna szerelmednek könnyen meg hódúló, (4)
De sok tövis, és sok hideg Saturnus' fakálla (5)
Hogy le törhesd, gyenge kezed' sivára, és ellent álla. (6)
Venusnak az kell, a' ki Vulkanus formába',
Jön, és a' ket kárón kovácz tüstös sajkajába': (7)
Más Mars is vólt e' rósának, de le nem törhete, (8.)
Mit gondolj hát Te Venussal! Minerva születe! (9)
De a' béka virágot se véljen rósának,
Ne gondold a' vad egrest édes malozsának: (10)
Különben is egy kis fershét mit sitthetne egy nyárs?
Hiszen nintsen egy fél pengőben, száz jó ezer arany kár: (11.)
Bellóna adva nehéz szerszámát a' tejcsből: (12.)
Hát miért szívnál mérget a' Venus' mellyéből?
Szégyenlené szűz Asszonyod' Minerva' szablyája,
Ha sebet ejthetne rajtad Kupidó' dárdája:
Még valaha keserves lészen ez rósának,
Körme hozzá kezülni kolmi ostobának; (13.)
Még valaha ez a' Venus bűz' el-keseredik, (14)
Mikor meg unván Vulkánust, Mársra veremedik.

De

De! egy jár, a'ki eszik a'más' kalanával, (15.)
Mint a'hajós, tudatlan kormánnyozójával,
Ritka sótalant nem enni, sok szakasz főzttébe';
El-polvasztja a'gyermek vespni sok bába'kezébe': (16.)
Téged hogy meg-tsalt Vénus szép Rósa'színével
Mind a'bajt, mind a'szeggent szenvedjed békével;
Lám, ellene harczolt Mársnak Vénus, még trojánál,
Még is maradt a'nyertes a'Mars' táboránál. (17)
Elég klimpaji vagy nak a'Te Minervádnak,
Múlass szűzen közöta'édes Anyádnak: (18)
Különben is, el hull ám még ama' Rósa' szépe,
S nem is oly tsalárdok ezek, mint a'Venus képe: (19)
A'Te szerelmed, jóra még ezután vál-el. (20.)
Sok nimfát egy Ményért miért is hagynál el? (21)
Miért hagynál egész Ménest egy kamaszért? (22)
Szabadságod miért vetnéd szolgaságért? (23.)
Élted még világodat Ifju Légény szegben,
Még elég repted lehet a'párzós inségben;
Rútkán fereidül a'hervadt ága úgy a'szerencsének,
Hogy örüm légyen ölében a'szép menyecskének. (24.)
Egy mázsa sót meg ezzél ismerni igyekezz;
Annak, kit fogni kivan szíved szerelmébe:
Mert nehéz ám ismeretlent kedvesedé tenni;
Et hivel, vagy jó, vagy nem jó, mind kólig kell lenni:
Egy Asszonynak nem elég ismeretségére
Két-három nap, nehéz be látni a'szívére: (26)
A'Mennyitül kivánsz ablak akkor nyitva nincs meg,
Mikor a'külső szín mellett a'szív ismerszik meg. (27.)
Az a'hűbele balgás, akkor sem mindig jó, (28.)
Mikor az, a'mit akar az ember venni, tsó: (29.)
Ezt pedig, ha hibás lenne, nem adhatod tsere be' (30)
A'ki szűznek köszöntötted, de Vénus képébe'.

Ha

Ha látod, a'Te hozzád hasonló Kedvellynek, (31.)
Szép jeles indulatit, Nemes elméjének;
Ezt a'veled meg-egyezőt válaszsad Mátkának; (32)
Ezt tartsd igaz Venusodnak; ezt szagos Rósának.

78 ✝ Amor' Hatalma. (1)

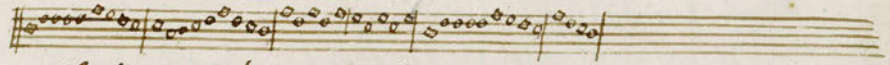

Oh Amor! ki nem fél tégedet?
Ki nem imádja Istenségedet?
Tégedet az egek, Magas fellegek,
Föld és tenger Istenünek nevezvén, Tőnyi nemzet.
A'Szerencse tied egésszen,
A'kit Te kedvelsz, boldog légyen:
Ha-kit béfogatsz, Kinteset ostorozzatsz (2.)
S kit nyilad üthöz: Mind untalan Boldog valon.
Ha óltárod'eleibe megyek,
Meg égek, bár hideg jég legyek (:3)
Lángod gyúlva tsorgat, Füstöd folyvást tergat;
Es még is édes oda múlatni: Meg-fogatni (4)
Kedvelj engemet kedves Képem!
Fogj meg, ragadj meg, enyves lépem! (5.)
Bár rabod legyek, repülve megyek (6.)
Szerelmem' édes halójába, Fogságába.
Csak, a'ki békóba vezetett (7.)
S Tégedet velem meg ismertetett,
Maradjon velem: (8.) Ez a'szerelem
Kedvesebb nekem az egeknél; s mindenekénél.

79. ✝ * Az elszalasztott szerető (1.)

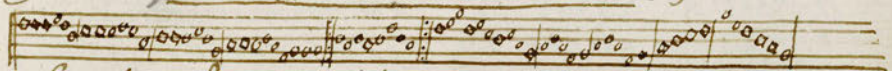

Szerelmes Jegyesem! stolvagy'szerelmesem!

melly nehéz kedvesem! hogy tőled el essem, Édesem!
Jaláim a' Kerteken, vagy Magas hegyeken
Tsendes ligetteken Mulatságlyos ereken keresem (:2.)
Hol vagy czélja vig kedvemnek?
Vidámitója szivemnek!
Oh Szerelem! Szerelem! Légy velem, szíven viselem
Szép képedet, Régi szerelmedet.
Diana' tüzei! Venus' gyermekei!
szivem' szerelmei! Szerelmem' tüzei, Magatok
Vezéreim legyetek, és rá vezessetek,
Jól tudom veletek, a' kit én szeretek, Sírattok (3.)
Nem találja szivem helyét,
Búnak árpatéve fejét.
Szerelmemet, szívemet, kedvemet, szerelmesemet
el vesztettem, Özvegy-árván lettem. (4.)
Szivemnek' jegyese, Két lelkem kereste (5.)
Oda van kedvese, Nintsen szerelmese, kegyese: (6.)
Járatlan utakat, Bé' omlott kutakat,
Hamis bozótokat Nem néki valókat keresse. (7.)
Ezt könyvezem, ezt Siratom,
Ezt zokogom, ezt jajgatom: (8.)
Aggodalom, Siralom, fajdalom, holtig unalom
már életem; Bubá rekesztetem.
Sokat által vert Kupidó' fegyvere,
Sok szivet meg nyert, kinn a bú esett sebet ért;
Tudok ezernél Illy szerelmeseket
de nélkül éltnek Ontották vérüket, ezekért.
Thisbe Pirramus egy-másért,
Meg halt Didó Eneasért: (9.)
Nem is csuda: kitsoda? ismitsoda ízzat kötoda? (10)
Szivem vérzik Ez seb, és ott érzik. (11)
En még mind ezeket, Noha nehezeket,
Tűröm e' sebeket, Hányjad keserveket, tüzeket: (12)
Ah!

Ah legyen kegyelem: Venus! légy te velem
Gyógyitsd Oh szerelem! Mert kinnal isszelem ezeket.
Nyögök, Sohajtok, zokogok. (13.)
Sirtam, Sirok, s sirni fogok.
Szerelmemet siratem, jajgatom, ki nem mondhatom
Fajdalmamat: Régi Siralmamat. (14.)

80. 2r A' Meg-párzatlanult Pár (1.)

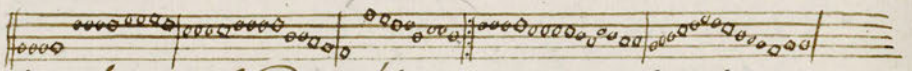

Kies hegyek! szelid erdők! hüss árnyékok! (2.)
Bóldog mezők! eredeti szent hajlékok! (3.)
Szállást kérek tudvarotokban,
Szállást tsak egy kitsiny sarokban;
Hadd lakozzam az egyedül:bóldogok' sorában (4.)
Feledékenység' Istene' néma templomában. (5.)
Nintsen egyéb kedves lakása szivemnek,
Más erővel sem ismerek sebeimnek. (6.)
Az vigasztal, kerülhi szemlát,
S hogy én is tsak követ, fövet, fát,
De semmi vigat, semmi bűst, s érzékenyt nelátok,
Hogy mi valék? s mivé levék, ne érezzék másoktól. (7.)
A' Társaságot egy tsinálta édesnek (8)
Ennekem is, a' mint minden szerelmesnek;
Egyi ah! egyetlen egy igaz hív! (9.)
A' már eltünt ed engem is hív—
Az el repült párzatlanok pusztai mezejére (10.)
Az egyhehány boldog napok el fejtésére.
Nincs az örömnek ereje jobbra birni: (11)
Biblis alig tudná velem versenyt sírni (12.)
Hát mit használ így keseregni?
Minden könyvem' ki mereiteni (:13.) Mel

Mellyek elég áldozatok soha sem volnának,
Elkötözött szerelmessem' boldog árnyékának.
Ha olyanná tudok lenni még míg élek,
Mint egy eget fellyül haladt Nemes Lélek (: 14.)
Nem ügyelvén semmi bajokra,
Semmi főlöt alatsonyokra;
Akkor lehetek hasonlatos hívem árnyékához (15)
Ugy tarthat ö is engemet méltónak magához.
Szent Égiek! e' szerfelett meg vannak tehetek, (16.)
Eget mutat — boldog eget, kiességtek.
Mélly tsendesség, Néma halgatás (17)
Környékében; s tsak ez és nem más
Szánkiveréca szerelmeknek egyedüli menedékek.
Ti feltesséteh szívemet kedvesem' karjára (18.)

87. ✠* A ki-szabadult Madár (1)

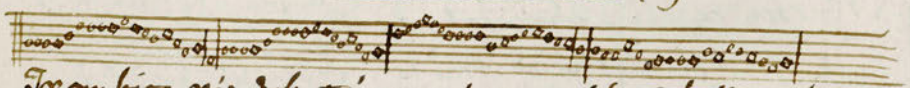

Trombita, réz dob, tárogató, vagy tábori billegető Szép
Hangzik, az álem közbe, tsudálem; ütra megyünk, hihető.
Utra bízony: tsak emeld szemedet, ébredj szerelembe me-
rültszív!
Most szabadíthatod el nyakadat, melly illy kalodá-
ba került (2.)
Bontsd-el azért már sátorodat, melly a' Szerelem'
mezéjén, fel- (3)
Vonva vagy on szép oszlopokon, de tsak törödetlenek;
Ránsd ki szívedbe lövellt nyilait, vagy törd bele
dárda darabját (4)
Szárnyad az égig emelve mutasd-meg, rab vagy e?
nem vagy e rab? (5.)
Melly

Melly gyönyörü Mars, szép utazás ez! (6.) mellyet
neked illy nehezedre
Látatik egni, mert kötelekre volt vala
szokva kezed: (7.)
Majd az arany szinü Istenné Haladság (8)
vasbe rabosskodó Lélek! (9.)
Akkor örömbe merít be, ha híved nyü-
godalomra tet, él. (10.)
Jer velem ok költött örömöt ma kedvire kép-
zelö szív im! (11)
A' hajadon Diana kezét ki-nyujtva szerel-
mire hív. (12)
Hagyd-el Idalia' hegy' tetejét, és ott hötö-
zött koporsóidat (13)
Rakd az Efezusi Templom elött le: tüzbe
temesd vele büd. (14.)

82 ✠ a' Szerelem-féltö Fillis. (1.)

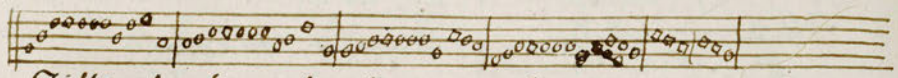

Fillis' kezét valami meg-sértette,
Az fájt neki mikor Montánt féltette (2.)
Még is ha Montánt kerestik azt mondja:
Hogy ö neki a Pásztorra mi gondja? (3.)
mi gondja? mi gondja? (4)
Fillis egy pántlikát adott Montánnak,
Az meg el ajándékozá más Lyánnak. (5.)
Nem hijában, ha keresik, azt mondja,
Hogy ö neki a Pásztorra mi gondja?
mi gondja? mi gondja? (6.)
Fillis

Fillis fejét Anyja elött fájlalja, (7.)
Azért faj, hogy hajladozott, azt vallja:
'S ha az Anyja gyanakodik, azt mondja:
Hogy ö neki a Pásztorra mi gondja? mi 's a't.
Fillis könnyen pirúl Montán' nevére: (8)
Az Öttse is rá vallott szerelmére:
Látd e' még is á tsintalan azt mondja: (9.)
Hogy ö neki 's a't. (10.)
Fillis örül, ha Montán' sípját hallja:
'S hogy á hangra ö az Ekhó, azt vallja: (10)
Még is ö nem barátnéja, 's azt mondja: (11)
Hogy ö neki 's a't.
Fillis meg vallja, hogy Montánt szerette. (12)
De az ötet – á hitetlen – rá szedte: (13)
Nem tsuda hát ha szegényke azt mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis meg vallja, hogy meg-is tsókolta;
A' czivódást is édesnek gondolta: (14.)
Hogy lehet hát hogy ö még is azt mondja:
Hogy ö neki a' Pásztorra 's a't.
Fillist Montán mivel szégyenbe hozta;
Pántlikáját, szerelmét meg-áthozta: (15.)
Innen van, hogy ha kérdezik, azt mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis egy szép rigót adott Montánnak:
Mellyet nem rég Mirtil' el-tsent magának: (16)
Ezt ha talán látja Fillis, nem mondja:
Hogy ö neki 's a't (17.)

Fillis

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Fillis fut, 's Montánt látni sem kívánja: (18)
Haragszik hogy tettét Montán nem bánja:
Még ma bizony esküvéssel is mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis elö kéri az ajándékot: (19.)
Erre fut Montán értvén á szándékot:
De ö ugyan míg nem látja, azt mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis sárgúl, hogy á Montán' barátja'
Keze között á rigóját meg-látja: (20.)
Haragszik, hogy Montán adta 's azt mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis miker á rigót meg fojtotta (21)
Mirtil, hogy tsak úgy tsente, meg vallotta:
Bánja Fillis: de most is tsak azt mondja
Hogy ö neki 's a't (22.)
Fillis' tettét Montán ugyan sajnálja,
De kedvesebb neki Fillise szája: (:23.)
Itt á Pántlika: (24.) talán már nem mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis maga kloénál meg visgálta:
'S á pántlikát nem övéneh találta: (25.)
Bánja tettét, 's soha többé nem mondja:
Hogy ö neki 's a't.
Fillis, noha szeretöje meg hozta,
Már á pörös pántlikát meg áthozta: (26.)
De azt ugyan soha többé nem mondja:
Hogy ö neki 's a't.

Filly

52

Fillis a' pört tsókhal félbe-szakasztja,
Mixtillt, Dorist nevetésre szakasztja: (27.)
Nem mondja már, sőt ellenben azt mondja:
Hogy ő neki a' Pásztorra vangondja. (28.)
vangondja, vangondja:
Fillis, ha jószínak s zálogot kívánnak: (29.)
Azt mondja, hogy örömest ád Mentiénnak:
Láttyák, akarc mondja, akarc ne mondja, (:30.)
Hogy ő neki a' Pásztorra van gondja, van szív.
Fillis! a' kik szeretgélnek, mit tesznek?
Mit? hol megbékélnek, dolgozve vesznek: (:31.)
Féltik egymást, s Fillis igazán mondja: (32.)
Hogy Montánra nagy Fillisnek a' gondja;
a' gondja, a' gondja.

85. † * Nem azé a' Madár a' ki utánna jár. (1.)

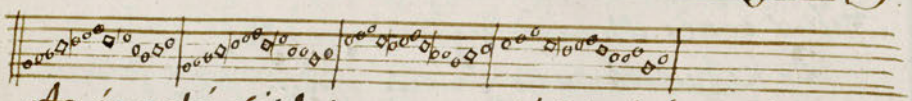

Az én nehéz fájdalmamon a' ki segíthet, (2.)
Az engem' a' leg-magasabb égre repíthet: (3.)
De mutatnek Istennek ahhoz útjai,
Csak Evinnek voltak olyan könnyű szárnyai.
Azokra is más ületi fel nem igen ritkán,
S lebeg velek a' hajnallal pompádos egen: (4.)
Olyannak lett gyógyítója tündér hűsége, (5.)
A' kinek nem volt útjára szükségi szüksége. (6.)
En tartottam az eleven szenet szívemben, (7.)
Mellyétől büdös maslag gyúladt-meg kebelemben,
S égnek szívem' bőszűjára dereh erőben.
A' jó fagok, más vegen tömjénezőben. (8.)

84. † Egy Férjhez-menését meg-bánt Asszony. (1.)

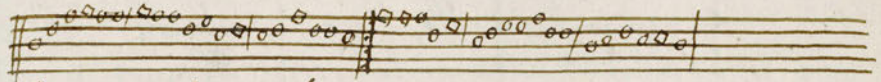

Siralmas életem, bánom tsselekedetem
hogy Asszonyá lettem:
Eltem bóldogságban, Még szűz magánossagban
Férjét nem szerettem: (2.)
Nem jött kedvemre Jónd, búbánat fejemre
Siralom lett nememre.
Eltem e' világon, mint kis madár az ágon
egéjz szabadságban: (3.)
Szerzsemen ö'rültem, és tsaknem nyakig ültem
mindon bóldogságban;
Nem jött kedvemre s a' t.
Szüzesség' pártája, Szűz fejem' keresztje (4.)
volt nagy fontolásom
Nem is volt menthetem A' mint elgondolhatom
bóldogságba' máskor. Nem jött s a' t.
Szép tárzsaságokat, Urai Gavallérokat (5.)
jó szívvel fogadtam
Mutattam magamat, Szűz dajkaságomat,
De kéretet nem adtam. (6.) Nem jött s a' t.
Egyik sem birt velem, Közös volt a' szerelem,
az is pedig szűzen (:7.)
Szabadon éveztem, káborút nem éreztem
kis hajóm a' vízen. (8.) Nem jött s a' t.
Tsóholtak kezemet, karon fogva engemet
Sétálni vezettek. (9.)
Diana' kertjében A' Nimfák' szorgalmában ki-
rálynévá tettek (:10.) Nem jött s a' t.

Egye

Egyedül nyúgodtam, vig almahat álmadtam
magános agyamban (11.)
Meg unván kedvemet, vig örüm énekemet, dú-
doltam magamban. (12.) Nem jött 's a'z.
De jaj már énnekem; változik víg énekem
ezer siralonora: (13.)
A' ki mellett ültem, Hálójába' kerültem,
lép ragadt lábonora (14.)
Jaj szüz Virágom! oda van jó világom,
minden boldogságom. (15.)
Meg-tört kedvem' kényje, Ragyogó Napom' fényje
felhöbe berúla. (16.)
Elhervadt zöld ágom, Rabbá lett szabadságom
vig kedvem el múla. (17.) Jaj szüz 's az.
Van már parantsoló, Van kedvem ellen szóló
van ki keserítsen;
Van Úr a' házamban, Van a' ki bánatomban
sirni kénszerítsen: (18:) Jaj szüz 's az.
Társam az ágyomat, kis gyermekim álmomat
nyúgodni nem hagyjáh. (:19:)
Siralom szívemet, Gond, bú bánat kedvemet
egejz' el ragadjáh (:20:) Jaj szüz 's az.
Sirba már éltem' Elevenen temetem
jaj! jaj! hová légyek?
A' magas hegyekre, kietlen ligetekre
szarándoknak megyek (:21.)
Jaj szüz Virágom! oda van jó világom,
minden boldogságom.

Kur

85. ✝ Kurvák' fortélyjai (1.)

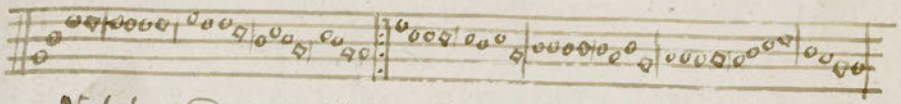

Nehéz tudni czélját végit,
Ki-tanúlni mesterségét A' Kurvának; (2)
Száz meg ezer útja vagyon
Tekervényes az is nagyon Fortélyjának,
Birj bár böltsek' nagy eszével,
Leg szentebbek' szentségével,
Egy ördög egy menyetskével
meg tsalnának. (:3.)
A' hálót maga megveti
Ha rút, képét festegeti szép formára;
Mellybül sok madár' nyakára (4)
Madzag, 's lép ragad lábara nem sokára
Hiv, tsal, hiteget jámborúl,
Itat mérget édes borúl,
'S másnak igen ritkán szorúl fortélyjára.
Mézes kérdés, szép felelés,
Titkon adott tsók 's ölelés elsö próba (5.)
Sokszor egy kis gyönyörüség,
Szép ajanlás, szines hüség visz hálóba:
Hogy az sokszor meg rontója
A' ki száját meg tsókolja
Nem minden ember gondolja: meg valóba: (6)

De

De találkoznak okosok,
Kiknek a' titkos gyülkosok nem árthatnak,
Gyengéllvén tehát ezeket
Segítségre önbögöket hivogatnak (7.)
Míg végre az okosak is
Bölts és szemérmes Ifjak is
Az Ízetlen madarak is meg fogatnak,
Ha egyik kurva nem győzi,
Kettő-három addig főzi: hogy végére
Sok az egyet meg-ragadja,
Mert egyik másiknak adja A' kezére: (8)
Ki szabad volt, rabúl esik,
És minél jobban törekedik,
Még több béké tekerednek A' kezére. (9.)
Ha már egyebet nem lelnek
Vén asszonyokat rendelnek Kerítőknek: (10)
Akkor merik bizvást próbálni,
Ha illyeket tud találni hitetőknek:
És nehezebb is ezeknek
Meg állni mesterségeknek
Mint sok ezer pokolbeli Ördögöknek. (11.)
Sem ebédet sem vacsorát (12)
Sem kenyerét sem a' borát nem sajnálja.
Ad neki mindent eleget,
Gondolván hogy mind ezeket Meg fogyálja,
Ha folyában véget érhet
És vagy kurafit kap vagy férjet, (13)
És a' gazda mellé fekhet A' gólyája.

Sokat

Sokat hazud, sok Ifjat mutat,
Gondol, forral tsókos útat, mesterséget,
Össze vesít taxust taxusával, (14.)
És abból tsinál ő magával egyességet.
Hét ördög telik magából, (15.)
Tüzet gerjeszt egy szikrából,
És magának vesz a' prédából nyereséget.
De ki tudná ki találni?
Kipözné elő gondolni sok fortélyját.
Így a' bolond az okosnak
Töri, és a' tyúk a' kakasnak a' taréjját. (16)
A' bölts elmét fenn akasztja
A' kurva, gondral faragtja
Azokost, és lerágasztja Szeme héjját. (17.)
A' ki tehát e' tüzektül
Tart, jobb, magát az illyektül ha meg óvja:
Ne legyen Kupidó' bakja
Ha őtet a' Venus' bakja Meg tsókolja: (18.)
Játszon vígan de szemesen,
Úgy hogy vakká ne lehessen,
De vígra ügyeljen jelesen, Ki meg-galja. (19.)

86. ✠ Maradj a' Seggeden. (1.) Azon Napra.

Addig szerentsésen éltem,
Semmi aggságtól nem féltem, és örültem,
Míg özvegyen a' házamban
Mint egyedi madár magamban Otthon ültem;
Már most Siratom magamat
Bú kesergi Siralmamat;
Felleg borítja napomat — Be! nem véltem.

Mikor

Mikor Fejem' el temettem (2.)
A' mint mondi, már ki néztem, kihez menjek.
I berzeg ugyan rá uhadtam,
Szabadságomat el adtam, Hogy rab legyek.
Az elsőtül sok függöttem,
Ez bérért sony körülöttem
Rab lanczot görget előttem. De mit tégyek?

87. ✝ Isten hozzád párta! (1.)

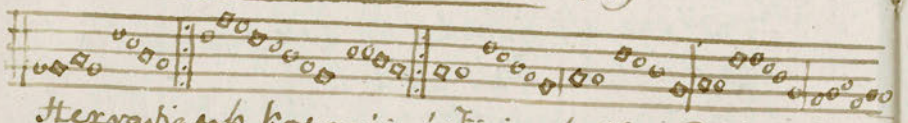

Hervadjatok koszorúim! Törjetek össze dicsőim! (2.)
Junó ki vett engemet a' gyermek sorból
de szakaszta ékimen a' virág-bokorból. (3.)
Szűz fejem czimerait, szép pártám' gyöngyeit
Még ma lerakom, velek fejkötőt tserélek.
Igaz ünnep ez a' szüzeknek,
Hogy páratlan szerelmeknek,
Végét vetek ki nem vég valék másoknak;
I csak ma pállok meg mint hajadon hozzájok:
Szűz fejem czimerait I a' t.

88 ✝ Vissza maradás. (1.)

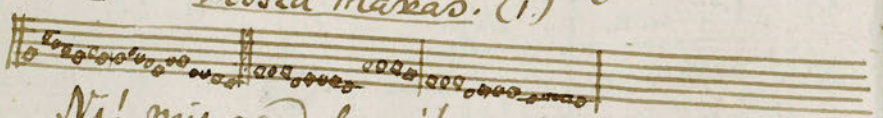

Ni! mit gondolt nékem is
Talált hibát bennem is Az irigység;
Oh! be keserves dolog
Mikor sínesen forog Az ellenség
Szemben édes a' negedes megsértődés
Mérget hozva az áthozott emberszólás.

I mit

I mit vétettem ellened?
Hogy így ellenem fened agyaradat: (2.)
Motskodat rám kárítod,
I hát talán ki tisztitod így magadat! (3.)
Ki mit adott? I ki fogadott Hír mondónak!
Hogy magához mondj, kurvához hasonlónak.
Nem társzad ám mindenik,
I nemelly könnyen billenik a' Jóknyája, (4.)
A' mint magát mutatja
Jó szivü indúlatja I kedves hája;
Tsalhatunk, mutathatunk barátsságot,
De nézzünk jót, nem bagyogot, nem neudrágot.
A' barátság-szeretés
A' jónkat meg nem vetés Nem is vétek:
Bár ebek! magatok is
Kik engem' ugattok is Így tennétek;
Ne tenne sok gonoszra ok neveségtek
Vesteg ülne I meg ne dülne kegyességtek (5.)
Hogy így kitsinyt magamat
Nájos barátságomat ki mutattam,
Sok nagy világ rossz,ának (6.)
Hogy talpig le pállnának Okot adtam: (7.)
A' kibüzt' tett, a' mit vétett abba' gyanús, (8.)
Lest kereső Herkulesnek a' sok Faunus. (9.)
Jobb vélne vaxvegarni,
Jobb Verbőczit forgatni a' kezébe' (10.)
Mint mást jobbat tseplalni (11.)
✝ Barátságot kotolni ellenébe
Így kinált bünnel reá, motskos képét
A' hamis pór; fényes tükör mutat szépet. (12.)

De

De kurvanyja mindenneh, (13.)
Mind amannah mind enneh, a'hi bánja; (14)
Ki rossznah tart engemet,
S jö de tiszta kedvemet szemre hányja;
Nálam nagyon nyilván vagyon a' miolta
Eleh, s éltem, szeretetem' tiszta vóltta.
Akarmint fend Agyarad,
Az Arany tiszta marad a' rozsdátúl; (15)
Minn örülöh és kinek?
Nem kérdem én senkinek Kurvanyjátúl; (16)
Háloh Mással, hív pajtáppal: Te is hálhatsz;
Hát hijjába' más' órába mit piszkálgatsz?
Ne hányd tehát szemenre,
Ha múlatok kedvenre s vigan élek (:17.)
Mert rágalmazásodtúl
Agyarkodó fogadtúl úgy sem féleh, (:18.)
A' világot, ha megrágott, vissza rágom, (19)
Szóval Téged' s ir igy séged' ketté vágom. (20.)
Mind a' konczot, mind a' bünt
A' melly igy szemedbe tünt, neked adom; (21.)
Ha sajnálod élj vele, (22.)
Azt sem bánom bújj bele fel fogadom
De az én bersületembe ne piszkálodj: (23)
Mord szemeddel, gaz nyelveddel ne motsholodj.

89. ✝ Nani Lakadalma. (1.)

Nota: Menj-el menj szegény Magyar. 1 Enek.

Zengjetek-ki Grátziah! tsendes muzsikával,
Mint bánt nem rég Venus, egy kedves magzatjával.
Mint tsinált kitsiny Apponyt egy Kis Apponykábúl? (2.)
Luczinának tserélvén társat Dianábúl (3.)
Venus rozsa koszorút ad Rozaliának, (4)
S ezt ö Szent Anna napján fel teszi Annának, (5)
Klára vólt Segitsége a' koszorúzásban, (6.)
Ezekben bizodalma több lévén mint másban.
De nehi kerül Judith, a' Mars' Felesége, (7.)
Nem úgy úgy mond, Annának más az ékessége,
Le-szedi, s vissza adja szüz koszorújának
Rózsáit a' nyoszolyó két kis-Asszonykának.
Le is tevé ama' szüz koszorút fejébül,
Junó esthajnala lett Anna' estvéjibül: (8.)
Rozaliát sem Klárát nem hír már Mátkának,
Mert Cziprus Boldizsárt ád Mátkáúl Annának: (9.)
Látd e mit nyert a' Pajtás egy rövid útjával,?
Öszve köté Nagy Görböt Anna Mihályfával;
S ellahván Anna' napját tegnap nyolczvantiegyen,
Ma haza mint Menyappony, nem mint Matra Megyen.

90. ✝ A' Szemérmetlen. (1.)

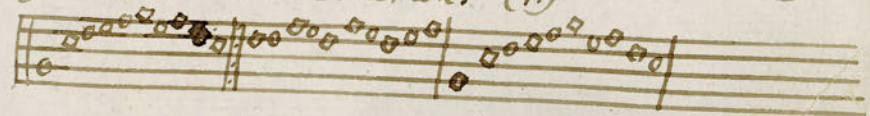

A' sze

A' szemérmes szív, és az okosság,
E' világon nem rsehélly bolsúság,
Melly ha együtt van a' bátorsággal,
Bizvást szembe szállhatsz e' világgal.
Dolga, s beszédje a' szemérmesnek
Szép és tetszik mindennek kedvesnek (2)
Szeretik, bersülik mind untalan
Nem úgy, mint a' ki gonosz fajtalan.
De minthogy annál nagyobb utálat,
Mint a' nagyon szemérmetlen állat,
Kinn az egyszer úgy ezért vehetca,
Hogy szemérmetlennek nevezzetek.
Borskor bör már annak az orczája,
Dolga minden titokinak a' hája, (3.)
Sem tisztessége sem kúr minthogy már annal,
Oktalanabb Aj az oktalannál.
Nem gondol sem jó sem rossz hírével,
Sem magu' sem más' bersületével
Annak jónak lenni lehetetlen,
Annál minden bersület kelletlen.
Nevezd azt tolvajnak vagy gyilkosnak
Bár mondjad Parázznának, lustosnak (4.)
Úgy van, úgy ám ez minden mentsége,
Mert óda van szemérmetessége.
Csak neki kedve teljen vagy telyen,
Hogy dolgában jó vége lehessen: Fel

Felvesz sok sittlen-áthot mutskolat,
Bersületével nem gondol sokat.
Mint a' szemérmetlen tolvajokat
El nem rettenti ha látnak sokat
Az akasztófán is olyanokat
A' milly enekinek tudják magokat:
Úgy a' nehi szokott parázznának
Sint bünteté is a' sok kurvának
Csak olyan, és sint úgy nem sokatlan,
Mint a' melly dolog el múlhatatlan.
Csak egyszer önekis kedve teljen,
Nem bánja, akarki mit feleljen:
Többnek tartja a' gyönyörüséget
Mint ezt az utálatos kúr véget.
S minek már nem gondol ö mazával,
Mint különben is világ tudjával,
Gázol másnak is bersületébe, (5.)
Struczol sok jámbornak ellenébe. (6.)
Ezek mondatodhatnak gyilkosnak,
Ezek pestisseis a' vazosnak:
Igaz jó hát s nem hijjába-való,
Mikor azt mondjak, ki szapni való (7.)
Oh bár csak ez is vigher menhetne,
Bár ezek ellen törvény lehetne:
A' mint vétkezik úgy büntettetne (8.)
S e' tüznek a' sthének tüzet vetne.

Kora s

91. (+) Kora szerelem (1.)

Nota: Szerelmes Jegyesem: Ének 79.

Hát már á szerelem Illy korán gyötrelem
Közt játszik e velem? 's rontson á félelem engemet?
Ah nem: még ideje sincs hogy érdekelje
Venus nyil veszeje 's zavarja méteje véremet
Még távolyrúl nézegettem,
Mikor korán eszre vettem,
Hogy eleget hiteget, feszeget, (2)
de ha hát megett Van ki nevet
's fenyeget engemet.
Sok szív nem hi heti, Hogy Venus kergeti
Mert törit ha veti Mézzel kenegeti madzagát (3.)
Osztán tsak neveti Ha meg kerit heti,
Többre hitegeti, Lopva hintegeti Maszlagát,
Üzi á jajt tsalfa szókkal, (:4)
Testi á kint szines tsókkal,
Már fegyverivel veri, meg nyeri,
mig meg ismeri á szív magát
Erzi bűne' szagát.
Niuts osztán kegyelem, Mikor á gyötrelem
Örökös félelem Cángol á szerelem' tüzein (5.)
Méreg

Méreg, bú, fajdalom, Gyájz, bánat, Siralom,
Kétséges unalom, Niutsen más hatalom erején. (6)
Kedvetlenség á kedves is (7.)
Izetlen leyz az édes is (8.)
Szív dobogás, szívfogás, zokogás —
Sirva zokogás (10. hangzik mellyjén,
Könyv buzog szemein. (11.)
Adieu hát szerelem! Nem fogsz kezet velem
Pártámat viselem, Es rád sem emelem újomat (12)
Mert nem is illene, Hogy, ha vagy egy fene-vadnak igy ellene szegeznem kellene magamat, (13.)
Vagy nyilátúl meg sértetni,
's illy korán el temettetni:
Nyil vasadat, magadat, 's fiadat, (14.)
E fene vadat El mellözöm:
Mérgedet meg gyözöm.

92 + Szenvedhetetlen vesztség (1.)

Hol vagytok szivem' rontoji! Ti tündér képzések!
Erzésem' el-altatóji! Nyájas enyelgések!
Hideg jéggé vált melljembül Meyze repültetek,
Nevetni termett szemembül könyvet préseltetek (2)
Sze-

Szépem' édes ajakain Szám mint tűggedezea?
Ah! mint függötem karjain? Édes emlekezet!
Sohajtozó pillantások! Vissza piheg ések!
Álom forma ándalgások! Kedves enyelgések.
Egymásnak lehelletétül Együtt élegzetni,
Tanúlni egy más' szivétül: mit tegy szerettemi?
Ez az az igaz édesnek Olly an rajzolványja, (2.)
Mellyről a' nem-pezelmesnek Nintsen tudománya.
Sőt nints en szivem! neked is, Nints tovább érzésed,
Magadnak hagyom Tégedis Vidám képzelésed:
Ha mivel még látsfol bírni, Aztsak emlékezet, (4.)
S'éppen ez az a' mi sirni S nyögni kötelezett.
Látom előtem Szépemnek Árnyékát rémleni, (5.)
Látom ölelő keremnek Kezét terjeszteni:
Erőltetem hát karomat, Ölelni próbálom, (6.)
Ölelni szép Angyalomat, S hát csak árnyék—álom.
Tűnjetek-el hát képzésim! Ha ez a' szép el-tűnt;
Szünjetek meg lehellésim! Ha az lenni meg-szünt:
A' ki nélkül élnem s lennem, Nem tudom el-hinni,
Avagy csak ezt elkell mennem. Neki kivül vanni. (7.)

93 + Szüzek egy más' mátkáji. (1.)

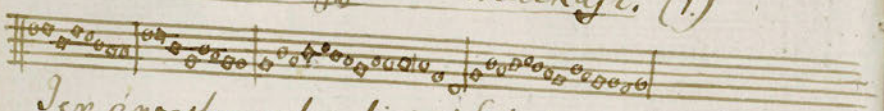

Ti ártatlan galambjaim! Szüz Virágzó virágjaim!
Míg virágzik Szüz Virágunk Jobb adjig örülünk,
Mert ma holnap hervadásra' S kéntelen kerülünk!
Mi nevtárnak Szüz Vendégi! Diána' gyönyörüségi! (2.)
Hajdani tündér szüzeknek Mi vagyunk társai, (3.)
Juno páváival járó Gyenge galambjai: (4.)

Az említett galambokkal Illessük egymást tsókkal,
Ez a' költsönös szeretet Nem bújá szerelem, (5.)
Mellyet közlök én Te veled De jaj! még én velem.
Szüleink háza' díszének Minket tartnak örömének,
Kerti tellyes virágokat mutat szép személyünk,
Mint egy bokron termett rósák Mi tehát úgy élünk.
Addig lesz boldog életünk, Míg mint szüzek úgy élhetünk,
Ha társa lesz e' galambnak, Elhervad e' virág (6.)
Szüzességünkel bomlik-el Ez a' boldog világ.

94 + Betsületes Szerelem. (1.)

Nota: A' Szemérmes Szív, és az okossig, Ende 90.

Kind der Götter! ewger Freuden Same!
Liebe! Liebe! lang entwaiter Name!
Sag: was hebt dich über allen Tadel?
Nicht die Raine? gibt dir dir den Adel.
Van tyuj Freunde sikk in Sooje Ligen,
Vonné filen Seligkait fergnügen,
Flaichen liebe Baiden jenen grajzen
O dan Zollen Vaize um dich gauzen.
Zoll man Liebe! dikk fró sker Serkennen,
Und di brunzt das sirfus liebe nennen:
Stuffen den di guten Vauden tribe,?
Hengszte, Stire, aixe tribe liebe. (2.)
Nain! doch chrbar daine Lupste filen,
Das haizt mühe das haizt árbajt (3) filen
Haizt mit Zizif das gebürg erraichen, (4)
Und nach Tantals falschen Strömen kaichen. (5.)
Raine Liebe! ist für edle Zehlen,
Laht di Stuttger sprich kokketten vehlen;
Um dere Liebe lipse chrbar stehen,
Nicht der vaizen leben erst zum leben.

Jobb

95 + Jobb közelebb (1.)

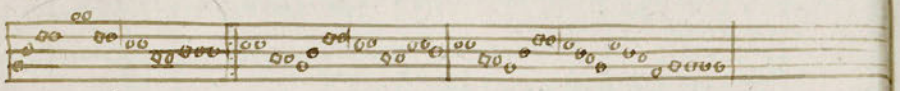

Míg szerelmem közel érzem, meg ölelt az engemet
Csak egy tsokkal is el oltja Langal égö tüzemet;
De molta nem találom e' tüzöltö vizemet,
Tüzem éget, s megemészti tüze miatt el tüzelt
Dea szivemet.

96. + A' maleontentus. (1.)

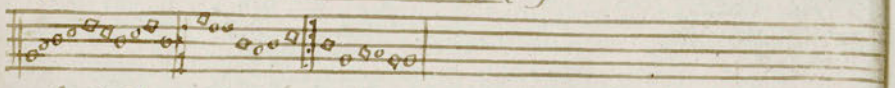

Mások azért busok is nyomorúltak,
Hogy magános életre szorúltak;
Az való hogy nehéz is, és nem édes a' méz is,
ha tsak magad érzed.

Természeti törvény szerint mégyen,
Hogy az ember társalkodó légyen,
Egy törzsökbül eredtünk, Egy köz Atyától lettünk
köz tehát ez élet.

S e'nyavalyát ezen okok szülik,
Hogy némelly el felly ebre bersúlik
A' mord Magánosságot, Mint a'vig társaságot
E' keresi világban.

Másnak a'fáj és azt nehezteli,
Hogy a' Társaság gondal terhelli.
Lót-fut s barom módjára Nagy igát vesz magára
Csak a' társaságért.

Ha.

Ha a' Társaság' olly grádicsába
Ugrott csak születve, vagy vaktába'; (2)
Hogy rangját meg tartani Nem tudja, ha izzadni
restell arany jáért.

Oh! hány ezer boldogabb van nálam? (3.)
Ha társaimat rendre vizsgálom,
Ritka ez három tajjal Némán, még is nagy zajjal
Így küszködni mint én.

A' Társalkodásban kevés részem,
Szegh alig vanalkor mikor ösmerem;
Egy nehány jó barátom' Esztendőben ha látom
Egyszer, idöm lészen.

Csak azokat érzem, kikhez szívek,
Egyenetlen rangban is olly hívek
Mint a' nagy Társaság nak, vagy e'kevert világnak
közös gyülekezetében.

A' kikkel ellenben, míg aggódom. (4)
Néha társalkodni vélka modom
Különböz természetek, Vagy ha nem, nem lépheted
rangjoknak nyomába.

Ki fösvény, ki mord, ki kevélly Lélek,
Ki nem olly hiven él mint én élek,
Hiteget, tsal, sínt mutat, Irtsnek kerest kutat
az ebéd vivésért. (5.)

Hogy pedig én azon törekedjem,
Hogy vagy az ebekkel versenyhedjem,
Hogy vagy meg ismerhessem,
Ha miker kardsínt a'sem
Szeret e vagy kisért.

Így

61

Így vagy igaz jó társ alig leszek,
Vagy múlatimból búsot teszek
S gyanút szerzek magamnak
Hogy leg jobb barátomnak
se lehessen hinni.
Viszkeregés elmém tűdvésekkel,
Nemes vérem nálam' nagyobbakkal (6)
Sorsom alatsonyokkal, Friss erem nyájasokkal
Szerene társ lenni.
De a'társak együtt nem egyeznek,
S ha egyikért jobban megjegyeznek,
Hogy keressem kedvekre,?
S azzal is több terhekre
veggek e fejemre?
Pedig úgy is untig nehéz néken.
Ugy ülnöm, hogy magam tartsam féken
Reggel ölnöm magamat, (7)
Hogy majd nyúgodalmamat
meg leljem estvére.
Ne tegyem e hát magam' marhával
Ősszve? s ne egyem nagy munkával?
Ugy de reménylek a'élek, Hogy ha több gondal élek
több nyugalmat várok.
Szerencsémet elmém el halasztja (8)
Fölöt kapál hát Sémen; (9.) alatta
Jám valóban meg leli
A'mivel fel emeli
Föltre görbülő vallát. (10.)

Sok

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Sok izzadzás közt pihegtemben
Sohajtva nehányhor jut eszembe: (11)
Mely boldogok lehetnek
A'kik lépte sűlhetnek,
S leggen ülve élnek. (12)
De hiszen vagyok terhe mindennek;
S hát az en panaszim mire mennek?
Terhemet jak viselem
Sok gerlébe en velem
Kik boldogoknak vélnek. (13)

97. ℔ Mondanám is nem is. (1)
Nota: Ki mit gondol nékem is.

Ne fujj rám Amor' szele
Most ij fejem faj bele, hogy nem régen
Egy Venus Anyád melled
Előtt Nimfa rám lehelle e'tétségen;
Ne vonjatok ugy hozzátok kedvem' félbül,
Hogy leátok fel osszátok szivem' szélbül.
Nem fér hellő szivembe
Valamint egy hüvelybe két hegyes tőr;
Ha hellő fog bészélni,
Nimlenik fog rongálni Es ajtót tör.
Oly hegedes, hóka idom a'szerelem,
Hogy nem lehet hív együtt két szív, s nem
bír velem.

Hol ij vetted magadat?
Hova czélzod nyilaidat? Venus' fattya!

Hogy

Hogy lövésed engemet
Úgy találta, ’s szívemet folytogatja:
Ah! ragadós lép! mért kergi a’ kép olly bűvös?
vagy e vas seb, míg meg hűtsék, mert olly fájos?

Meg sértsed szívemet,
Gyógyítsd meg dárd sebemet azon pórral, (3)
A’ melly, mivel szerette
Olly lopva meg sértette ritkos tőrrel,
’S mást sebemmel, seb mérgemmel mit gyógyít.
Más nyugtságot orvosságot nem találok.
Előttem kiterjedett
Gyászosabnak tetszenek a’ zöld fejek;
Vadak Barnen’ thezei
Barlangok az erdélyi erdőségek,
A’ szerelmek, a’ félelmek’ gyötrelmének
Fog-házába, békójába kerítének.
Sűnj meg Ámor! vagy segítsd,
Ne egyél, ne melegítsd több tüzekkel,
Vagy hess messze úgy lehetne
Hogy Balláss ölelgetne szent kezekkel:
Mentegetne ’s fedezgetne paizsával,
Nem repődnem, a’ szerelem kis fijával. (3)

97. a. Elég már. (1)
Nora Ah Ámor ki nem fél tegedet.

Meddig nyilazol meg szívemre?
Tekintő valaha vénségemre: ’s:
Meddig járj’ szerelmek Istene!
Nyugodalmamnak így ellene?

Könny

Könnyítsd terhemet, Old fel szivemet
Hagyj el már repülj el Cipria’ szárnyas fija!
Ötven esztendőt le szolgáltam,
Ah szárazabnál többet próbáltam:
Ha elégség van elégsége
Az édesnek tsömör a’ vége
Sort áll előttem A’ mit bűnhőtem
’S már vagy el hágy a’ bűn engemet: (2)
Vagy el temet. (2)

98 + Nem bűn a’ szerelem. (1)
Nora Ni: mit gondolt nékem vo.

Szűz szívem! lát vétek e?
Ha szerelmem’ ezzebe nyilat tűzzel
Kézölteik magával is,
Kétséggel is Apponyal is csak hogy szűzzel.
Ki törvénnyje ’s költeménnyje tilt meg ah szűz’
Hogy tsendben lángot vegyek ez paráz tűz:?
Mert az ragadhatatlan
Mozgó harmelly érzetlen ’s kemény a’ szív,
Célba vesző látatlan
Egy el tsúfolhatatlan tőrös kéz ív: (2)
Két Cipria’ szárnyas fija dobó kezében
Tart, ’s fegyver sok szűz tegez ellenében:
Ez természet’ törvénnyje
Hogy a’ szűz szív fehérnyje noha zárral
Van zárva, ’s félelmed,
Vetekedjen szerelmes galamb párral,
A’ melly sokat közös tsókot kölcsönözve
Oltogatni, ’s rá ragyogni meg kezdve.

Így

Egy a' szűz szív, szűz szívvel
Ártatlan galamb mivel szokott bánni:
Kár ij az illy lépésegen Ezen szűz egyességet
Szenvedésre hányni: (3)
Addig vitéz ez nyilas kéz a' szerelem,
Míg lüstetve s hiével lőve nem vagy velem.
Nem virtus azt szeretni,
Kit kíméletlen lövetni a' kutyes szív.
Mondják az Amor, s úgy szép
Ha mind kalitka, mind lép nélkül ij kis.
Ha kötelet már nem jelez a' szeretet,
Kénszelen a' szerelem, ha le-kötözet. (4)
Sőt az örömmel hitet
A' ki hivon szeretet az előtt is,
Mikor még szabadsan
tarthatok, nem titkosan több hívőt is:
Ha két szívem, van két hívemnek ítélhetni;
Be fogadni s jókor adni kitül jelhetni

Gy. ♱ Amor' Menyegzője. (1)

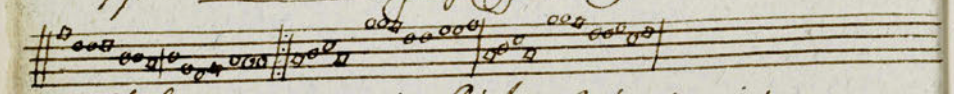

Ok szerelem' mezeje! Páfusi Vár' tereje!
Venus' arany ligje! Szenge szívek' ereje!
Melly gyönyörű veletek, S benneteknek élni?
Ezzeni gyúlt tüzetek, s semmire vélni!
Maneri minket lebelem Meglepi, s át ölelem. (2)
Ez dobogó szerelt figyelem, Élem e? vagy szerelem?
Mennyi meg, a' ki velem Szenvedi s érez;
Én magam azt felelem: Kinyehet ez ez. (3).

Egy

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Egy beteg itt keneget Más el-alélt beteget;
Jegbe teremt melegét s tüz melegébe jeget. (4)
Szívem alatt remeget Domború melle: (5.)
S szája mikor pihegett Szájamba lehelle.
Czeneri! ne vond magadat, Sókolom ajakadat (6)
Tartsd nyakamon karodat, Kajcsaimon nyakadat (7)
Nálad ez a' hatalom, Köss-le magadnak,
Edes ez, és jutalom A' Te rabodnak. (8.)

100. ♱ Ciprus és Páfus

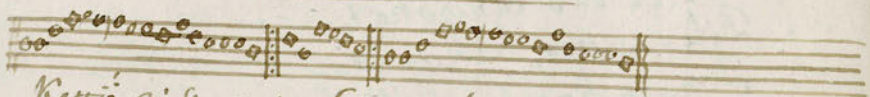

Kettő a' Szeretet, Ciprusban Születte Mind a kettő. (2)
Egyik mezítelen, Sokszívnek hirtelen Kéj tolmetsö:
Nyila van s kéz ivc: Vak, de találja Szivc. (3)
Temploma négedes, Lakása szép kies egy hegy tetö. (4)
Kupidónak hívják, Anyjostúl ők vivják a' Szerelet, (5)
Éjtnek sok szépeken, Szemgéken Szüzeken úszó sebeket:
S ha kit meg éjtheznek, Sutra ki nevetnek, (6)
Páfusban áldozzák új jobbal tsuszyozzák seb-helyjeket.
A' másik Artatlan, Nem hoz ez varatlan kínzásokat,
Öszve köt szerelmes szíveket sok kedves barátokat: (7)
Ez már épszemmel bir, s bár ez is ritkán szív, (8)
De tellyül halasza kárees mulasza amazokat.
Nekem csak ez kellett, Maradj is e' mellett, jámbor szívem!
Soha Venus fattya Fajkos mulatsa nem vált nivem:
A' tiltott szerelem Nem fog kezet velem:
Ha játékát üzöm, Sokom egyre szüzöm, egy a' hivem. (9.)

64

Edes

101 ✝ Édes Rabság. (1)

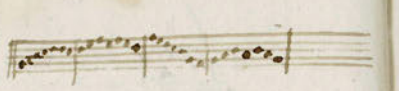

A' Szerelem szárnyan jár
Repül mint tünér madár:
Ha kire száll, s ki be vár: (2.)
Kinyre reá szert, ő jól jár.
Igaz, hogy gond s félelem
Előbb minden szerelem;
De mivel hogy szerelem, (3.)
Édes ez a' győtrelem.
El-bír ez vas lánczokat,
Bilincseket, békókat;
S minn kötelet földokat. (4.)
Könnyen tűri azokat.

102 * ✝ Nehéz le mosni. (1.)

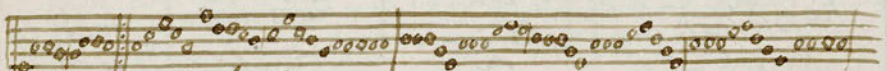

Ki gonéllyba keveredik, Bár akar minn törekedik,
Noha szép, noha hízelgő volt maga, De megcsalja gonéllya,
Vagy:

Én is annyira bele keveredtem,
Hogy belőle sah alig menekedtem; Soha
nem reményltem, ezt valaha
hogy el írjem.

103 ✝ Ohajtva el-válás. (1.)

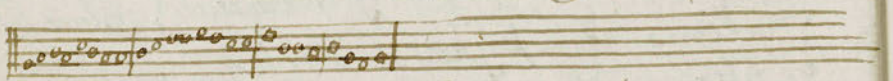

Meddig ülnöm, oh Kegyetlen Sorsom illyen kéméllelen,
Hagyj békét már, Hagyj békét már.

Hát!

Hát' az első tévelygéső Lett örök kínszenvedő
Hagyj békét már &.
Nem tudta, ha megbotlottam
Gyermek észszel válaszottam, Hagyj bírót &.
Későtsken gyött tudomra,
Mint akadtam gyülkezetre; Hagyj bé &.
Menyegzőmből tört tornáltál,
Hóhérommal el-hálatál. Hagyj békét &.
Oh! de lesz e jobb jövendő?
Mint e' kínos öt esztendő: Hagyj &.
Lessz, lesz, lám el is kerülhetem
Életemet meg-menthetem;
Vége van immár, Vége van immár.
Nintsen már testem hatalmában,
Nintsen nyakam s szívem markában; Vége van &
Csak Te is Themis! légy velem;
Szaggasd-el lánczom' kötelem; Vége van &
Hát szívem! mit sóhajtozol?
Hová s meddig gondolkozol? Vége van &
Ha kik szerettek sutrogni,
Tanúd őket sarkon kígyni; Vége van &
De ezt tartsd meg jó tanátsnak;
Ne higyj semmi fogadásnak. Vége van &.

104 ✝ Hideg ruha, de édes (1.)

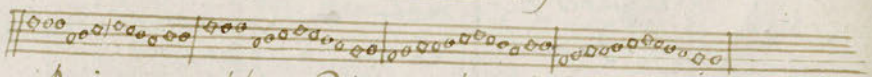

Adj egy csókot Rózsám! kettőt adok érte;
Leg-szebbiket adom, perig más is kérte (2.).
De a' Te szerelmed kedvesebb énnálam,
Mint a' szép lépes méz, vagy az édes alom (3.)

Nem.

Nem bolondság az én szerelmemmel bírni;
Szóval azt nem lehet s betűvel ki írni;
Ha szívem' szereted, Szíved' add nekibe,
S zálogúl adj egy pár tsókot helyembe:
Ha pedig nem tetszik szívem ajándéka,
Ne legyen úgy felém szemed mozdúlása:
Hogy tekinteted zám-ny ilakat lövelljen,
Hanem légy vég bútsút ezen álló hélyen.
Es hattsak egy tsók is olyan drága nálad,
S tőlem azt a' hideg ruhát is sajnálod: (2.)
Száz-ezer bojtorján tezenjen tokmyadba;
Kereli mást, fuj, tőlem kurvanyadba.
(3)

105. ♱ Próbáld még egyszer. (1)

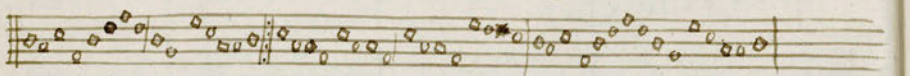

Náni ugy am jól gyanitom, s édes neki engemni, (2)
Nem rég engem is tanitott Ekhó szerelmeskenni;
S a' mire jeged gyenge tűz! lappangó lang vezetett,
Arra engem' sem pél, sem tűz, csak az Ekhó vehetett. (3)
Ekhó; ki az Amor' Anyja' eskütt ellenség ének (4)
Volt szerentsétlen leánya, A' Nagy Jupiternének.
Es még is Amor tűrébe ugy bele keveredett,
Hogy Narcisszusz szerelmébe' egészen el-epedett (5)
Kedvesse után futtában le roggyant, el fáradott,
A' vér s nedvesség bújában testtébül ki faradott; (6)
S nem maradt egyébb belüle, csak bús szava hangzatja; (7)
Mellyel, míg halad elüle, Narcisszust tsalogatja. (8.)

Ez

Ez hanggá vált szerelmes szűz, vigasztal sok szíveket,
A' pint ugy mint ő titkos tűz' lángjától sebesseket,
Keresi a' gondal teli fülnek azt a' hangzatot, (9)
Melly legjobban érdekeli a' bíztos indúlatot.
Ez Phébusnak Dafnét kiált, Danaët Jupiternek; (10)
Marsnak Venust, mert azzal hált; kinsemet sok szernek:
Neked Náni! Legényt sugott: jele; mert vitz-hang vala:
Hogy nálad, a' mi most Zugott, már elébb helyt foglala. (11.)
Nekem minha mind ugy szóllna, Az Angyok Angyaloh. (12)
Hát mikent veszhetett volna ez a' világ általoh? (13)
Van kéz oka, mert szivemet birja egy mélly tisztelet,
Mellyel a' vének szép-nemet imádja a' mások felett. (14)
Egy bíbit, kit vitúl rá pedrek hátdan Halja Sirenek (15)
Nem rég egy bércre vezetek Ida erdei Istenek; (16)
Szép templom van ott Benedek Szent Nevének emlére, (17.)
Tsúl a' vízen erdős hegyek, kics fákkal zöl vellve: (18)
Kezd a' bús panaszolkodni tekintvén a' hegyekre:
Nem merek meg párosodni eskűvőm az egekre. (19)
Mert a' szép-nem, kit szeretem, Hitám-at meg rontotta. (20)
Az Ekhó — ezre sem vetem — A' panaszt mind hallotta. (21.)
Hallotta: s mig ez panaszol; eggyer meg szóllal amaz: (22.)
S hát nints már jo Asszony sohol? s olly gyilkos nem az? (echo:)
nem az: (23.)
Hát már Arion bújában ne házasodjon e még? (24)
Mert ő már erről Kumában Istent kérde meg. E. de meg. (25)
Ha a' szivet által látnom lehetne, mint a' képet.!!
Millyent kell hát választanom? jót e vagy szépet. E. szépet (26)
Ugy de a' szép képből jót is, ha rossz, valyon ki tehet?
Hogy egy szép is legyen, jó is, talán nem lehet; E. lehet. (27.)

Lam

Lám Téged is elepesztett a' Szerelem!! — valóba' (28)
Hogy üljek, melly meg ijesztett, olyan hajóba? E. jóba. (29)
Száz közül alig van tudom egyes feleletedtel, (30) —
Tudok egyet — Nem tsüvödom tovább kedveddel. E. veddel. (31.)

106. ♱ A' maradhatatlan Mátka. (1)

Nóta: Ja kell hagy nem szívem felét. Ének

Minden óra egy egész napja az olyan szívnek,
A' kit a' tiszta szeretet fel-szentelt hívnek
Kinek ékimen egy kis édes reményt surgallon,
Az távolyrúl jött hangot is közelre hallon. (2)
Erős Angyal a' szeretet, sok telik tőle,
Sok repülő golyobist is tsinál belüle: (3.)
Ha pedig egyszer költsönös még hatalmasabb,
Tselesebb az egész Földnél, s égnél magasabb. (4)
Hát az enyim költsönös e? kitül kérdezzem?
Mond meg ékimen! tsak Te tudod: tsáld, káld érezzem (5.)
Tsak Te tudod; mert szerelmem éltedé' szivébe
Nem Páfusban szállott, sem a' Venus' ölébe'. (6.)

107. ♱ Szán engem' a' madár is. (1.)

Nóta: Menjek menj Szegény Magyar! Ének 1.

Irígyli már a' madár az embert' szívének,
Hogy tsak ő vegye hasznát a' szép tserepjének.
Pusztítja gyümöltsünket kétés hegy és óra;
Nem hajt sem a' Pásztorra, sem kerepső szóra. (2)
Nagy emberség vóle tőle az is hogy kertemre
Nem vetett még is zsákmányt egy egynehány szemre: (3)
Szán engem' a' madár is, hulja kinek szántam? (4.)
S van e'lly szánakozó még egy szív ezántam? Egy

Egy szív; a' ki álmában jár sirhalmok közön,
A' hol koporsót klothó nem flóra köttözött: (5.)
De jól van, mert Morfeus ki az álmot birja,
Ezt a' maga' könyvében párosság rúl irja. (6.)

108 ♱ Félti, de se tessi se veszi. (1.)

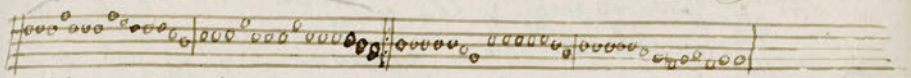

A' szerelem hasogatja szívemet ezered;
Tegnap előtt vitem ostre valakit mellered:
Ot' mint látom, feled társot erestél jussomba,
Botránkozásnak követ görgetél utamba:
Más érzi tsókjaidat, más fedi virágodat,
Osztozik szerelmembe' Tüske van szemembe' (2)
Tudod é' hogy a' szerelem tsak addig dúgánkinos, (3)
Míg szívemnek sem ostroz sem pörös társa nincs
Nem önkség a' szeretet, hanem olly kereset (4.)
A' mellyben részt egyen kivül senkinek nem ésett:
Nékem adtad szivedet Óljad kár hűségedet,
Kint ne okozz Hitvednek sirásmat szemednek: (5)
Ha én egyszer hűségedbe' bizonyos leherek (6)
Akkor én valóba boldog, és tsak úgy leherek: (7)
Ne add az én hűségemet sok ezer kincsekért.
Illy szerelmed' holtjának nem adhatsz elég bért: (8)
Ereted kincs országok, Tömlöcz, fegyver, rabságok,
Kár, halál, és akarmik, Előtted mind semmik. (9)
De ha szíved' más nak adtad, láttad még jókor van,
Addig erezzed szabadon rabod' míg ártatlan: (10.)
Egyet ugyjan-tsak sohajtok, mikor tűled el válok;
De egy utánnad örömöt én bennem nem találok: (11.)
Kár olyan után sírni, A' kivel nehéz birni,
S minthogy ártyékot lesni; Jobb lessz mást keresni. (12)

nagy

109. ✝ A' Cziklops (1.)

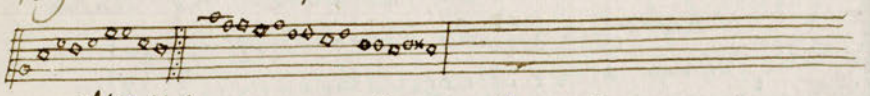

A' Cziklopsnak egy szemet festnek, (2).
Szive, tudom, egy van egy tsztnek;
Szeme nintsen, Szive sok van egy tsalárd Istennek.(3)
Bár engem' is vagy vakká tenne;
Vagy Cziklopsa lenni engedne;
Vagy ha már egy pár szemem van, annyi szívem
tenne. (4.)
Vak nem vagyok; mert ha vak volnék,
Szivemnek könnyen parancsolnék,
Sem az álnok kupidónak soha nem hódolnék. (5.)
Ha ~~két~~ egy szemü Cziklops lehetnék
Egynél több tárgy tán nem tetszhetnék:(6.)
S így a' féltő szerelőnek eleget tehetnék.(7.)
Ha két szívvel vagy többel birnék,
Egy szép mellett másért nem sóvárgnék;
Mindenikhez ohajtoganék, valamennyin érzenék. (8.)
De mi haszna? tsalfa! hazudsz!
Im'.en is mint más teremtések
Szivvel élek, s hegyetlenek pihegő nyögések. (9.)
Egy szívemnek több a' Mágnese,
S lehetne bár több ~~y~~ részese: (10.)
De magán akarja birni mindenik kedvese. (11)
Mint a' vas keporso Mekkában
Függ a' Mahumed' Templomában: (12)
két erő közt egyiknek sints birodalmában.(13.)
De majd egyik vetélkedő hatalmát,
S majdnak ohozván sóvárgását; (14.)
„Bezzeg szívem kol találj majd te ~~y~~ nyugodalmat.(15)
Üzd-el szívem hát Amort tőled:
Míg vagy vasat nem rej belüled;
Vagy vakot; vagy minden Amorn ijedezik tőled. (16.)

nagy

110 ✝ Nagy kínos a' nyugodt szív. (1.)

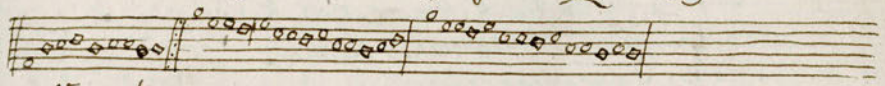

Nagy kintz a' hívnek nyugodalma,
Ha kinn a' bínak nintz hatalma;
Nintsen olyan gyöngy, arany, kintz, mellynek ez
engedjen;
Bár akarmint fájjon, tessék, sebeket szenvedjen. (2.)
Ha hívem ölébe borulok
Vagy kedves kebelébe nyílok;
Csak bajom hűzt is találok benne nyugodalmat.(3)
Csendes elme, tőrő bánat, nem ismer fájdalmat.(4.)
Ha minn sírni kell keservesen sírenk, (5.)
S minden terhet könnyebben hírenk (6.)
Vagy Ő engem' bíztat édes és enyelgő hókkal,
Vagy haő fizt, én le törlöm könnyit egy pár tsókkal.(7.)
Így ez a' bíztos meg nyugovás
Minden bú ellen kész orvosság: (8.)
Bár akarmit, másnak Amorr adjon és igérjen, (9)
Nintz ölében olyan édes melly enyimmel érjen (10.)

111 Meg tsalatkozott apellata. (1.)

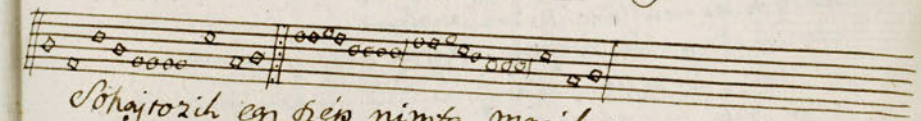

Sóhajtozik egy szép nimfa magában,
Majd nem leli sohol helyét bújában:
Egymást erő könyhullása
Sebes szive' orvoslása; de hijába'
Amorr éjett rajta sebet nyilával;
Mellyet módosan tűrhelt szép szavával;
Mind addig míg rabbá tette
Akkor el tűnt s hi nevette Hatherával
Reggel éppen mikor Venus öltözött
Az Nimfa panaszra be érzékenyűlt;
Ez lévén első példája Jaj! szenvedő magzatja
Még gyűlőt. ki

Ki hinné el ezt reméled? mond Venus:
Hiszen az én kiam Amor, tsak kölyök
Vak gyermek; de néked semmed
Ép, s egészséges szemeid; Mit bódulsz?
Ő szerencsét meg mind addig éltében;
Csaltatok őtet játszában-költtében;
Legyen semmes neki a játék
Valnak ajándék adatok, Költsönben.
Lokogájával alig tudá mondani
A' Nimfa, hogy e' végzést meg állani
Lehetetlen, apellálja,
S Míg pártfogóját találja, próbálja.
Juno, Diána ej ottlenek meg nézik
A Nimfa ügyét ej abban azt végzik,
Hogy a' Semét közepébe
Es Amort úgy ejtse fejbe, ha tetszik. (2).

2. Ennek az igazi Tactussa ez volna:
–∪–∪–∪–∪––⏑ f. –∪–∪–∪–∪ f. ––⏑.

172 Amor' panaszja. (1)

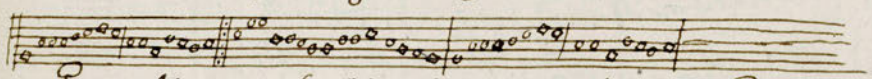

Gyermekéül meg hevülve Venus egy árnyekra dült;
Rósa volt mellére tűzve, mellyre egy kis méh repült
Amore Anyja bolzérájat bíztos nézi fuggatja,
A' méh fem ijesztik, fulánkjait az újaiba palantsolja:
Gyenge újja fájdalmában a' kis Ámor jajt kiált
Se-ki tombol, fúj markába, kéredzi Anyja mi talált?
Felel Amor; egy kis állat vélettenül meg lepett,
Alig hogy újonnan szállott, keservesen meg rivjatt:
Fijoggulhato még te jobbed ugymond Venus: költsönben
Ejh ez néked s el higyjed, hogy a' kis méh mindenben
Tsúfod példázz, ki bár kis pinty tsinál mérges sebeket.
Jó te fityhó noha pitsiny vagy, de tsepp nagy fúvelet. (2.)

2, Gyakorlott Tsácsától is elég volna, Szerelemben, így meg tartsam a Tactust; melly arcomban igazán ez volna:
–∪∪–, ∪∪––, ∪∪–, ∪–, ∪–⏑ f. –∪∪–, ∪∪––, ∪∪–, ∪–, ∪– / –∪∪–, ∪∪––, ∪∪–, ∪–, ∪–.

Maxup

Vétek is, nem is.

113. ± ~~Amor és Psyche~~ (1).

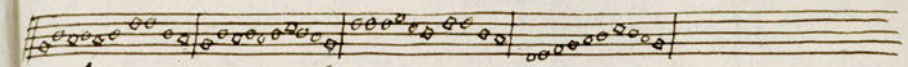

Azt mondják a' kik nem tapasztalnak velem,
Hogy baj ej vétek is a' szerelem;
Úgy a' bujja szeretet meg vallom,
S azt szívem neked nem is javallom. (2.)
De nem mind eget ej rontó a' mi tűz
Sőt gyakran a' meleg fájdalmat üz. (3.)
Igy a' jámbor szerelem sem kínoz,
Sőt sok sebet szívre plastromot hoz. (4.)
Úgy nem mind vétek az a' mit minap
Kárhozattal fenyegetett a' Pap: (5.)
Lám a' leg főbb Pap két fő törvény tett,
S mindenik nem egyébb mint szeretet. (6.)
Stát hogy lehet nem bűnné a' mi bűn,
Vagy ha a' bűn az óltárnál meg szűn,
Szárad e azon túl a' szeretet?
Vagy ha nem az előtt mi lehetett? (7.)

114. ± Maraszt'ás (1)

Nota: az elébbeni: Azt mondják a' kik nem &c.

Azt hallom, kedvesem! el válty tőlem,
Jaj! hová bújdosol el előlem?
Szét így bomlik e fel a' szerelem?
Így jelelsd e szerelmem velem?
Nem lett három napra fogtunk kezet,
S ha szíved akkor nem úgy érezett,
Hogy holtig hűven és állandó légy,
Mért nem mondtad meg hogy meggy? S mikor mégy? (2)
Vagy ha fel tétetlen hív valál,
S ez új ötön bevined, hogy meg csalál:
Maradj az elsőnél vagy tégy próbát
S ne fogadj addig be Budgenát. (3.)

69

Vók

115 Csók a' borközt (1.)

Nóta: Gyermekétül meg kevérlve:

Fut az idő' s nem sokára
Leg szebb kerem majd el-múl
Közelget éltem' határa,
hajam' barna szála hull;
De borral sebes hányvjának
lép vesszöket vetherek;
Stéj! bort hamar! múlásának
egy bűvöst nevetherek

Ide Manzi! jer! márted Rézsádat
tajtékzó poharamba;
Fond azt és mell-pántlikádat
fürtös barna hajamba.
Idelelep hád' édességét
míg el ízvén az álom
Boldogságom tellyességét
Karjaid közt találom. (2.)

116 Elpártolt Kerestö (1.)

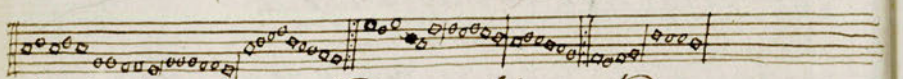

Arvám, sirvám szivemet kedvemet, élvemet kedvemet
Vesztem, epedtem vígságimat,
Senki nintsen ki helyettem, mellettem, helyettem mellettem
Szánná vagy bánná aggságimat.
Ki hív vígsam volt, ő így elpártolt
Álnokság, hálátlanság, álnokság, hálátlanság
Volt a' mi fölt. Volt a' mi fölt.

Nóta

Noha soha unalmas fájdalmat, unalmas fájdalmat,
Szivem szivének nem okozok;
Még is hamis útakon, mindakon, utakon mindakon
el vált más hez ált, buba hozza;
Ez a' szerentse' változó kintse:
Ott nem vélt, és nem felt, hol nem vélt, és nem felt
zár bilincsbe; zár bilincsbe. (2)

117 A' Tolvaj Amor. (1.)

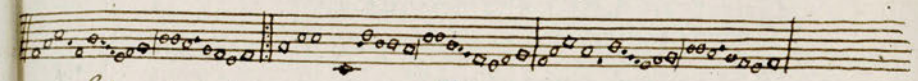

Lehet énekelni arra is: Gyermekitül meg kevérlve.

Fillis nyugszik mélly álomban
a hív Fillis el merült.
Imé Amor jön azomban
lopva Fiához ült.
Félre repi tegzét ívét
egy nyilával utat nyit,
Es ki lopja Fillis szivét
Kit sebesen el is vitt. (2.)

118 Apácza Anyája (1.)

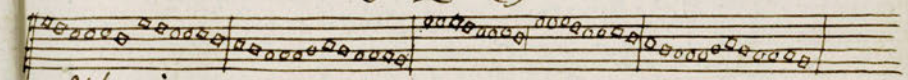

A' két ixtet immáron régen meg haladtam,
Még is az átherzott pártában maradtam:
Nintsen szivemnek reménysége, hogy valaha feleségé
valakinek legyek: Jaj jaj! herva legyek!
Sokan kemendáljak hogy legyek Apácza;
De én inkább szeretnék lenni Anyácza,
Ráspor inkább fénjben megyek
Hogy sem Apáczává legyek
Nem fohtam kötedához, De fohtam pártához.

Le

119 Le kötelezeattyúság. (1)

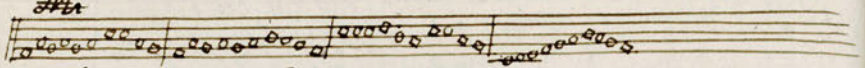

Míg élek, szép Lélek! nem felejtlek,
Szivemből, lelkemből ki sem verlek:
Ek haljak én múljak én romoljak
Előbb hogy nem tőled én meg váljak.
Szivemből, lelkemből kalitkátskát
Epitek, mivelek hajlékotskát:
Otthon légy, de hiv légy, mást ne szeress:
Csak nékem énekelj, kínt ne szerezz.
Kedves madár vagy ki kalitkámban,
Arany, ezüst, kintsecs kamarámban:
Pin, pin, pin, pin, pin, pin, pintyőkémhez,
Cin, cin, cin, cin, cin, cin, kis kintsecském. (2.)

120 Elég már (1)

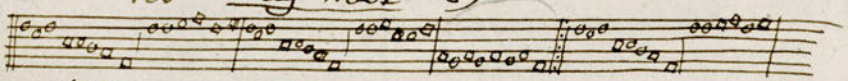

Hiszed e már kinjaimból örökös hirségem?
Nem érzedli e szivadat szám kivetett szegem.
Látod ésmered mint faradok!
Mint hó napnál el olvadok;
Engedj lábodhoz borúlnom:
Kegyelmet Kéjdúlnom. (2.)

121 Edes Kin (1.)

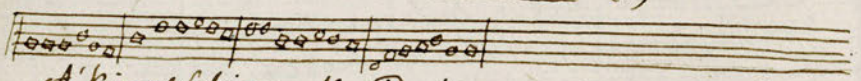

A' kit el felejtett Kupidó, s nem ejtett
Keserves halójába Boldog az valójában:
Mert szivét fájdalom, Szemeit Sirálom
Még annak nem epeszti, Magát bival nem veszti.
Sok

Sok nyughatatlanság, Gondos álmatlanság
Nem állja bódult fejét Vigan tölti idejét.
Nem igy van én sorsom, Készíti koporsom,
A Venus' tegzes fija Meg lőtt vem fel vont ijja.
Nem régen egy Tűzzel Rentz meg nagy tűzzel:
Egeti már mellemet Alig lelem helyemet.
Vidám lét szeminek, Bár szemöldökinek
Nyila szivem' sebhelye, Csak vesek már ereje.
Ha piros ríváit Szép egy pár almáit,
Melyek orczáján gyúlnek, Es fejér mellén ülnek,
Felirtak szemeim, Gyúlnak sebeim,
Mikor azokhoz nyúlok Sebesebb lángal gyúlok.
Ha remek termését Virgálom, gyöngy hajat
Csókolom; annál jobban Eled tűzem S fel lobban.
Ha távol vagy oh is Zöle: a' hinek is
Csak pőnek: Oh édesem! Már tőled távol esem.
Az is baj ha látlak, ész is ha nem látlak
Egy szivemben a' nagy tűz Ereted oh Drága hűz!
Szánd meg lát kinomat, Talán nagy lángomat
Edes tyúkod karmaja Egy kicsinyt meg ólthatja.
+A polgári tudással, Nézes csókjaiddal
Elepedgető betegedet, Ki óhajt gyakt tégedet.
Más kéint eltemetted Ha szegényt meg vered
Ha kérezik utálod, Meg lásd halva találod.
Ezt irásd végére koporsom' tövére:
Ez a' Venus' ölében Holt meg nagy szerelmében.
Kupidó kinozta, Halálát okozta;
Az Amor beteg volt S nagy szerelmében meghólt.

122 Amor Monárka. (1)

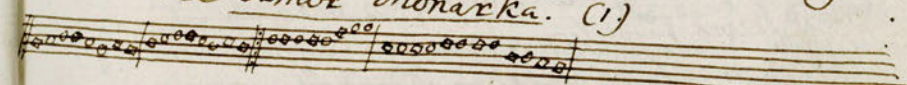

Nézd el

Nézd-el az egész Világot,
Nem találhatsz olly országot,
Mellyben tiszta barátságot
Ne lelnél illy társaságot:
Akar falu akar Város
Vennsz előt de nem Záros
Noha káros. (2.)

123 Páratlan Gyekeczés (1.)

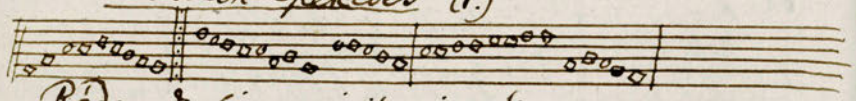

Bádgyadt hivem jaj! mint kaszreg!
Gorgó könyvem nézd miként pereg,
Mint páratlan gerlicznének bús mellem herzeg:
Erőm fakad, könyvem fakad, lábom remeg:
Nérges Vennsz! meddig epeszted?
Rablánczodrúl mikor eresztesz?
Mert mondhatom, nem birhatom soha így ezt el:
Kemény kézzel, mert retézel, dupla keresztel.

124. Tiszta a' Házasság (1.)

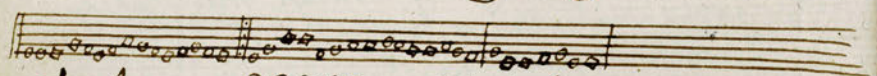

Az Apostol S.Pál' szava kétség kivül igasság,
Mellyben az is meg van irva: hogy tiszta a' házasság:
Buda még is hogy olly dologra ellene mond Papi Parancsot;
Akar ki légyen a' jámbor el tévesztette sorát;
Csak vesztegetne szerát (2.)

125 Lelked szajra (1.)

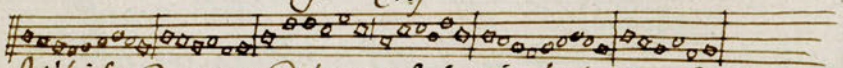

Jaj! faj faj! de mit tudok tenni? szivem kell maradni:
Elnekül szeretél, Másokat kedvelltél
Elnök vagy nem kell nékem szived: Nem szalad szerelmed sz:

Néma

126. Némának Anyja sem érti szavát. (1)

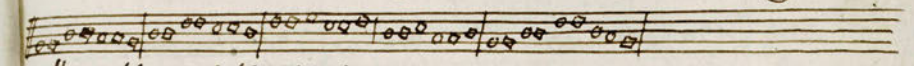

Ha nékem sóltál volna; Most szeretőd szép volna:
De nekem nem sóltál, Velem csak tréfáltál:
El múlt időket siratjad már
Késő immár bánkodnod; Tőlem el kell maradnod:
Im látod útamat, Indúló lábomat:
Talán többé vissza sem jövök.
Maradj el hát reményem! Tündöklő gyémánt fényem!
Mássor eskedj legyen: Szived bátrabb légyen:
Szivért sólni másnak nem légyen. (2.)

127. Segitsz Isten! minto más mód. (1.)

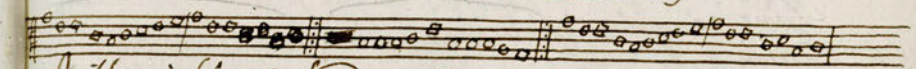

Jaj! hová légyek boldogtalan szerentsétlen fejemmel?
Hol találhassak vigasztalást? nem érem fel epedésemel:
Szánj meg Istenem! szánj-meg engemet.
Te tudod igaz szeretetemet:
Adjad; hogy a' kiért szenvedem, szerezze személyemet (2)

128 Száz közül egy. (1.)

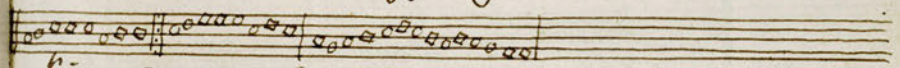

könnyü venni feleséget:
Csak hogy nevégy ellenséget;
Avagy merő irigységet:
Száz közül is alig, alig, alig találsz egyet. (2.)

129. Sem jobb sem jobb. (1.)

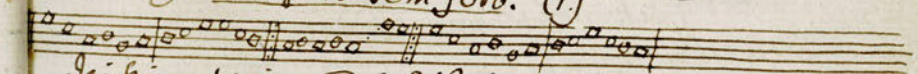

Jaj szivem! mit gondolsz? Violám mért nem sólsz? :/:
Jobbet jobbat nálamnál :/: Jaj szived nem talál. :/:
Ritka buza, ritka, Mellyben konkoly nintsen:
Ritka a' szeretet Mellyben hiba nintsen:
Jobbet jobbat nálamnál :/: Jaj szived nem talál. :/:

Ne

130 Ne gondolj az Irigyel. (1)

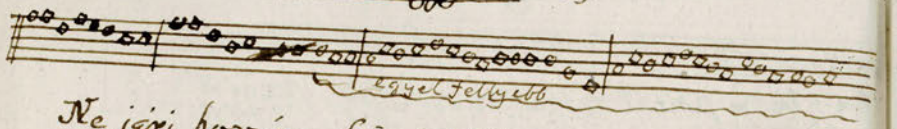

Ne járj hozzám hivem! éjjel;
Inkább látlak nappal jőjjel:
Ha fogy hozzám nappal járni, nem félhez senkitől,
A' kik fogják irigyleni, távoznál nyolcadtul.
Ámbár fogyék nappal járni,
Még 4 fogják irigyleni
Hogy én téged édes hivem! szeretlek szivesen,
És az én szivem Te szivedért törődik erősen:,
Hadd irigyljé kinek tetszik:
Csak tartsd magad a' mint illik.
Ha szeretni el kezdettél, szeressél mind addig
Meglen tested fóltod után földbe nem tétetik.
Tovább tovább Angyalorcháim!
Kíntsem,: lelkem: galamborskám!
Kezed' összed ajákidat ezerszer csókolom:
És a' te kegyes gratziádba magamat ajánlom. (2.)

131. Jaj de nem tudom mi. (1)

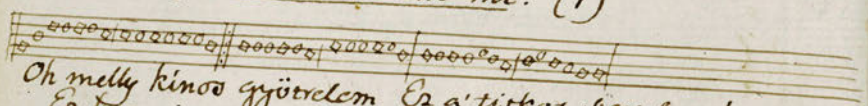

Oh melly kinos gyötrelem Ez a' titkos szerelem!
Ez bétegit ennyire, Juttat halál' révire
Már bennem sebet tett, És rajtam erőt vett:
Alig járok, nem birom, Ezt is szivva ixom.
Mi bajom? nem tudhatom; Érzem, s ki nem mondhatom:
Belül van a' nyavalyám, Róla nem szólhat a' szám:
Jaj igen a' szivem; Jaj igen a' szivem,
Szép vizáim sárgulnak Orczáim kipirúlnak.
Szerelmi rám tulipányom! Liliomom! kivárom.
Oh! ha veled lakásom Lehetne mulatásom!
Rózsás kert kebeled, Meleg ágyban te veled
Be állanék kertészszel, Ha kerpeném Csőszszel. (2.)

Lit

132 Téli Rózsa. (1.)

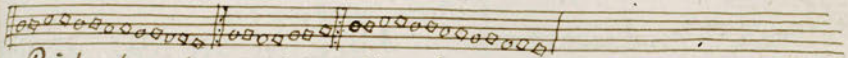

Ritka kertben találj télben ki-nyílott virágot.
Vagy zöldellő kedves kellő pálma fa ágot:
De ím! melly nagy hexentsc!
Báz alakú tekintsc;
Nálam vagy on Istenemnek egy drága kintsc. (2.)

133 Rajta Vesztett Vő legény. (1.)

Lásd a' Rovat Siralmas alatt.

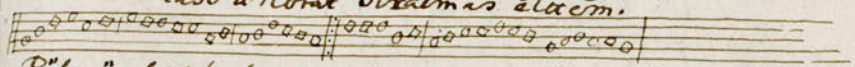

Böltsömbül ki kelvén Alkalmas időt élvén
már emberkert éztem:
A' szép Ifjuságban, sok tündér mulatságban
bút nem is ismértem.
Mindig vigadtam, És magamat múlattam
Hopp hoppot kjáltottam.
Muzsika, paxipa, tánez, vadászat és a' pipa
foglalatosságom
Azok társaságban, Ezek magánossságban
voltak mulatságom.
Mindig vigadtam és atj.
Ma jól leéven fulgom, holnapra nem volt gondom,
békével nyugodtam.
Reggel fel virradván, semmiről sem aggódván
világgal játszottam
Mindig vigadtam. és a' ő.
Már most házasságba léptem, vagyok rabságbá'
Féleségem vettem +
Nagy Ménest egy lóért, sok Nimfát egy Asszonyért
Kábult! el vesztettem.
Jaj! jaj! mit tettem? Féleségem vettem;
jaj! jaj! rabbá lettem.
Ruháim bővülnek, mert ereim üzülnek
Gondom fehesedik Ős kajam szaporodik
sok jószágimban;
hites ágyasomban.
Jaj jaj! mit tettem? Jaj a' ő

Adam

Akarsz békés lenni? Jól kell tudnom sőpreni
tudnom mozgatni.
Mint kezednek sípolni Nékem úgy kell tánczolni
Szívedikbe hallgatni.
Jaj jaj mit tsaem? í ad.

134. Férji gond. a' néhai Kis Világban. (i.)

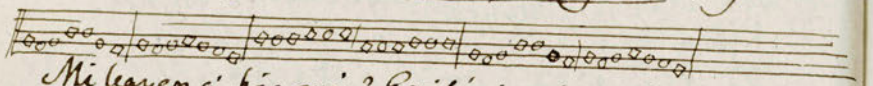

Mi legyen a' házasság? Evilági párosság
Noha nem próbáltuk, Még addig meg állunk;
De úgy hallyuk hogy bajos, Szegény legénynek jajos.
Ezt mindenek meg vallják Valahuk tapasztalják,
Addig él kedvére Az legény, kényére,
Még meg nem házasodik, Ősve nem párosodik.
De ha egyszer mágával hál, Baja több mint a' fűpál,
Gondja paprodik, Ténye tahardik,
Lapjáról az erszénye, Fogyathozik reménye.
Feleségét kedvére Hogy tarthassa, kényére,
Mind asem törődik, Ehre tekeredik.
Még álma is abból áll, Bár feleségével hál
E' bizony nem is tsuda; Mert a' mit meg nem tuda,
Az Asszony tudtára, ehze' bunkójára
Édja az Ő férjének; Igy nő bajá pirúlnek.
Gazdasszonynak Ellt tűz-ház: tsa nintsen, el hűd, hogy meg rázz.
Ureznel ha teli, Már kedvit nem leli:
Banasszal lát orrjához, Haraggal fáll urához.
Asztal, ágy, szék, pad, fogas, Mellyre tálat támogass.
Házat éreztse Sok keresi kerittse:
Mert ha külömben lészen, Asszony kedvet nem vészen.
Tűrőr házban ha nintsen, Mellybe néha tekintsen,
Már mereg magában, Dühtül haragjában:
Mert fél, hogy éri szegyen, tsa haja fehre megyen.
Házad előtt hatvat jár; Már ugy hajt mint a' határ:
Cipőjét másat egyebet, Tudj' ördög mit ebet?
Csavarintsa hogy vegyél, Majd mint véled fel tserél.

Gyalog

Gyalog rossza unalmas, Az újjának árvalmas.
Bergőt kell hát venned; Kedvét ugy kell tennid:
Hogy ha helyben nem találja; Biz' a' vásárra sétálj.
Tuplit, czifra fejkötő, Tarka sokmya hajkötő,
Arra fűz pántlika, Melly merő Muzsika,
Kell biz' a' feleségnek, Sőzsiai gyolcs ingnek.
De ki győzné számlálni, ? Eszével fel-találni ?
Az Asszony szükségét– ub a' szegénységét !
Ne is próbáld, mert felfúly: dobb igyon mellé sem ülj.
Jaj hát még a' konyhára több kell, mint a' szobára:
Mert ha nintsz magad leszsz per, Nem egy, hanem ezer:
Tsa minden porszámod nintsz, Bár szemébe se tekintsz.
A' konyha legyen dézli, Mellyben tőrjön tál fazek,
A' rántást is fűszer, Mozgatást főzést
Stol kedvére tehesse, Ekes tészitthesse.
Tűz helyen ha nintsz katlan, Az Asszony ingalmatlan,
Azon ha nintsen üst, Kedve múlik mint füst:
Tsa lánczon nintsen bogrács, Mindjárt ezt mondja, nincs tájtos.
Cserépednek faszkalnak Tanyt czolnak tálakrak
Hely legyen igen jó, Kapcsának kezdő,
Gerzsonje fütő vas láb, Só törő is legalább.
Lapát, dézsa, mesélő, Sajtár túró reszelő
Szegecsű vas nyüstly, Kötőfa mellyben áll tej.
Egyéb edény tészszának Szükséges a' Gazdának.
Teleltő, sitta, Rosta, Dagasztó láb, borosta,
Sitta is szükséges, legyen elégséges,
Vasas veder a' kutra, Tyuk borító a' sutra.
Kitsiny kalan, nagy kalán Ajon a' Gazda' falán,
Bors, sáfrány, Kegtsfő, gyömbér ü ha van, jó.
Mafola, ü mentő ola; Ni: Asszony mit gondola ?
Tejnek vajnak hely legyen. Mert meg nincs hogy ész fiegyen,
Tehén, tyuk, kaitza, liu, ha nintsz, tőrni sem tud:
Stallen nyárson ha nintsz, vagy: Mert különben borba mégy.
Petrezselyem, Orsó, Hén vonó, Turi kerszó
Soha nintsen elég, tsink papirus mindég,
A Gazdát ugy szaladja Az Asszony gondolatja.

Hát

Hát még bölsőt hol vetsel; Csak csak arra csel:
Addig ünyü forog, stol özül kol mozog.
Mig rengő fad nem lészen, s arra egy bölfő képsen k

135 Kontestatzio (1.)

Nota: Oh szerelem' mereje

Kellemetes ki kelet! Mért futod ez levelet'
Add nehi nyilot kebeled' Rá legyen illy feleled:
Lettem örőm madarad, Meg fogi léped;
Bennem örőkre marad Angyali képed.
Engemet a meg ölö Ki, Kupidó' nyila lő.
Hát örömöm' nevelö Szád heve jöjjön elő,
Bijó rabod ig könyörög Sirva, tekintsed,
Lába' fejébe tsörög a' te bilintsed.
Sondros cyék' remete! Szép Anya' gyöngy remete'
Szivre ható tsere kints Bijo kegyesed re tekints:
Szivemet e' tjuda tüz Erted epesti
Oltsd elaseit deli Szüz! Mert ü repesti.
Jarrom tiedbe karom, Halj ide gyöngy madarom!
S maix minek ig takarom? Lahj velem, azt akarom:
Ket ü fesült kebeled Helyt nekem enged,
stol melegülve veled Jig szivem enged.
Csaptsi drága madár! Segedet egy tsere vár,
Nem vagyok én tsapodár, Szivedet add ide bár:
Szivemet én ig adom Erre yerében:
Jvl robog, azt fogadom, Jelsem' erében.
Gyöngy virlam kegyesem! Drága szerelmesem'
Ok te szelid madaram! A' ki szeressi nyaram:
+ Czipria' mája Jemelly! Ok' be szeretlek!
Szép Cziczá! hogy velem élj, Futva követlek.
A' minap egy kevesset hogy veled ülnöm eltsa:
Szivemet el ragadad, Erre tiedet adád.
Leta pirosúlt ajakad Rósa virágom,
† Derlicze forma nyakad Szép arany ágom.
A' miheron fel emeltt gyöngy karod engem' ölelt,
Czipria meg tötözte Csókjaid' ázja hó köte
Nagy tüzében ohajtt ö kezzes ive,
Nagy szerelembe hozott ö kezze, szive.

Máx

Máx ma tied vagyok én, máx parolát adok én.
Máx vagyok Angyalomé Ö perig a' magamé +
Körbe fogva kebele Mint ragadi lép,
Hagy ugyan élni vele, Angyali szép kép!
Hittel adom jegyemet Tigyemet, ig keremet
Ezzel is azt fogadom, Hogy magam' által adom.
Szembe ha jut te veled, Meg ne tagadjad.
Neki kitsi kebeled' Által is adjad.

136. + * a' Tenyhez vágyó özvegy Asszony. (1.)

Nota: Meddig altatod te galga Sissera!

Végy el engemet galambom! adj ezeret hamar nekem.! (2)
Mint Jobámba' bátya, nére, mint fiaim se gyermeken: (3)
Özvegy Asszony a' nevem, de sok bény nem érez velem (4)
Sem ha birok a' pezenge tzelja, sem ha szerelem: (5)
Az való, hogy a' fogamnak egy szerentse hijja van; (6)
Máx haj ambrát ig ü padmi a' fejért, haszontalan: (7)
Ugy de, lám! hiben fogatlan a' fibó mikor ki vált, (8)
Illik a haj, ig perzova, (9) barna bőrüek kivált. (10)
Képem ifjuságot árúl, életet kölény szemem, (11)
Van, vagyonra is tekintve párolgani érdemem, (12)
Ezüstöm untig; a' lü el vesz, annyi van, jut annak is, (13)
Agybelim, ha fejem annyi bölna, jutna hatnak ig (14)
Jaj hogy, ezzhez a' hüséget ugy nehéz meg allani,
Mint fohász az ezüvésbe más utan ki mondani: (15)
Most külömben egy se birja szivem' egy se tekintem' (16)
Végy el engemet Galambom' adj ezeret hamar nekem. (17)

137. A' Hódoltató (1)

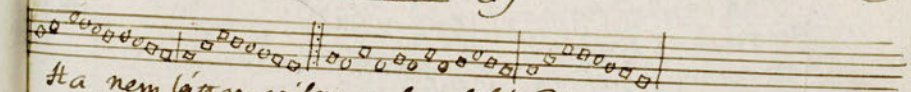

Ha nem látnam vélna galamb lépedet,
Meg nem fogott vélna lépedet:
Eddig fép tekintet csak gyalázt am
Máx most látom hogy hibázt am:

Enig

En is, addig, a' kit igaz szivednek voltam,
Szárnyaid alá kődolgoztam.
Mikeppen gyöngy szemedbe tekintgetem,
Kupidótul meg lövetem;
Lábaim rózsa színü szép orczádat,
Vidámon mosolygó szádat;
A' szerelem bús szivemet által járta,
Melly ő nekem nagyon árta.
Mert ő tudgatá szivem ujj abb tüzétől,
Mellyet kapott egy szép szüzétül:
Sohanem el vesse minden erömet, sihegve töltöm időmet.
Oltsd el azért e nagy tüzet Drága lelek!
Mert meg halok, attúl félek.
Villám módra járnak gyors szemed, Bársony színü szemöldöked:
Ha gyenge szemed fedd mosolygnak
Könyörgéim árjai forduljanak:
Estem a' meg ölő Kupidó kezébe,
Holtig való bilincsébe.
Sze szivem és lelkem magában, Meg emésztődik bujában;
Mert nem pereghet ön perdg pereelet, A' világot meg sem verlek:
Ha gyenge lét szép orczádat tsókolhatnám
Boldognak magam, mondhatnám.
Minap feltálaj közt igérted, Hogy nem hagyj meg halni érted;
Jobb hát orvoslani a' vesz sebet Mint meg ölni a' beteget:
Ki orvos azt, a' ki ha beteget gyógyit,
Karjai közt fel melegit.
Bús rabod illy változását érzi,
Melly szivét gyakorta vérzi;
Hogy hát nyávalyája könnyebbülj ön,
Szived vérzés könyörüljön;
Ohj helyt tebelébe tsiza szeralmének
Lész orvossa szerelmének.
Hogyha pedig kérésem meg vetted; Ötet menten el temetted:
Ezen irtlan fel kondorjaira: Atkár Venus Leányjára:
Kit hogy Kupidó hatójába kerüljön,
Örvényjébe be merüljön.

Nem

138 Nem lesz mindenkor így (1.)

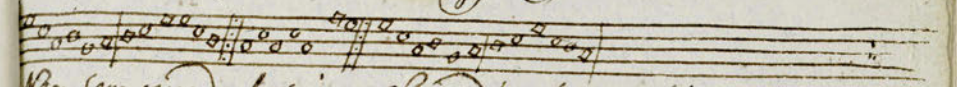

Nem lesz mindenkor így, Szivedben bús ne légy;
Ál ne hagyd magadat Várjad jobb forsodra
Át szerencse változik, Naptúl felleg távozik,
Szivedben bús ne légy, Nem lesz mindenkor így. (2.)

139. Kedvez Tolvaj. (1)

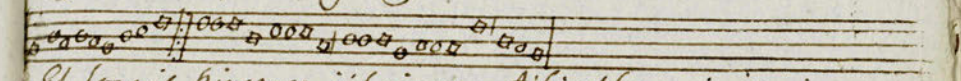

El loptad szivemet, jól tudom; Át lii el lopta így ymézem;
Tied vagyok, rabod vagyok, Meg kötözött foglyod vagyok
Végem!

Szerencsés így kedvez tolvaj vagy
De ha már el loptad elsőt hagyj,
Tied vagyok &c. (2.)

139.a. Hol lakik a' Damon Nője? (1)

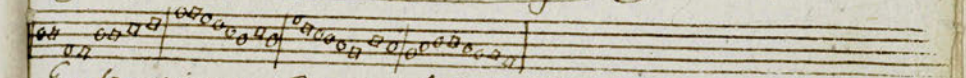

Szerelmesként nyögdecselek Vigasztalást már nem lelek
Kinjsem nélkül minteg árván Kietlen puszták honján;
Oh örök gyászt szerze nekem El rabolt gyönyörüségem
Más lett tolvajjá általa, Ki az én szivemnek vala.
Nékem pedig bú siralom Szerelmemért a jutalom: Más lett b
Szépben bűlt el tem hajnala, Boldogságom' szép napja!
Várhatom e valahonnan, Hogy meg vigasztal nyomorom?
Halavány kéd' bús világa, Te vagy kinem' bizonyságja;
Mellyben sokálmatlan éjjelem Együtt virasztod velem.
Sőt kétségem' alakjában, Mint mély álmot szemlélgeted,
Hogy a' bájoló szerelem' Börtönjében álmodjak velem.
Szerelemben fogantatva, Szerelemben táplálkozva;
Át lit egy élt homályában Kifestem lak hajlékában:
Oh mint képzem hebelem' Vége kinben a' szerelem,
Hogy azt egyszer ölelhessem Át lit mint szeressem:
Fej-ho fejérszőnyi mellje Fel s alá szőkdöselje,
Mellyre pihegő hebele Elegendően felele.

Ott

Ott egy kegyetz ölebalánál Hol egy fiep patak folydogál
Ott hol a virágok gözi az eſö kajrakt lehenyözi:
Ott van lakása e ſzépnek E'hellemercs tündérnek,
Ki'a kiſértetté velem a' Heves ſertés ſercslem.

139. b. Cseh bőrös kulacs. (1) Nota Serlicselénél

Drága kinyem galambocskám,
Cseh bőrös kulacsotskám
Erted halok, érted élek, Csak leányért sem gyerülök. (2)

139. c. A Magyar tanez. (1)
Nota: Mind arrul nevezetes

Azt mondják hogy nem illik a' tanez a' Magyarnak; (2)
Nem; ha nehéz bugyogóit s fél nadrágot Varrnak, (3)
De pengő sarkantyúnak kötőag-tollas ſüveg,
Illik; gyöngyös párztának, Magyar fejkötőnek: (4)
A' franez tanez mind negédes, mind peleo a' Nemet,
Nincsen mutatója, mind egyről varr ſimet,
Melancholis az Anglus ſörevámyos kántza, (5)
Csak az ugrós Magyar tanez a' Szent Dávid fantza. (6)

139. d. Francia fergoly Huſzár ízre. (1)

Gyönge Nimfák! mit gondolnak?
Hogy katonához pajolnak:
Huſzíghetes meg bírjanak, Eltetek ij meg unjanak;
Hej! ne higyj a Katonának Mert ö nem kurſzavának,
Más az ö kötelessége Nem ij állandó hívsége:
Ugy csábítja Csaſparjához, Hogy nem hív a kaszájához,
De ha vívja Nimfák' ſzívet Meg mutatja vitézségét
Ök

Ök a nagy Minerva' kezei A' hatalom' ozlozei
Tudnak tanak' példájara Nyerget rakni más hátára:
Hát e' dulók fajzatinak Ne higyj: mert meg csalnának,
Korsikai fel Dsenjek' Exkölöjei nyomán mennek:
Ö toremren pénzt semmiből Csuglizni az ezüſtből
Aranyból ezüst veret, Maga papirossal fizet.
Ez ij az ö példájuk Került a' Hegyeres vámra,
Ugy hogy kötül nézvén magad' Nekedvétlül jak el maradnak.
Nimfám ökrözd hát ſzivedet, Ne veſztegesd hüſségedet
Az illy gavalleriára Hergel ij franez katonára:
Csak mint a' papiros pénzhez, Ugy bízz az ö hüſségihez,
Ötöd ízére változandó S az ötöd sem állandó
Ok leányok! ſüvös fejek Vas bokrjával kerítsétek,
Meg érdemli' jendzsigek, Hogy karczolgyon vitézségek.

139. e A' hegyetlen és hévő tél ellen. (1)

Ok Te homor faggasztó tél! Nékem milyen nagy hasat tettél?
Virágimat el vetted; Veled kedvemet ij el enyészted
Veled el enyészted.
A' Te hideg lehelleted, Kegyetlen jeled a' tered
Elevának ijbüt hozza, Virágitul mar ö ij el bujuzza,
Mar ö ij el bujuzza.
E hegyetlen bustj vérel S ez a' kerpi halon létel
Ok mint a' pemeritja, Magát jak az el multtal vigasztalja, el multtal vigasztalja.
Mindenüvül el felejtheték, kegyben vijza emlékezet
Oken boldog időkre, A' virágok' bájoló fejségére. ij:
Midőn hózva feralgava Szabad leányi danolgava,
Mennyei boldogságot képzelt magának halhatatlanságra,
képzelt halhatatlanságot.
Midőn a feralag közben El fáradt az örvalegben
Merſeny más olajjat kentene zöl az álomnak balſamjak ij:
Illy képen foldozgalnak Boldog napjai fleviának;
De melly hamar el multak: Virágjai mind a Stixbe hullottak ij: (2)

140. ✠ Remete lakás.

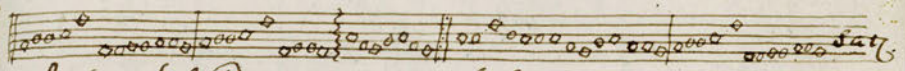

Itt hagylak édes nyugalom' lakó hele,
Erató nékem mást rendele: (2).
Nem vala czélom menni; meg nem untalak, (3)
Nyájas örömnek szentelt falak! (4)
A' szalattatás vala, S egy az Eris' Angyala, (5.)
Kik miatt nyugalmamat ma el szerélni kelle: (6)
Itt hagylak édes nyugalom' lakó hele,
Erató nekem mást rendele. (7.)
Muzsikával ült, kis templomomba költözött
Phoebus (8) enyelgő énekek között: (9)
S most magas tetőd felett (10) A' vig énekek helett
A' halál' madar sirálma, nyögve énekel le: (:11)
Itt hagylak édes f (12.)
Vatsorálva, mig az éltető nap el haladt, (13)
Vártuk a' hóldat az Akátz alatt: (14)
Melly, ma, im! halál jele; (15.)
Ugy konyúl le levele, (16)
Mintha Siromon akarna már lobogni véle. (17.)
Itt hagylak, édes f
S im ki a vig Ammon' Templomába' Pap vala, (18)
S társaságnak épült Háza fala; (19.)
Mátúl-olta Remete: Remete; de lehet e? (20.)
Hogy Demokritus magábúl egy Timont szerélé? (21.)
Itt hagylak édes f.
De lehet e egy bölts változásra ügyelő? (22)
S vagy maga meg unt, vagy mást gyülölő? (23.)
Lakjon ám ezer között, Vagy vadonba költözött (24.)
Neki London és Robinzon egy, veszödni véle. (25)
Itt hagylak édes f.
Házam Isten veled! hát Uradtul el maradj. (26.)
S már nyúgodt lakást szak Amony odnak adj. (27)
Zárj ki töle károkat, (28) Nughatatlan álmakat. (29)
Eris is, ne hogy be rontson, üzd, rekeszd ki töle. (30.)
Itt hagylak édes f.

Hibás

78

141. ✝ * Tűbás égi Háromvetés. (1)

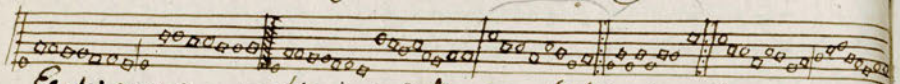

Egek! meginte mi büntetés? Meginte hibáz a Háromvetés! (2)
Bün igy itélni vilatok, Juhom: de meg bocsájtatok: (3)
Ha meg a' jutalom fejjé, Ha nintz-meg a' proportio
Ha erdemp, éj annak kezyte: Bizony az ennyit üldözöttt
Fejem' bus Eg! tetzhatod, Mi büntelen nyomorgatott? (4)
Van egy bünöm, meg engedem, S ha dijja van, ki szenvedem; (5)
Ejszek hozzam ha kerdezem, Nem állta meg szavát kerem: (6)
Hogy Ariadne Sixhatova, Juhom; minyel jalakatatova; (7)
Lehet, ha él haragszik is; Lehet, hogy áthozódik is: (8)
De Theseus ha kétcelen hagyja el, ugy e? büntelen (9)
Sah egy kemélly jalathozott, (10) Az ij Sah ugy baxathozott,
Hogy a' siv adta meg bejset, Nem a' hötés, sem a' petyet. (11)
S ezért az éj mire jakadt? (12) Nekem elébb kötél jutadt. (13)
Imé ma meg a' masorik Bomol, vagy is gyomrosodik, (14)
Egek! tehat mi büntetes? Ugy e hibáz a Háromvetés. (15)
S ha Theseus talán tjala; De neki más parantsola, (16)
Se nem jegyes sem elhagyás, ha kétcelen jut Ene ado. (17)
S ez az Atyai tilalom, Neken, valóba' fájdalom: (18)
S ha Cell lakolni bünömért; E'kin Nagyobbal is fel ért. (19)
Egek! tehát mi büntetes?
Az kéladatlan emberek Valóba' büntetö szerek: (20)
Kit egyel ostoroz az éj, Ezer kinok helyes elég. (21)
Ragyam ez ostor' illy nagyon Kemény neme ezer vagyon (22)
Eleg gyötörni mostan is, Ha millióm bünöm van is: (23)
Egek te hát mi bünz?
Ti Atyonyok feleljetek: Oktota is rep annyit érzetek? (24)
Sok a' hi bántja szivemet, Sem ölgja el hüségemet: (25)
De Ti, minyek érzetek? (26) Kérés, ha el feledtetek,
Az éj kerebátsi lettetek, Italálra is heresztetek: (27)
A' jo helyes Gonoszt fizet— Kegyetlen egy feleheret! (28)
No! hát joha se feltjetek, Kik ily gyanuba vitetek. (29)
Vasat kezemre nem vetek Se fenbüért sem érzetek: (30)
Próbáltam: éj nem egy heted; De nyárt telet hajtonheted (31)
S mig ennyit életem érzetek: (32) Ki vénülök belületek: (33)
S im mit nyere jóh érzemen? Atyony ne fogja be szemem
Ka

Kassandra volt elö kelö, De olly gyonus jövendölö,
Ki tizhohas jelente ki, de senki sem hivé neki. (35)
Ed Atyony egy, kit én velem Nem a' tsimen, se szerelem
Köt öszve, hanem ez jelem, Hogy sem begsem, se hitelem: (36)
Ti többiek a' Magatok' Egeiben maradjatok. (37)

142 ✝ Cimon éo Ifrigenia (1.)

Nota Mi Suhog itt valahol?

Mi huhog itt valahol? Piripijó vagy bagol? (2)
Jarka Madár tjit! jit! jit! Hadd aludgyon a fogol. (3)
Czifra Madár tjit! ſ. Hadd aludjon a fogol. (4)
Még me vére ontatik, S ö melly bizton alutsik! (5)
Jarka madár tjt! ſ. Hadd aludgyon a fogol. (6)
Czifra madár tjt ſ. Hadd aludgyon a fogol.
Angyal! Ifigenia a Fő kell e meg halnia? (7)
Jarka madár ſ. (8)
Oh te jobb fel tolsenem; Elerét meg mentsenem: (9)
Jarka Madár! tjit! tjit! tjit! El van oldva a fogoly. (10)
Czifra madár! tjit ſ. El van ſ.
Erezj Angyal! szabad vagy. Ne irtózz ne ~~félj~~ kétkedj, szalad. (11)
Jarka Madár! tjit ſ. Meg ne mond hol a' fogol? (12)
Czifra madar tjit ſ. Meg ne mond ſ.
El ne árúlj te szebbik! (13) Sah azt mond ha kérdezik (14)
Jarka madár! tjit ſ. Rákenyra szállott a fogol. (15)
Czifra madár! tjit ſ. Rákenyra szállott ſ.

143 ✝ az Enekes Nápeál. (1). azon nótára:

Robinsoni Nápeál Isleheznek társjáal; (2)
Hogy ha bennek árttatlan S egeriö harom sir van: (3)
S ösive hangzó orgonak. (4)
Ugy akarjak az Egek, ök is együtt zengenek: (5)
Minden egesz tag repek, Vagy ~~ö~~ maj mással egyesek: (6)
Vagy a nethul beregek
Az erektül szülessen Eroderi szeretet
Tarsja senn e Nagy Mindent: (7) E hijjával ninsen szent. (8)
Sem nem érez eleret. (9)
Szeretjük, ha egyesek, S sah ugy a Driadesek (10)
Ugy hogy en is élek, Sötétsök élni vélek
Bajaim is edesek. (11)
Az ilyk élet minden nap Uj meg uj balsamot kap (12)
Dicsö Enekes Nimfák, Vélek éljen azt mondjak
Minden Apollo, minden a Napo.

144. ✝ Bábi (1.)

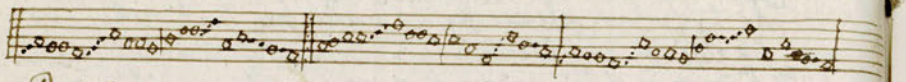

Bal szerencse! hát valaha lehet e reménylenem?
Hogy ne légyen olly mostoha kezed hozzám (1)
Hogy valaha meg szünteyed néma kesergésemet, (2)
Halló perbe ne remegjed idö előtt élnemet. (4)
Az időnek változási egymást nyomba követik,
Az kiés nap ragyogási a felleget kergetik; (3)
Nékem el ospolhatatlan homály fekszik mellemen,
Attól ej gyógyulhatatlan sebek vagynak szivemen. (6)
Bárcsak olyan irgalmasok volnátok boldog Egek!
Hogy tsak egy órát, (7) mint más sok rabok, szolgák is
Könnyebbülne szivem bája s le vethetné terhait,
Venné le a sors borzája rólam sullyos kezeit. (8)
Igy talán kitsalt kinemat szerencsémnek lépszenémet (9)
Ah boldogabbnál magamat Boldogabbnak leszném; (10)
De nekem néma felelem, s mind bim szivem Orvosjaim
Az emlékezet gyötrelem (12) kin régi jó világom. (13)

145 ✝ * üss bár, nem fog: (1)

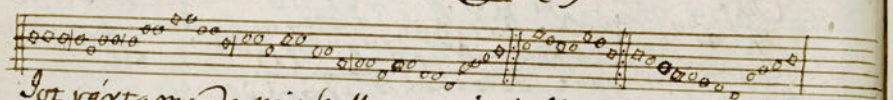

Sok vártam; de mit kellett ennél jobbat a nyavalya
Siros jötül a jó helyett reménylenem? meltán élete büntetésem (2)
Mert mig ez lárma mellett dühöt kell vala tartani, (3)
Hogy végre feggyen vallani kelljen, a' tört oldemi adóig késem (5)
Hogy egyszer a lépes bábomra Ragadt, a' halo nyakamra
Tsekrülne kárba Füle fog, kéjesém. (5)
Tündérszó (6) álnok világ! kisért tsak mellett aranyért aranyleány helyett
vas bérért s éppen olyan ajándékért mutogatnál. (7)
Mint végen a boldogság Arany idejének helyébe (8) A' bánatra pik-
kejibe' az egész világ kezibe mérget adnál, (9)
Valahol hogy ellene venni, hogy vészekre fognak lenni,
Kik valóba' máz hálóba tsalogatják (10.)

Mint

Mint kell hát megkötözött lelkem! vadászoddal bánni? (1)
kell e rabságodat bánni? s e' világnak szemire hányni sfalárd-
ságaid? (2)
Nem: hanem a' kin között búmi telejtve vigan élek, szabad
maradjon a' lélek, ha semmit sem gondol velek, kik rabságát
Munkálódva többről aggnak, mint a' rab, (3) s ha a' haragnak
Nem polgája, meg találja szabadságát. (4.)
Ez lépsen alkalmatos büntetésed, vagy célmé. (5) hogy sem
mérgedtül félelme, sem fullánkodtul szelleme tiros szivemnek (6)
Nemlegyen már olly hatható s Ebnyelvednek ugatása (7) Mergo
tokod szám mozgása, (8) hogy e' miatt változzék vig kedvemnek,
Bezzeg örömöt gerjesszen (9) Engem'-meg buval epesszen, (20)
Irritája s gyalázja kéjes kedvemnek.
Am repüljön sfalfedelek borsot törni az oromba (21) De ne vánd
az ő gyomba! hogy kövesse borsod nyomba füstölésem. (22)
Lövj, vágj üss, de nem félek (23) nem lesz érted törvedelmem,
meg van az enyészedelmem. Mert megtanúlt minden félelmen
Félre borzú! félre méreg! (25) s tőled, lelkem' rágó féreg. (26)
bujni venni, boldog lenni mit ij kéjem. (27.)

146. ✝ Egy vers, az ij próba után. (1.)

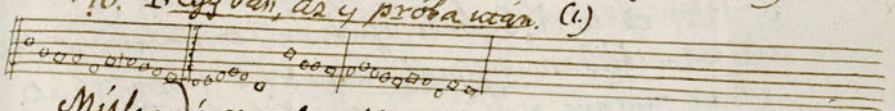

Múlandó, romlandó gyönyörüség! (2)
Változó, gyászt hozó keserüség! (3)
Mennyi bút okoznak bús szivemnek? (4)
Mérgesitik mézit vig kedvemnek. (5)
Múlatság bizatság szárnyan járnak
Unalom, Sirálom közé zárnak; (6)
Mert igen hitetlen most a hüség, (7)
Kinn fix az ártatlan együgyüség. (8)
Hozzyha ma jön napjaim derülnek,
Egemre dölly sötét felhők gyülnek, (9)
Alhet szív egymásnak most örülnek,
Az örömre bánatok kerülnek; (10).

Nyá

Nájasság tárgyasság, egy órában
Öszve háborodik (11.) Dűl fugában: (12)
Vagy két felé válik az egyes hív, (13.)
Vagy egészen el múl, s nem leszen hív. (14)
Ugy hogy már vétek is kárt a' vg élet, (15)
Sőt jó közt sinál közt bal ítéletet; (16.)
En ugyan igy látom, hogy két szivet
Akarmint mutasson kivülrűl hivek. (17.)
Egy szive van hive csak egy hívnek; (18)
De az is, ha van is, ugy tartod hivnek;
Mikor által menvén két próbákon (19.)
Erőt vesz az arany a' tűzben. (20.)

147. + Vólt, nintsen, keresem, nem találom. (1.)
Nota: Ite kell hagy nem hivem felét.
Az igaz barátot képitő festve ki sinálni
Könnyebb mint barátságot igazat találni: (3)
A' hív sem olyan belül mint kivül a héja, (4.)
S talán nintsen is egyebe, csak tyúpa perzsája: (5.)
Oda van a' hajdani jámbor ártatlanság, (6.)
S most ez új világbeli tyúf hasonlatosság (7.)
Minden tudományinak azt teszi tárgyjának,
Mint mutassa a' szivet más feleformának: (8.)
Azt fohtak a' mi tyúnya szebbre festegetni: (9)
S hát rajtad nem illik e hatsa hív. nevetni? (10)
Ki magad rútságodrúl azzal el árulod,
Mikor a' sinmutatást is tetetést tanúlod. (11)
Stán ugyan ez okozta a' nagy romlottságot,
Ezzel tyúfitottuk el az egész világot: (12)
Hogy nálunknál tyúfosabb szivet majmodtanak (13)
Olyat lenni, a' milyek nem vagyunk, tanúltunk. (14)
Ján hamarább tsicherne az ixig magába;
Ha nem tanúlna jászni két színű ruhába (15)
De igy a' juh bőr alatt bátor az ellenség, (16.)
Mikor farkast nem mutat kivül a' jelenség. (17.)

Igy

Igy ülvöz hol áthozott tégad, jámbor lélek! (18)
Szenvedj színlésedtűl akkor is, ha félek; (19.)
S hát ha nem tartozhedom, s jobbik óvadékul
Tekintem, hemlátomást tsókkal is el árúl: (20)
Annyira ment már pedig, az ixigyek hámra,
Hogy barátrúl testvérrűl gyanakedhatsz márma. (21)
Akarmi érzékeget lát valaki benned,
Már ixigy, (22) ej nehéd kell alvozatni lenned. (23.)
Ugy elóstatnak pedig a' mineműségek,
Hogy kinek egyre, kinek másra van szükségek: (24.)
S mit ixigyel a' disznó, hogy ő nem repülhet? (25.)
Ha azomba a' madár gazdagon nem élhet. (26.)
Es tsak ugyan, a' mi nem szembe tűnő benned,
Ez miatt könnyebb ixigy nélkül is el-lenned. (27.)
S ha pemetből el-mersz el egy magánosságba,
Egy ixigyet sem lelnél az egész világba: (28.)
S ez az oka, hogy meszebb, jobbak a' barátok, (29.)
Es forróbban szeretnek a' hiket nem látok (30.)
Ithon bennem mindennek meg borlik a' lába, (31)
A' Tsúfeta sem kedves maga' házájába' (32.)
Kedvez itt is a' nevem az ixigyeknél is, (33)
Azt vélnéd hogy edesebb még az edesnél is. (34.)
De hiszen a' sinesnek ez, ki tanúlta mivel, (35.)
Hogy a' hit utál s ülvöz, hóval az is hive. (36.)
Sóljatok kezelmesim! sóljatok ti hivek!
Ti tőlem távoz laló hív baráti szivek! (37.)
Elegyétek szivemet egy néma pennával: (38.)
Tel ez ez, ezer ixigy tetetett tsókjával. (39.)
Buzgi kics hegyek! Bátsi merő ligek! (40)
Egy nehány hív szivekkel gazdag kiegészek! (41)
Lengedezzetek felém hajnali szellőket. (42.)
S engem is óva vinni tanítsátok őket. (43.)

148. ✠ A búba szokott. (1.)

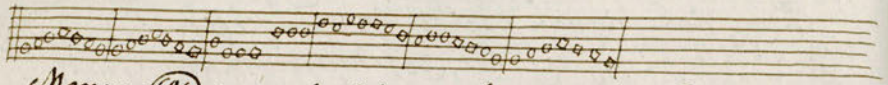

Menny, föld, tenger! sirjatok, Mert én nem hullathatok
Elegendő könnyeket.(2) Vagy adjatok szemeket,
Mellyek elég tseppeket Görgessenek képemen:(3.)
Sirjanak keservemen.
Kies hegyek! térségek! Völgyek, és erdőségek! (4)
Kik sok komor szívemet És gondokkal töltsétek, (5)
Vigasztaljatok; ezeket El hagyván, sirassatok
Engemet, Ti magatok. (6.)
Ha keserves kínjaim' En árnyékos halmaim!
Csak egyedül magatok Osztátok, (7) hagyjatok
Azzal, a' kit sirasson, Fájdalom' boltig viselni. (8)
Sévem' gondal terhelni.
Sőt könnyekkel könnyemet Töltsétek, (9.) és engemet
A' gyönyörüségektül, 's a' hajdan zöld tségektül
Felgerjedt jó kedvektül, (10) Örökre el-rejtsetek,
Tőlök számkivessetek. (11)
Homály fájjon, és vele A' halál' szemfedele
Könnyel burgyi szememre, (12.) Hogy ha vidám képemre
Tekintenek képtelen Kik vignak is mertelen, (13)
Jobban ne gyötörjenek. (14.)
Mi haszna életemnek? Ha gyönyörüségemnek
El múltta fizbe temet, (15) És hólttá tett engemet;
Kiüresszem e szivemet Ismét az elébbem
Örömöket épeni. (16.)
Nem: hanem más bércekre, Kietlen térségekre,
Ha búvó helyt lelhetek 's remetévé lehetek. (17.)
Kinemből épitgetek Tömlöcöt örömömnek,
És keserv sót tsetsemnek. (18.)
A' napkeleti szelet, Ha repül fejem felett,
Társnak megtartóztatom, (19.) Hogy míg szerem' firatom,
Sejtelme gondolatom' Lebes szárnyan sijemi
Bánatom' keresztemi. (20.)

Vigye

Vigye hirül mindennek, A' kik engem' kérdenek: (21.)
Hogy nem bizván ezekbe Az ezer keservekbe,
Találtam egy rejtekhet; (22) Mellybe' meg emésztessem
Sívem' el temettessem.
Janittson mindenekhez, A' kik az örömökhez
Mint a' vadat kergetik, (23) Hogy mikeppen meg sértsék
Ez vad, melly kergettetik, Tsere vádá változik, (24)
Ellenek kudahozik. (25.)

149. ✠ A Búba merült. (1)

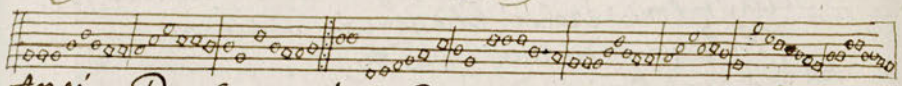

Az irmódra szemeimbül, kedves szemeimbül
Folynak alá könnyeim; (2)
A padhatatlan források, kettős könny források
Lettenek ket szemeim. (3.)
Minden óra rejtekire kénszerétik szemet. (4)
A' gond, a' jaj, a' bú, bánat, sok ezer bú, bánat
Halálba hiv engemet. (5.) Rövidíti életemet. (6.)
A' hajnalnak repedésin, pirosz repedésin (7)
más alukik édesen. (8.)
Más szerelme költsönössit, Sive' költsönössit. (9)
Csókolja szerelmesen. (10.)
En a' hajnalra tekintve Sóhajtmam' kettőztetem, (11)
Sirok, hogy míg életemnek, Kemor életemnek
Ezt hajnalát érhetem, Győzetetem. — győztetetem. (12)
A' gyenge fülemülének, Ki fülemülének
Enekelésse' hangjai, (13)
És más a' szelid erdőknek, árnyékos erdőknek
Kedvei Musikuspai (14)
Nekem tsak somorún hangal Erdekelik fülemet. (15)
Kit vissza verven az Ekho, a' keserves Ekho (16)
Kettőzi kétségemet, Sóhajtozva keservemet. (17.)
A' napnak fényes sugari, ragyogó sugari (18)
Másba kedvet öntenek, (19)

De

De engem' máx virrasztásra, Ok! máx virrasztásra
Sirni kénszerítenek? (20)
Gyötör gyanús félelemmel minden öröm engemet. (21)
Ez még az elevenség is.— Az elevenség is
Folytogatja szivemet: (22) Felháborítja véremet. (23)
Tithos' én kéjezüségem, Nagy kéjezüségem: (24)
az életö állatok (25)
Magok tudják, s együtt Sirnak velem együtt sirnak
a' mit ö mint Siratok. (26)
A' tiszta harmatos Hold fényjétül kérd meg szivek titkait,
ö kalja piheg nyögésem' (27) kéjerves nyögésem.
Erzi lelkem' kinjait, tudja kemény fájdalmait. (28)
A' Csillagok' ragyogását, tüzes ragyogását
figyelö fényt mutatnak, (29)
Még álmatlan éjtszakákon, Néma éjtszakákon
Sirok, ök is Siratnak: (30)
A' tiszta ég könnyet hullat, s harmatozva engemet
könnyez: (31) De mi haszna ennek? Ok mi haszna ennek?
Egy nem szánja szivemet, Egy nagyitja kéjervemet. (32)

150. ✝ Triumphus a' Szerentsén. (1)

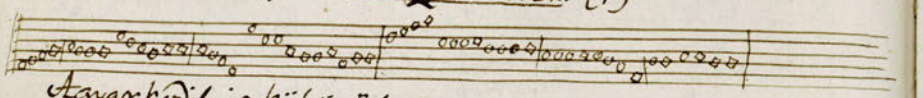

Aggyarkodik és köpörül pixt-ütö kapat ram
a' szerentse, (2) tapsol, örül, mintha én nem látnám, (3)
Hogy kerekét addig addig emelgeti,
még tengelyéből ki veti, mikor nem is várnám. (4)
Valamennyit kedvesködik czifra hízzel nevel, (5)
Szivemet fejem terhesedik száz annyi teréhvel, (6)
A' mellyekkel ha szememet be götheti
Kédultt fejemet le-veti forgó kerekével, (7)
Répel elég barátokban, (8) a' kik szemben szépek, (9)
De mihelyt baráts'ágokba mélyebben be lépek, (10)
Csak azt látom mindenikben a' szivibe; (11)
hogy a' Szerentse kezibe (12) madár fogó lépek. (13)

Sta

Sta sok ezer kétségetés mind szemembe tünne, (14)
Bal sorsomon a' nevetés soha meg nem hünne, (15)
De meg ígéretet velem az átherzott,
hogy Nagyon el hatalmasod ez a' világ bünre. (16)
Addig igéz, addig szeret, mig van mit el vinni, (17)
s' mikor a' szemembe nevet, alig tudom hinni
Hogy mosolygó tekintete hiteget, (18) és
kéntelen lesz a' nevetés után, szivem sirni. (19)
De ne gond gondolj vak szerentse! engem' oly vak vezetnek,
hogy mind jónak nézzem, a' mit jóra magyarázzanak (20)
All órczádat, tündöklö képedet, ígérezem, (21)
s' olyannak nézni nem merem, a' minnek feltudhatnak. (22)
Utálom én fényességét ez hevülö világnak, (23)
Tartom életem' tökélyét legföbb boldogságnak: (24)
Azt a' hajnalt, kedvetlenöt, berüleret, (25)
mint fátyles jövö éj reménylet, nem tartom jóságnak: (26)
Tetszik magasnak fent lébzani, s magas polczon ülni, (27)
Tetszik a' gyönyörüségnek s kintsnek örülni, (28)
Jobb nekem szegény sorsomban, fa házamban (29)
Vidám magánosságomban vigan meg venülni. (30)

151 ✝ A' sorsával meg elégedett. (1)

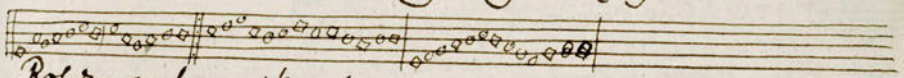

Boldog ember, a' kinek sokra nintsen gondja, (2)
A' ki a' kedvet vesztö pénznek nem bolondja, (3)
Boldog a' ki kevéssel meg tud elégedni, (4)
A' ki ha nintsö is néki el tudja kénvedni. (5)
Mi haszna e' világi kintsnek gazdagságnak? (6)
Mi haszna ha ökra légy az egész világnak? (7)
Meg kalp, magad ödéből megy, itt marad mindened; (8)
Ki-bálvor gazdagságod ad vezetet ellened. (9)
Mennyin futnak tsalárdnak hijjába való éjt! (10)
Mennyin türnek sok nyavalyát egy ki szinlett fijért! (11)
Ok pedig melly szegény az, ki mitsy boldogtalan,
A' ki soha sem nyughatik, fárad mind hiában. (12)

Ez

Ez egy halált okozó fösvénynek törvénnyje, (13)
Hogy óhajtsam telik meg a' fösvény' kéjjénnyje; (14)
Ot' kinek kevés elég, ez egy nyugodalma,
Arany annak a sár is, sár az arany alma. (15)
A' gazdagoh, gyakorta kiserkedve esnek. (16)
Fört a' fok pénz halálhóh magohnak kereſnek (17)
Oh Gazdag! ha majd egyszer meg kérik lelkedet, (18)
Ki kenyja el rakásra gyült kincsednek edet? (19)
Jobb jól lakni tzak kenyére hajjal a' kólduſsal,
Mint éhen, rakott asztal nézni Jantalussal. (20)
Kár képlalni, a' kinek vagyon elegendő. (21)
Semmije sintsen, a' kinek van, ha nem él vele. (22)
Elj fösvenyét, mig meg nem halsz az étſig mia (23)
Te gazdag szerentsének szerentsétlen fija! (24)
Ez, ha jövedelmenkre költségemet mérem,
A' mim van, ha kevés is, én azzal meg érem. (25)

152 ✠ * Az elvesztett békességes tűrés. (1)

Hamis szerentsének törtetései!
Be minden kedvemet el temeti! (2)
Oh nyughatatlanság, gyenge álmatlanság,
Szivbeli fájdalom, kesergés, sirálom
Járatzak gyakran rakott fejemet. (3)
Kéfzték buba mezőbe kivemet. (4)
Oh! miben lesz vége mind ezeknek
A' szivbeli keserüség ennek? (5)
Könnyezzetek egek! sirjatok fellegek! (6)
Mert emberi szemek nem lesznek elegek
Eléggé meg siratni szerentsémet. (7)
Eléggé ki fejezni kinomat. (8)
Rajtam erőt vett már a' sirálom. (9)
Nem fólhatok, mert nagy a' fájdalom, (10)
Ha kezdem szám bálni, nem tudok találni
Ez bolovs szavakat ki fejező szóhat. (11)
Tzak nyögök, és keserves nyögésem
Bizony nyja kinos kenvedésem. (12)

Vallyon

Vallyon, bolduog egek! mit vétettem?
Hogy a' kinoknak így ki tétettem: (13)
Talan minden bünnek, büntetési sünnek,
S mind az én fejemre tódultak veszedelmek: (14)
Lelkem nyugodik ő magában,
Vigasztalást nem talál bujában. (15)
A' világra miért is születtem?
Ha ilyen boldogtalanná lettem: (16)
Boldog valójában, kiggyermek kezében
Sirba temettetnek, s vége nem lehetett
Az illyen szivbeli fájdalmakban; (17)
Im én minként törödöm azokban. (18)
Tárgyúl tett bennem engem ezeknek
Sullyos rendelésed az egeknek: (19)
Ohajtva sajgatok: sirok még sirhatok,
Nyögök, ha nem lehet (20) de erül ki tehet?
Tzak az, a' ki reám botsátotta,
S kinomat így meg okosította. (21)
Ha hát senki sem segit dolgomon;
Egek! fájdalmaztok szerencsémen (22)
Tihenést adjatok, mert már nem birhatok
Kinjaim' terhével, sebeim' mérgével: (23)
A' kinek közt Istenem! légy velem! (24)
Ah! legyen már valaha kegyelem. (25)

153. ✠ * Bűnbeli elevenség után Nemes meg kutatózás. (1)

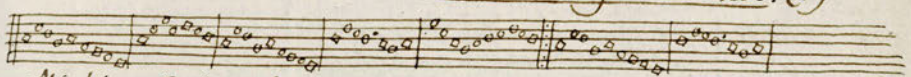

Mit kinozod újra lelkemet? kedvemet miért unsalod? (2)
Mit bosszantsz? hogy keservemet csüntetni parancsolod (3)
Szólok, tzak az is elég kin nekem,
Hogy van szív, melyet az én enekem
Nem tehet a' bűnbéli társaságává, (4) elevenhez hasonlóvá. (5)
Legyen nem akarni senkinek sunyom, tűrhetetlen vagyok: (6)
De ixtene vagyok kedvünek valahun olyan nagyon (7)
Hogy minden homeriu történetet,
Mint a' mi másképpen nem lehetett,
S mint szóban terhet úgy ujselnek, s ra sem igen ügyelnek. (8)

Min-

Minden Homeriu körülörem (9.) Sok ember tárgyam örül (10)
Ha föld gyászba' rémlik előttem, Rezketés fogott körül: (11)
Végzésim a' mellyek vetettenek,
Mint nagy kö, fejem felett függenek, (12)
Uj-új győtörelemre készítnek, Uj üvöjel rémítnek (13)
Hol vagy toh? vidám indulatok! Hol? hová költöztetek? (14)
Jöttök elö! a' mit fixatok tőled kérdezem tőletek; (15)
Mert szivem, hogy vérzik, jah azt érzi,
De pegényt, azt sem tudja, mi vérzi? (16)
S a' közt, a' mi enyhít és eget nem tehet különbségen. (17)
A' boldogság' tetején ültem, Szerencse' kija voltam
Mig meg a' búban is örültem, A' rossal sem gondoltam. (18)
Ott fohjo miként vált fohrossá! (19) Im!
El rúltak hozzontsejebb óraim:
Oh adj ama' boldog Angyalomnak is órát sirakom! (20.)
Tégy egy próbát boldog sors! velem, tégy meg mindent kedvemre (21)
Akkor is, előre képzelem, Mi ejik nehezemre (22.)
Mint a' hi a' mézült sömört kapor,
Irtózik, ha édesbe harapor;
Szivemnek is úgy ellensége az örömnek edjége. (23)
Hozd elö hát Furiáidat (24) Te bánatok' Drene! (25)
Sanyargass tüzes korbátjoddal Tátamon Tizifone! (26)
Ez talán keservemen változtat;
Oh nem: lám lépen ez is irtóztat: (27.)
Egek! ki hud hát meg kérdeni? ki bajomra felelni? (28.)
Sonki ím: (29) ez úgy van intézve, Ugy akarjak végzésim: (30)
Hogy terhemet terhel tetézve le nyomnak fenvadesim (31)
Edrag járja szivemet a' méreg
S minn belyebb furja magát e' szerecg,
Mig örök elpénderedésem Meg szünteti érzésem: (32)
De lehet e illy szadalatod Neme is a' halálnak?
Hogy a' vér s szív egy utálatos Méreg taskává válnak: (33)
S a' lelket győtörvén mg érzenek, Mikor már érzéki nincsenek
Retenetes uttra késztik, Ki menni kénszeritik. (34)
Szünjed lelkem! a' keservnek, Hogy Ura te magadnak. (35)
Felejd a' rémitö képeket kiket érzéki adnak; (36)
Ne hogy ha majd ia hagyod testedet; Ez a' vád is győtörjön tégedet (37.)
Hogy polgadnak nem parantsoltál, S' e' tömlöczben rab voltál. (38.)

Bossáj

134. Stüsségtelen világ. (1.)

tak nem mint az: Az vi medra: p 141

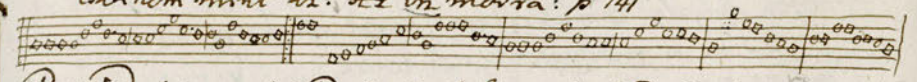

Botsáss el max ó fájdalom! Oh sörnyü fájdalom! fájdalom?
utnak indult lábomat. (2.)
Jer velem kedves Angyalom! En örzö Angyalom!
könnyebbitsed utamat. (3.)
Sorsomat nem hozza vele, Hogy ez utázásban
Kemor felleges éjjele, felleges éjjele
Hajnalt találna másban, Vagy örömöt egyéb tájban (4)
Kivel is kezdjem utamat? Siralmas utamat,?
utra készülésemet? (5.)
Nem lelnél hiv barátomat, Igaz barátomat,
minden ülöz engemet. (6.)
Az irigység minden szivet Lánczolt magához. (7.)
Ugy hogy már nem lelek hivet; Nem, nem lelek hivet,
Hiv társat a' társához (8.) Hiv barátot barátjához (9.)
Jenükként meg emlékezem: — S a' meg emlékezem
szerelem, e' tüzes tüz (10.)
Jenükként fel nem éledek, Es ha fel éledek
vitha igaz, vitha füz, (11)
Kösöb lesek s fergeteges A' napi sugárából (12.)
Bagoly költ ki — boldog egek! kelt ki — boldog egek! (13.)
Jah, el tzerélt hamvából, (14) Gyilkos az édes Anyából! (15.)
Nintsen hiv szív, nintsen igaz Lélek; Nintsen, nintsen igaz Lélek (16)
már bün az áldozat is. (17)
Már mással közlemi féleh, — Már közlemi féleh
egyetlen egy hónnat is. (18.)
A' magoh szavan fogja el Az ártatlanokat. (19)
S hát mért ne hagyja még ma el? Ne hagyja még ma el
Lelkem e' galárdokat? (20) Életemet vadásokat. (21)
Tünj el hát boldogtalanság! Oh boldogtalanság! (22.)
maradj el tsevelly tzeg! (23)
Már rég, hogy az ártatlanság, Szelid ártatlanság
Labod alatt tempereg. (24)
Vetettél lábomra béklyót, Rab fájra kötöttél. (25.)
Láttam, s érzem a' hamvakon, A' halfa hamvakon (26)
Mellyel rabodd a testtel, Rongal a' jóeri fizettél. (27.)

Jajra.

155 ✝ Herakliticus. (1)

Nota: Arvám Sirvám Kivemet és a'ſ.

Jajra, bajra, Kületerem és éreterem /: Junó s Lucina kéſergetnek (2)
Akkor mikor Angyalnak dajkámnak /: mihébül s kezébül ki vettek (3)
Mivel éltemnek s Creatorumnek
Unalom, Siralom /: volt kezdete /: (4)
Vagy lám talám Megera volt vala /: Sajdalmas Kſtenemek baſája (5)
Mérges ferges étellel méregjel (6) /: Alecto ſoppató dajkája (7)
Mert neſka vérem Vignak dics éretem, (8)
Ohajtás ſohajtás /: harczol velem. /: (9)
Azen vagyon Atſos ij a'bors ij /: mellyet a'bal ſors tör öſſembe (10)
Hogy ſok álnok utakon modaſkon /: meg öljön meg ijſzonyomban (11)
Ugy hogy ez nekem Gyönyörüſegem
Volna, ha bár még ma /: lenne vegem /: (12)
Telve élve Kinomat bajomat /: mind többül többre nagyobbitom (13)
Sirva irva ſiralmas ſajdalmas /: Verſem ſorait papirſzitom. (14)
Bár mint ſijetek, el nem érhetek
Czéljára, ſenjára /: (15) Sajdalminonak /:

156. ✝ * A' Hüség' és ſzeretet' ingerje. (1)

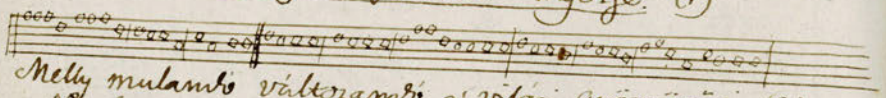

Melly mulandó változandó e' világi gyönyörüség, (2)
Nyughatatlan, álhatatlan a' ſzeretet és a' hüség; (3)
A' ſzerentse dőga kinſe ſzabadon ſzárnyan repülget (4)
Ha örülg ma, holnap ujra ſzivedbe nyila Sirni kiſzget. (5)
A' barátok, kiket látok garádag expergest körültem,
Mind ki hülnek, el repülnek, mihelyeſt meg ſegénylitem. (6)
Adig áldnak, föt imádnak mig magoſabb hegyen állok,
S ram ſe nézned, fel ſe vetned, hentapaly völgyre le ſzállok. (7)

156 a. ✝ Nints állandó hüség. (1)

Nota: Kind der Göuer

Nem fud a hüſeghez most e világ, (2)
Nints benne keresſ bár állandóság (3)
Keresem én azt, hol lenni véltem
Hogy fel találhaſſam, de nem leltem. (4)

Látom

AKADÉMIA

Látom hüségtelen ſok füleket
Utálni főt ölni egy hülőrjöket; (5)
És egyet ſem, még talmi ezetre
Kinek éltét önként erközlöne (6)
Látom hüségtelen egy hálátlan gyermekeket,
Kik vetnek főt ölnek a' füleket. (7)
Egyet ſem, a' ki el ne pártolna,
S hüléjét halálra ment vólna (8)
Látom barátokat – ilyen névvel, (9)
De mind a' jobb nem bal ſzerentsével, (10)
A' nyomorúságban ma ugyan nem,
És hiv Barátkenst csak egyet ſem. (11)
Látom Szerelmes vak bolondokat, (12)
Halál ellen konteſtatiókat. (13)
Látom ſiregve ſiratni Fillist; (14)
Halál nevin egyet ſ Pirami st. (15)
Hogy kedvejét akarhi herege,
Csak ön-papon ma az ingyenige (16)
Bár ha másoknak más benne vegek,
Vagy a' vagyon, vagy gyönyörüſegek. (17)

157. ✝ * Barnagyusról a' Silbagyusgbe. (1)

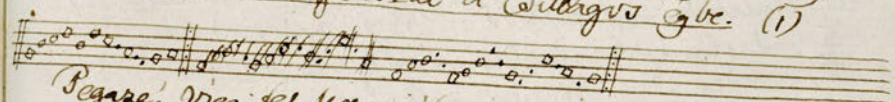

Pegaze! vigy fel Uramához
Ő maga hiva minap magához
A' mikor állapotom' Siratam
Hogy ki neveltem, el haggyatam. (:2.)

158. ✝ A' barátság tsak kettős ſzerzsag. (1)

Nota: Rutka kertben találtam ſzélben ki nyilot ez

Sem drágább kincs, sem ritkább nints, mint az a'hüség,
S mint az az egymáshoz való igaz lelkűség;
Mellyel társához a'hiv Barát és egyenes ſziv
Viſeltetik, ez mig élünk egy gyönyörüség. (2)
Ugy kettőjök, a' kinek van e' társaſágot
Jobban mijok, s jobban őrzik a' barátságot: Mint

Mint az ohos emberek; (3) kik közt vagynak ezerek,
Kik ezt hiszebbre bersülik, mint a' világot. (4)
A' baráttság olly társaság, hol mind ítélet,
Mind a' törvény, mind a' Bíró tsak a' szeretet; (5)
Jámi az igaz élet is a' jó lelki ismeret. (6.)
Ezt az tudja, ki valaha hiven szeretett. (7.)
Nem függ ebben egyik személly a' másiktúl,
De függ a' másikhoz való baráttságjátúl (8.)
Nintsen itt bolga, polgáló, fellyebb vagy alább való: (9)
Még is ha vétt társa ellen, fel is tart magátúl. (10)
Illy társaság két személlynél többűl nem állhat, (11)
De ollyan is ezer közűl kettő ha válhat: (12)
Mert más ám mást szeretni, más meg baráttnak lenni:
Szeretet baráttságot nem mindig tsinálhat. (13)
Lehet ugyan valakinek két Baratja is: (14.)
De, hogy kettőnek baráttja legyen maga is,
Nem lehet; (15) mert egyforman Kettőt szeretni, talán
Nem lehet; (16.) és nem hiszem, ha maga mondja is. (17.)
Nintsen ugyan a' világon a' ki szeressen
Tégedet, úgy, mint magát, tiszta és töhöletessen: (18)
És így baráttságot is, a' mint igazságot is, (19)
Tsak alig ha e' világon lelni lehessen. (20.)
Igaz: de van a' hűségnek még is fő pontja: (21)
Mint van a' ki baráttjáért vérit is onta; (22)
Van hát a' szeretetben, ha nem holtig termőségben (23)
Olyan, a' mit baráttságnak tartsz ez élettben. (24)
Sőhöl nagyobb két baráttközt a' kötelesség,
Mint a' millyent a' férjéhez tart a' feleség: (25)
Mert emez hív hit mellett; de annak hűtsen kellett,
És ezere sem vesti mikor meg lett az egyesség. (26.)
Ebből tűnik van a' mit el rejt Keresztes társaitúl
Az ember, de nem titkolja a' baráttjátúl; (27.)
Ha tsak nints a' hűségnek, nints az igaz baráttság
Együtt nintsen egy személlyben, két tsak sajátúl. (28)

Egyez

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

Egyez egyik a' másiknak aharagjával, (29)
Nem fél tőle, ha egyik is néha káromval: (30.)
Egyez a' szív, a' lélek, és az akarat is vélek: (31)
Ezekhez pohlolba megy Thezeussával: (32.)
Sőha az igaz baráttság el sem romolhat:
Erős kötél is hótod ez, melly fel nem bomolhat: (33.)
Ha hűségnek véget vet; Már nem igaz szeretet: (34)
A' világ is előbb mint ez öszve omolhat. (35.)
Ha meg vetted baráttodat, ej el válj tőle,
Sőha sem vóltál Barát, ki tessik belőle: (36)
Ez volt szeretetednek hijja is hűtségednek,
Hogy hited és hiteled nintsen állandó felőle: (37.)
Oh szeg, melly ovh ízeren hív Baráttodnak
Nevét tulajdonitani mexik magadnak:
Az kik vagy bersületért, Vagy bűja szeretetért
Véget vetnek állhatatlan baráttságoknak. (38.)
Sőhat a' pénzért törvény tűsvény hív ő elme, (39.)
Sőhat zak egy állhatatlan Aszszony szerelme: (40)
Annyira megveszteget; tsuvh ollyat eleget; (41.)
Hogy ha barát vólt, nem barát, mar ő Kegy elme. (42.)
Vigyázz tehát ej meg nyitsd a' baráttokhat,
Ez mind ewig baratoknak ne tartsd azokhat:
Még meg nem tapasztalod, hogy károkhat nem vallod (43)
Mert a' világ meg vesztegez fölséges tokkal. (44)

139. ✠ Kezdya Kőr a' maras ellen. (1)

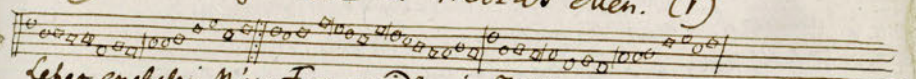

Lehet enekelni Nót: Fut az idő, ej Fillj nyugojk is az.

Bűnteg Lelkem! sirálmidat, Bűnteg szemem! könyvedet. (2)
Nints miért epeg magadat? nints mért gyötörd szivedet. (3)
Sőlgsek a' szív ő magának maga tsinál siralmat,
Ha enged maga bűjának magán venni hatalmat. (4)
Úgy tessik hogy higyj az, a' mint a' sebes éxzi, (5)
Az éxzihenyt a' legkijebb, mint a' nagy seb ugy verzi: (6)
Az éxzihetlen szivekben a nyilak még tompúlnak, (7)
A' könnyen hajló fejeken kis terhek is nagyúlnak. (8)

Szeven

Szivem! Te is még előre Az unalmat képzelve
Terhet rakni a' gyenge főre Mind több több búval telve. (9)
Attól előre ittözöl a' mi kedve, lehetne, (10)
S a' minn Szivi gondolkozol, abból örőm telhetne. (11)
Ah Gúnteped játszi Lélek! Kemény gondolatidat: (12)
Semmit sem könnyítsed véled bánatod' s kinjaidat. (13)
Mézeg bennem az egész hív, Csupa bánat a' lélek (14)
Bennem a' bú a' kedvel víg, s már halód om még élek. (15)
Mond meg Lelkem! hogy tehessem könnyű tollá terhemet? (16)
Adjad, hogy le verhessem a' mit terhel engemet: (17)
Tereh a' vill a' madárnak, de segíti repülni;
Vajha a' lúh pázsnyas járnak, tudnék tőlök enyhülni. (18)
Ha az ón szivem bánati Száz nyakba lehetnének! (19)
Lelkem' bolygó gondolati Mezze repíthetnének! (20)
Adad tudtam fejez hatnjában Vollamat vihogatva (21)
El hagyogatni lassankint bánatomat, sirattva. (22)
Porbúvad Lelkem! a' gyógyúlásr! Légy magadnak orvossa. (23)
Add érezzen meg tompúlást bennem a' bú nyil vasa: (24)
Tedd gyönyörüség czélgává Mind azt, a' mi keserit, (25.)
Vesd ki, tedd főhön futóvá Banatimnak erezit. (26.)
Tűnjön, a' Nemes Lélehnek Ez jó tulajdonsága:
Hogy nem engedi a' terhelnek, mint a' palma fája: (27.)
Ha faj is, fogd rá hogy nem faj, Ugy talán nem fogjaimi; (28.)
Es fivedben a' sirós faj nem fog uj sebet vajni. (29.)
Ah nem lehet. (30.) hát mit tegyek Bum meg enyhitsere?
Ha szabad lesz, Vissza megyek Sebem' ereztetére: (31)
Nem hát! ej a' lu ostromot Képzisem bus szivednek,
Mayd hegzit bunó flastromot Vérbe forgó sebednek. (32)
Ez bántott meg: Orvossod is ugy remenylem ez lesznek, (33)
Mind sebed, mind banatod is el törüli egészen: (34)
Olly tüzes áromokból áll ez a' hímen fáklyája,
Hogy magában tüzet talál, nem kell parázs alája. (35)

Magá-

180. ℔ Bús magánvosság (1.)

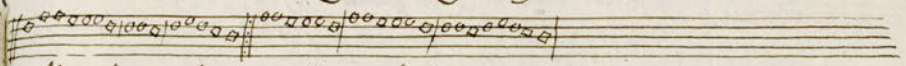

Magánvosság neveli terheli bú bajaimat, (2)
Az álom sem ügyeli, éjjeli gondolatimat. (3)
Mert le nem rázhatom, akarmint untatom
bíztatom Hem kéjjaimat. (4)
Azt mondjak: hajnal felé jön ide (5) az édes álom, (6.)
Hát én mért érzem, szememet nyitva találom? (7)
Hogy kerülte engemet? kerülöd szememet?
Oh Álom! (8.) magam csudálom: (9.)
Le szállottál képemről, szememről nehéz melyemre: (10)
El hagytad a' gondot, terhelet rakni szivemre: (11)
Köt talán másra vál, s szemfedélt ij tjnál
a' halál almos szememre. (12.)

180 ℔ Nints igaz szív (1)

Nota: Nem tud a' hűséghez most e világ.

Világ! világi Hiu mutatósság! (2)
Nints benned jóság, nints állandóság; (3.)
Ez azt te benned sokszor tereszted,
De szándékomtól mindig elestem. (4)
Nagy darabját látam e világnak,
De mindenütt álhatatlanságnak
Tetten áll oszlopja, melly szép szembe'
De szalárd belül, tünt a' szemembe (:5.)
Egyik embert a' másikhat polja,
Bötül ijeszt a' nyárat jóravalója. (6.)
Tudja minden bolond ember' fija
Mára ma, mi a' sines politija? (7.)
Nints igaz szív, nints hűséges élet, (8)
Mára Néha hit jó barátomnak vélek
A' kerek nyelvnek hálóba: (9.)
Bün mutató a' világ valóba'. (10.)
Ha kér, is adja, köszöni is meg áld érte;
De mayd eszébe sem jut hogy kérte: (11)
Ha kér, igér, ej bizzas szép szókkal,
De ereszt mindig üres, marokkal. (12)

Szemben

Szemben Dicsér is alig van jobb nála, (12)
Is ha félre megy Harpiává válik: (14)
A'ki Dicsér, az jóllt le régett,
Szint mutat, de gyalázza nevedet. (15)
Sok személlyt tartottam már kedvemben;
Sapo. angyal volt, mint láttszott szemben:
De lejön Sixtus jutott eszembe;
Hogy kiggyót tartottam kebelembe: (16)
Ah világ! bival, ah mesdig vesztel? (17)
Istenem! mesdig szenvedd ezt el? (18)
Oh Jesten lépni szín mutatóság!
Oh világi hijjábavalóság! (19)

162. ✝ * Szines szív költszön hív. (1)

Nota: Eggyetlen, eggyetlen is az.

Barátság! barátság! be ritka e' világon! (2)
Szivesség, egyesség jak egy szintis fok országon, (3)
Utálom, sirálom, keserüség aggodalom
mind az öregség mind az ujjonság; (4)
Ugy hogy mar legyen bár, hugor, vér, vagy testvér
Nagy barátság anyaiság, (5) hizelgés, kamatyság,
közönök nem ujság. (6)
Igazán hogy talán közelget az itélet;
Mert úrom, nem örüm a' mint telik az élet: (7)
Ha egy nap szivet kap egy kevés gyönyörüséget,
Latz keserüséget hólnap reggel; (8)
Ha ma kellem özön, hólnap búba merül;
mert sok mérges sok bepiszkság, bolhásos nyomorúság
fodúl rám fereggel. (9)
A' barát barátját, vagy a'ki barátja volt, (10)
gyülöli, ülözi ha jak kedve ellen szólt, (11)
Szines szív költszön hív, a'ki magát hivnek vallja, (12)
más felül azt kallja fertén szivem;
Hogy a'ki hiséget mutatna s készséget
Lábom alá vermet ásna, (13) kamis tergadásra,
is nem volt nékem hivem. (14)

Több

Többnyire, ha kisse vet a' szerencse kartot, (15)
Is ki hinek vagy hinyet vagy bersületet adon; (16)
Ment kéjaz, mintha az mind örökké tartó viba, (17)
is kárba nem rukkolna (18) a' Szerencse:
Sok hasonló nemes azzal sem érdemes,
Hogy tekintven közös forrást, a' kalambó, társát
Ugy szemmel tekintse. (19)
Sok perig, bár edig barátságot mutatva,
A' világ is bujasag vonja az indulatot; (20)
Es vagy a' szükség ágy miatt barátjával fel kapp (21)
Sőtgett áldozza szerelemnek; (22)
Vagy ha bár velem jár Unpolást mástul Vár, (23)
is útját telesiti felé, (24) a' melly ellenére
Van a' szeméremnek. (25)
Ugy hogy már szivem, bár kerésse barátokat,
Nem gyözné elégé meg nyálni azokat: (26)
Hazajak temetésé vagy Magános gerlicézé
nem tehetem búba merült szivemet, (27)
Másheppen, mint épen tehetjem, képen
A' világ' szája izével kompás szerelmével
közlem kedvemet. (28)

163. ✝ * A' szerencse ha meg buktat, ki a' gyökből. (1)

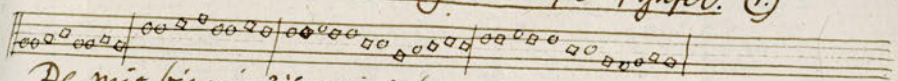

De mit bánnám? is nem is bánnem
Hogy tovább nem jár utánnam
A' szerencse: (2) mellynek aranyas párnyjának
Csatazási mindig nyomomba vallnak (3)
Ő kerítsen, en kerültem: (4) drága sátort vont körültem, (5)
De en féltem, mert mind az a' mivel unfolt,
Galiba sip, fémyj, enyv, és hüss árnyék volt. (6)
De bezzeg mert urjára, kevélly szivem' bepiszkára,
Nem jak az, hogy meg rehedtsem fintorom (7)
Hanem ing ezt gyökből dohajtásom: (8)

Alom

164. ☩ Álom! álom! (1)

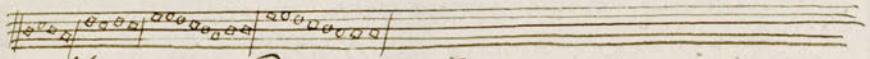

Álom! álom! édes álom! Nyugodalom ha nintsz nálom
Karjaid közt meg találom. (2)
Által repülsz vas zárakon, Be zárt ajtón és ablakokon,
Képzelhetetlen utakon. (3)
Felülsz Hesperus szárnyaira, (4) és pálya tzéder madár módjára (5)
Az járatlan szem. kéjjaira. (6.)
Te vagy Amor nevelője, (7.) Reménység szorgó bölcsője, (8)
És bim szem. fehér kezhenője. (9.)
Ha Cziprusban mulatozom, (10) és ott tiszta lepel alá borulok (11)
És édesebbre vágyakozom: (12)
Ez, álom elszemtelenít, (13) Kutyát egyet tehenet, (14)
S Bátfus ölébe le tesz it. (15)
Néha szerelmem hibázik, Venus hiával szatirázik, (16)
Bűnös tüze is nem fáj rázik. (17.)
Egy jó álom helyre hozza; Az jót édesen tesznyozza, (18)
S Dianát is meg álmozza. (19.)
Néha tőlem távoly esik szerelmesem, vagy elkésik (: 20)
Tithes újját másod lesik. (21)
Ezt az álom ki pertolja, Mellém ülni parancsolja, (22)
És mint a valót, úgy tsoholja: (23.)
Álom! melly erős Isten vagy! (24)
Nintsz olly jó ángyal, sem olly nagy, (25)
Kintsz, örőm, remény, minden vagy. (26.)
Hát hibázik annak sája, Ki vakmerőn nem ostromlja; (27)
Hogy te vagy halál példája. (28.)
Vagy ha a halált tsak álom, És ezt olly édesnek találom,
Hát melly édes lesz halálom! (29.)

165 ☩ * Az régi kis világ, Arany idő. (1)

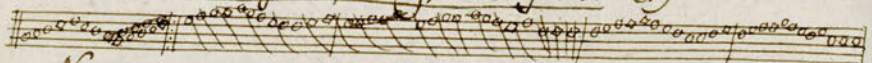

Nintsen ezen a világon egyenlőség, (2)
Csak egyedül a mezei együgyűség (2)
Hajdan abban nemes Istenek nevelődtek,
És szűz leányok koporsókat kötögettek. (4.)

Ki

Kinek a nyáj kinek a kert vala munka: (5)
Gőzre-gangra nem is ügyelt nyájas szíve, (6.)
Az tekintőt tsuda munkájiba' leitta, (7)
És ugyan azért a halandót nem irigyelte. (8.)
Bátfon bot volt a Nagy Jószág kezében,
Király hódol maga' barma' fereztében, (9)
De a botot emberekre nem emelte, (10)
És barmainak emberül gondját viselte; (11)
A' magvető barázdát szánta, és álatta
Istent találd, ha vetését meg aratta; (12)
Kerekjű leány virágok közt múlattába'
Az Albertet fel találta fűbe' fába'. (13)
Innen vagyon, hogy e' világ addig volt ép,
Míg a termésnek után járt az ehető nép: (14)
Isten hozzon a' mezei együgyűség. (15.)
Nála mulat mind a' Virtus, mind a' hűség. (16)

166. ☩. az Interesált szeretet. (1.)

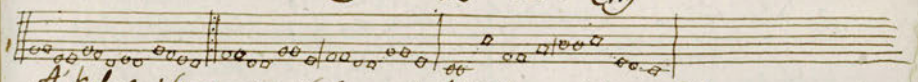

A' kiket a' szerentse fel vesz jobb szárnyjaira; (2)
Hogy tüzet vigyenek Amor' oltárára: (3)
Boldogítják a' szerelmet, (sutor üzenek belőle, (4)
Mint a' több Isten tesz, azt kívánják tőle. (5)
Oly szemelly válogató máre ma a' szeretet,
A' milyen e' kis Isten sohasem lehetett. (6)
Tsészen adnak hűséget, vagy is olly mulatást
Mellyet az ördög is ángyal színt mutatott. (7)
Interesált hűség jár szerelem' nevében, (8)
Az rabot ma mindennek szépnek a' szemében, (9)
Nem néz formát, termetet, sem erkölcsöt, sem színet: (10)
Al orczával tsinál a' gazdagból hívet. (11)
Ok kinos! ok rang! vakmerő Istennak szármányi! (12)
Szép színnel meg tsalatni szerelők' bátorsági! (13)
Arany gyapjat keresnek fel szerelmet tsetsetnek, (14)
És így sok könnyen hívőt fölt alá temetnek. (15.)
Valgyenek a' kapuig, talpig öltözetlen (16)
Ha ruhához aggatni vétek, és illetlen: (17)
Szeress engem' magamért, nem rangért vagy nevemért; (18)
Csak egy hű szívemért, ez találjon nemet. (19.)

Ritka

167. ✝ Ritka madár. (1.)

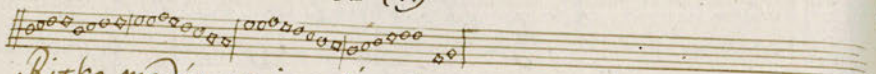

Ritka madár az igaz Szív, az egyenes erköltsü nagy kincs. (2.)
Egy alig van mint a' Fenix egy Seculumban, (3.) vagy egy sincs. (4.)
Soh bájoló tekintetü, kép szint mutat áll orczája, (5.)
De jaj az itéljen róla a' ki be nézhet alája. (6.)
Mert mikor demaszkirozód, (7.) akkor fogod meg ismerni (8.)
És mind addig találtatás arany hegyelet igazra. (9.)
Törvény pedig, s nevelésnek mintegy örök Regulája: (10.)
Hogy a' galant (11.) a' szép alá rejtett hibát is tudálja. (12.)
És e' miatt szembekötö s néma játék ez az élet. (13.)
Bilincsbe nyög s rab szijjakban szenved, a' józan itélet. (14.)
Nem is lehet boldogúlni semmi különb mesterséggel,
Hanem szembe szökni vele hasonló kétszinüséggel. (15.)
Jó szivadnak. Protheusnál költsönözz ezer formákat. (16.)
Vagy Argus légy, (17.) s tolvaj szemmel lopd meg az ál maskarákat. (17.)
És ha magad elmellözvén egészen a' szivedet,
Meg tarthatod ép szivedben a' szelid ártatlanságot, (18.)
Meg tsiráltad a' remeket. (19.) tied az Ezis' almája: (20.)
Ez czélnak a' Seculumnak minden Filozofiája. (21.)
Ezzel nyerjük a' Nagy Rangot; ezzel a' kincses jóságot, (22.)
Ezzel az édes szerelmet, (23.) s magát ijjú menyországot (24.)
Nagy a' világ' tahtikája, nehéz vele szembe szálni, (25.)
De a' szembe tünö áttalánál jobb titkosan retirálni. (26.)

168. ✝ * Kazinczy Ignácia. (1.)

Nora. 28. Im az én nagy Atyám' Korczája!
Ignácia válik e rólem? s el tün annak Angyal elölem? (2.)
Kivel, éltte rövid idejében (3.) Rengtünki az öröm' kebelében (4.)
Ez az édes, ez élet, ez a kincs, kéjezü már, már el aludt, nincs: (5.)
El hunyt Nemem' egy szeme fénye, (6.) eltünt kegyes Anyja: Remenye (7.)
Oda lettem; el élvem idömet. (8.) de vére, s mellyi kis tehér erömet (9.)
A mit, hatjak akkora lenne, Narcyszusi szikla se renne. (10.)
Most érzem az élet' unalmát, (11.) a' mintsnek is arra hatalmát (12.)
Hogy emészszen, szivet egészen: Hogy örök siralomba vesszen. (13.)

Hogy

Hogy Atyának lenni, mi légyen? (14.) Hogy ejtedni, szivni fejtegyen. (15.)
Hogy tán Demokrit Atya nem volt, Nem volt feki angyala fem hólyt. (16.)
En vig, s az öröm' fija voltam. (17.) De ma szivni, s jaj ma tanultam. (18.)
Ignácia! neked örültem, S minden szemérti ma közültem. (19.)
Nem örültök az emberi Nemnek, (20.) Az egész föld pusztaszemetnek. (21.)
Ha mi vig van, elölem ez is fut. (22.) Regmeg maga, Lépcsalom is Rút. (23.)
Ebredj Ignácia! kelj fel! Örök álmadat akkorig üzd-el,
Mig hemmel látva meg érted; Hogy Atyád sir, könyvez is érted. (24.)
Te valál örömöm' nyugodalma; s Ignácia néma hatalma
Azt halni sijetteti, veszti. (25.) Örökös siralomba veszti. (26.)
Oh! el megyek; Ott lakom én is. (27.) Ha senki sóhajtod örömén' is,
Örömöt, kedvet, se mit olyat, Epitsni nem fogok ujjat. (28.)
Oh! nem — s ez az én igaz Enem' Sibilája, kit én Ignácia (29.)
Meg halhat e? nem: (30.) de mivé lett? (31.) Alapik (32.) hat álom
az élet. (33.)

169. ✝ Arion' fel hentetésse. (1.)

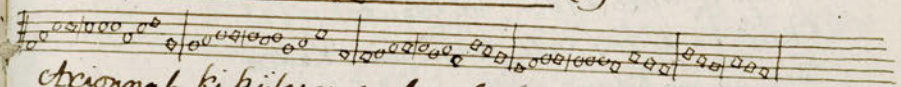

Arionnak ki pületett vak vala, (2.)
Fel támadt már a' fenyes nap' hajnala, (3.)
Hát Orfeus, s hova utaz bátorod?
Miért kérded? (5.) mikor magad jöl látod. (6.)
Jöl látod, Jöl látod. (7.)
Arion e' bimmel tölés alsó égben (8.)
Elt ijmereiben szentségtelenségben, (9.)
Hát Orfeé! mi volt a Te Barátod? Miért kérded ſ (10.)
Arion addig, be kötött szemekkel
Botorkázva kétségbe lejtsökkel, (11.)
Hát Orfeé! mon fiet Barátod? Miért kérded? ſ. (12.)
Arion tudálatosan szentre lett, (13.)
Tudja már mi a szépség, Virtus, élet? (14.)
Hát Orfeé! mivé lett most barátod? (15.) Miért kérdi? ſ.
Arion, kor a Virtust meg lelhette, (16.)
A' szent hajlékba Orfeus vezette; (17.)
Hát Orfeé! mi volt? s mi lett Barátod? (18.) Miért kérded ſ.

Arion

91

Arion hogy hova utaz nincs már;
De nem látja meddig terjed a' határ,? (19)
Hát Orfee! boldog a' Te barátod, (20)
De ő nem tudja, mi leszz még? Te látod. (21)
Arion, a' költészség tornátzában
Meg állott egyik Oszlop árnyékában: (22)
Hát Orfee. Vesszed bellyebb barátod' (23)
Ő nem tudja, mi van belül,? Te látod (24)

170. ✠ Gyermek ész, piros alma. (1)

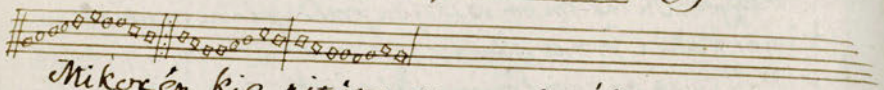

Mikor én kis pitziny gyermek voltam,
A' piros almáért még meg-hóltam: (2)
De én már most nagyobb vagyok,
Szép gyümöltsben válogatok. (3)
Akkor, ha piros volt, mindjárt kellett,
Tiz jó is kevés volt egy Szép mellett: (4)
De most nem kell, ha nem jó is,
Bár vissa színnel bíró is. (5)
Nem kell mindég hinni a' szemeknek. (6)
Az esze is gyerek a' gyerekneh: (7)
S még az jobban meg fog érni,
A' Szüléktül kell észt kérni. (8)

171. ✠ Az özvegy szerelme (1)

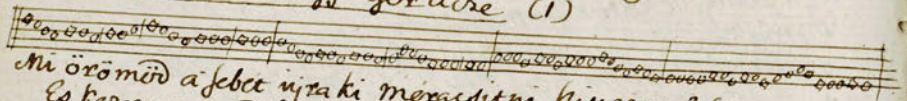

Mi örömöd a' fehért ujra ki mérgesitni szivemen? (2)
Es keresnet új, de talán tsupa játszi szövétzségre ki kérni: (3)
Nem vesped e' szívre ki sirt szemeimen? el-feled képemen?
Hogy nehezen ollyat semmi bájoló szóra lehetetlen igérni. (4)
Szárad agon ültömbe, ültömbe' sírva nyögni, hergem,
Nem szomorubb állapot, állapot társa vagna árva madárnak: (5)
Mint ennekem életemet, életemet élni, de keservegem. (6)
E' szemeim, szivemet, szivemet el halasztva szerelmre szerettek. (7)

Első

172. ✠ Esö után napfény. (1)

Nota: Sirulmas elemem, vagy Költsömből ki kelvén

Be kevés ember van, pedig látom milyen szokás
lakjuk e' világot. (2)
Ah én tapasztalom s vadakban is szoktam
ez alhoz vonnyagot. (3)
Kin, bú, félelem, minden áll s tör ellenem,
így hova kell lennem. (4)
Pluto, mint szántmanyját Cereres árva leányját (5)
oltárhoz vonte. (6)
Anyám sirulmamat, Eltepett virágomat (7)
érzéketlen nézte; (8)
Kin bú félelem s a'z
Mint el ragadtatott, szas körömbe akadva
szerelmire, úgy sirtam, (9)
Sem az erőszakkal, sem a' kétes kinokkal (10)
végtére nem birtam. (11) Kin bú, félelem &.
Ki törtem záromat, Ki fejtettem lábamat
a' vas bilincsekből, (12)
S mikor már azt véltem, hogy mind ki menekedtem
a' tigris keszéből; (13) Kin bú félelem &.
Fel zsúrult kedvemnek, szabad repülésemnek
sok törőket hányni; (14)
Kerülget sok szinhos, kevés lévén egy gyilkos
ez özvegy leányra, (15) Kin bú félelem &.
Könnyű ki zsákolni, szarmasan meg csúfolni
a' meg szakatsnat, (16)
Sok szapora körülem, s képül tenni belülem
eleven halottat. (17) Kin bú félelem. &.
Még az is bomlasztó, Ki ki holtig állandó
hűségit igérte, (18)
Az epét torkomba, könyh borsot szemembe
kila paranyi mértre. (19). Kin bú félelem &
Az alatt más sok is, Im' az első gyilkos is
sorsom sullyosztja. (20)

Kés

Késleli végemet, (21) fel éledt reményemet
valra tántorítja: (22) Kin bú fételem
De hiszen az Egek tudják, hogy a betegek
mediig szenvedhetnek? (23)
Erzik áldozatom (24) s jellyebb mint el bírhatom
talán nem büntetnek. (25)
Meg szán engemet, a ki látja szivemet, s keserűségemet. (26)
Derül már a reggel, noha vastag felleggel
Küszhöd a Nap fénye: (27)
Oszlik már keserűségem: (28) s noha késik ő vegem
van erős reménye (29:) Meg szán engemet
A kiséretben, Cohorbeli őrzetben, rendel által menten (30)
Ugy terjed kinemtül, hogy sas szárnyaihoz
már is jót pihentem: (31) Meg szán engemet
Van Brenaz égben, s ahonnan nagy ingyen
kár ugy el ne függjon. (32)
Hogy, ha bár reszegek, Ne mondanak az egek
segitséggel lenni: (33) Meg szán engemet
Ojjolj hát szivalom! (34) Bizom: a fő hatalom
ki hál nem hagyja: (35.)
Felfegzi engemet. (36.) Tévén történetemet
másoki példájára. (37) Meg szán engemet.

173. ✠ Az Istent, és sijet, és felejt. (1)

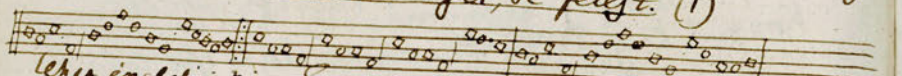

lehet inkelni, honnan: Gyermekétül meg hevülve, s több 15 lábnakra.

Bolduog egek! ugy-e ti vagytok a szenvedők jutalma, (2)
El függjön ti nem hagytok, mint szárnyaitok oltalma, (3)
Tent ül a meg-elégedés magas palotáikban, (4)
S örtt áll a biztos reménység tenyes pitvaricskában. (5)
Talán bölts hatalmatoknak nintsen is más munkája,
Hanem a nyomorultakra védelme és próbája; (6)
A sohajt el tűrni szivekbe ujjakkal kifeszteni; (7)
Oszlatni a keservet, s végre ki fejteni: (8)

Mikent

Mikent jatszik mind untalan velünk az Isten ujja (9)
Ez egy meg pántt boldogtalan vagyok élő tanuja, (10)
Ki fal arra rendeltetem, hogy sok rempat ki állyak,
S mikor szabnem el függetem Nyugodalmat találjak (11)
Próbákra pántt életemnek meg alig fzengzében, (12)
Az ártatlan szerelemnek rohantam Kebelében (13)
Boldogtnak véltem magamat szivem' kanjai között, (14)
Nem ismervén meg forsomat, a melly már ő ütközött. (15)
Üldözött, mert az édyet alig hagyta kesztolni,
Már is a hir szivelmessét Kesperitett gyászolni, (16)
Kerem közül ki ragadtk egyetlen egy kintsemet, (17.)
Magzatomat azzal hagyta, ő özvegyen engemet: (18.)
Az izzüség, melly hivemnek éltében gyakran szaggott (19)
Most törölhet hány szivemnek, szakasztatlan elő forgott; (20)
A Furiáktul hóltsönöz rémitő ostromokat, (21)
S engem' bús lelkem öpztönöz vinni vesni asokat: (22)
Jó barátit és rokont Sirba zárt hitvesemnek (23)
Ojjve esküdtek ártani, szárnyra költ szerelmemnek (24)
Okajtanák fertelmével nevét is el-temetni; (25)
Hitvesét ő gyermekével tanyájuhoz feltetni. (26)
Vétek! de meg bocsájtatik szivekbe' hedvig lamvai! (27.)
Képek voltak a sózatok: (28) s nem tudtam ki mondani: (29)
Már midőn nyelvem áthozni hajtam szerelmemet: (30.)
De egy Angyal imádhozni hiva vinna engemet: (31.)
Egy Angyal; a ki végtére meg tohallva sorsomat,
El fáradta szivem' kértére meg szerzé nyugalmamat (32)
Kiggyem el tüntenek, (33) s az vigy ség ő velek; (34)
Vagy el bujtak, vagy mintsenek a kötöl, és a pelek. (35.)
Egek! melly tudálatosak bölts rendelésitek! (36.)
Halandók előtt titkosak tudva végzésitek; (37.)
Ah! de tovább ő leggyerek kerüzoltt szivem' óltalma:
Legyen tudva tetelenek szenvedésim' jutalma: (38.)

Szédel-

174. ✠ Szédelgő Ség a' kerengő tánczban. (1)

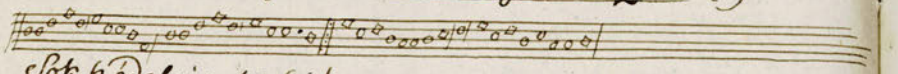

Sok szédelgések, Ség kerengések,
tűhös nyögések, ordítások:
Ritka jó álom, melly be' halálom
a'lku is gond nálom itt nintsenek:
Tűröm, ürömforma kinam, (2) de (3.)
Telve, élve, reszket inam: (4.)

175. ✠ Belgrád bútsúzása. (1.)

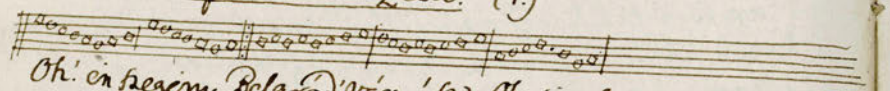

Oh! én szegény Belgrád Vára! (2) Oh siralmas csúfság! (3.)
Kinél (4) volt hajdan, tsudára, Pallás, Mars, s a' dijosság. (5)
Sok költséggel szerzettem, (6.) Orszag kültsnak nevezetem (7)
S im most pánkhivatatom. (8)
Vesni tészem; veszni megyek; (9) Balsorsra lea jutásom: (10)
Nem hasrált: de jaj! mit tegyek? (11) Olly erőssen állásom, (12)
Nemellenség rabitsája, hanem egy tsalárd' pennája
által leve romlásom. (13.)
Bennem győnyörüség vala Nézni a' kegyes szemnek, (14)
Sok bajt, sok ijesztő angyala (15) Mint Sanyargón Istennek! (16)
Sok nyitva nyolcz templomok, tsudára épült klastromok,
Ékesen rettentenek. (17)
Ahhoz vala Belgrád Vára győnyörüségnek helyre: (18)
Ellenségünk' erősségire Jószerencsés ereje, (19)
Kardon, Agyún, tegzes fonyl, Golyóbisok, puska szósz,
Minden féle fegyverek. (20)
Dob, síp, trombita' szavának Reá nevelés hangjai, (21)
Ezenkívül nagy Várának Nyós keresztes falai. (22.)
Sok tábori épületek, A' mellyek ellent vetettek
az ellenség kardjának. (23)
De most jelével átalva Mintegy Istás' fejsével, (24)
Haj elvagyok árultatva Egy tsalárd' ez szavával, (25.)
Elvagyok adva bűnesen, Nyom, rongy, vesz, az ijnetlen
Ellenség illy szerencsen. (26.)

Menj

Menj-el hát édes katonám! Menj el vitéz szerezem! (27)
Isten hozzád nyugodalmam, s minden győnyörüségem! (28)
Szabadságom' el vesztem, s a' mellyet benned vettem,
Oda van reménységem. (29)
Jelölöd többet fel tettem, mint erőd is mutatta: (30.)
Van egy tsalárd, szíve vagyon, s mindentül megfosztatta (31)
Menj el hát nézd meg hasadat, (32) fejsömeru trombitádat,
Et mit forrtod ki szabadra. (33.)
Ki ne sirna, ha láthatja E' keserves sorsomat, (34)
Hogy ki valék Országi Anyja, (35.) El vesztem rangomat (36)
Oda kincsem, becsületem; Oda hadi készületem,
Raboltatik mindenem. (37.)
Minden meg változzon, értem. Mindenekben végzet: (38)
Vesztegetőtek bár éltem. Meg marad erőtökre. (39)
Tegyetek ki magamból. (40) Ezzel még több siralmokat
Hozzatok, (41) Oh nem vártt végem! (42.)
Isten kezéből kiv vérem! (43.) Ely' az Isten kegyesen. (44)
Neked ajánlom kiv vérem! (45.) Elyfokig, s szerencsésen (46)
De tartsd emlékezetedben, Es pánaszló szivedben
Kegyetlenül ejtettem. (47.)

176 az Erdéli Deák nyelven. (1.)

O me moestum Belligradum! Moestum Sortalitium!
Dirondam, magnum et stupendum! Fatij Mavorij oraculum! (2)
Tot expensis comparatum, Clavij Regni appellatum
Bergo in exilium.
Bergo, bergo o infelix Duo pericce nefas A,
Cade, cruo, me miserum! Dum spemque nil prodest:
Non ab hoste expugnatum, Sed calamo perforatum;
Cade cruo miserum.
O quam palorum et jucundum Fuit ibi exercere,
In me tot Religiosos Precej sacras fundere:
Claustra, templa, ornamenta Mirifice collocata,
Deera cuncta omnia.

Vidj

Vidjes tunc Bellogradum Locum amoenissimum;
Conota hostios inimicos Castrum munitissimum:
Ibi enses, ibi Scleti, Ibi pulvis ibi globi
Arma omnis generis.
Praeter ista memorata, Praeter tubas timpana
Vidjes tunc Bellograd Fortissima moenia,
Militarem apparatum, Contra hostes preparatum,
Contra omnem impetum.
Sed nunc, eeec! signo dato, vasi Invadunt oculo,
Rodor, tradunt innocenter, Unó gyüppe verbuló,
Rodor ingram innocenter, Premut retro violenter,
Premit vastat fortiter.
Vade ergo O mi miles! Vade turba inklyta!
Vale, vale, bona grics Cordi meo intima!
In Te mea spes fundata, Inter manes defleta,
Diva tumba perdite.
Cogitatem plura de Te, Et de Tuis viribus:
Virum Cerno infidelem Et privatum opibus:
Cerge ergo, pergé domum, Sonet tuba tristem bonum:
Sonet gyorgy tantum pari.
Quis non fleret? gyo videret Meum statum miserum;
Privata sum omni grado Habens gradum publicum:
Ubi honor, ubi fama? Ubi hosty, ibi arma:
Rapit hostis omnia.
Modo tunc fuit mutata, Mentis finis omnium:
Expendatis per me licet Quantum restat vitium:
Expendaty mille Centum, Hinc erit lamentum.
O miserum terminum.
Vale et In Imperatori: Vale feliajsime!
Me commendo ultimati in, Vive diutissime!
Nemor tamen mei ergo, Recordare Corde moesto,
Inspergat funeris.

177. Ft Jihan' Búcsúzása: (1) Nota: O me moestum Bellog.
Oh siralmas Jihan Vize! (2) Oh pomoru Jenderegi! (3)
Mellyben volt hajdan Gyönyörü A' Bátyak egy ségy. (4)
Kiáltsonak Magamnak Jaj (5) Javad mástra Kalt jó pajzzá
Lett (6) Oh keserü békeség. (6.)

Mihor

Mihor ének szóval langal Arma lelki álmozat. (7)
Somogyból vizza vert langal Hangzik a' Szent bolozat. (8)
Mellyre most az Országi Anya Utólso parantsolaja
Bársúl nj Ekkor hozat. (9.)
A mibül kegyes jó Papod Szamos segétyt táplálja. (10)
Abbúl e' pemoru Papod Vallás: erétyét tsinálja; (11)
Engedj! masoh is engadnek, Es pent fel tenertsednek. (12)
mert hatalom van nála. (13.)
Engedj Oh Vr közt épült Föld! (14) Földünk' fejedelmének: (15)
Máre a második téli Zöld Jó Papod öh fejének (16)
Elég; s még is elsherzea, Lám majdnem adva hozzá (17)
Máre, Szent Benedekjének. (18.)
Isten hozzád Papi jeg! Sendy boldog társaság! (19.)
Im' el múltodon keseru s gyászol minden vigasság. (20)
Könnyezzenek Jihan' berzei, Nyögjenek Balaton vizei (21)
Ohlét minden múlandóság. (22.)
Most, a Vizeknek Istene a Tengeri Nimfákkal,
Gyászos énekkel Zengene S Jéghere gatyornákkal
Szüne savanyú forrását, Halálra Jihan' Sirását
Kúpherdjék e' próbákkal. (23.)
Isten hozzád kegyes jó Pap! Isten Hozzád Lelkedel. (24)
Boldog voltál, hat mai Napig A' bal forgot penvéd el, (25)
Inkrom; Te meg elégedtél Sorsoddal, s kedvesjé tetél
Istennél eletedtel. (26.)

178. Ft Jihan Sirasa az Apát-Urát. (1)
Nota: Gyermekit ül meg kevülve, s mas több 13 labnaka.
Elsze meg sep Jihan Vize. (2) Oh jaj jaj addig élek,
Mig va nem hány nem sohaja Es utnak indúlt Lélek. (3)
Meg halc hát Jihan Vize? (4) Meg: meg lelhet en edik: (5)
Ez nap az élet, halálra hiv a mienek edik. (6.)
Ha a Lélek, a' jó Papom belülem el költözik;
Az lesz az en végső napom, s kedvem gyászba öltözik. (7)
O a lélek, addig élek, mig o engem lelhet sit, (8)
S már nem élek, mert a' lélek (9) ha hagyja szerelmesit. (10)

Ez

Ez a' hit lelkemnek vélek, valóban olyan vala,
Mint egy éggel függyes lélek, Mint egy Isten' angyala.(11)
A' lélekek nintsen testre(12) Ennek nints testfegre.(13)
A' lélek' javát keresse, az volt egyetlen egye.(14)
Lelki vala hivatala, Lelki Papság Papsága.(15)
Lelkes testben (16) Lelki vala A Virtus' valósága.(17)
Ö volt Lelke Klastromomnak, Melly volt nyugovó helye,(18)
De Kedves Szerelmeimnek Kitelt már az ideje.(19)
Szegényimnek Lelke vala,(20) Ö tartotta Lelkeket
Bennek,(21) de Jihan Angyala Ita hagyja már ezeket(22)
Lelke volt Papi Társainak,(23) Lelkek egyetlen egye
Volt, e kegyes Anyának Velek volt egy szíve.(24)
Ez jó Lélek az Istent Lelket a Szent Sereghez
Meg nem fűnt dicsőitem Valóságban s lélekben.(25)
Illyen Anya kéjjel nintsen, Illyen Lélek költeztetik:(26)
S máre fijai hüre jutnak? Jihan gyászba öltözik:(27)
Ez egy Anyám! Izraelnek Szekere s lovagjai! (28.)
Illy kegyes Ury és hol lelnek a' Prófétak' fijai?(29)
Az ilyen Anyjoknak tartozák, Máre ázvan hegergenek;
Oh, de ezt ázvan hagynak Hat hová lészenek?(30)
Lesz e Jihanon ezután annyi Isten áldása?
A' mennyit vont maga után es kegyes Illyés mája.(31)
Marad e Elisenus,? hü kegyes vigyem
Ecsetje (32,) ég le mosa Oszámrul könyveimet.(33)
Oh nem: kell Anyaszeretésed' kesét még tsokolhassam
Ephiolem:(34.) ég el válásod' mind örökké szaggat.(35)
Jer velem Somogy! könnyezni, ég Echozzad jaj sóimat,(36)
Szűdd mija jól meg érezem Hív Anyánk szálmomat,(37.)
Mert könyvezve velem együtt, Somogy ég sírhat;(38.—Sírhat.(39)
Somogy s Jihan gyászos versek Egymásnak irhat,40)—irhat.(41)
El mégy Anyám! megy to Papom! mégy Angyalom!(42) Angyalom.
Megy, ég az en bús sóhajom Ezek Sirealom;(43)—Sirealom.(44.)
Tetszett Istennek! Kell Isten' hívével menjen.(45.) menjen.
Légy alázatos kegyes Jó Papom! fohász ég menny en;(46)—menjen.(47)

Bogát
Kelt

179. † Bosszús Biographia. (1) A Barát korára:

Szüleim hétszáz hatvanban Tizenegyedik Május ban
e világra. (2)
Már hupenkint Atyámfie, hogy jutva életem ideje
ez aggságra. (3.)
Kedvetlen életemnek Kezdete lea hetvenednek
Nints így ideje pirulnunk a' végságra. (4)
Ejjem' búra tsalitova, Szánat így jajra nyitova
Szüleimet; (5)
Jajjal kezdödött életem, Ezer jajjal lett létem,
s nevelésem. (6)
Buval értem bús napomat, Buval élem világomat,
buvad érni találomat mit is tésem. (7.)
Ján az Anyám' teje helyett Elöször így tigris tejét
hazsnált szívnem. (8.)
Vagy szívt marad so tergett Ennem, ég keserü mergett
adtak innom (9.)
Mert ha nézek bal sorsomra, Ezer jaj jön egy jajomra,
Új sirealom sirealmomra, s könnyem könnyem:(10)
Életem' elsőbb ideje, Egész hátsom életem nyavalyába'
Telt (11) könny volt nem világ, Nem szőlő, hanem egy sár-
mirapába' ság. (12)
Mikor azzal dicsekedém, Hogy soha bajom nem érzém,
Azt bepéllé mind a' szülém, Mind a' Dada. (13.)
Gyermeki időm sok ideig, Mind tizenkét életideig
nyomorúság, (14)
Sok bajok közt nevekedé, Visszavonás vesekedés,
háborúság. (15)
Most így sok bú bánt engemet, Sok terek nyomja szegé-
nyemet, Meg fogja már életemet A' bánatság. (16)
Akkor kedves szüleimtül Messze s szülém földemtül
el így valtam (17)
Az idegen hely ereit így az idegen hűséget így Meg próbálam. (18)
Ott is életem uralem; Ott így ezer aggodalom;(19)
Ott is keserves sirálom= ra fakadtam. (20)

A' vi-

A' világ fénmutatását, a Szerentse' változását
meg érzeem: (21)
Láttam, tűrtem ezereket, Remélhet, új a' mellyeket
nem szereetem: (22.)
Az egy Isten volt reményem, Anyámfija az erőseségem, (23)
Megbánta meg törött kényem, Hogy küleeem. (24)
Ízenötödik nyarába' Eltemetnek (25) Papi rutába
ölnöttek, (26)
Egy, névvel Collegiumba, (27) De valósággal klastromba
rekesztenek: (28)
Voltanak ott új gyilkosok, A' szines ízig ohosok, (29)
Noha voltak jón új és fok-an szerettek. (30.)
Már magam is azt gondolám El keseredve, hogy talám
Pappá lépek; (31.)
De, hogy nintsenek kedvében Világnak, Isten kezjében
a' kezdtek, (32.)
Nem akartam a' kenyerért Krisztust hóvetni, (33) mert bé-
rért ha szolgálok, kapontalan szolga lépek. (34.)
Ezt is azért ne kiáltók: hogy akarmire kezdtók
tudjak élni; (35.)
Mert jobb tudni kevesőt kázmat, s ezt kis gyümölcsel a' nagy
sármat Fel szerelni: (36)
Mentem is a' mint mehetem, Es a' mit tudni szerettem,
Nem fok bolondnak engedtem Megítélni. (37)
De akarám tanúlt legyek, látom hogy tévesztő mezyek
Mind azokkal; (38)
Esmérheti vallhatót, Mig Hercules tusakodik t'vadakkal. (39)
Tartják bölcsek s nagy okosnak Xanthust új Philostephanust,
Vezik tegzét Aesopusnak, fa borostyúl. (40.)
Már kupeca, építőmester, közepén tzélnem tömnek
reggelre,
Állgaloh is fölver mérek Rohátzok is Dragonérok
Seregébe; (41)
Ott kezdtem okosabb lenni, A' tört tőrrel kezdtem,
S a' világnak tekintsem a' szemébe. (42) Ezt új

Ezt új ezer a' bizonyság; Minden gyarló mutatvány
ő magában (43)
Nézet mézeggel kevernek, borsot törnek az emberek
az óriába (44.
Minden gyarló bú keserűség, Szines szív, kemény lelkűség,
Senkiben sintsen igaz hűség, Valójába. (45.)
De jólleket hogy mindenek, Keserveset és nehezek mindenekben;
Ha a' trombot trombal vezem, (46) bölcsen a' kamis meg nyerem
ezekben (47)
De gyakran egyet nehezteek, hogy bizzon ollyakról nyelek,
Kiket a' barmoknak teleh Seregekben (48.)
Mint bereges Oroszlány nak, Nehéz a' vadkan' forgának haragnak,
Nehéz az erős bikának Nehézkes szarvának tapasztása;
De egy nyúl szamár fejének Tsupa gyomba lábának,
Kétszeres meg halálának szabnem mája. (49.)
Sintse ollyan keserves sem Szenvedő s mérge mérgesen forr szívében, (50)
Ha nemes vérű emberének kolmi butak trombot vernek ellenében (51)
Szépet sok szív azért fedi (: 52.) Mert mingyárt ezt el szenvedi,
Akkább életét engedi a' helyébe. (53.)
Talál szívem bánatjában Menny ország ohulajában Orvosságot, (54)
Mind ezeket el szenvedem, s elszenvedve ki nevetem
a' világot, (55.)
Fel kerek még kalapjába' Süggel, (56) meg borlik a' lába, (57)
S ra kötözök a' forrangjába bele hágok: (58.)
Vetemedjem akármire, Jaj hogyan épített szenkire
nem szerúlok; (59)
Sok elmém marasztson épen, hogy el ne élhessek szépen,
nem bisnlok! (60)
S noha gyónha-bénna legyek (61) Minthogy egy számba mit
tegyek (62) Kenyeret kérni nem megyek, S nem kolduloh (63)
Hogy ha ki tudtol feleem, (64) Koh azzal a' mit ezem, (65.)
ha kívánja: (66.)
Ökét hitván szűr gallérnak Tartom, magam Kavallérnak,
ha nem bánja: (67)
A' világnak (68) s az illyeknek, Kurvanyja fült tőh fejének. (69)
mit nekem az embereknek a' kívánja? (70.)

Vélé

180. Mikolányi Butsúztatója. (1)

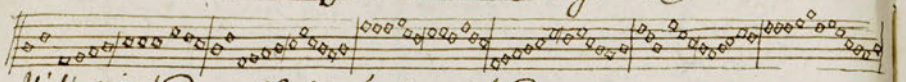

Vále szép Kedves Nép! már én el bújdosom;
Mert mutat nagy utat halál, á' gyilkosom: (2.)
Bál helyett vak helyet készítet, kopor sót. (3.)
Melly kéjer-vesen vér, s melly síralmas Marsot! (4)
Á' ki kedvellette kedves énekemet
Mondjon most helyette (5) tsak egy Requiemet. (6)
Az Amor-nak tábor helyén már nem vitéz,
Á' mint volt ez meg holt, s meg merevedett kez; (7)
Mellette fekszik lo[illegible]rös kér-ivét, (8)
Sirjában hijában vizsgáljátok mivét. (9)
S kinek ha-lovakat is ébreszt nótája, (10)
Nem használ á' halál ellen muzsikája. (11)
Ki hozta Orfeus Euridicéjének
Lelkét, szép kanczájával á' hegedűjének. (12)
De mikor másodszor vitta ment tsetlen,
El feledte á' szép hangot á' kegyetlen. (13.)
Á' ki más harsnára pengetted kuszodat;
Próbáld most jó Lyrára gyógyítsd meg magadat. (14)
Holt vagyok, gyászt hagyok föllöl Kezemnemre; (15)
Orfeus, Cinthiusz vágy társ-aságomra: (16)
Vigadnak és ordnak fohászok tsókokat, (17)
Látván haszájokba érkezni taxussokat. (18)
Sok petrel-mes hemmel tart által ellenbe; (19)
S már ör hat katsingat halavány szemembe. (20.)
Van elég víg vendég az Elizium-on, (21)
Kik örülnek közül fogván halálomon, (22)
Ohajtva nézik á' tsendes árnyékokon, (23)
Még Káron kék hajon vizs tüzes habokon: (24)
Hegedűt nyújtanak távolyrúl szemembe, (25)
Még terhét nem itatom; minden jut eszembe. (26.)

1781. Gyilkos kö. (1)

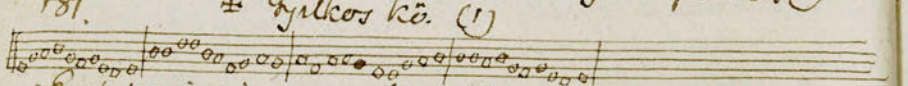

Egek! mit vétettem ellenetek?
Hogy illy boldogtalanná tettetek; (2)
Most érzem sajnosan szivem bajját
Mert á' ki magamé az sem sajátt. (3)

Fatum

Fatum e vagy átok á' fejemen? (4)
Hogy pénzre alkuszsak életemen: (5.)
Á' kinek állandó szivet adtam, (6)
Gyilkosom, s vesztet ás én alattam (7.)
Á' melly szerentse szerentsétlé tett,
Örök szerentsétlenségbe vetett (8)
Bár ebben tsalgálna bal sorsomnak,
Hogy lenne gyilkosa gyilkosomnak: (9.)
Sok kintzzel jószággal gazdagitott; (10)
De bezzeg ez egyben szemet is tett,
Á' melly ellen már most fem vang, sem kintz, (11)
Sem semmiféle vigasztalás nintz. (12)
Ha ellenség vitna ez kergető,
Degentül szenvedni tüzhető (13)
De szivem gyilkolja szivemet, (14) Jaj!
Nintz vesztesebb mint á' házi tolvaj. (15)
Vagy ha Paris vitna kompetentsem; (16)
Gondolnád? hogy bántam: nem: inkább sem. (17)
De mikor hitvány Fört itzki-fitzki; (18)
Szeléndek, vad matska, Dolli! Sirj ki!! (19)
Vagy ha már Paris képét vette fel, (20)
Bátorsak kedvejét leptsa vitna el: (21)
És á' mint el bémálta egy Levél,
Leta vitna tolvaj is ez Vettevil (22.)
Nem vetném Menelaus medjára,
Eltsem' ezért Leirtsegés próbára: (23)
Mert meg lelte á' társ a' másikát (24)
Meg találta Minőnét á' Bikát. (25.)
De könnyebben akartak fel venni, (26)
Agamemnonná akartak tenni, (27)
Egiptus kerest Klitemnesztrának, (28)
Követ, halálára á' Gerzdának. (29)
De szerentsés levélre találtak: (30.)
Vaktában Diomedesét válták (31)
És á' melly gyilkosom ellenem tört,
Meg jelente hogy kerüljem á' tört. (32)
Igy tönti el á' szerentsétlenség
Á' mikre vágy az szerentsétlenség: (33)

Az ár

Az árvaban ellen fel vont háló
Össze szakadt, s lett hijjában való. (34)
En uggyan gyülhosimat kevetem. (35.)
Kérentse, hogy meg maradt életem; (36)
Szánakodhat még tőlem ő helyette
Orestes, ki boszút áll éretem. (37)
Addig pedig szak bélével türöm, (38)
Noha most ő folytogat ez üröm:
Hijzen, lám nem ugy lett mint akarta, (39)
Az tithez a tyúk ő ki vakarta. (40)
Kit a hemes vérnek el függadni,
Mikeljt holmi próbát kell gendolni: (41)
Bal sors! ámbár mindenemet el-vad
Meg marad a kedvem, az nem kiad. (42)
Mint a bátor lövő Orvlányával,
Az vad ijznáknak szak fényes kárnyát; (43)
Ha pedig mérgével nem birhatva,
Medusának majd tulivit mutatva. (44)
Ha tovább ő törnek életemre,
Talalok Theseust védelmemre: (45)
Ki meg öli látván ez prakitiát,
Mind a Minotaurust, mind a Bikát. (46.)
En kedvem! ön szivem! ne függaj el,
Mert az ón pezentsém nagyobb ezzel,
Hogy vagyon pezentsélen életemre
Olyan, a'ki végik életemre. (47.)
Ki bölts nem azt nézi mit penvedez?
Hanem hogy még a' sors mit engedez
Olyant, a' mivel érgaztalhatja
Magát, ő bal sorsát bóztathatja. (48)
En ő mostan penvadtem próbákat,
Alnok mesterségü practikakat; (49)
S most látom, hazt ő valloram. kézen,
Mert gyilkos ő jerélem Felesgem: (50.)

De pezentsém, hogy még meg bukhassam
Volna; e' dolgot addig nem tudtam: (51)
Mert. semmi félelmet nem gendvadtem, (52.)
S ő sőre, hogy ki bijtam, akkor veszem. (53.)
Kerentsém az ő hogy most tudhatom,
Mert mát, hogy gyilkos nem tagadhatom, (54)
Es meg oltalmazhatom magamat,
Attul, ki kivanta halálomat. (55.)
Vétkét kázom ő, a' felesgem,
De hogy nem tudtam volt nyeresgem. (56)
Most meg jobb, hogy végire mehetem,
Hogy nem pereet, a' kit ón pereetem. (57.)
Nem azt nézem tehát mit vesztettem? (58)
Hanem, hogy, melly bóldoggá tettem,
Mindőn a' mitül nem ő felhettem,
Attul valóban meg menekedtem. (59.)
Egek! igazgassátok dolgomat,
Vesdjetek tovább ő gondomat: (60)
Ne aijatok életem' kertykára,
Egy álnok Apollony' gyilkos markara. (61.)

182. ☥ ✱. Hipokondria. (1)

Nota Mi örömöd a' sebet újra ő az · 171.

Be kesergy énnekem, énnekem e' nyomorúlt életem! (2)
Uram Uram! Istenem! Istenem! ölj meg Uram Istenem engem (3)
Egébbaránt életem' életem elemetem, elveszem: (4)
Akarok halálra, halálra kerülni, nehezebb dolog élnem. (5)
Ixionnak örökségi (6) kerekeken pergem. (7)
Nem nehezebb állapot, a' pokol örvenyibe' türni, (8)
Mint én nekem életemet élni ő kegyetlen,
Szivalomba fixva kerülni, de soha sem ölülni, de szem: (9)
Kerreg uggyan egy ebi haszmirazatot észtem el, (10)
Szemeimnek érzékenységére le szakadozva gyengedez, árja, (11)
Bűnös fejem. Istenem! nem tudom mit érdemlek?
Talán uggyan a' Kokot öblibe Cocytheus' örökre várja. (12)

Míg kezeim' körmei, körmeim ároszlatom vereszik, (13)
Máre az alatt a Pokol' örvényi fein kormа be hormad (14)
Máre herczegö mellibe, Lelkem a'mint érezi,
Czerberus, az örökjök' örzöje pokol örzö mord ebe mor-
mod. (15)
Ha szivemnek Linjai maxe ennyire zsugorodnak,
Hát ezután Oh nyomorúlt fejem! óh mi lövet engemet Óh jaj! (16)
Ha lefex vem' ázsiai több fekete árvizhez ont anak, (17)
O nyomorúságba' tereng fejem, és fejemen borzadoz a haj (18)
Herkulesnek a Zabaros fenü lerna vize gödrébe
Hét fejeit berzegzö fene Sárkia nyálának mérge, mérge (19)
Sértegeti szivemet hét ezer Ördög Anya' lépibe' (20)
Mellemet emészti, halálra maxe a pokolnak mardosó forge (21)
Tanyalusával a vizben noha nyakig ülök is,
Ezem, italom, kenyerem, borom eleg vagyon annak örülök; (22
De tüzefek e'vizek, e'mia fázom is hevülök is. (23)
Ha hirtet örülök is, nyira meg újra szalomba merülnek. (24)
Pokolra Tityusz a maga majt szeretö dúxa madárja, (25)
En mellembe költözik, és nehi leferedes szivemet éli. (26)
Elevele szivem' ezer baja, és itala könnyeim' árja, (27)
Meg ész, is emészti, vagy is maga majomat ezére zerzeli (28)
A' Tityus hagy hozzá a magas hegy tetöre görgetem, (29)
Ujra görcsök, és soha nyugodalomra tetejére nem érek. (30)
Fájdalmimat szemlelem, és szivo könnyeimet pergetem, (31)
Egy jajt alig végzek ujra szivem' ezer sóhajai érnek. (32)
Harpia sereg, Furiak rajo szörnyei szivemet,
Ölnökli lelkemet is, ébem' lelkemnek ismérete marja; (33)
Pokol ezer ördöge maxe rabol és ragadoz engemet, (34)
Haborodon véremet a haragos ördögök Atya a zavarja. (35)
Szivalom ujjja keservemet, ezerchet ujra hoz,
Sivatom is árva fejemnek ezer keserü forjait, árvái. (36)
Nints haragos tengeri zürzavarok ng halor
Lelkem, ellen haljon e? de jaj ugyan halálomat ékezi vasvám (37)
Maxe az anyaföld is az öblibe nem engedi szivomat. (38.)
Oda hagyni végzem életemet mert is halasztom? (39.)
Oh' lerjö eg fejsedelme! te tsánd meg ezen forjomat. (41.)
Nem akarok élni de félre megyek is magamat fel akasztom. (42)

Pokol

183. ♱ ✻ Pokol és lelki ismeret. (1.)

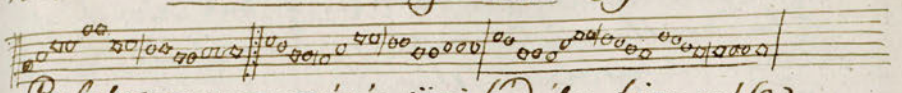

Be keserves nyomorúság közi bódúlt fejemet! (2.)
Oh ezer baj keserüi keseredes szivemet: (3.)
Buza lelkem, buval élek, buza fültek engemet,
Buval ölmeg, buval végzi halalom is e'nyomorúlt életemet (4.)
Sok sohajtejjal eszerper könnyörögtem elégzet,
De hijjabar fetegetem szavai nemai az eget: (5)
Angyalok kelyen közültem leitok örökig szeretet. (6.)
Nax is érzem a szivemben a pezsgelö pokolbeli tüz melegét. (7)
Lelkem ismerete bennem pokolbeli tüzehez
Kerez, és szivet emésztö kinokhoz eszerchet, (8.)
Lelkem ézza keserüvel belül mérges sebekhez, (9)
De keserves zokogás közt emlegetem, emlegetem én ezhez: (10)
Italom könnyel elegyül, fizalomnal kenyerem: (11)
Mikor ölt meg ez emésztö keserüség? Istenem! (12)
Oh hamar hozd el halálom, ha ugyan kérni merem: (13)
Ugy is halálra kifzit életemet haborodon vérem, erom: (14)
Minden kinzra, minden nyira nehi szántam magamat: (15)
Sok halálom kevesfiti meg sóhajtsultt kinomat. (16)
Oh kegyetlen Baxha! kérlek hozd hamar halálomat. (17)
Jövel irgalmatlan halál! jö vel éles fegyverednek vad nyaka-
mat. (18)

184. ♱ Költsön nős le kötelezés. (1)
Nota: Szerencsétül meg kevülve: is több is leánnak.

Valóság e vagy ugy álom? vagy ugy képzelt félelem?
Hozz a kútul most el válom, nem lesz többé én velem. (2)
Mert ha való, életemnek elfogy tát is vízhatom,
Mikor szivemtül is lelkemnek felétül meg fosztatom: (3)
A' li nélkül nem lehetek, a li birta szivemet,
A' li élt yal én ezzetem (4.) Az hagy e el engemet? (5)
Oh' nem: nem hagy az engem el, Nem hagy ejszörelemben
A' li czudul érzemel helyet az én szivemben. (6)
Ki mint a tüzet a lelekhez velem ugy meg egyezik; (7.)
S engem' holgy hiv kezekhez ölelni igyekezik: (8)

Hogy

Hogy hagyna az el engemet? s ha el hágy mit érdemel? (9)
Ot hiszt én életemet tsupán fel ę vesztem el. (10)
Hol veszed hát félelmedet? lelkem képzelödtsége! (11)
Meg szalt e tehát tségedet Barátod' tsüggése? (12)
Nem; mert meg ę én ę megyek: (13) de együtt mégy e vele? (14)
Nem: az ę, hogy árva legyek, nékem más lehet rendele. (15)
Ah! tegyetek el pálladás! ah! tündöre bú odalom!
Hallatlan árván maradás! hív paggatö fájdalom! (16)
Hát nem ö hágy el engemet? ö tőle én megyek el? (17)
Es ez az, a mi nyi engemet olyan igen érdekel. (18)
Szívem lesz e hát hűtegö? a hit tegyét pahallja
Egy tségünknek. (19) tegyetek ö, s én tsalva van paranyja. (20)
Ah! tekints fel járni lélek! Illy álmadozás ibül, (21)
Semmit sem vesztel el vélek Barátod' s kinjaibul. (22)
Ne mentegesd Barátodat, ę ne vádold magadat: (23)
Az ę tonja szállásodat, Sijetett útadat: (24)
Ha tüzednél Tolluks' lelkével, Kasztorom' hív mellébe
Ö nem felint élet emnek, haláláért gyötrébe' (25)
Ö is, ha Pollukban vólna dolgom Tüzithonnal,
En érdem bátran gólna s le jönne Thezeussal. (26.
De ellenkező végzetek hiljak tehetségünket,
Hogy illy bíztos hűségünknek nagyitsak tsélszünket. (27)
Tsak ez maradt hűtségünknek meg bizonyitásira,
Hogy perenyészlenségünknek tetszéses bizonyára,
Mellyet egymástól távoly vetett, hívünk olly egyes légyen,
Hogy vak tsúve nőtt s hűtsetes egy lenni szívet tegyen: (28)
Bujtsd hát bár Oh fájdalom! bujtsd bágyad lelkemet,
Bíztat én örző Angyalom, s így vigasztal engemet: (29)
Ne sírj: mert Kedves Barátod tőled búsúlt nem vétsen:
El megy; de mihez nem látod, még tsalfa sz hitsü létsen: (30)
Szívünket fel gyom jaija, s ölyre tegyetek, (31)
Két szemeink tsömyét árja' szatorráji legyenek (32)
De bús lelked, bús lelkemet édesen vigasztalja,
Ha hív szíved, hív szívemet Thezeusának vallja: (33).

Bol-

Bolyhosíttsa imé meg ősszem életemet életedtel, (34)
En szívemet nehéz adom; de azt szivedbe tedd el. (35)
Sem tekéssem, sem fehérjem Nálad nélkül nem létsen
Álmom is fel ébredésem Rabod légyen, egészen: (36)
Szemorú, de boldog szívem, bújdat így édesgeti
Hogy szivedtül azt hogy hívem ne legyen nem hiheti: (37)
Ebbe bújva el bujdalak; borzaj de ę engemet,
De zálogúl míg meg látlak árúd el veled szívemet (38)

+ Jó nap mondás, Tolnai. (1.)

185 Nota: Vale szép kedves nép- 180.

Sajnálom, mélly álom! el-tünt látásodat,
Hogy látod barátod' s kedves tsomtsodat. (2)
Tsüggjem, levelem! ezt a szerentsédet;
Hogy mérőn adod ón tüzetlened mivédet: (3)
Mit fognak hántódnak most Tolnai szemtanúi?
Hogy nehéz énekem itthon kell kudolni: (4)
Mit mondok? Oh gondol! mért tetszel rabolni? (5)
Hogy tsélnek érzetes roppantól ę nyugabbá? (6)
Ott tsélnek, ott ésnek a tsombos kedvéért
Sok Bap hust, ę Bakhust forgatnak mivéért: (7)
S hát én gak mint a vak itthon guggon üljek? (8)
Es a szép gépes nép közön ne örüljek? (9)
Bozótomon, ki tömem által fétalva, (10)
S a' hagy tónak habzó partjánál meg álva; (11)
Ez pollok fohtsét lejtő hajainak: (12)
Mondjanak jó napot Tolnai múlatságinak;
Hogy engem' a gondok itthon tsak tsendtsek
S mivéneil vigadni el nem erőltetnek. (13).

186. Tengeri vetsedelem (1)

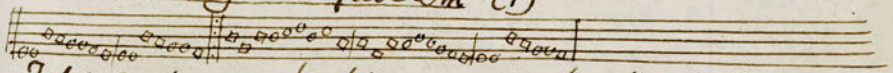

Fel nyitnám más bús szívemnek régen be zárt ajtaját,
Ezer tengert fövenyibül pusztá a vétsem hajóját:
De ha fel tudja tört szalmát azonnal vonja szándékomat
Tán ostromra partomat.

Latom

Látom immáre fohlal környékö a' tengert el keröllni.
Hogy fem kipród hajós hárumal épen el nem merülni;
Oh bár jah azt ne éstem vólna, Hogy világ meg gyalhatom
vólna; Ásta vólna az Isten.
Oh melly fohásos környül nézem, hennan, jö nne segitség?
Egymást értek ohgyafim, hennan jönne környékünk?
Oh társ van a' szép szabad ságban, De ritka a' nyomorú-
ságban ki eleret fel regge. (2.)

Közel vagyok a' romlásho, bomlik immár a' hajó
Haromnya veri a' fekes fel; Nem törik el tán ha jö: (3)
Jaj jaj jaj! a' keröségbe esés, Tengerben örvölös ne vesés
Közelget máre lelkemhez. (4.)
Jaj forgjatok meg párétomas, Tengerek! Istenei! (5.)
Ne hánnjatok ki hajomat bús Eolus' fiai!
Mert tháre a' tengeri vesélyben Ite kell el vesnem ez ínségben,
Istenem! ez mélységben. (6)
Nem halgatnak kéré jemre semmit a' nagy Istenek,
Talán uggan ugy végezték hogy engem' ne vesnek;
Melly bolvog ki más kárán tanúl; De melly kín a' ki
elhesz bánul A magáén, nagy Isten! (7)
Az Istenek e' nagy vesélyre Azt vélték hogy nem mujak, (8)
Sülyedező hy hajomat, azt gondolnák, nem látjak, (9)
Sem egés sem fölvet nem látok, Mint egy vak menőn
halgatok, Viszem a' mélységbe. (10)
Egy hab fel ránja a hajót, A' másik ugy le gapja,
Hogy a' Bohol ürcés tolta, azt gondolnád, be kapja: (11)
Istenem fahed a' hajó ly Ópavé kell tőrnie bár jó is,
Ite kell vesnem Istenem! (12)
Jaj, mirsova könyörö szókat hallok? gatavgjásokat,
Látok immáre világot is, ebe menekö hullásokat; (13)
Két vesély fálhat meg fejemre, Bizom hát jah az Iste-
nemre nints enesétül félgomat. (14)
Ugy szaporodza a' fekes hab gyönge hajóm óldalát,
Mint régen a' Trójai tábor Ilium' erös falát: (15)

Mint

Mint egyes köfal törö serpám ugy omlik a' fok Dühös
hab rám, Bomlik az erös hajo. (16.)
Nem bánom máre ha meg halok tsendességben Istenem!
Csak hogy végy ki ez ínségbül, ám vesszek in mindenem: (17)
Ne vesnek ily különös helyen: Tengerben, a' hol lennem
kellyen Czethalak eledele. (18)
A' mi kinjimt a' fáradson eddig élnem engedtél,
Ne tórnöd el azt a' tengeren, ha meg elmédbe vetéd: (19)
Szánj meg! mert in mindjárt el vesek; Tengerbe fal-
lok amben lesek, Tekintsd imádságomra a! (20)
Ha nagyan csak ez volt nálad Istenem! el végezve,
Hogy meg haljak vagy el vesszek, Miért hogy erre nézve (21)
Tengerre vezettél engemet? S nem tetted el vennad élte-
met A fáradson? Istenem! (22)
Miért inkább fegyver által halálra nem vezettél? (23)
Vagy élemnek tsendes ágyban Miért véget nem vetettél? (24)
Oh melly nagy s hiú vesedelmekre Jutottam in hogy a'
tengerekre Jutottam Jób segedelmedül! (25)
De mimet máre: a' nagy Isten vén fiával fellegét, (26)
A' fenyes nap fogarival érette nyársabb egét: (27)
Oh Isten! melly gyülálatos vagy Ky tudna igen haragos
vagy, Más orában jó kedvü. (28)
Eolus kezdi hörözni dühös hó dö fiait. (29)
Neptun kármas villájával pilapija a' vizet (30)
Nem hány máre a' hab dühösége, Csendesül a' fiai hemény-
sége, Hallá legyen Istennek. (31)
Erezed meg máre a' viszokat, Nem törik az árbos ha, (32)
Szép nap lepp máre, gyönyörü fény boritja az eget ma: (33)
Csendes fiai lengedez vizi ly A hajót s lassan eresztí ly,
Közel van máre a' part is. (34.)

187. ♱ Sohajtás a' Hazához. (1)

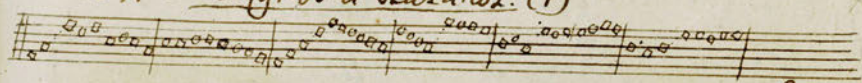

Szemem!

Szemem: környeimnek forrása,
Árapt lészek vizhez;
Mert szivem' jaj-jajos zokogása
Ki tsekeri mennyi ereher.
Mert lelkem izzhoz repedezik,
Ha hazámrúl emlékezik. (2.)

188 Bájszer éler. (1)

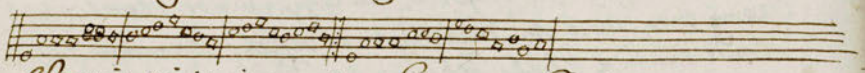

Ki gyors vivit jucundus, Ego sane Titirus
Vivo curci: Sum in Silvis
Deæ meorum ovi culus
In prærupris montium: Inter agreas fontium. (2)

magyarúl

Ha gyönyörüségesen El valaki, én frijer
Eleh Juhaji, a' mezöben; Vezetvén nyajom' erdöben,
A' hegyek' karaffja, A' vizek' forrásira. (3)
Midön a' Nap meg virrad, Sugarival fel hajad,
Inhainat kiereptvén, Legelöre ki vezetven,
Harmatos füvön járok, Zöld pásztor Sénalok.
Királyok tseronáját Nem kivánom, pálczáját;
Jobb e pásztori bot annál, Király ok' tseronájánál:
Ilyen a' bolyog élet: Kivel Lyten szerecm. (4.)

189. Türöké, szenvedöké a' Menyország (1)

Nota: Bolyog emberek, a' kinek örökre ℔. 151.

Adversa sufferre Libet amantium,
Solatio carere coelum Captantium:
Avre coeli candidatis corollæ congruunt;
Non damnæ delicatis; qui pati renuunt. (2.)

magyarúl

Sokat türnek szenvednek, kik hiven szeretnek;
Kedvekre nem élhetnek, kik égbe sijetnek:
Az ég az ö hivének mellyi koronát igér,
Nem adja azt kezének ki szenvedni nem mér:

Szeren-

190 Biu és vigasztalás. (1.)

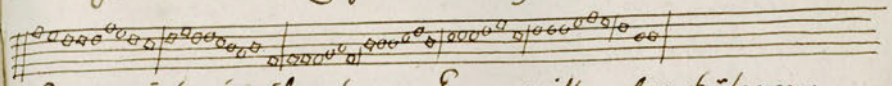

Szerentsétlen órában lettem; Ennyi csillag alatt születtem:
Nyilván tapasztalom; Mert nyugta fajdalom,
Szörnyü aggodalom, Keserves sirkalom Eletem.
Minden kesztit a' mit látok; Vigság, tisztesség, kinyet, barátok: (2)
Egek! mit gondolok? Immár jól lagyátok
Reám mennyi átok hall, meg sem pánj átok sorsomat.
Ugy van, minden emberré lettél lelkem szenvedni rendeltetél. (3)
De bizzál Istenben, Meg keresnéz menyben,
Légy jó reménységben, Mert marsok insegben volt sorsod. (4)

191 Sirkalom és bizódalom (1)

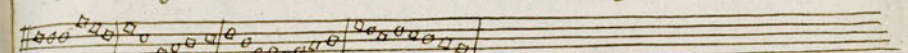

Sirkalmas volt nehéz Világra születtem;
Hogy ezeket kell szenvednem
Mellyeket nem reménylettem:
Jegyis tejjel talám Tartott fel én Anyám,
Jaj ki volt az én mostohám, Bánatjait ruházta reám.
Sirjak e? nem tudom; Ha téjik halalom;
Ozánként nötön nö ki nem. Jaj hová legyek? nem tudom.
Igy kesergi magát Egy ifjú, világát,
El hagyván édes házjait; Ekeppen sirasja magát.
Siratom magamat, El mult napjaimat:
Bizom Istenre gondomat. El igazitja bajomat.

192 A' ki világbeli Nagy világ (1)

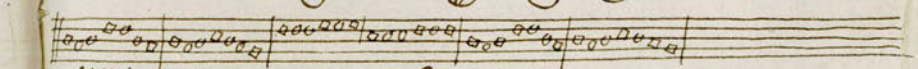

Világ kaprontalanság; Minden benne állandóság;
Uj módit szeret, Minden azt kedvelli,
A' régi máre nem berzes; Nem módi, nem is kedves.
Ha nyak nem jó kéred hajtó A' Bárna, nem kalapgó,
Ha nem vesztegető, Vagy ha nem bü költő,
Ha nem herhálás nem kártyás, Minden berzi ha nem kártyás.

Ha jó

Ha jó korcsár, úgy kedves; Vásárra megy, úgy keres:
Ha pompás vesztegez, Ezreket el költ,
Fényén kívül mást nem ér; Dáma másként nem lehet.
Tíz órakor fel kelni Merdi, beteges kedni;
Vagy pirositani Magát, festegetni:
Mivel másként kelletlen; Ifjak előtt kerülhetlen.
Táblánál imádkozni, Templomot gyakorlani; +
Bibliát olvasni, Réggel jót tanulni;
+ Nem Dáma, emberré válni ha nem tud, más most kell neki.
Kutya pokolra egy börben járni, pál egy köntösben;
Nem illik Dámához, Nem úri ranghoz,
Csak egy köntösben járni. Jobb azt olcsón el adni.
Magyar mentére nem méltó, Lengyel mentére a' méltó:
A kantus kartonból ha készült ginganból,
Nagyobb paradét készen; Kedvesége úgy lépten.
Az Isten jó tekintetre, Senkit meg nem gőrbítsen;
Magyar vállt nem mérti, Körbe vállt a mérti,
Az új pelíz ha kapcsos, Háttul igen manéros.
Arany tűphes fejkötő, Sem az ezüstös kajtő=
Nem mérti, fokkal jobb, Sokkal tetszetősebb,
Ha egybe van öltözve, Cantilhával föltözve:
Fizma dámát nem illet, Hozzesebbeket lépjen;
+ Ha tipót lábára, Tíz lába nyújtására=
Cantoflit, fejkötőt mehet, Uszkára is pereskedhet.
Szoptra vágynak a lyányok, Kivált a kik Apponyok;
Szegénynek nincs kerje, Nincs nálok kelete;
Bárcsak innnár a világ, Irjazimer is arra vágy.
Kárán tanúl az okos; Addig senki nem gondos,
Míg a lapos gusza, Végső mélységig sullyja,
Meg nem üti esperjét, S más kezdi örökségét.

1793. Bárcsalán kattyú (1.)

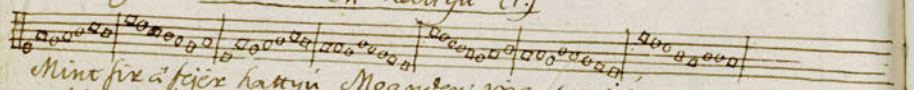

Mint fúr a fejér kattyú Meander vize partyán,
Sikere kéjergi forsát, Életének vég órájan:
Így zokog a bús gerlice Őszi estéjében azzal ván
Kedvetlenes párja halálán. (2.)

Ak Ok

1794 A' Károsodva könnyen hivés (1.)
Nota: Gyermekitül meg kevülve. 112. 196.

Ok melly boldog, ki másoktúl Vesznek példát magának;
A' ki tanúl, s meg gondolja állapotjait sorsának;
Nem hiz senki szín mutató, válogató pávának:
Mert szín alatt édesgető el pártolott útat vólnának.
Ok: én, szegeny árva fejem! estem illy útat szégyenben;
A' kis fóka életemben nem gondoltam szivemben;
Magyar lévén, egy tsupola s Jöttse illy útat vészbe;
De látja am mind ezeket Isten a' magas menyből. (2.)

1795. A' Barát (1.) 179.

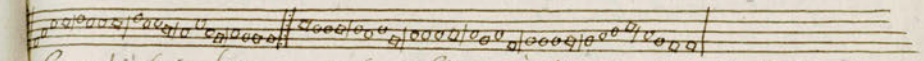

Ezer kétszáz hetven négyben léptem ebben az életben Koldúlásra;
Nyúlón legszebb ékességben Valék Ifju zöldségben, s' nagy kinra;
Volt am legény noha szegény, De messze olyan mint az ördöng,
Két el törnek ej ki vernek az utczára.
Egy kijjen hupa eptendejig, szabad Jámi idejéig, Vigan élem,
Hogy illyen rabsághan éjem, Ifjuságomat meg vesztem, nem ej véltem.
Magam asztalához ültem; Hová akartam repültem,
Ak' hogy ezeket jobban meg nem bejültem.
Éjel nappal énekletnem, ehossé Kerczúba el kell mennem Okúl nélkül:
Lábom reszket, szemem rejtek, Hanyja az álom kezeket Orczám érül.
Minden fordulásra nyögnöm, Szerencse ej kell képzőzenem,
Éjel tájban az ágyamból fel kell kelnem.
Álmamban ej jobb kedvem vólt Mint ita nappal, most nem gondolt szivem
Hogy el jönnek fehérlenek, A' Kerczúba el kergetnek az ágyamból,
Akartam a mint akartam, Álmomtúl fogva nyujtóztam
Soha nem is gondolkodtam Koldúlásrúl.
Ablakomon sipol a fél, Szerencse mozgat a nagy tél az ágyamban,
Nem találhan fohászok helem, A' hideg szint ugy nyelem a' Kerczúban
Akarnok a' tónusban Mert nyálam meg fagy kinomban
Ha ezre meg nedvesitem, a' terhemben.
Szemeim homályosodnak Tekintetim sintnek Istenhadnak azállásban,
Ha kevésjé többet ihatnom, Kerczúban könnyen el alhatnom Ejel tájban:
Már olyankor ritúl nézek, Mindenfelúl fenyegetnek,
Hogy az ebéd asztalához le ültetnek.

Ollan

Sohan vagynak hiv nem nyíjak, a' Barátnak Silán Sorsát
nem is mondjak;
Elsik ipsik imádkozik E azután jól alusik Azt gondolják,
Melly nótákat fujnak fölfelé, hajaj' fiala fel áll ólyhoz.
Meg ij nehi meghell járni Csak mindenhez. (2)

196 Bénz Isten (1)

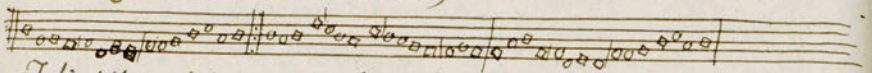

Felix ille, qui exumenâ plenâ semper navigat,
Cui flat aura, et auri vena, Cuncta pingvis gaza dat.
Illi semper ad honores Sunt aperta limina
Nigri sunt aut albi mores, prout velet exumena.
Vis placere, vis amari, Tantum nummos extibe,
Et portabis nomen grati, grandis dies, accipe.
Haec est merces mundi nostra, Cuncta pro pecunia,
Sic venalis causa, forma, fama, Virtus, omnia.
Langvet pervor, in medelam Aurum das portabile,
Nil gibod vincat hanc praedelam, Nil est tam amabile.
Dubes, Divus, Nummus numen, merdo sunt synonima.
Fortis ad Augusti culmen Gradus est pecunia. (2)

197. Szépség, Kintes, Compa, mind semmi. (1)

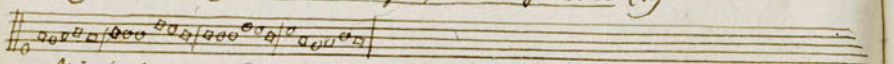

Mit kapnál a szépség? Malamb ékesség?
Szépségek el múlnak, Rozsák földre hullnak:
Mit kapnál a puha Bibor bársony ruha?
Ezt gyak szegény szomja, melly szivedet vonja:
Mit az arany alma? Melly sárga mint halma,
Az arany sárga föld, Ezt nagyra ne bevüld.
Mit a Bibor ruha? Királyi szék s páleza?
Bársony szín gyiga vér, Ez hát nem sohajt ér.

198 Zaffo Nótája. (1)

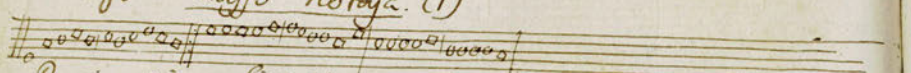

Rectus vivos dicini: negve altum
Semper urgendo, negve dum procellas
Cautus horrescis, nimium timendo
Litus iniqum. /:

Más

199. ± Más a' való más a' szín. (1.)

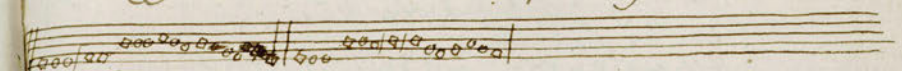

Más szépnek lenni, más szép szint képpire kenni: (2)
Sőtsser az örökig agyon Angyali lárva vagyon: (3)
Más az czüst füstös fa nyelü kés, más az canstös. (4)
Mint festik rutat s szépet akarni mutat: (5.)
Más lenni jónak, más tettzeni jóra valónak, (6.)
Sok bor jó de mokes, (7) Nicha bolond az okos. (8.)
Más nem vétheti, más bünét mindi fedezni. (9)
Furkas is ugy juh lehet, Ezert ha jú:bőrre lehet. (10)
Más igaz ügyünek, más lenni gyakran hitetőnek (11)
Nicha hi nem igaz is, (12) láttzik igasnak az is (13.)

200. Benna Nota. (1)

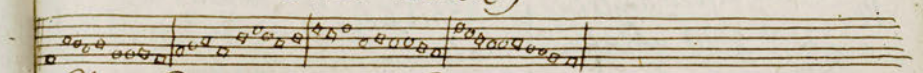

Eheu viduata Maritô, Semebunde turturis instar
Dum flens gveror ecce gverentem Miseram nova ful-
mina tangunt. (2.)

201 Siv szív' rabja (1)

Nota: Burjuza bajtárs homlokára. 63.

Sohajtással telnek el telnek el életem' napjai;
Nyögök, mint az erdőknek meséknek bus galambjai;
Mert elmém kedvemmel, Majd minden izemmel
Szivemmel szived rabjai. (2)

202 * A' tündöklő Holdhoz (1.)

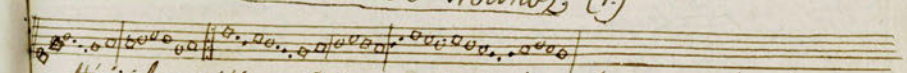

Hijjába' szillogy Dicse az ejjeli Menny boltozatnak' szalfa remenyt
ream:
Hijjába bizasp, meg ranitsam Mészes igeretedi mit adnak?
Dobogva térek szivedi elöl erre: Hol tsendes árnyék' lengedezésében,
Sík halmaim, halvány virágok' illatozási közöa fehüsnek.
Oh nem sokára kavargatos lantomon Jog majd vigyogni szánakozó szemed:
Majd meg találom egyszer én is Hasfalamnál kereszt nyugalmam.

Szerel

Szerelme kinját fülemülébe költé
Lelkem, az Akáty baraczos ágain
Enekli majd, mig a Királyi
Reggel elöu szaladásnak indúlt.

203. A' tiszta Hóldhoz (1)

Nota: ~~[illegible]~~ Bal szerencsés kat ſ 144.

Hold! melly szépen világitz Te a' csillagos szép égtől!
S nem tudod melly kamara mondhat egy leány a hüségről?
Mig bús szemem fixva nézi tiszta tenyed minek halad,
Nyughatatlan szivem érzi, hogy vig kedvez el szalad.
Magán ázvány járok kelek egy álnoktól meg vetve:
Ok kit mintsem ázenyiekában hol a párak ſergedez
De a' hit nem gyülölhetek egészen el feledni;
Lehúz lisped kilelében a' hit szegő s örvendez:
Vesz egy sugárt ablakjára halavanyon szolgálva,
Hogy itt ülök ázd rudára méltatlan meg ustúlva;
Vagy ha talán itt halgatja minek nyög a' fülemüle,
Szend: szivem is igy ſorgatja könyvet bibe merülve:
Ok melly kemeny a' termeszet! melly edzig oly éles volt,
Minden örömi elenyészett, minden jó s szép már ki holt.
Mint egy néma temetö hely egész inség vig lárvái,
El hol a' sir kereszt ek közt yak a' zinygo fel jászpis
Ereszkedj le édes álom! fedd be fáradt szemeimet,
Talan benned fel találom, ki meg hánya ügyemet,
De yaj az is el távozik, mint egy nyár hamis barátja
Ot ki minden ast meg változik, mihelyt szerencsém lát.
Képe vagy te életemnek; nem reg szépen virultál,
S példájára életemnek diszedből ki pusztultál;
De te várhatod a' tavaszt, melly el üzi a' telet;
Engem a' bú holtig kerget, mivel szivemben ki lelet.

Sinlő-

204. Hat elkerülős seb. (1)

Nota: O Cziprus! kinek kéz ligéndbe 71.

Sinlődöm! epszenvedje hat már el múlt, gyötrődöm, nem újúl ſ;
Orvosság kell a' beteg nek Almisna a' szegény nek
Minden a' kitü bút enyhitö.
Ha ily élek, és reményem engem meg yal, egy kis lélek erted meg kal:
Erez höpihla a' te szivedet ha még most sem szánod kivedet;
Ily próbára fel ne próbára.
Ki ezek meg? a te szivad Ohne gyülhoz! fel be fitsen, bár tekintsd meg:
Kivül orczád mosolygása. Belül tekintnek mozgása,
Rab sijra vesz, kinokra tesz.
Ha meg értsél, engednéd kell véled lenni, s ha meg fogsál, kémélleni;
Reménységem el nem vesem, szivem többé nem epesem;
Nem vagy márvány, Ne hagyj ázvány
Mást bút ohoz tehát a' te mosolygásod, vagy kedvez hoz nyájaságod:
Es ez oh Te szép szerencsés lehet kit yak, ez szerencsés
Ki ölelben, vagy, kebelben.

205 Rárá (1)

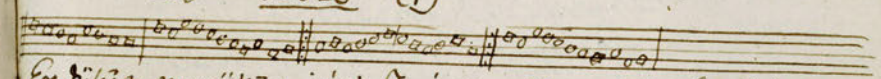

Ezerökön merökön járó, Terj vissza élesen pólló szép Várá,
Szendefitsed szárnyaid', Alljanak meg mar el fáradt lábaid:
Szivem fel befitsed, vig kedvem epesitsed;
Elem rövidited, Nekez bánat ereszted
Kész vélnek le venni én életemet. (2)

206 Inol' az örömy hegyekben. (1)

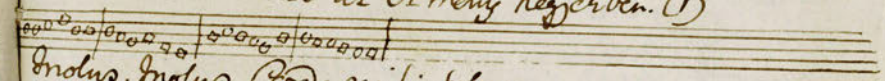

Inolus, Inolus, Cedo mihi bolus,
Rupes Armeniae! Mece deliciae.
Inolus Inolus, ki miat szivem bus!
Armenus köpali Szivem meg fogói: (2)

207. a' Hold világnál az Arnyék (1)

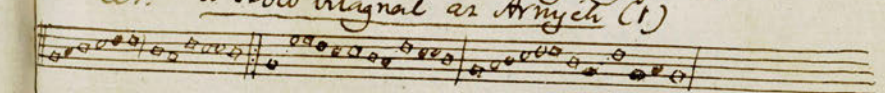

Szemeim

Szemerczi tsillagzat! melly bús sugárokkal
Játszol a' tsendesen tsergő patakokkal;
Sáh Te vagy még élten boldogtalanokkal:
Kikneh szive verzik s küsztöcki bajokkal.
Hallod, hogy bohajtnak eſtvély' homályjában,
Mikor a' termeſet szunnyadoz álmában:
Nints álom ezeknek gyászos gunyéjában;
El tűnt el tőlözött boldogabb kazában.
Oh egy temetőnek látom kereſztjeit,
Leirhatt pál mozgatja Cziprus leveleit;
Oh ez aranyorra [nyelvorra] johnak teremeit
Kik velem érezték az élet' terheit.
Egy tejéx ásnyichot szemlélek sirjából
Sutogva fel kelni, halvaas könyjából;
Vallyon nem volt e ez azokn ak számából, (bus)
Kik mint ón könyvezték szivek' bánatjából: (bus)
Bárgak felém jönne, nem félnek lépteitől,
Több jót ígérnének borzalmi lelkeitől,
Mint élő hatalmik hegyetlen szivetől,
Kikneh számhivetve vagyok kegyelmetől
Jaj de az is el tűnt, az is fut engemet,
Talán ehre vette hallani könyvemet:
Nints hát már senki ki a' lü nyögésemet
Hallaná s enyhitni akarná ügyemet:
Ussz Te boldog óa,! a' melly nyegimből
Ki fogta siöllitani, ezer gyötrelmimből:
Szakaſzd ki ez jeheg szivet kebelemből,
S jtjháj post agyagból készitsen tetemből:
Talán mágd valaki jön siröm' széleze,
Akaptvám egy darab fanyolt kereſztjére;
Reá emlekezik Barátja szivére
Egy könyvet gördítsen hideg tetemére.

Vegezé

208 Bolikszena, vagy Kallixoe (1)

Nota: Láttál e olly jeget? 75.

Vegezd már almadat veſd rám szemeidet,
Imé Bolikszéna fogja kezedet,
Szűvig ugyan minden tragja ázsnyelvemnek,
De ég szivet ij tüze dáglandóságomnak: :ſ:
Meg ne rémülj kerlek halavány képemtől,
Mert a sír meg fosztva minden szépségemtől;
Mélly kék szemeimet kékség borította,
Az halál hamuvá s perzsá változtatta.
Két vízat képzeltél függeni orczámon,
S vér patak látszatva kömpölyögni szájamon,
De már vízaimnak el hervadt kéjsége,
Mint melyet a napnak éget kereſzége
Ki szárasztá a patak, meg szünt a forrása,
Sőt helyét se mutatá merre volt folyása,
Gesztenye szín hajam le hullott fejemről,
El enyészett szép szinem képemről.
Látd mint megváltozhat egy kis nyiló virág!
Meg ij bálvány nyozva vmiatta a világ,
Mindentől meg fosztva a halál törvénye,
El fonnyasztva mindent a sírnak ő rénye:
Egyedül szivemnek maradt meg éjsége
Mert ezze el nem hat halál' kéthetsége;
Azért ez éjelnek gyenge homályában,
Midőn tétlen állat szunnyadoz álmában:
Felkélek hegyetőm hirg rejtekéből
Gyulladvan szivemnek ehhez szerelmétől,
Se hozzád sietnek el bódzadt lábaim,
S most téged ölelnek tétetlen karjaim:
Nézd napjait kezza jövő világ ország
Ahi: hölgye szivednek ízzeleny ingadság;
En másé nem akarok mostam posomboz,
Mert pinyen kéthetség szeret kegyetlenben.
Azért ezer ábrázt hintek életedre,
Nézzen kegyelmesen az ég személyedre,
Ha pedig el vegzed Bálya futásodat,
Istenangyalival töltsd boldogságodat.

El tölt

El tölt már az óra, már nem mulatsatok,
Ah! mért szüntök nélkül veled nem lakhatok?
Te élj'en Sirombar noha el rothadok,
Olvasd hamvaimon, hogy hívod maradok.

209. Az Áldozó a Sirtól. (1)

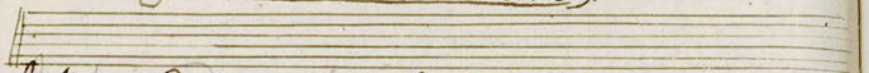

Im kopersod ajtajánál áll hív szerető;
De látom, hogy be van zárva szívét temető
Nyisd fel; képen vár már szívem, karom, hogy ölelhessen.
Szívem perig hogy is belül egészülhessen:
Oh kegyetlen pártok hát a sírba zártak,
Szívemet, kebelemet tűzbe oltanak.
Oh halál mért hagyod elenkadt, az olly szíveket,
Kit jaj most kezdesz őrülni szent hitsegében?
Mért mutatod hatalmadat gyenge ágában?
Tegnap új palmában hi nyílt vidig szálakon.
Bús bódalmadnak mi ön mód adnak,
Hogy ezen erőtlen szálak tekvadnak?
De nem jön szivemtül sóhaj, nem jön jeleltet.
Ki melly által hatná ezt a gyászos feledet:
Oh perig be jöt ily mértékbe élők szívadnak
Mert dőppöt hogy egyedül sírni mogamat.
Ha élők könyvem folyt, velem együtt gyászolt:
Ön munk győzedelmünk hézőhegy vált.
Eldobozza már a halál gyász köreleit.
Nem beríthatják már könnyek ékes szemeit
Nyugvó retúr áldott élelt békességében,
Midőn, ha nem holtig is szívem fel van szívében.
Még bennem a lélek piheg gyászban élek,
Mért többet vig kedvet nem is remélek. (2)

+ + + Felelet: (2)

Valljon te vagy e legjobb, ki sírunkhoz?
Szűrű könyhullatások közt is fohászkodol:
Hallom szavaidnak minn nyakokból
Halál ellen ön miattam panaszkodol.
O kedves Barátom, tiv szerető társam, szívalmom, fájdalmad nem fűnik tárom.
Nincsen még is ez győzedelmed, s szíved fájdalma:
Midőn keserű segednek már minn jutalma:
Meg is mértékes szívedet halál hatalma,
Kinek hűségen nyakát már minn hatalma:
Nincsen élvenség, bennem ézzékenség, meg szűne, el tűne volna a szégyen.
A halál kegyetlenségét nehéz nem érzed,
Mert ilyen változásokra szült a természet.

Sok keserű pataktyából minnyájat merített,
Mikelyest a semmiségből életre lépett,
Valahk születtünk, ezen által csínk; vagy előbb vagy utóbb sírba kozulunk.
Ne retenjen a halálnak emlekezete;
Mert a hatalmasokra is terjed ereje.
Kit az élet édességé mosd kedveltete,
Azon nyomba majd a halál sírba követe.
Az erőt, szépséget, kínyt, éjjöjeget, Elzenyja: felbontja a szívet ger.
Vége vagyon már, Kedvesem! barátjaimnak,
S abból származnak világi boldogságunknak:
Vissza nem térnek ottani világunknak,
Sőtér éjtszakába borult napja azoknak.
Azért magadba térj: estem hamár ne sírj,
Istentül szentül nyugalmat kérj.

210.

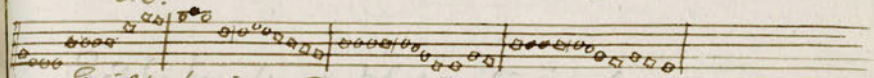

Gyászba borult gondolatim fényetek

210 a

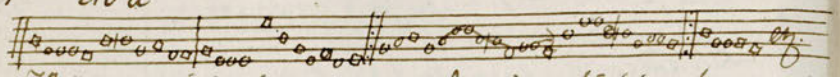

Földrehel járfsa égi tünemény! Ifjonfegnek láttyó palfa vnk remény!
Kit teremt magának a boldogtalan, Mint ved Angyalinak bolduramba,
Sima fzárdal mit hizegtem, Mert nevem felém!
Kéreg hulvér mért fzépegtem Meg mofni y belém?
Csak maradj magadnak, ízaromra valál
Hittem fép fzavadnak, Fzép be meg palál
Kertem narcifzokkal vegig ültetém, Cserjó patakokkal fzám éltetém,
Ram ezer vfággal fzőttad a tavafz, Ez boldogfággal fzépen ózdod azt:
Gondolatim minden vezzel minn a fzivgez mék,
Repkedtek a fzép meleggel vfzaim felé,
Ez hijjat y mertem o'nnimnel mig,
Lila fzivet kértem, s meg adá az ég.
Fzép de fzép vfzágim el kezdtanak,
Forafzom zöld fzám hi peizadtanak,
Tavafzi vigfágom téli bizra vált,
Regi boldogfágom mélabulara fált
Oh fzép lillát hogy tad völna fzép magát nekem,
Mofz panafzra nem hajolna gyászos énekem,
Karja közt a búbat elfelejtenem,
Az gyönyörködtet nem izigleném:
Hagyj el oh remenyeg, hagyj el engemet;
Mert ez a kemenyfég ez y el temet:
Látom e kézjegben volt erőm el hagy,
Fzivedt lélekem gyé tétem fölébe vagy:
Nekem már a tér hímetlen, a mezó hi fült,
Az zengő liget hiedlen a ~~mezó hi fult~~ nap éjre fült,
Bájolo lágy tfillák tarka kézzerek,!
Kedv, remények s Lillák, Iften veletek!

~~210~~ 210. b

Szép fajnal emeld fel fzédülő fzemed
Az eget alatt tündöklő fzent fáklyádat;
Bárfonyban innepli majd naplelet
Az arányozott felkör héred fzép orcádat,
Sok madarak concertjei ízerelnek már;
Sok fa tetőn énekló fülemile ráad vízt,
Ezer vedd el fenyedd el a még ifonyu éjnek gyapu ruháját.
Hogy meglát fzellemje a meződ ég fehére homályát.

M. ACADEMIA KÖNYVTARA

VII. ✠ * Mars a' Törökre. (1)

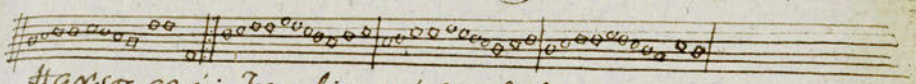

Harsog az új Trombita szó. (2.) Dobolnak: (3.)
Harczra megyünk: a' Törököh unszolnak. (4)
Ellepi már a' Pogány a' Bánátot; (5.)
Illik e hát nehi mutatni hátot? (6.)
Hiszen hónyunk több ezeret is látott. (7.)
Hová lettél? Kinisi' erös karja! (8)
S' édes Hazám' hajdani sok Magyarja! (9.)
Ki sok ezer Törökör torkon verve,
Harcz mezején halva hagya heverve, (10)
Most ezektül leszel e meg nyergelve? (11)
Nem a' Sógort (12,) nem a' Legyet bántjak már. (13)
Magadban van, Edes Hazám! a' nagy kár. (14)
Keshenyül már jóval a' Magyar határ, (15.)
Pusztít, éget szeretseny, töröh, Tatár, (16)
Hull a' Huszár, az az erös ellen vár. (17.)
Ha buzog még benned Öseid' vére, (18)
Emlekezzel eleid' hüségére: (19)
Övedezd fel derekadat, ülj lóra. (20)
Üss reá Sas szárnyal, a' tik hordóra, (21)
A' Törökre, béledet marczongóra: (22.)
A' Keresztel, melly czimeredben látzik, (23)
Sem a' hold szaru, sem a' lófark, nem játszik: (24)
Ugy vigyázz, négy folyó vized' partjára, (25.)
Hogy ez, a' hold héve' szoritására,
Elne szökjön tengerjárás' medjára: (26.)
Ha hazádat hajdan is vérrel nyerted;
Mikor Gothust, szarmatát meg nyergelted: (27)
Ma, ne kémeld sem a' vérzist, sem a' vért; (28)
A' Dicsösség többet fizet, és szebb bért,
A' halálert, mint idegen rabságért. (29.)

Nyer-

212 ✠ ✻ Huszár Marss. (1)

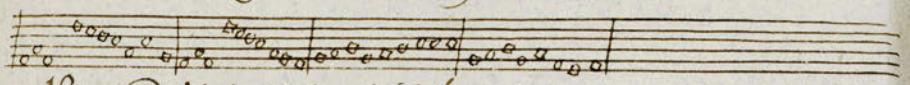

Nyergeld Vitéz Huszár! jó lovadat, (2)
Elejtsd, fényesítsd karod vasadat; (3)
Deli dvaxrélyt tovább nem hagyjok,
Enyhülnek a téli fagyok: (4)
A' Spáhis a Tantzár már képen vár, (5)
Mesterlen karral, kepaz nyakkal vár. (6)
et' Dolmányt, a Mentét bopontja, (7)
et' fegyver nyugvást fel bontja: (8)
A Nagy Vezérlet arany sátora, (9)
S Köröző Vitézinek tábora, (10)
Szemünket boldogon fenn álnak; (11)
Jaradag predával kiválnak. (12)

213 ✠ ✻ Iskolás gyermek Marss (1)

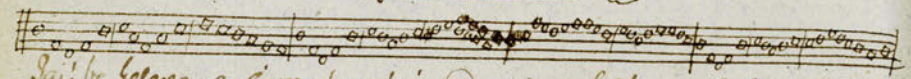

Jaj! be keserég ez áxva fereg! érzed mint háborog? (2)
Rája nyomorúlt sivalom borúlt, szeme könyve nézd mint gyöngy (3)
Balsorsának sejét sirassa, Mert oda az Édes Atyja. (4)
Így buslakodik, panaszolkodik szomorún jajját hallatja. (5)

214. ✠ Kiserő Marss. (1)

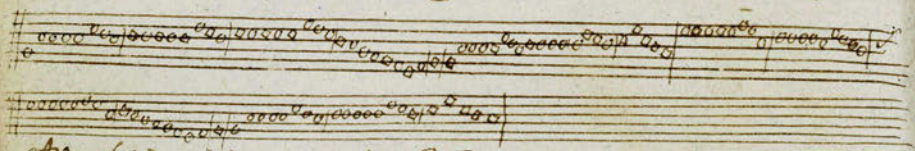

Áxva fejünk! jaj nyomorúlt, Egyedül magára forúlt,
buba sivalomba borult; Ezt Atyánk imhol el megyen (2)
Gyenge fegyv áxva fereg, hiv rokon és jaj kesereg: jaj! hová legyen? (3)
De ha itt hagyó fegyvereket, Nélkülöd áxva fejeket (4)
Kerjük a' Nagy Istenünket légyenek utaid' vezérje (5)
Read gondot viselyenek S boldogúl vezérelgyenek
utad' vég ére. (6)

Nyúgo

215 ✠ ✻ Isten veled. (1).

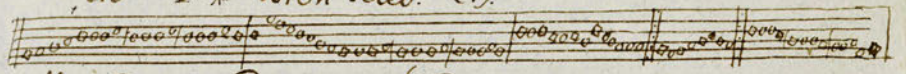

Nyugodalom védelmezze, be fedezze, ijeszsze el tőled; (2)
Bú sivalom fel ne borúlja, meg ne rontsa, soha kedvedet. (3)
Őrizzen, fedezzen, hogy á szerencse legyen: (4)
Meg pedig az ij á leg jobb szárnyaira vegyen: (5)
Adjon Isten minden jókat, jó szerencsét, áldást, sokat, (6)
Sokon utadon, Szerelt úrian (7) mennyekbe vigyen. (8)

216 ✠ El utazás. (1)

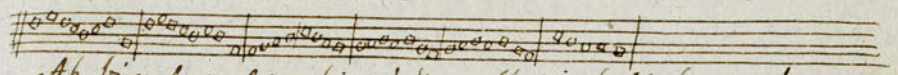

Ah búnak erőtlen fejem! Honnan lész? jó lakó helyem? (2)
Nintz mit tennem, el kell menennem:
Be kezeskedj énnékem, Ez utazó énekem' fujni s el menni. (3)
Már valakiket szerettek, Isten maradjon veletek. (4)
Hív legyen hozzám hiveim (5)
Vigasztal ij engemet, Míg jobb órám jőne: vőnemet, szerelmetek. (6)
Olyan erős a szeretet; Hogy ha egyszer bélhez vetem
Lábunkra s meg kötözzetem: (7)
Máraz ellen nem tehet; (8) S nem szeretni nem lehet, ki igazán szeret. (9)
Szerencsét én ittehet; Szerencsém egyedül ehet, (10)
Jó párt szerezzetehet,
Bujdosom akárhova, Nem feledem el soha; (11) En is ezehet. (12)
Hunyik kedvem jó világa, Mint barátim' társasága,
De meg marad barátsága. (13)
Maradandó ez legyen, Szomorún ha el megyen
V— — — magá. (14.)

217. ✠ Isten hívével. (1)

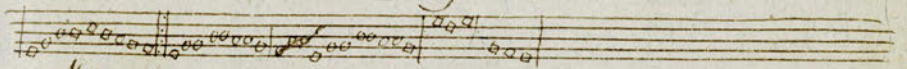

Hát jobb nagyon el válsz e tőlünk,?
Tréfa kívül el megy előlünk?
El igazítod azokra ott Erdélyi havasokra, Utadat, magadat (2)
Utazz tehát Isten hívével, Bujdosó ezere jó szerencsével, (3)
Emlékezz meg jó dolgodra, köztünk volt vig lakásodra,
Fel kedvel, jó kível. (4).

Jaj

Ütk. ✠ ✠ Raj Marss: más rend raj. (1)

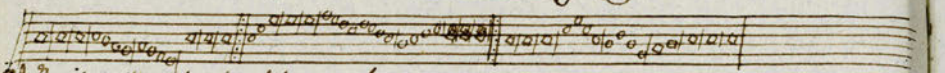

Ö.A. Raj! raj! raj! raj! Ing kónyomban, tán kasomban (2) tört tolvaj. (3) – lám, raj. (4)
Vándor raj! (5) Vén Anyádtúl, jó Atyádtúl pártolt? (6) Bódúlt faj! (7)
K.A. De tsak haj! haj! haj! (8) Szorongani belül annyi ezeren gyak. aj, baj, bajj. (9)
Kerestünk új tágas hajlékot, (10) Nap világ ott (11) onnan ki hajló galy! (12)
Ö.A. Várj, várj, raj! vigya jó 12 még párttos vénvaj! (13) menj bár! haj, haj, haj! (14)

Ö.A. Jennyen búg a' kis anyó, (15) de porbanyó (16) párnyán még el hull. (17)
Haj! majd raj! akkor tsged ellenséged majd meg tol fel-dúl: (18)
K.A. Rajta népem! – nem – én nem féltem sem szeregem' sem életem; – nem, nem, nem.
Nagy Anyótúl múl a' hatalom: én orpagom vagyok ezen túl: új Nem: (19) (20)
Ö.A. Menj hát raj! el eresztlek: (21) háljatok meg ott, a' bückön túl. (22)

M. Bückön túl? (23) jó hogy tudom; s a' mint latom, arra tolong; ott dong: (24)
Vén Anyjok selve bánja (25) hogy Leányja el hull, (26) úgy, bujong. (27)
Tatahomban van két kis Anya, (28) ha kívánja valami Zuhaj, vagy baj: (29)
Száll ~~száll~~ száll! hajj! raj! menyegzö faj! (30) mi nemes zaj, mikor elképpt dong a' rajj! (31)
Ugy zúgott egy ígedben, a' Kenedben, Isten! az élet-hang. (32)
vagy. Ugy búgyon nagy kenedben, önök Istenek! a' lélek' kenedö hang. (33)

Ütk. ✠ Balatoni Marss. (1)

Nota: Menj el menj Hegeny Magyar! – Enek!

Tkthis! a' ki parantsolj egyik a' tengerneh, (2)
A' hüt a' Balatoni Nimfak is ismernek. (3)
Nemes Népség Környüg Lép Istenségednek: (4)
Oj egy hij tsendességet Magyar tengerednek. (5)
Simogasd meg Borzadt, (6) s kerjed, hogy Kedvessen,
Es mint tsendes Zefirus halkal lengedessen: (7)
Hir biztad vá önnön magat a' fellett Kiralyat, (8)
Segitse Tihan felé lengyel' viztorlajat. (9)
Es ueki seleheset, melly imadás orra,
Nyerje földtül fereglett savanyú kutadra, (10)
Attalan mulato agot akarna tsinálni; (11)
Fermeher' ristha fogat Tihanba' gyudalni. (12)
Tihan is, mivel Sziget, (13) mind a' Te Kedved, (14)
S az erdei Istennek is barátod neked, (15)

Semmi

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Semmi hiszekbüségire sem vál oltárodnak, (16)
Ha a' kies berkeknek egy visitet adnak: (17)
Vedd fel azért hajónkat fik vized' határa: (18)
S vidd el azt Szent Benedek Szigetje' partyára. (19)
Jól ismerj: meg nem tsallak: (20) de vigy bár kezedre, (21)
Attalan utunk' tárgyját meg mondom elöre. (22)
El repülünk, ha fegyv, tele viztorlával, (23)
Négy marhos zöld-ingesek (24) vastos lapátjával, (25)
Orra, a' hól a' Nagy berek le omlonnak látszik, (26)
S a' vízzül ha rá lönek, hármos hangot játszik, (27)
Onnan fel megyünk egyenes a' Nagy hegy' hátára: (28)
Melynek a' Templom épült egyik oromjára, (29)
Meg tekintjük hol laknak Szent Benedek rendi? (30)
Kis Josef bujdosóvá tett e szép térségen: (31)
Ennek van épak (32) felül által ellenében
Egy párzitos domb oldal, (33) kies fekvésében: (34)
Sik mezővé vált helyre Narcisnus' sirjának, (35)
Hol oplepa Hóld, s Nap minta (36) Juno Leányának: (37)
Es hely, mosst ij olly kedvej e' bús Istenének: (38)
Hogy itt leg igazabban meg felel nevének: (39)
De megyünk, s meg kerdünk, kis Echó' (40) tőled,
Mint tette hajdan hanggá Amor, Istenjéged? (41)
Mellyre ha elegendő feleletet vésünk: (42)
Egy oplepőt emelünk, s arra irást rajzunk, (43)
A' már halhatlan Echó' emlékezetére, (44)
Ki Nimfából hangá vált (45) Narcisnus' kedvére; (46)
Innen megyünk Remetéi' partra barlangjába, (47)
S vad Leány' f: talán ugyan az Echó':) tehába: (48)
Meg nézzük fölsőbül Sanyolta Várát Attilának, (49)
S mind, a' mit itt az Egek remekül adának: (50)
Onnan, ha vitza hozzá kedvével bennünket;
Ismét ügyeletesen végezzük örömünket: (51)
Buska fenyvel füstölünk Jerkis' oltárára, (52)
Ki kezében hegy végén fel röppöl is határa: (53)

112

El kell

220. Feleség! Isten maradjon velek! (1.)

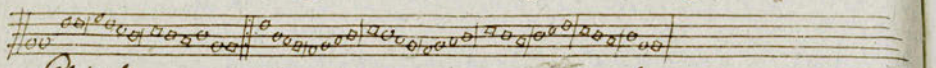

El kell mennì, nintsen mit tennì; jaj! jaj be keserves!
Mersot vernek, pedig ennek engedni köteles;
El kell mennem, mert fel vettem
Sok pénzem; s azzal kötöttem, zsebkendőmhez hitemet; j:
De hagylak hát szerelmesem! maradj békességben: (2)
F. Utazz, s jöjj vissza kegyesem! de ìy egészségben: (2.)
Végyen az Ur jobb karjára s ne járjon élted kárára.
Semmi veszedelem. j: (4.)

221. Tiszt marss (1)

Nota: Lóra Bajrás! más nincsen más.

A' nap kerül, hajnal derül, már a' fabon óra üt;
Már minden for minden bokor lapjì marssal zeng:
Serény felkat talpadra kelj
Szegény magyar! lóraszökely! kaballára hágj!
Rest ember az ki nem fut, mikor előtte van azut,
A' Gavallér, mikor rá ér, ha nem mehet más).
Dölyfös hinnó! csatazengő ló! tajte fekete! hamvas szakálla;
Meg nem térek hozzi kerek, fehó targoncza!
Szúrja lehkka vezes kard, Piros tzalmadis Szerpain
ung készüljerek,
Hogy utaimhoz kezdhessek, Sohorgás nélkül mehessek;
Katonásan és pompásan járjak velerek. (2)

222 Verbungos Huszár. (1.)

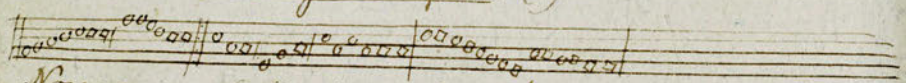

Nojsza gyertek legények! menjünk katonának;
Egyik vegan napjait e' kétvan világnak;
Szép élet, gyönyörű élet, ennél szebb nem lehet,
Azért jöjjön katonának a'ki minket szeret:
A' szép levetős katonának arany az élete,
Csillog, villog az oldalán szép vitéz fegyvere;
Szép élet gyönyörű élet s az

Vége.

Szászromnak be mehetek bátran szomszédjához:
Ele fegyverem' ki vonom állok a' szélhez:
Szép élet gyönyörű élet. s az
Nádaspi köz legénységből mentek fel Marssalságra;
Mivel folyton fúzött Burkust a Magyar pórázra;
Szép élet, gyönyörű élet ennél szebb nem lehet ez
Szlemi Hadik és Siskovits azzal kérkedtek,
Hogy a' Szakszinak vérébül Gatot vetszteek:
Szép élet, gyönyörű élet, s az
Ha a' portára ki megyen nyére az ellenségtül,
Ha a' dvartélyjára megyen, nyér a' menyecskétül;
Szép élet s az (2)

223 Laudon és Belgrád. (1)

Nota: Mit látsatok én szemeim! mit?

L. Belgrádra, vitézim! omolyanak,
Mert mig inaimra fel állhatok,
Falait rontom, bontom, haragom terejére ki onom
Basa: Ha vesélyt nem vársz tőlem papirján tahatsz el
L. Mig nyak meg nem vesem ezt a várt ia hell tennem: előlem.
Osman bész mint kardomra e' kárt meg kell tennem:
Adj hát pardont azt üzenem. B. Nem, Nem.
L. Ersem megyek addig elöled el,
Mig ellenem állni törekedel;
Talardon dörgő mérgem' repegő tüze rontva rohanba,
B. Magam ìy bombrim' bömbölve dühös tereczbe
lövöm be.
L. Lüdd rá furkos lobogó láng om' mit felelget? —
Rúny meg; remülve fejér zaplót már emelget:
Pardont hér tán, vagy jó választ. B. — Azt, Azt.

Nyert

224. Nyert is, veszett is (1)

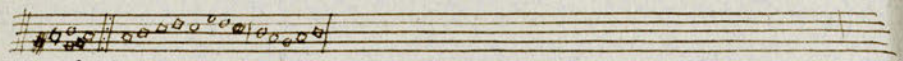

Szép dolog ez, szép dolog ez!
~~Szép szép szép szép~~ Deli, deli, deli, deli, deli dolog ez:
Rút dolog ez; Rut dolog ez!
Gyunya, gyunya, gyunya, gyunya, gyunya dolog ez:

225 Gyalog Verebunkos. (1)

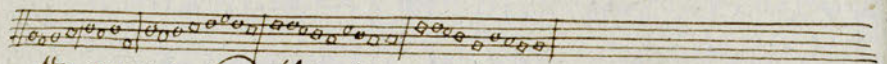

Ha meg untad életedet
Telesiga' gyermekedet;
Haj! gyere Bajtas! katonának,:
Jaj! de hogy megyek, mert le vágnak: (2)
Ne légy Bajtas! nem bántanak
Csak a' kezedal tapogatnak: Haj! gyere Bajtas &c
Ha nem tudtál levagolni,
Meg tanítunk agyalvagolni: Haj! gyere &c.
Ha nem tudtál imádkozni,
Meg tanítunk dohányozni: Haj! gyere Bajtas &c (3)

226. Megyek, de vissza jövök, Szerelmes marss. (1)

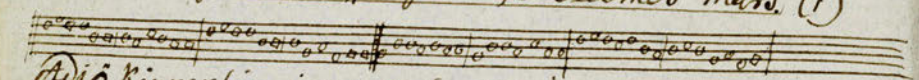

Adiö Kenyerem innen már el megyek.
Kenyerem, kellemem, nem tudom, mit tegyek?
De hiszem, valaha hogy meg vissza térek,
Akkor is akkor úgy szeretlek míg élek
Tudod Rózsám: a mikor, mert volt benne némelykor,
Veled járszedtam olykor, hatszínre nem is sokszor.
Most is ezeret vérem forr, kivált ha gyúlasztja bor.
Míg élek galambom el nem feledhetlek,
Epedtél, kedvemből soha ki nem vetlek;
Akarcholva járok tégedet emlegetlek,
Annyira, meg vallom, szívemből szeretlek:
Ekes palok ezeret, ha nem vagyok melletted:
Szelíd Rózsám kívüled nem szeretek kebelemben:
De is tudom szeretsz, némelly ember kedvellett.

Melly

Melly nehéz énnekem tőled el válásom,
A' kivel néhányhor vala mulatásom:
Hatszínre kazadnál nem vált is pállásom,
Sem szép személyedel kedvemre találásom:
Ez a' vége versenynek; Engem kinek nevezznek?
Szemedben szívünek, Elére hevergőnek:
Engem hívnak engemnek; Légy derám! kingyemnek (2)

227. Marss, megyek: El hagylak, de Szeretlek. (1)

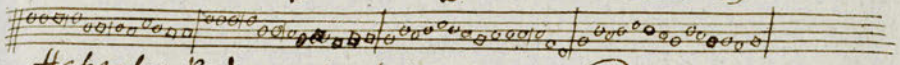

Hatszínű, kedvesem! el kell válnom tőled;
Más országra megyek, el tűnök előled:
Lám elegge keserves ez Szerelmes szívemnek;
Hogy ezután nem lehetek Párja kedvesemnek.
Ha szabad el vissza szívedet is velem:
Nem élet életem, ha a' nélkül élem:
De hiszem, valaha, hogy még vissza térek,
Akkor úgy akkor úgy szeretlek míg élek: (2)

228 Bajkos Hatszínre. (1)

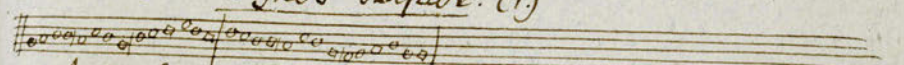

Adjon Isten jó szerencsét annak az Anyának,
A' ki fijat fel nevelte levász katonának:
Örökség adjon vissza szerencsét annak a' Kurvának,
A' ki fattyát fel nevelte gyalog balantzosnak. (2)

229 Marasztás (1)

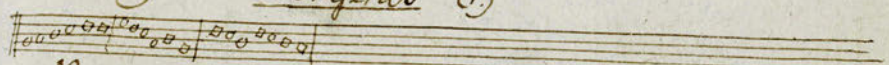

Ne menj el gyermekem! Miklós Sámuelem!
Ne gyelekedd ezt velem:
Itt hagyj e anyádat? ki pusztasz szádat:
Hív nevelő dajkádat:
Ne menj-el, marasztlak, Meg is házasítlak;
Mert úgy élek, ha látlak. (2)

Miller

230. Holnap után mars. (1)

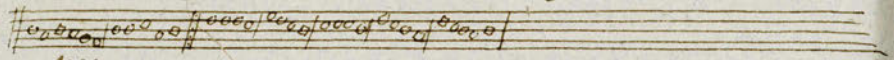

Mihor masirozunk? Kapitány Uram!
Mihor masirozunk Kapitány Uram
Holnap után vagy azután, Holnap után vagy azután
Ede, katonáim stb.

231. Győző Mars. (1)

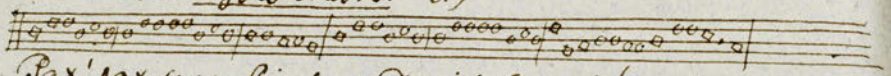

Pax! pax super Binis, vedimini Campi lauro
Claudite lites:
Enses componite, pugnis locij vedite,
Triumphum Generosi clangite, Vates! (2.)

232. Takarodóra Mars. (1)

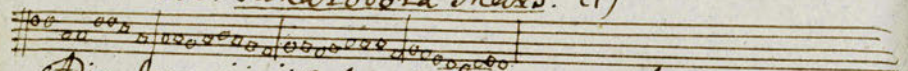

Adjon Isten jó éjtsakát, Mindennémü bö áldását
Borzássa herczad angyalit, Nyugtassa meg szivedálmát.
Aligyj galambom édesen, Almaid felülem kegyesen,
Hogy jó vilna mellem szalmi, s pásztor életet próbálni. (2.)

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

233. ✠ Búsuljon a' ló; Elég nagy a' feje. (1)
Nota: Kűz szivem! hát vétek e? 38.
De mit törödöm fejemet? hiszen nem gal engemet érczhelmek
A' gond s a' sok bajok is, illy szemérzün mások is énekelnek. (2)
Alig vagyok ki olly nagyon örülhetsen,
Hogy néha ne keseregne keserves: (3)
Vigasztaljak magokat, ha találnak társakat a' pegenyek (4)
Mint párzatran utazó s egymásra találkozó jövevenyek: (5)
Könnyebb a' jaj, ej a' sok baj forgyathozik,
Ha sokára bus társaira találhozik. (6)
Hát ezer bajomba is, ha még ezer vélna is, vigan élek. (7)
Tudok ollyat eleget, a' hivel még életet nem szerétek. (8)
Telve görnyök! koppot mondok, ha sántán is; (9)
Hopp éjfélben,! hopp ebéden, s vatsorán is. (10)

234. ✠ Csalt, de nem bánom. (1)

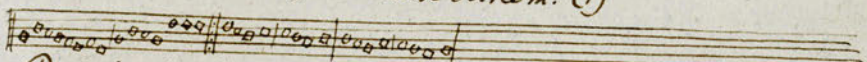

De mit törödöm én vele? ha bár az ördögökkel
Közösködik; ha mindene fonékhel áll, s forog fel; (2)
Ha mit eddig tettem érte; Szivem! erre maga kérte. (3)
De lám halálra az emberi Negédes alattomyság. (4)
Az Amor, egy aléivaló kévélly hasontalanság (5)
Velem ö tsak fababázott: (6) S idegennel Cimborázott. (7)

235. ✠ Kozák tánecz (1)

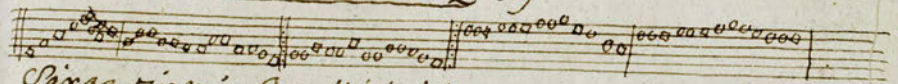

Sárga tizmás Gavallér! Aranyos polonya gallér; (2)
Ott emez ha amaz kér; Egyik másik mellé fér (3)
A' muzikus fujja, Hangzik az ujjujjujja, (4)
Beng a' szekamnyija, Repül polonya kátulja; (5)
Az kurok pergenek, pergenek, kerzingenek, (6)
Nékem is, nehez is terpenek az ölyenek. (7)

236. ✠ Japsos Tancz (1)

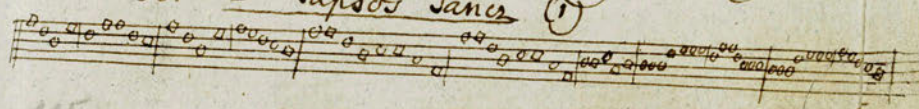

Erse

Örzse! Sufi! Katicza, Rusi! Juli! Maris! Erzsa! Paris! (2)
Most felesen, seregesen, össze gyültünk Remete
ültünk: Van elég bor is. (3)
Janesra héjazd magadat; (4)
Rázd-meg ingó farodat. (5)
Senki sem áll elenem: Gyere most velem. (6)

297. ✠ Bétsi Magyar Tánz. (1)

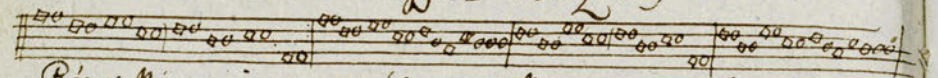

Bétsi Német így vasre hímet a Magyar no raformára. (2)
Ész notákra ló mérjára topog minden sorára: (3)
Járjál ha tudj Fe így kuruty! (4) holmi lapi Minétoben (5)
Lépj, és fennyen régy lábhegyen kigyó tekervenyeket. (6)

298 ✠ * Szala hala, Szala válja. (1)

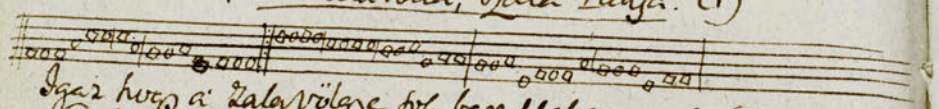

Igaz hogy a Zalavölgye sok berekkel van tele. (2)
De hiszen lám e'fe mindig gyupa nyirnak a jele. (3)
Es hol vagyan ennek is van java és képeroshéje: (4)
Szála hala, Szala válja, Szala Menyerskéje. (5)

299 ✠ A Mezteln Rozi. (1)

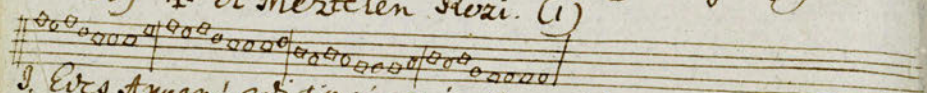

I. Eres Anyam! adj tiszát vám, Csupa pipek üngöm gatyám; (2)
Rozi Nenem be mosokolta, (3) Ennye! kutyu parangolta! (4)
A. Jólt hátan fólt egy üngöm van, Egy meg feleg gallexatlan. (5)
I. Ez rám fiam! ne tarsd a fejed; (6) Ha ifjak pentöket nem adok vad. (7)
Hogy menjek hát házafelöl? Ha nem engedj tsizálkodni. (8)
Vonjuk le Rozi péntöket, S egy gatyának fabjuk felét. (9)
A. Hát ha Rozit keizmi jönnek, hol végek majd üngöt ennek? (10)
Ö fem gyermek, pinsz már ölben (11) Ojem jarhat fél péntölben. (12)
I. Nem bánom én ebugatást, (13) Vegye rá a maga fonttát (14)
Vagy ha feleg vesz magára, Rántzigálja elö hátra. (15)
A. Ne bejéj, édes Birkom! Ha vagy minden tolom-molom: (16)
ki mosom gatyád hizelen; Bújj-el ha addig mesztelen. (17)

I.

I. Nem bánom hát édes Anyám! De Rozi ij el bújjon ám, (18)
Jöjek, magam meg ijedek; (19) Keressen legyünk messzebek. (20)
A. Ijsse a'kü ércsem bánom; Az lesz dezsö dinnom dánom: (21)
Vagy inkább mosót fogadok, Magam is mellétek bújok. (22)

240. ✠ ad Exemam. Dabáz, Hij andrás medjára. (1)
Nota: Mit kereszt: ki vagy Lajos vagyok: s ay. (2)

Cipke boher, Keremes agyag, enkemer encheli,
Magi meg üzül a'pekarsam rölted Koma reli:
Sárga rigó tarka tixó Rezes kalapátsor,
Bübli fa Ravtág, tüköz kurka, Mámoros (3) kovátsor.
Akaszja fel karom égü Vas villa nyakara. (4)
Fürj egy ebet, koppanyuk meg, jó lesz Vagyorára (5)
Galvgolni kuvza farkú paripa kövene tereién,
et'hit meg nem bírc a'lába Járjon a'fején:
Komám Asszony félre tapa parlomantos kenyár,
Ölbe henja a'cigány Asszony sihitö percentyát. (6)
Oda neki ha be vétve, majd hi ij ohadja,
Törödjünk meg Komám Asszony, eleg nagy a'kárja.
Hagyma tapé, répa lapát, fenehetlen kamarába,
Egnap fülé egy gyermeket a'Zsidó Bába;
Mester ember a'ki nem tud kápufélfát végni (7)
Mustot inny a, rethet emni, falonna bört vágni,
Zöld hópönyegos katona vállalon magára:
Comét hótor amaz Ördög le hó nyúlt ízára:
Dinnye hájbul fa harsiba Kurva tehenet faraga,
Nyulat ölnek azt pixinjál, érzik a'faga;
Ritka madár ohos ember ezen a'világon. (8)
Azmoda függ Szanta rigó egy le törött ágon;
Gonha hanyaz a'lábára fa manhót tsinála;
Dugunk egyet, gyere papás, van egy garas nála.

241. ✠ Bren fizetse meg (1)
Nota: Hová lett Dinnyéshegy

El lakánk ezt a'napot Bren Bent hizével. (2)
Sok bör kulacsot (3) tölténk erös pálo lével. (4)

Gaz.

Szavánk czéjségéért egyet egyet iszunk; (5)
Egymással a Vajdában részegen is vitunk. (6)
Bibiánát el lakitnk, s Leckédiát is, (7)
Vajha! sohat tölthetnénk úgy, mint ezt a mát is; (8)
El lakhatnánk F--- (9) e' mai formára
S. L-- születése napját nem sokára: (10)
Ez asztalt tizenötten ma körül üllötük,
Kedves Anyankfijának örömét mag tetük; (11)
Ot tele bibe vel teremt elfem ily mulatunk. (12)
Csak egy hijával voltunk, azt is meg matatnul: (13)
Oh! ha az Ez is, mint a barátság törvenyje,
Egy volna, (14) s a sok észnek kitsos szövevényje
Ke tenne tizenötből heted, s tizennégyet (15)
Minnyájunk eletéért innánk egyet egyet. (16)

242. Travestáltt Levrenczkhen mein. (1)

Mi jak neked, mi jak neked galambom! a kereszt noved? (2)
Babi. (3)
Oha fem volt más nevü szeretöm, jak Bábi nekem:
Oh legy hát te ij nekem szeretöm, Ede, Szivem! (4)
Mi jak neked, mi jak s a t. — Czenczi (5)
Oha fem volt más nevü szeretöm tsak Bábi, Czenczi, nekem is
Oh legy hát te ij nekem ez- ede, ede, szivem!
Mi jak neked, mi tsak sz- Duli
Oha fem volt más ez- Bábi, Czenczi, Duli, nekem
Oh legy hát te ij sza- ede ede ede szivem!
Mi jak neked, mi jak sz- Fani
Oha fem volt mas sz- Bábi, Czenczi, Duli, Fani nekem
Oh legy hát te ij sz- ede ede ede ede szivem!
Mi jak neked mi jak sz- Lizi
Oha fem volt más sz- Bábi, Czenczi, Duli, Fani, Lizi, nekem
Oh legy hát te ij sz- ede, ede ede ede ede szivem!
Mi jak neked sz- Manczi
Oha fem volt sz- Bábi, Czenczi, Duli, Fani, Lizi, Manczi nekem
Oh legy hát te sz- ede, ede, ede ede ede ede szivem!
Mi jak neked sz- Nani
Oha fem volt sz- Bábi, Czenczi, Duli, Fani Lizi, Manczi, Nani nekem
Oh legy hát te sz- ede, ede, ede, ede, ede, ede, ede szivem!

Azé

240. Rák Mátyás. (1)

1.	Azé	hessza	9.	Dagad	Barát
	ezé	kurta		jegel	vizbe
	ezt a' lihat	Santa furta		de fertsenyüt	Annyi visa be
		ezt a' lihat, lihat	10	Nyisd meg	Biró.
		lihat, lihat lihat		talain	izé,
2.	~~Vaj~~ vajon	Szaron		mi-in gya a,	ne-em bü-én.
		leggió körte			
	a' zsir tikmonyt	össze törte	11	Csuja a'	tikba
3				bürke	ferecz
	Durubos	szalma		meg gyógyul a'	körom mérecz.
	varga	kapta	12	kemeny	legeny
	füzö kalant	bele szabta		tanyér	önto,
4.	Kovács	álom		vanmeg leve	egy föl-önto (2)
	örvig	nyelve			
	marha teli	nyállal telve	13.	Van e	czexna?
5	Magyar	Annyi		tüzd a'	szüzet,
	Nemet	legeny		két gombotyag	tsak egy tüzet.
	mert megnehi	Magyar fegyny	14	A kis	bulha
6	Fördül	a' tóba		Büzet	furta,
	Csuk a'	lóba		verzet dárda	agyon furta.
	orrod fusvö	vagainyjaba	15	Mig a'	birkás
7.	Nyaki	meleg		gyapjat	kep-apat,
	Dyoke	hugem		Tarka, ribbant,	azt, azt, azt, azt.
	kevi-jnapnak	Majd be dugom			
8.	Gyög	a bor	16	A' sivo	kuttul.
	Dugatt.	nehi,		dezmat	kezzel
	azt a' lopy	veresre ki		s Majd a Papnak	sok bort mérnek.

244. Deák Oriczeró (1)

Dyamvo ego puer fui, Bro nucibus mox mocui,
Sed nunc gria magnum Cresco Bro puella mox mercesco. (2)
Miller meg en Gyermek voltam, A Diókat majd meg hoztam;
De mivel most nagyobb vagyok A leányért majd meg halok. (3)

Ber

Per plateas ambulavi, Ad alteram aspexi (4)
Unum duo sibillavi, Scio grave feci vi. (5)
Ezzel utczán végig mentem, A másikra tekintettem
Egyet kettőt fütyentettem, Tudom, mint gyelkedtem.
Non dixem Te pro mundano Pro kegyetlen mundinis (6)
Cum mundinis gyűrű faceren? Tecum vivo pereuvereren (7)
Nem adnálak a' Világért, A' Kegyetlen Vásárért.
A' Vásárral mit gyürkőzik? De te veled veled hálnék,
Vivo Rosa! non moreni, Ad fortunam remanni,
Longve unum ad ultimum, Adamini dolatium. (8)
Kelek Rozsám! nem haltam meg, Szerencsédre maradtam meg
Szélj hát egyet ujjaira, Tavem vigasztalásaira.
Sequi adhuc illum tempum, Flens ibis ab ante perexum,
Unum duo longve ad te fed non ita ficut ante.
Még érem még azt az időt, Sírva megy el kapum előtt,
Szólok hozzád egyet kettőt, De azt sem úgy mint az előtt.
Veh mea Stella Crenbet! dirig vesperi apud fuit (9)
Vigilavi in fonestra, Vidi giu sedit in ulna. (10)
Vaj csillagim rezemtese! Ki volt nálad a múlt este?
Ablakodon voltam lesbe, Leinam, hi ült az öledbe. (11)
Sub induxio feicavit, In pectore verevag avit
Sepe ad oculum xi fit, Venerec complexavit. (12)
Ungyú alatt kapaszkodva, A' melledet agarászva,
Sokszor szemedbe nevettem, Szerelmesen ölelgettem. (13)
Veh! non jace ad oculum, Semel fuit ad gremium,
Et ille in cursu fuit, Semel bis quod osculavit. (14)
Vaj. ne vessed a szemembe: Csak egyszer ült a' térdemre (15)
Ez is jobb úgy futtában volt, Egyszer kétszer hogy megcsókolt (16)
Vide! In alterum anas, Sepe lambis et complexas,
Alterius caput vulcas, Et linteum lacerizas. (17)
Láim! te másét szeretgetted, Nyalogatád ölelgetted,
Másnak ágyán a tetemét, Hasogatád lepedőjét. (18)

Jun-

Junge jam ipsum in bonum; Demon latear in nasum
Nam si plus alterum ames, Sine me abeje perez (19)
Foglald már magadat jobra: Öreg bujjék az ördöghöz,
Mert ha többé mást is szeretsz, Én nálam nélkül elélhetsz (20)

245 Klázli és Kantsó (1)

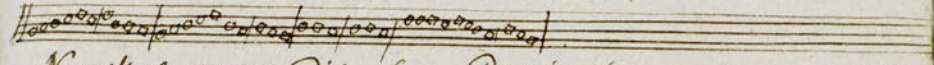

Némelyek azt mondják, hogy Dunán túl
A' ki nem tud Magyarul, meg tanúl:
Dunán túl, Magyarúl,
Eb ne legyek nem hazudok meg tanúl, Magyarúl.
A' Dunán túl a' bort isszák klázsiból,
Ki pedig a' kopaszpadlit czinkálból:
Dunán túl, Magyarúl
Berzeg ugyan lelkesen van Magyarúl, Dunán túl.
Mások meg azt mondják hogy tiszán túl
A' ki nem tud Magyarúl, meg tanúl:
Tiszán túl, Magyarúl
Eb ne legyek nem hazudok meg tanúl, Magyarúl
A' tiszán túl a' bort isszák kantsókból
Störbölik a' papuly lefolt tyuperből:
Tiszán túl, Magyarúl,
Berzeg ugyan lelkesen van Magyarúl. (2.)

246. Stannis Revás (1)

Nota: Arcionnal, ki pitúlerem vala rala.

Kerczmárosné kapolnája a' pinczje,
Imádságos könyvecskéje az ujja:
Rójja, rójja, rovásával, hány ujja?
Csak azt mondja a' Vendégnek fél ujja: fél ujja fél ujja.
Kerczmárosné a' térdeig tűzezipő, Térdin felyül kötődzéig menyecske:
Rójja rójja a' az — fél ujja, fél ujja.
Kerczmárosnét egy szép legény szerette,
A' mit irott mind másolta mellette:
Rójja rójja rovásával hány ujja:
Már azt mondja a' Vendégnek, hat ujja: hét ujja, hat ujja.

Bátz

247. Barj hogy Hálá Istennek. (1)

Nota: Fél az erős, fut a kevelly. 58.

Fut az Oláh hegy oldalon, Magyar legény Rácz pusztákon
Didalom madvalom, dilamalom madvalom, dilamalom.
Lám meg mondám Rabul Öljem!
Hogy nyergeljünk két paripát; Didalom is az
Rabul Öljem rabul eljér.
De én magam el szaladok: Didalom is az
Meleg malé tarisznyámban
Malé mellett kerpa cipo: Didalom. is az (2)

248 Kuruzz Tanya. (1)

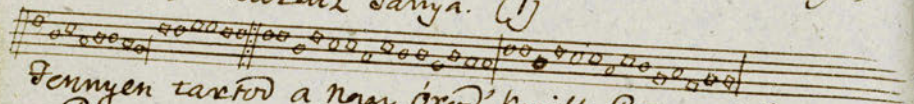

Jennyen tartod a nagy órod, kevelly Bosony Vára; (2)
De panaszos a' mit eszel, noha penzed árra: (3)
Miatad volt az Országnak nem régen nagy kára:
De nehéz is még lehet ám dolgod, nem olcsára:
Lám a' hires Esztergom is, látod e miként járta?
Az hi régen hagyta vala Nagy ugorka járta. (4)
De most szegény vitza eszét a' feje lágyjára; (5)
Mert nagy bombát vigyázgatsz szép bástyájára.
Nagy bombát is mindenekhez tartya magát tartva,
Mindenféle ellenség nela nem vala be zárva;
Kuruzz, Német, szallárs találj benne héjában várva,
Nem gyuda hát Esztergomnak oda lakni, mert árva:
Ugy maradon halhatlan is mint egy hires Kuruz,
Mindenfelül a' kópula által vagyon fűrva;
A' sánczja is hivül belül mind tűre van tűrva;
Mert valamit ízzen benne ama dühös Mezőn.
Száraz hires Komáromok vagynak az Országban,
Minyeikből elég juthon a' külső jószágban,
De az egyik többet ivon hiheted a' völgyben:
Mert a' többit nem engedi élni szabadságban:
Ki Komáromi pegazusából vagyon fel épitve,
A' bástyáji falaknával vagynak erősítve
A' Kazak is mind fejsellel kivén fejérítve
Semmi tűzre, korpa is el van vára hirefítve.

Hires

Hires Nagy Győr Magyar Város, de most Német birja,
Azért szomoru, mert Németre szállott minden ajtaja,
Szárdag Város volt régentsen mint Kronika irja:
De most azon is aggódik, hol lesz az ő sirja!
Best is Buda közt a' Duna, már egyszer elégett. (6.)
De az Isten el oltani kütlött segitségget:
Kiért szegény Magyarokra ad jó reménységet,
Hogy meg Buda lát valaha kikaji felségét.
Kassa tartyan éperjessel, lőtte lengyelekkel
El puszitak Fohaj Várát tüzes fegyverekkel:
Az ördögtelen Kuruzsok is mind együtt ezekkel
Hogy romlák meg az Országot fegyverej, kezekkel.
Kinyes Sopron szabadságban még is meg maradon,
Egyes volt a Kuruzsokkal, de hiret nem adon,
Az ellenség kezébe még soha sem akadon,
Mert a' fokhinto, fohajtások ott el nem fakadon.
Kevelly Bája mint a' Bára, de nincsen oszlaja. (7.)
Mert akarmelly nyalka Kuruz jönnyen fere hozzája:
Ez a' nyalka Kuruzsoknak kedvesebb hazája,
De most onan sem tellyeik Katonái lazája:
Telen nyáron tele sáreval Szarvasnak udvara:
Nem tisztában, szépben épült pusztán palotája:
Meg rozsdásult, nem gyilog már senyves virtusa,
Mindenfelül szorongatják, üres a' hely hája:
Özvegy leány, hij Szombathely, Kuruzsok' máshája:
Nyalka vitézek szivének fel nyitott bárcsája,
Rimaszombat Városának kedves leány kája;
Hires neve nagy Bombának ásza dicsőhája. (8.)
Szabad Szentgrót e hent nevel, méltán nevezzük,
Mert ott a' Bakuy Istennek templom épitenek;
Hegye völgye tele borral azért karvalyok:
Tőlem is hát nehi vivát most énekeltenek. (9.)

249 Fejd Anyám fejd! (1)

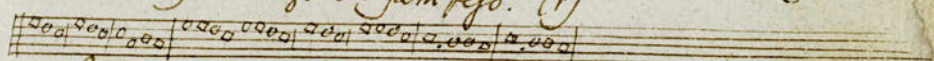

Látad e? látad e azt a barinyt?

Kit

Kit Apám ven a' Vásárban fel pénzen fel garason
Fejd Anyám: fejd, fejd anyám: fejd.

Látod é? látod é azt az juhot?
Ki ellette azt a' bárányt, kit apám vett is azt
Látod é? látod é azt a farkast?
Ki meg ette azt a' juhot, ki ellette az a' bárányt, kit Apám &c.
Látod é? látod é azt a Czudát?
Ki meg lőtte azt a' farkast, ki meg ette azt a' juhot, ki ellette azt a' bárányt, ki Apám &c.
Látod é? látod é azt a' Bikát?
Ki meg ölte az a' puskát, ki meg lőtte azt a' farkast,
Ki meg ette az a' juhot, ki ellette azt a' bárányt, kit Apám &c.
Látod é? látod é a' Mészárost?
Ki le vágta azt a' bikát, ki meg ölte azt a' vadászt, ki meg lőtte azt a'
farkast, ki meg ette azt a' juhot ki ellette azt a' bárányt, kit Apám. (2)

250. Rákoczy Sámuel. (1)

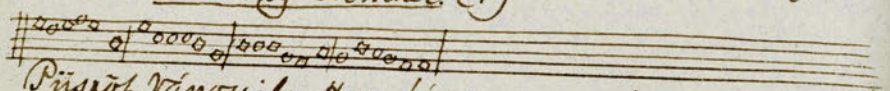

Püspök Városába Hogy be mentem vala,
Nem fohod magammal, sem pásztor magammal;
A' Városi Basa vendégségben hiva;
Egy teppet sem késtem, sem kamaz el mentem:
Mikoron be mentem a' Város kapuján!
Mikoron be mentem a' Vasas kapuján!!
Egy felül a Basa fogá jobb kezemet,
Más felül a Bogány kötözi testemet:
Mi dolog? Vitézek! Hogy engem' kötöztök,
Mi dolog? Vitézek, hogy engem' kötöztök:
Talán azt mijátok, hogy én rab nem vagyok,
Hej! ha azt tudnátok, térdig Vasban járok.
Meg ütém a dobot a' piatz közepén,
Meg fuvám a Sipot a' Török' terején:
Urak Sallangója a' Rákoczi Sámuel!
Uri mélt'ságod szolgálatjára vál el
Urak Sallangója Rákoczy Sámuel!
Kétségen tartott testem térdig vasban kever. Ha

Ha a' Tengerek' vize mind tentára volna is
Valamennyi fü pál mind penna válna is.
Még sem irhatná le kinnyai fondságát,
Mellyekkel emlékezik szegényt, ő Nagyságát.
más hagyomány szerint:
Püspök Városába midőn be szállottam,
Gyönyörü hadammal trombitát fuvattam:
A' Városi Basát ebédre hivattam,
Mellyet hetven vetem bevacz meg sirattam:
A' Basa ugyan engem' vendégségbe hiva,
De tekintetével igen meg ijsztola;
Hogy pásztod magammal a' kapun bé mentem,
Igen hertze vagmi s kardra kányni népem:
Mi dolog Urunk? kezd vágjak népemet?
Nem látom már többé sok szép seregemet:
Egy felül a Basa fogá jobb kezemet;
Más felül a dobonez kötözi testemet:
Mi dolog vitézek, hogy engem kötöztök?
A' Király hadának én soha nem vétek;
Sőt Magyar Országban oltalmazom őket,
Az engem' gyülölö Német seregeket:
Sohan azt hirdetik, hogy szabadon járok,
Bokig de hogy járok, most is jol rab vagyok:
Fő. piros hét ezeram igen el hervadon,
Kényen tartott testem szolgálságra kógon:
Uri mélt'ságom rab sájjaira juton,
Bolond állapotom tőlem el maradon:
Ameit tényes napom be homályozodon,
Hogy hagy Uraságom ig alagerny odon:
Rákoczy Nemzetből származott gyermekem!
Egy kedves kjam Rákóczi Józsem!
Istennek ajánllak jeles virtusim!
Valahul hol vagyok szerelmes Magzatim:
Szép udvari népem: gyönyörü ifjaim!
Lanyaim sájjaiva keserves ifjaim!

Nekem

Nehezek ÿ arc mondom, kevés, kis dobbágyim!
Istennel ajánllak én édes kincseim!
Egy ezer éj keserves tizenkettőikben,
Kis ártatlanságnak második kebelében,
Irtam ez versecket nagy keserűségben,
Ujjeli tömlöcznek szörnyű mélységében:
Uram! már el veszem a' nincs nékem adtál
Szemeimet a' fényes a' mire jutottál,
Ne hagyj így sínlődni, jöjj el édes Atyám!
Hozd el végső óráim, add meg szép koronám (2.)

251. Kuruc, hajdú, ÿ Császár. (1)

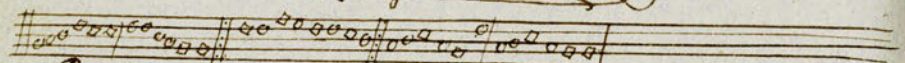

Patyolat a' Kuruc, Gyöngy a' felesége,
Heres vásznon a' hajdú kövér a' felesége;
Bezzeg szája paraszt ember ÿ: Kuruc felesége ÿ: (2).

252 Jél, szél (1).

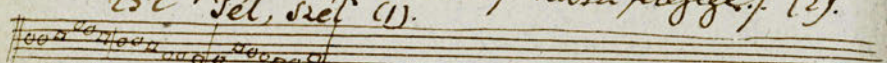

Zöld erdők' harmadját, Bizos tudnám nyomát
Hóval lepi be a' réti
et magas hegyeken, Kietlen bérczeken
Fujdogál a' hideg szél. (B.)

253 Gyere be Rózsám! (1.)

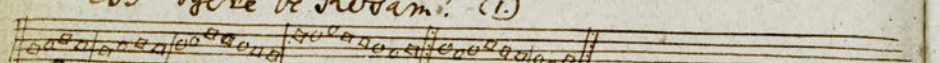

De bizonyára, Mint el mulna, A' nap fényes világa;
Gyere be Rózsám! gyere be, csak magam vagyok itt be
Nincs ég a' házamból ki nem megy, Míg hűtelenséggel gyötrjük el nem ég.
Az erdőkön a' mezőkön
Szerelmes zengedezned: Gyere be rózsám! ÿ: Az
De mi éppen, Most másképpen
Folytatjuk Szilvainkat: Gyere be szaz- (2)

254. Uri Remete. (1)

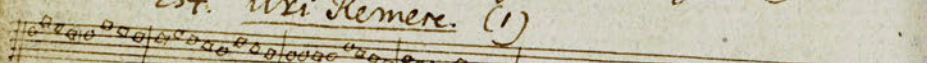

Duna

Duna vize' le mentében Kalotzának ellenében,
Estem bárat' özvényében, Ujszeh bivak tengerében.
Van lakásom egy kis házban, Honl bujong szívem magában
Egyszer ebem jak napjában, Hallok pedig dunyhaj ágyban.
Nem jö hozzám jövő járó, Noha ajtómon nintz záró,
Elfut innen Isten éj Páré, Nem lehetek vendég váró.
Nem bánom mindazon által, et'li ezen megyen által,
Ne fordúljon felém bátrad, De fogadom éjjel nappal.

255 Büdös a Rohha (1.)

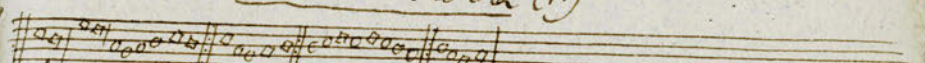

Krijka! krijka! miért jöttél ide;
Menj el, térj el a' gusallyra fészre;
Nem megyek innen, Szöszi, otnya! vonni;
Mert meg égett a' kis tilo, s' oda van a' téli szenj;
Még tavaszig van.

256. Meg holt Felesegem (1)

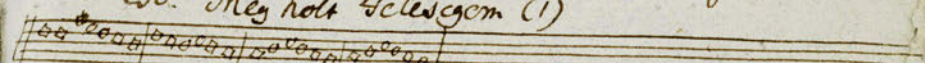

Meg holt feleségem; Sanis turde gyüdem
Oda van reménysem, Debujj el kedvem:
De jó gazdaasszony volt; Cuncta disposuit,
et bene cum servente, et semper provisit.
Oh ha vissza jönne, dicid deus averras,
Böjtölnék érette, Ut ibi maneat.
Az templomba Mégek, Ambo proprium;
Imádhozom érte, Mocsorom depenam:
De meg fohtolgatnám, Fractarem ictibus,
De meg áldgatnám, Ber derjam frustibus. (2)

257. Kend be a' fejert. (1.)

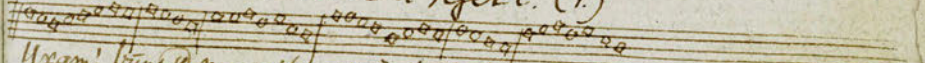

Uram! bántsd meg a' hölgy más mellyét, csak a' tiéd mellyét édes!
Ha megtörik kapcsával Dinnyés farkal, Meg cserje el pad is.
Uram bántsd meg Rékasit, mellyét fekete; csak a' tiéd mellyét fejér.
Ha beveszik Kulimázzal Dinnyés farral: El maheme Kedvedni. (2)

Egy

258. Miskólczi Leányok. (1)

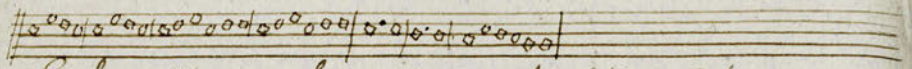

Egybe gyültek, egybe gyültek a' Miskólczi Leányok,
a' Miskolczi Leányok.
üehü, ejha, a' Miskólczi Leányok!
Össze hordtak /: egy marva lőtereshez :/
üehü, ejha! egy marok lőtereshez.
Meg gyúrák azt /: sivos gombotának, :/
üehü, ejha! zsivos gombotának.
Oda mene /: a' fiúhó kutyája, :/
üehü, ejha! a' fiúhó kutyája.
Mind meg ette /: a' kutya fajtája, :/
üehü, ejha! a' kutya fajtája.
Így lőn vége /: zsivos gombotának, :/
üehü, ejha! zsivos gombotának. (2)

Travestálva. 1790. ben. (3)

Egybe jövének, egybe jövének a' Karok és Rendek; a' Karok és Rendek. (4)
üehü, ejha! a' Karok és Rendek. (5)
Össze hordtak /: fúl Instructiókat :/ (6)
üehü, ejha! fúl Instructiókat
Ki főzék azt /: egy új Diplomának, :/ (7)
üehü, ejha! egy új Diplomának.
Oda mene /: a' Fekete kutyája :/ (8)
üehü, ejha! a' fekete kutyája.
Mind meg ette /: a' kutya fajtája, :/ (9)
üehü, ejha! a' kutya fajtája.
Így lőn vége /: az új Diplomának :/ (10)
üehü ejha! az új Diplomának.

Tótúl. Tótul.

Egybe jönek /: a' Karok és Rendek :/ üehü ejha! a' Karok és Rendek (11)
Össze hordtak /: fúl Instructiókat :/ üehü ejha! fúl Instructiókat. (12)
Ki főzek azt /: új Finanzianak :/ üehü ejha! új Finanzianak. (13)
Oda mene /: a' fekete kutyája :/ üehü ejha! a' fekete kutyája. (14)
Mind megette /: a kutya fajtája :/ üehü, ejha! a' kutya fajtája (15)
Így lőn vége /: a' Finanzianak :/ (16) üehü ejha a' Finanzianak.

Kraj

259. Kátedli Bábedli. (1)

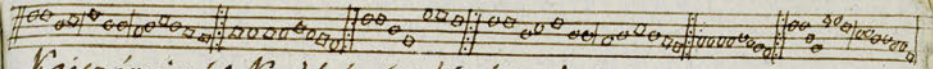

Kajczáriénál, Kráhvénál, két kis lyányt ösmérek,
Kátedli, Bábedli keresztségre:
Katedli gondjától újjul Vigan örül most nem bíjúl,
A ma felső paebábát, így énekel magában:
A' Várédának, gáredának a' kávét meg főzöm:
Mindennek, mint egynek a' bajút nem győzöm:
Lábom' nyomom, farom rázom;
Mint az ürge a' pórázon:
Ugy e? Dsi. való az: Ugy e bizony? hogy való. (2)

260. Czigány tere (1)

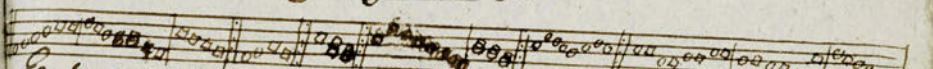

Egyszer a' Czigányok Gyülést hirdetének, A' Városban;
Éppen akkor történt halála Vajdának A' Sáreczban:
Nosza Mihó! kintsem Marió! Sajd meg most, Rakd meg most!
Nem ér vele magyar legény, Járd meg most! Rakd meg most!
Pardza Czicsám az ásznyával; Járd meg, magam a' lyányzsal,
Bepétrem én az Ajjával, Tudom hogy nem bánja. /: (2)

261 Tessék. (1)

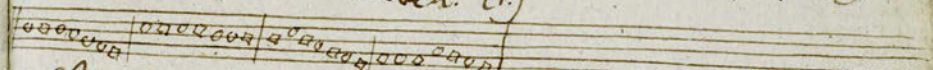

Sohsem szerettem olyan jót mint szép Anyám főzött volt,
Mandrag köbül tüshübül, Budyskübül meny kübül. (2)

262 Korpa cziberre. (1)

Nota Bene nem hasonló.

Jőszre hozzám szép legény! Egynek kettőn derekán.
Hát a gazda mit egyék: egyik korpa cziberét.
czib, czib, czib, czib /: :/ cziberét.

263. Ting és Tütty (1)

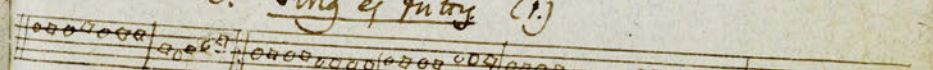

Tavali

Tab Tavali (2) bürhöt kapálék, úgy meg égeti hogy, (3)
Egy vén asszonyt fel gyújtek, úgy meg égeti hogy;
Az kinek sem teszi akarom úgy meg égni, hogy hogy hogy :/:
Két tihom tavali (4) károm Karmadévi,
Ha tudtátok, hogy engem, mért adtatok ennyi? (5.)
Tyitytó tarka tyitytó barna, tyitytó mind a' károm. :/: (6.)

264 Bü fellyérés. (1.)

Nota Duna vize elementtében

Más a' vesébe, más a' fenébe,
Az Ungvár légy a' menyegzőbe; (2.)
A' beha virág nem rózsa,
Az vad egres nem malvasa;
Más az arany, a' sárga vész,
Az gombéra a' lépes méz,
Nem fizet egy rigót egy nyár,
Nints fél pénzben Gáz arany kár. (3)

265 Kopasz Fejedelem. (1)

Az oroszfalvánál volt egy vetekedelem, (2.)
Melynek oka vala kopasz fejedelem:
Hajtok, hajtok, hajra hajtok, mint a' farkány úgy ordítok,
Nem volt engedelem. (3)

266. Jánus meg magyarul. (1)

Most jövök Aradról, Most jövök Aradról; Nem tudok magyarul:
Csillagom, Aszonyom: Galambom, Aszonyom! Jánus meg magyarul! (2)

267. Venus legyen belüle. (1)

A' vékpécsi kis Aszonyok, Bizony mondom, olyan Lányok;
Sárt kapacz melle alatt, Mind egy szalászta pitvárnak. (2)

A' Dond

268 Gondané Kakasa. (1)

A' Gondné kakasa felállott az ajtóra:
Hátha pegzé a nyakát, Felbőszenté a farkát.
Kukurikuj kakasom! Lenojék epén az Anyám:
Míg ma meg nem korlanám, Egyet én új tojhatnám. (2.)

269. Ama kis lyány el akar. Kis András. (1.)

Pöt kopó koppanni, Kerepa czipő szép Apó!
Ama kis lyány el akar, Ama legény nek való.
Rácz tüzi pittangó, Szöri kapát, daraló;
Ama kis lyány is az
Szászok tsetsü szolgáló, Meleg málé zab mankó,
Ama kis is az
A pásztorm ostorral, Rigó pésza vas pezsgővel;
Ama kis is a'z. (2.)

270. Fültön galamb és kutya czomb. (1)

Ej haj! mitsoda? Leányoknak valóra,
Fültön galamb' czombja:
Ej haj! mitsoda, Legényeknek valóra;
Tarka kutya czombja.

271 a' Mádi Arany. (1)

Egyszer a' nemes Kunság egy Arányt vitete
Országi Kapitányinak a' Mádi püreteit. (2)
Nyolcz erős magyarokon ajándékul vitete,
A' czélra nem viheté az útban meg ölték:
Jaj, jaj! édes Kemám! Oda van meg ölték az Arany
Akolcsérik ölelvén a' fehér Kabátjait: (2.)
Fogá Jónás a' Kést a' torkába szúrta,
A' vérét ki bocsátá, világból ki muta: Jaj jaj édes Kemy.

Fogá Jónás

~~Szegő Jánoshoz a hess~~

Nézzed, komám! az órának hánnyog az óra? (4)
Hát már akkor az óra tájtékot is tudta.
Jaj jaj! édes komám s az
Szabad órer pedigles hazy tjergyel menjga:
En teremt-ne fegyljon nem vagyok azoka:
Jaj jaj édes komám s az (5.)

272 Füzes ejtik. (1)

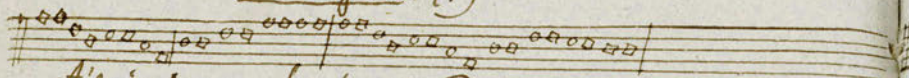

A'vén ötzeny bogározik, de stova kalándozik;
Füzes ejtik, vasas parik, patkós fegyer dadozik. (2)

273 Bálámné Baranyja: (1)

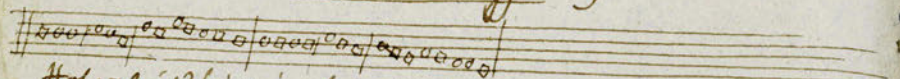

Hol voltál? baranykám! A kert alatt, Appony kám!
Mit ettél ott? baranykám! Sás fegyet, Appony kám!
Mit ivál rá? baranykám! Forrás vizet Appony kám!
S ki vert meg? baranykám! A Jntaja, Appony kám!
Mivel vert meg? baranykám! Egy hagy bunal, Appony kám!
Fájt e dán? baranykám! fájt ugyan Appony kám!
Sirtál e? baranykám! Sirtam ám Appony kám!
Hogyan sirtál baranykám! Be! he! he! he! Appony kám! (2)

274. Szerga Bíró Uram Jnge. (1)

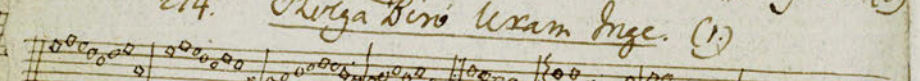

Jaj nem, nint amaz: Ah bánat ereszten fejem.
Jaj! tura tura bilgyugyjam! Jaj tura tura bilgyugyjam
Jaj tura, tura bilgyfejjem!
Unde verdum gapule, ha de verdum gapule. Haydarella, hej!
Agen dek rezid en dillex. Clari gizim verz millex:
Sit kunadi-ha den dillex.
Zsaurum dik musz maj lij. Zsaurum dik muzz maj lij.

Ager

Age kalfa kuula kumleh, Chjtan gyenesztimen elmeh.
Eleked nuniman Sirked Melek
Ikkari se tjunumai, Csana pozempai, Kiss Csaba bali Surch.
Cummoran egyc tju balla, Karnagex i Halla, hulla!
Kupek ugyse Krahhux iblik,
Begex i fux an Semer Sara maxxa merxemex
Caxe zsammuxlik. (3.)

275 Nos gyogyve finnus Feries. (1)

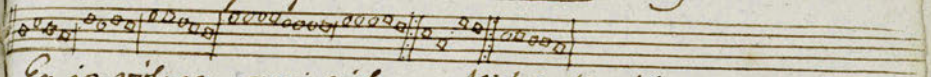

En is vólnam, a'mi vólnam, ki köt ki vélem?
Ha vén vagyok i jobb vagyok Solnál ugy vélem: (2)
Hogy ha vólnák Gavallér, Enyyek én Dáma,
Szemellyemnek képességemnek meg látására
Nemes Ifjak Gavallérok Gyakran eljönek. (3)

276 Mi hijja a' tavaszt? (1).

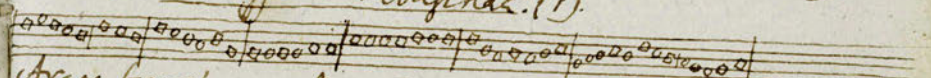

Arare bives! arare: Nam Cux, quia grave? Jeut me arare.
Bár gyönyörü a' tavasz, Barátz vigad minden gaz,
Meg sem látsom a' mezőben Hogy setál amaz. (2)

277 Járd meg Jubám! járd meg. (1)

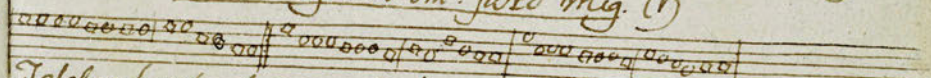

Teleles borshex! gyöngyös kapuja! járd meg Jubám! járd meg (2)
Vörös nadrág, sarga szizma; járd meg Jubám! járd meg. (3.)
Majd el menjünk a' kortsmára, de engem is várj meg:
Meg járom én a' kepenyét, Jubam! de ti járd meg. (4.)

278. Kenyes Komám Appony. (1)

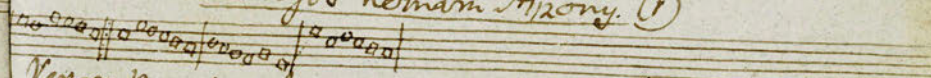

Verem komám Appony! Csak olyan az Appony;
Ha be issza rongyját, Selre repi rongyja,
El pepeli magat.

Most

279 Nints maradás. (1.)

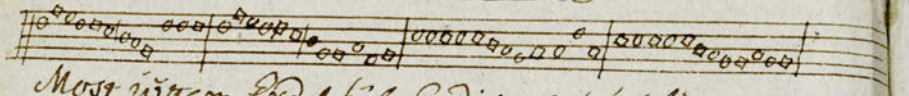

Most jöttem Erdéchből, Erdély országából,
Házam paripával, egy hongyos subával:
Kertre bézzo kertre! baxom mellé gulyás!
Nyáj, juh mellé juhász! disznó mellé kanász kondás!
Nem vettem semmit, az eg bizonyságom;
Még nints maradásom közzetek tudósom:
Szegény ázva fejem' nints hová hajtani;
Szegény ázva fejem' nints hová hajtani: (2)

280. Mészáros, Csapláros. (1)

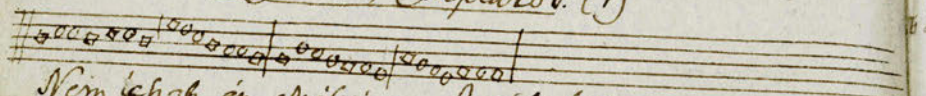

Nem lehek én mészáros, inkább leszek Csapláros
Csaplárosné borral él, Borral a' javával él. (2)

281 Lehtikás Kapitány. (1)

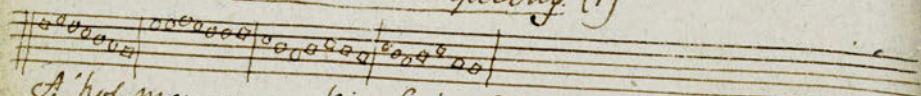

A' hol megyen egy kis Gyán, által mene a Dunán,
ültében a' kapitány, két kerechi lehtikán. (2)

282 Világ fattya, Világ rutta. (1)

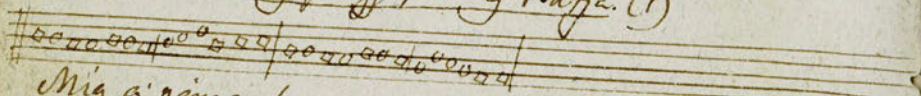

Még a' pénzemben sarkon, voltam világ fattya,
Hogy a' pénzem el fogyon, lettem világ rutta:
Hejt lánczos lobogós hajzorgó Dámája.
Be sok szegény legénynek vitrál pazérleja. (2)

283. Fenyő fa Legény. (1)

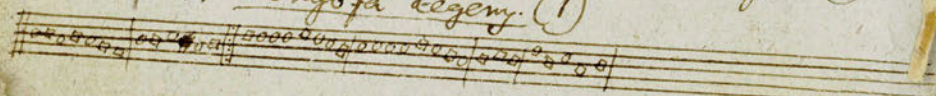

A' fá-

A' házason ne uphálj, Jó legény' meg álj!
Leánynyal szembe ne fiálj, Benne ne szipháj;
Mert piszkos szemed' furja; Orod a' tajtékot turja,
Oh szegény, fenyő fa legény!
A' házason ne uphálj, Jó leány! meg álj;!
Legénnyel szembe ne fiálj, Benne ne szipháj.
Mert piszkos szemed' furja, Orod a' tajtékot turja;
Oh szép szűz! Egetsen a' tűz. (2)

284. a Részeg Baka. (1)

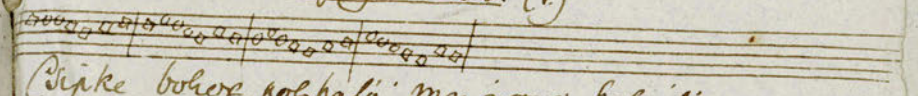

Csipke bokor, polchaló: meg egyen a' holgaló;
Ha pörsétát nem kerülj, de bizony bele merülj: (2)
Szebe bisalt ne szellő; Riska rehen tögyellő.
Meje meje mesd kettő, Tehén feggy vagy kettő: (3)

285 A' Jantzos Oláh (1)

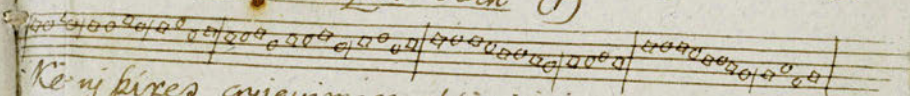

Kéj fixes gyigyimare, trixititi;
Kuhunenu gyinenare, trixititi;
Afanfare gingalaze, trixititi;
Kuhanenu gyeninatze, trixititi. (2)

286. Német Corrivalis. (1)

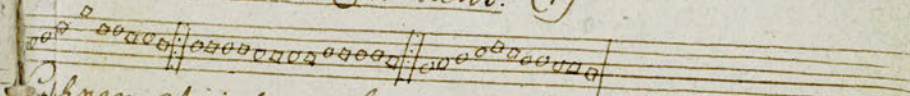

Ugy nem el ájultam, hogy meg hallottam,
Hogy németet pereztz; el ijedtem tőled:
Magyartól lett párolásod' hiddet meg bánod;
Hogy bugyogóba pereztél, még meg utálod:
Mikor foltozgatod, akkor meg látod: (2)
Bizben nem bánom, tsak kard kezemben;
Az ölébe fogjon, és ölelgessen,
Jelyen kedved tájékjában Mánkiczájában;
Kettőt kezen, mellyen ijjel a Kurtzanyjában
H-- minden Német Magyar országban. (3)

125

Adele

287. Mikor lesz nyár? (1.)

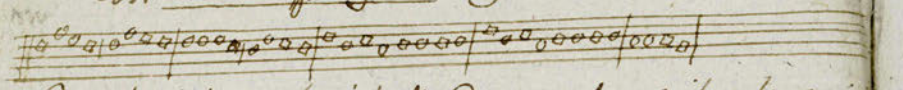

Csere bogár! tsere bogár! Mond meg nekem, mikor lesz nyár
Mikor a' tók virágozik, A' vén Asszony bogározik
akkor lesz nyár. (2.)

288 + Karikát a Végére (1)

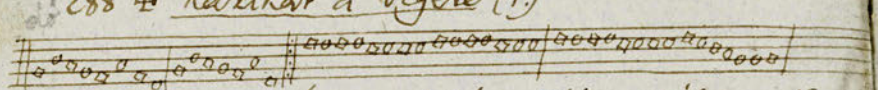

Adjon Isten jó szerencsét! hogy réfut a vászonnak?
Kemám Asszony egy tál lencsét adva Anyám Asszonynak:
A' kis Asszony vastag vászon Németinge éltözött,
Egyet fingam, melyre kemám tsinnbódulat közölött. (2)

289. Kató Angyom! (1)

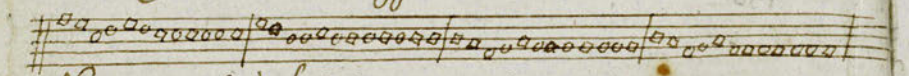

Nem vagyok én beteregeregeregeg,
Csak a szerelem bábárabárabábant;
Szerelem szerelmemeremerememe,
Szerem kapugajgaragaragaragya.
Kinyem Kató Angyo - - - m,
Add nékem a Gyantád - - - t;
Mert nyg meg szerete - - m;
Majd meg halok ért - - - e. (2.)

290. Nyár is tél (1.)

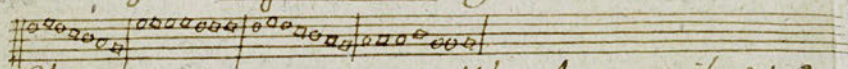

Ehol jön már a nagy nyár: A' kis Asszony mikre jár?
Laput keres, abba' jár, Akt is pedig, ha talál.
Ehol jön már a nagy tél, A' kis Asszony mivel él,
Tormát reszel azzal él, Akt is pedig hogy-ha lél. (2)

291. Majd meg látom én. (1)

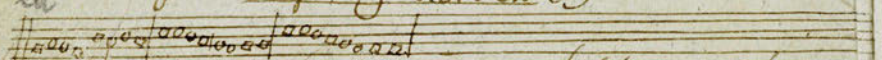

Annyi nékem az ürügyem, Mint a fűpál a mezőben,
Mint a fűpál a mezőben.

Al akarnának vetsérem
De az Isten nem engedi: :/:
Meg mutatom, hogy ki vagyok,?
Otromra tsúnt nem hagyok: :/:
Sót akar, de ki nevetem,
S' majd magával meg eresztem. :/: (2.)

292. Ki veszi ki a kiggyót? (1)

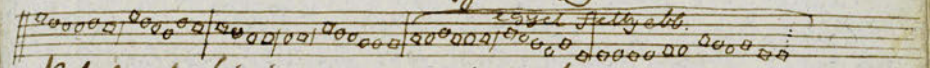

Kebelembe bújik egy nagy áspis kiggyó,
Vedd ki Apám! vedd ki; bizony nem vesem én;
Eredj az Anyádhoz, majd talán ki veszi:
Vedd ki Anyám! vedd ki: bizony nem vesem én:
Eredj a Bátyádhoz, majd talán ki veszi,
Vedd ki Bátyám! vedd ki bizony nem vesem én,
Eredj az Angyodhoz, majd talán ki veszi;
Vedd ki Angyom! vedd ki; bizony nem vesem én:
Eredj Bogyódhoz, majd talán ki veszi;
Vedd ki Bogyó! vedd ki: bizony nem vesem én:
Eredj a Kéjedhez majd talán ki veszi:
Vedd ki Kém! vedd ki, bizony nem vesem én:
Eredj a Mátkádhoz, majd talán ki veszi;
Vedd ki Mátkám! vedd ki! bizony ki vesem én;
Kebelembe bújik egy nagy Sáspis kiö,
Vedd ki Mátka! vedd ki; bizony ki vesem én. (2)

293. Ropp. (1)

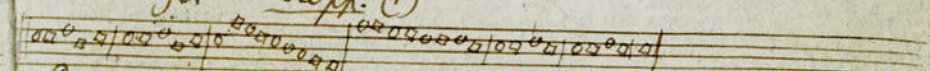

Recsg recsének, ropogtatának, Dio, dio, recsegtetének:
Dio. dio. recsegtető, ropogtató, ropp, ropp, ropp! (2)

294. Czigány temetség (1)

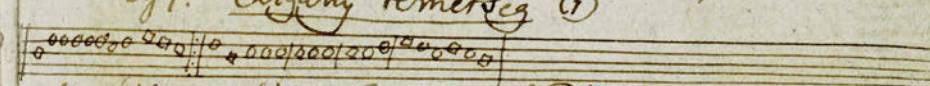

Meg hólt, meg hólt a Czigányok' Vajdája;
Felesége, fátson fajat siratja:
Bizgamdex gule tsörem pazdikhoz, fsax magyarule.

Igy sirattja özvegy Asszony az urát:
Kurva legyen egy Uram! az Anyád:
Bitzamber gule szorocum szaradtheez, szaz mange dabule.
Bár tsak addig meg ne dögleszél vólna,
Mig vagy házom pusztulásán sóhajtál vólna:
Bitzamber s az. (2)

295 Bozzorkányos (1)

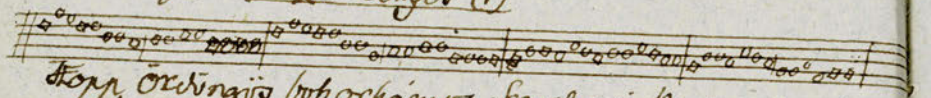

Hopp Örökségü bozzorkányos Szegedvari Kertzsmárosné!
Annyit veszek az örömből, mint kibül a bőrömből:
Jár meg Gyanyom a' lejtőt Azzal a' fiszkóval,
En nyargalózni megyek a' Sepsi kérőval. (2)

296. Rossz Szerszám. (1)

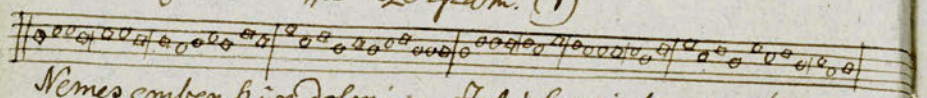

Nemes ember szűr dolmány, Fakó Lovai, kemény kám;
Más a bizony nints a' Lovas Rossz szerszám:
Ingha Gyanyom darócz ing, Eb tűszentes, magyar szűr:
Nézzen en is nehez annyit, mint egy Ispán. Sing. (2)

297. Ba-ba-barát (1.)

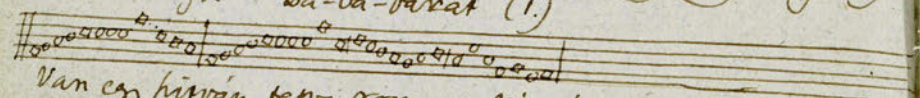

Van egy hitván, tetves, rongyos Vá-vá-varos;
Sokhez nem jók a' lakosok ká-ká-kábát nádat aratni,
abból tüzet rakatni.
Oh az embert, jaj hamar meg szol-szol-szokik,
Az ollohat minden likba tol-tol-tollat fohat foltsam,
Azt párnákra oprsam.
A' mit hallnak más fülibe sug-sug-sugjak
A' nyelvehet kátsa megé dug-dug-dugaszkell a' koredónak,
Léna abrak a' lónak. (2)
Ez versehet irta egy nyo Ba-ba-barát:
Ki nem hiszi kapja fel a' sza-pa-szarvastag az urahnak
Lenyje bersó barátnak.

Oh Je

298. Nézz szemre szőre. (1)

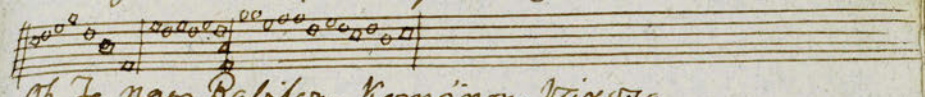

Oh Te nagy Babilon, Kemárom-Városa
Hetvenkét bűnöd ért ed Debreczen Városa:
Bátorkepinéhez, Házra meg gyulasztván,
Nyargal a' tűz fillyel egész kerü ützén:
Apostalnak Mizsalnak, és Abrenagónak
Szene meg tartá házát Világonak.
Isten meg tartotta, 'Ember el rontotta;
Szemre szőre nézve Telekjnek adta: (2)

299. Cupsta Lik (1)

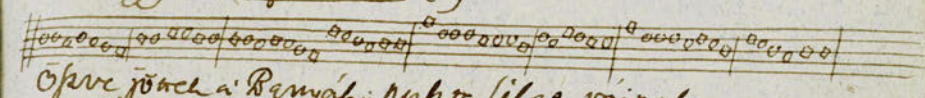

Ősszve jöttek a' Banyák, pupsta likat vájnak,
Végig menék az uccán, semmit sem adának:
Karahóra kéreték, Orasem adának:
Egy Vén ember be szóllaték, Annak raspitának. (2)

300. Várj meg kolló várj meg! (1)

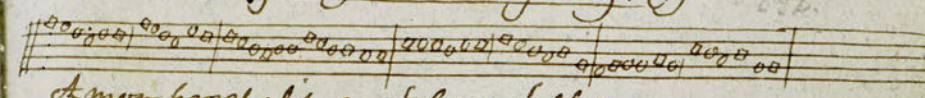

Amon kerekedik egy fekete felhő,
Abban vollá kovácsol egy fekete kolló:
Várj meg kolló! várj meg, kaud üzenjek tőled
Apámnak, Anyámnak, Fejbeli Mátkámnak: (2)
Könnyen meg ismerhed annak háza tájat,
Bezzeg vészik lépik arany alma fajat,
Ajtaját az ablakja, üveg az ajtaja:
Magának kék szeme, arany szinü haja. (3.)

301. Kéjerü lejtő. (1)

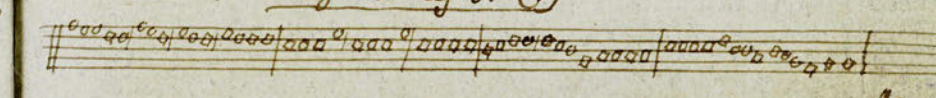

De meg mondom; hogy ki ugrik, Ede Lyányom!
Kinek egy van, kinek kettő, Ede Lyányom!
Nekem egy volt, az is meg holt, Ede Lányom!
Jaj óda van nekem immár (: minden :) nyugtom. (2)
Keserű nékem a' lejtő, a' lejtő, Ede Lányom!
Könnyű annak a' kinek van óda Lyányom!
Nekem egy volt is az.

302. Meg unt Barát: (1.)

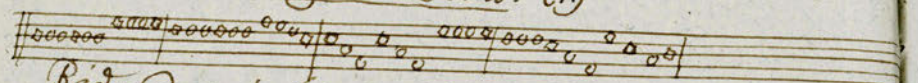

Bátyjad az én szívem, minden erőm;
Mert tél új nyár el múlt, nem volt kérőm;
Jöune bár akkora mint egy körtöm;
Meg lesne a' lábja, s minden örömöm:
Oh bár volna egy Légény könyörülne,
Ámbár ha hitvesül el jönne venne:
Csak attól a' kínról meg mentene;
Hogy párnám fejemen ne sírjegesse:
Jaj! mi lelt' Leányom! tán el ájultál;
Nyoja gyermek, hamar Borbélyért fuss:
Mond neki, hívjon, ha oda jutsz,
Mert a' Nénéden van nagy Katarzus:
Oh! nem kell énnékem semmi orvos,
Csak fülhűség háborgat, ama' korcs;
Tőlleppen, hogy párnám igen porcs.
S nem lehet oly ecső a' melly meg mos.
Indúl, gyerek! hol van Borbél Ferenc,
Ki az ér vágásban nem enged entz,
Nints egyben, nints másban, igen fürgentz,
Többet ér, hogy fen más kuponba lenéz.
Az! azkell énnékem hozzá volna;
Ki a' hóppálével jól meg szánna;
Akkor az én szívem meg újulna,
Es minden hiányát úgy el hagyna.

Máx

Máx régen tekintem természetemet,
Es régen várom jó szerencsémet;
De jaj egy sem ugat, mit kell tennem,
Jobb volna czigánnyal éltem' körnöm. (2.)

303. Jobban vigyázz ezután. (1)

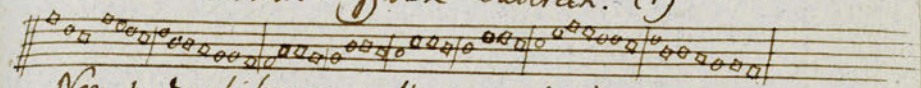

Nem tudom kiszerene, úgy mint én úgy ismerne;
Szépek ugyan fogadásid, sokat érnek ajánlásid:
De párod nem állandó, szíved máshoz hajlandó.
Bizonyosnak áltam, hűtlen maradt, úgy vélem:
De melly hamar el pártolt, másnál őszre barátkozik,
Jelintésid mutatják, Es ki nyilatkoztatják.
Jaj a' szívem meg vallom, De Istennek ajánlom:
Hűtlen, hűségad bűnének, Galádságod lesz fenye,
Mihez szívad bánkodni fog, órám pomorkodni.
Nints hasznod már bánkodni Késő új szemet kerdni;
Néked szívemet mért adtam Ércnél erősb párnak tartottam,
Ugyan jobban szerette más, annyi bút nem tett.
Lelj vétkedet a' tengerben, Galád szívű emberben:
Ki jaj szép szóval galogat, Alattomban mást nyalogat:
Csak szemben kedvetsék, Es szívből kizélkék.
Szerelmednek vége hamar, Mert végtére meg ő ért,
Keress magadnak olly jegyest, ki jobba fen bánj ábrol lest.
Ha szívében meg kerdol, Tőled az el nem pártol.
Szerelmes világ pálom! Tőled én már meg válom,
Meg bocsáss igaz hívednek, Ki tőled tudva szívednek;
Magadba vigyázz immár, Hogy ne érjen nagyobb kár. (2)

304. ühühü (1)

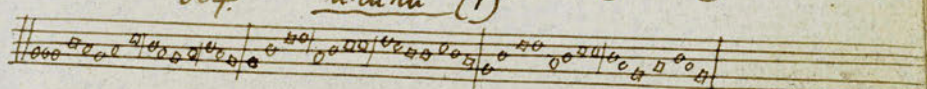

Az új

Az újdon új policziát ha kivánod ühühü,
E világnak praktikáját ha nem bánod ü hü hü:
De vigyázva kell Hollandnak mert különben, ühühü
Lóhat félben új karaputnk, egyébiránt ühühü.
Mostam világnak Volga tyuk olyan mint ühühü.
Ebben mindjárt lépen Volga ki minden pint. - - - (1)
Ki mindenkire ahasz nyersi, az többnyire - - -
Kép aharwa kell vélnem, de azomban - - -
Ki nem tud jól levet japni, s mindenképpen - - -
Magas polczra nem fog kágni, hanem éppen - - -
Semmel Goval galoz appad
Szivedet ki ne mutassad, ha vanbenned, he he he.
Abrázandd valoztassad, maſok belső - - -
Kedvedet alkalmaztassad, de yak külső - - -
Sohsor új kell merget falnod,
Akkor új tyukolg atyod, kiles inkább he he he.
Ne higy most senki nyelvének, hogy ha mindjárt - - -
Se lének se pegenyének, mert az új már - - -
Felkön vazat épitsem, Avagy emberednek hinni
kúd el yak nem he he he.
Sohasnak mopolog Gájok, mint belül a - - -
Vagy sirásra áll orczyok de yak fellyül - - -
Azt vélned hogy benned nyugszik,
de pirekben kiggó fekük, ha nem vigyázsz - - -
Keveset új kell pollani a' többit el - - -
Sohat türni s halgatni s magában el - - -
Nem jó minden Papa Gemmel,
Hanem pohár yak fel kemmel, ujjadhózz - - -
Ha fel akarsz akadatni, yak pereányit - - -
Ha pedig magadtalatni, vagy szándnyit - - -
Erőltesd most keresztül
Vélned pénzen kell meg venni; a' mit sírsz - - -

A sír

A' sírbéli barátságnak már yak neve - - -
De a' pompás ajándéknak Nagy kelete - - -
Kibu maga Golgatáját,
Próbálj meg jó akarattyát Egy meg látod - - -
A sírnyok új sent héjazatnak, noha rövid - - -
Fejeiken usalkodnak, mintha már ők - - -
Csak tudnák, hogy melly bolhások,
Talán büszke vágyodások Egy heveje - - -
Az ő nyelvek mint a' Bosta, soha nyugvó - - -
Szívek pedig mint a' rossa, semmi ízhez - - -
Minden dobbal trombitával,
Dej annak a' kit magával, Halgassunk mert - - - (2)

303. Generali Insurrectio (1.)

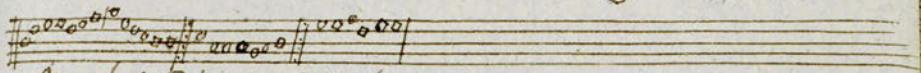

Meg bolondult a' világ tegyvesben az Orszag, 1
El múlt a' szép békeség, Támadt sok ellenség,
Ország repnek Királyok Nagy haramas Czaszárok,
Uri Méltóságok
Szegény Magyar Németet új bénaját ujitja, 2
Mert Királyné Asszonyunk táborba hivatja;
Készül minden vármegye, Az Országnak jobb része,
Mert kénszelen vele.
Katonát a' Nemetség, Hajdút a' szegénység, 3
Szerongatja mindenütt ölhet az ellenség,
Lovat, zablát kaszabint, Kendőr, pipereló pantallért,
Kepétnek új mundért.
Szomorkodik bánkodik Sokadalom magában. 4
Kellerlen új kedverlen nyúl a' Cadjában, +
Elő vesi épiényét, Szánalgatja költségét.
Régi kerepményét
Ősz mennek nemétyhez sompléd Asszonyával, 5
Barátjaidnak egy másnak Juska leányával,
Ami pegeny mit tegyünk, Borra való hol vegyünk
Czukrot új minn vegyünk.

Mina

Minapában el adtam egy páre kappankámat,
Tehom, lovam, kenderem, kevés olajkámat,
Abbúl zeám mi essa, ’s mit Uram herczek
Ő fájába essen.
Nem azért neveltem fel egy nehány tehénkét,
Kiért adtak a’ vágyi egy hevig penzumokat,
Hogy katonaira a hólgyem, ’s ő esperyére tólgyem,
Szobáját ij fújsem.
A’ vitte az Uraimnak egy szép paripáját,
A’ nyakába veretne rozsdás karabinyát,
Egy aranyos szép nyergest, Bérest barnám fejre verés
A’ba köpönyegest.
Jó ember a’ hozzámazos meg alhattam vele,
Hogy az Uraimnak sólna nem kell félni tőle,
Nyissa rehát szabadságunk, Mert ide jó helyen vagyunk,
Estig szabadoljunk.
Jaj! ahé, Kemám Annyony! nagyon pórul jászunk,
Balinhásza valóbúl egen ki pusztulunk;
A’ haffúl ij ki fogyva, Eppenybúl ij ki herpesa,
Egyunk már egy keppes.
El küldtem a’ polgárból két funt personyért,
Vagy Kalocsa kanyomat, ’s ket pint jó pinkóvert;
Hadd kólnapra dógodat, Ked farohra vokhatat, Megönnöm vokhat
Megehetik Uraimnak sovány kenyerét ij
Meg ihatja vizét a’ jó friss vizét ij;
Nyissa rajta szabadságunk, Mert ide jó helyen vagyunk
Estig szabadoljunk.
Ide be készem katonát, ne járjunk egy tánczot,
Majd a’ nyakamba veret egy szép Arany láncz ot,
Hegye hujja Katonám: Gyüngyvirágom tulipám, Ked majorásnám!
Nem marads az Uraimnak feleségül válója,
Ettől kétul ki tetszik fűstös szivárója,
Maganának ij üngorsékám, Elpatkant pintőbőrsékám,
Ki látszik a’ ritkaszékám: (2)

Vérem

206 Adakozó Kemám Annyony. (1)

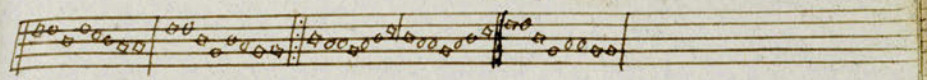

Vérem! vérem! Kemám Annyony! Majd egy maroh lépser adok;
Jó repta c’ Kemam Annyony! Hej jó répta Kemam Annyony!
Kérjek pitán pitáltak, Ugyan meg ij pitáltak
Fúzii pitán pitáltak, Ugyan meg ij pitáltak;
Vérem Vérem! Kemám Annyony.
Vérem, Vérem, Kemám Annyony! Majd egy maroh lenfér adok;
Jó tipsa c’ Kemám Annyony! Hej jó tipsa, Kemám Annyony!
Mihelyt pergyán, mindjárt zergyan,
Mihelyt pergyan, mindjárt zergyan: Vérem veren ij
Vérem Vérem Kemám Annyony! Majd egy tyúpor vajat adok
Jó vidos c’ Kemám Annyony! Hej jó vidos Kemám Annyony!
Köpün, köpün köpülnek, Ugyan meg ij köpülnek. Vérem ij
Vérem Vérem Kemám Annyony! Majd egy tyukanyjó borr ij adok
Jó tipós c’ Kemám Annyony! Hej jó tipós, Kemám Annyony!
A’ kenyz alá tölteni fel ehet közpenteni; Vérem ij (2)

207. Ki a Náni bolondja? (1)

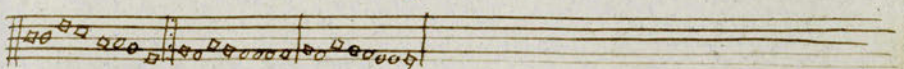

Vas a’ Barkóm, réz a’ pege, Szeretőmnek liliom a’ szeme
Ha a’ festőhöz vihetném, Ketkerére meg festetném:
(: Majd el vigyük kerecsére, Meg festessük feketére :)
Náni Náni! szívem Náni; De jó volna veled hálni!
Veled együtt járkálgatni, Mind virradtig mulatozni.
Bese mellett egy szép kertecske,
Ott lakik egy szép menyecske;
Hol a’ legény nem ij tetszik, Ki hiszen vár a’ menyecske;
Meg mondtam már a’ Nánimak,
Tartson szeretőt magának,
Ne tartson mást bolondjának, Vegyen bolondot Uramnak. (2)

Hal

308 Bercz a' szerelöm (1)

Nota. Ehol jön már a' Nagy nyár. Enek vgo

Csak az nekem keserves, Hogy szerelöm berezes?
Ede Rejám! ne halj meg; Szerencsémre maradj meg.
Veszek neked föhötöt, Cifra karton elöhötöt,
Fejér pányol heskenöt, S' Lábodra cipellöt.
Ihol jön az aratás, En is ugy élek mint más,
En semlesek keverö, Kapa kapra kerülö. (2)

309. az Angyom' pergárája. (1)

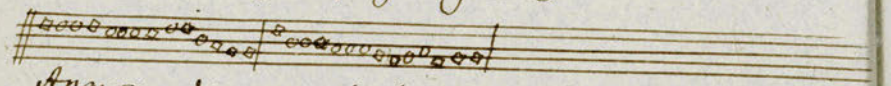

Angyom adta egy pergárját, Valhyon hol eggem meg?
Kerülj hátul, lukorozj le, mintha parnal edd meg. (2)

310. Némer Katona (1)

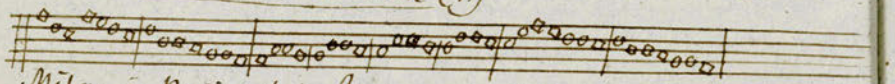

Mikor én Katina volt, Isten ugyseg Nad ur volt,
Fuvo taska nem szeker volt, Dor persene én meg prantsolt,
Kaptafionnak felsich vólt Kaptának fekbe rug volt.
Zenim Madar Kaptafion Setálik a piacspon,
Madar Katina meg látik Komplementus megfinalik
Job kellik enim csisin de most fan segin legin.
Zenim lábod nins strimflit Kifan nekem segged lik:
Kanistol is sak vondos fan Poskodan is labod nins fan,
Kocz rauzend már en lopik Suna Vendeg kalapik.
Nekem is fan edd Dámát Pétsben hizem Nad Kurfát,
Zenim perzik mint mek ipik
Ojtsan nekem fekbe Rugik
Ertek vis madar Orszag, Nekem mendik Kurfanad. (2)

311. Ujjatlan allyatlan ing (1)

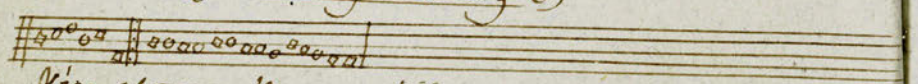

Végy el engem Kingyemi: Kilenez ingöm Képen:
Hijja-hijja, gallér hijja, egy szepp allya fingyen.

312 Futó gém. (1)

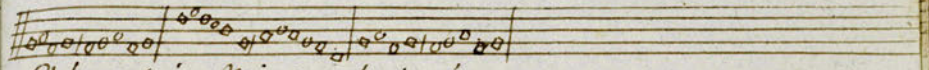

El fogyok én, Mint a' futó gém
Delejgem engem' kenosetivel engem:
El fogyok én mint a' futo gém.
Sem Kája Kints, Sem olly orvos nints,
Mely meg vidámittson, A ki meg gyógyittson. El fogyok (2)

313. Akteoni Vad mány (1)

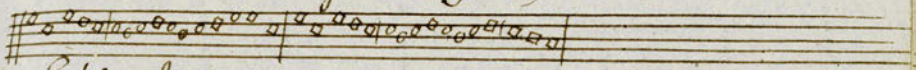

En Deus Invicus · propriorum sit nullium victima,
Quem de bellavit Antigoni truculenti mania. (2)

314. Deák ünnep. (1)

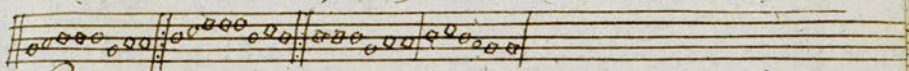

Euge lacta turba cheri! Favete linguis a cri,
Pastor litantes honori, Coeda solventes ameri,
Lex er jura feri, Huic parcent fasces. (2)

315. Vigyázz! meg vsal a' jel. (1)

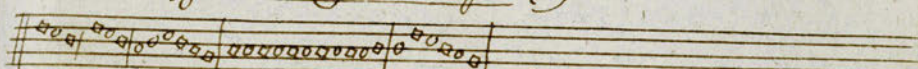

Clerice! Clerice! non venias ad me.
Dum oblita fuem caput vertere,
Bel bel! fam! bel, bel!
Clerice, Clerice! nunc venias ad me
Dum non est domi Maximus meus, Bel bel! &c. (2)

316. Titok, de gyötör. (1)

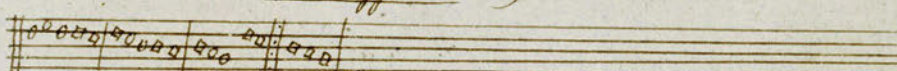

Virgo formosa, Veluti Rosa,
Amoenum florem Castum decorem, Deploro.
Hortum amoenum Lilij plenum
Alvum flerentem, Case virentem Puella.

O Amor Amor! plus es quam marmor
Pomiferos mel, sed propinas fel, Proh dolor!
Sperabam lucrum, Habeo luctum,
Amissum flerem, Amoenum rerem, Ah dolor!
Jam negram causs, Causa est planctus
Unicus jocus, Occultus locus, O dolor!
De re gikkem Tentabat idem
Me vidare Relus patrare, Sat mixe:
Aft proh! tunc una Splendebat luna,
Avamb commisi, flerem amisi, Miserc.
Tunc somnum Deus, Ventus Nerfeus
Oppressit somno, pro meo damno Amferes.
Jacebant Canes, Velati Manes,
Turtur, columba, Veluti tumba Silebant.
Traxit tunc Cater Renchos et marex,
Preffi sopere sunt et bigvere Utergive.
Vir sicut Blanc, Vel alter Cato,
Potenter Sivasit, et cor invisit Libido.
Ubi consensi, Dolorem sensi,
Post factum vere Amare flere Incepi.
Hoc solum bellae viderunt Stellae
Coeli Vetaeta et Cataracta fluebant. (2)

317. Kiráły Koronázás. (1)

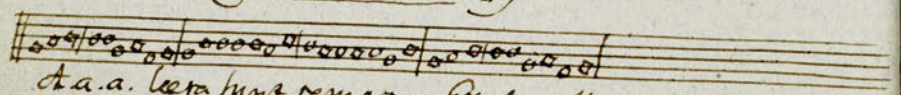

A.a.a. Laeta sunt tempora: Exultet Hungaria
Regnaq, pulc paria, A.a.a. Laeta sunt tempora.
E.e.e. Finy miserice, Finis exurnpanum est
Finy preffuraram A. E.e.e. finy J.
J.i.i. gaudete fidi! Vos praesertim Hungari!
Franfiluani, Siculi,! J. i. i. gaudete J.
O.o.o. jucundo animo; Regem Coronavimus
Et nunc applaudimus, O.o.o. jucundo J.
U.u.u. Vivamus ego et Tu, Vivat Leopoldus Rex,
Et fidely ejus Grex, U.u.u. Vivamus J. (2)

Misse

318. Subscriptio. (1)

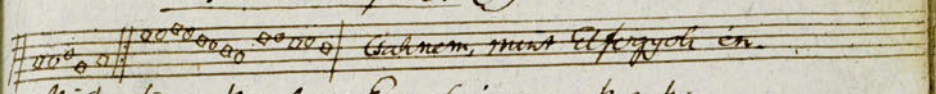

Miska fiam kzukly; Eva leányom, kzukly;
Magam is kzukly, Jelesegem Duna Sufa kzukly.

319. Silabizalás (1)

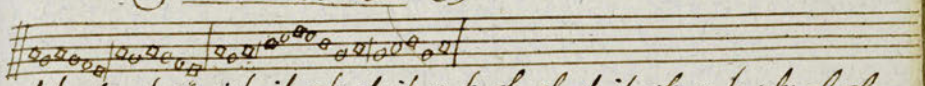

A.b.ab. e.b.eb: i.b. ib. ab, eb, ib, o.b. ob, ab, eb, ib, ob; u.b. ub: ab, eb, ib, ob, ub.
B.a.ba: b.e. be; b.i. bi; ba, be, bi; b.o. bo; ba, be, bi, bo; b.u. bu; ba. be, bi, bo, bu:
A.c. ac, e.c. ec, i.c ic, etc.
C.a.ca: c.e. ce; c.i. ci, etc. (2)

320. Mindenikneh kuzvannya (1)

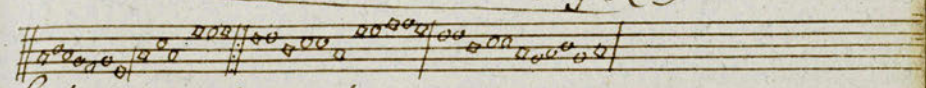

Es uràt nem szereti, hát ennek kuzvannya;
Az meg a feleségit, Annak is kuzvannya;
Ennyive, sem hive nem érdemel mást;
Hanem, ferges diót, azt is pakú fárt. (2)

321. Jezatex! kellen ke föl, kell a' pad. (1)

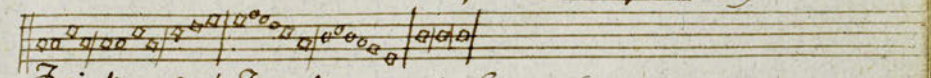

Fraj Martine! Fraj Martine! Leva Su.
Sonule kampanye, Sonule kampánye. Dont, dont, dont (2)

322 Czitella. (1)

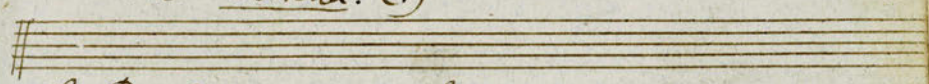

Son fida, son constante, fervente son amante
Mia bella Citella! Getsolo fiami :/: (2)

323 Vupa kezi kalál.

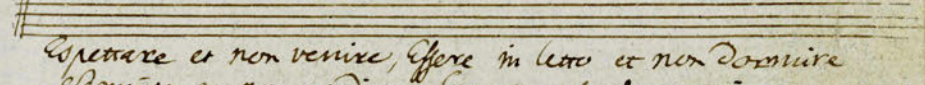

Espettare et non venire, Essere in letto et non dormire
Parlare et non gradire, Son tre cose da morire

Leva

324. Ej! haj! beteg Asszony. (1.)

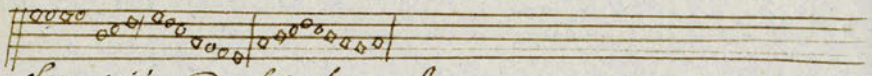

Leva taján oda föl, beteg Asszony nem hel föl,
Ej, haj! beteg Asszony nem hel föl. (2)

325. Ki a katona? (1)

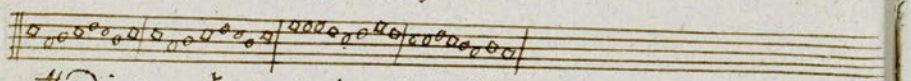

Hajdu vagy, Ze nem katona, Nem kell nehed abrak, széna,
Turós tásha varsoxáxa, Szép Menyetske éjtszaháxa. (2.)

326. Beteg a szeretöm. (1)
Nota kicz hegyek szélid erdöh &c. 80.
Ollyan beteg a szeretöm talán meg is hal.

327. Szája hültt legény. (1.)

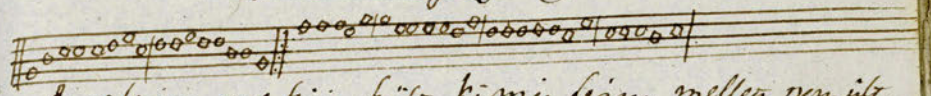

Az a legény tsak szája hült, ki meg leány mellett nem ült.

328. Lemámitskusz. (1.)

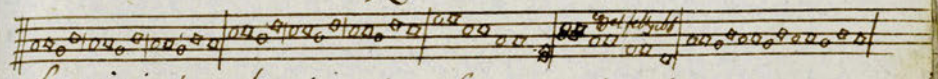

Lemámitskusz, lemámitskusz, lemámitskusz le.

328.a. Haragszi Burkus (1)

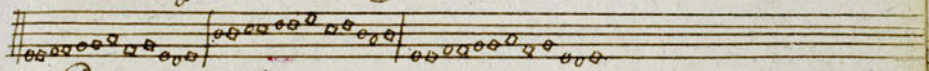

Prusszianak kiválya méltán haragszik

329. ✝ Jámbor Ins. (1)

Nota: Meddig üldözz oh kegyetlen. 103.

Igyunk gazda' rovásszára, Ez a' hasson a' konyhára,
Tölcsd tele Pajtás, Tölcsd tele Pajtás! (2)
Jó bor ez de jól is tsuszik, Jó bor; eb a' hi nem iszik
Tölcsd tele f. (3.)
Te nehem tölts, én meg ennek; Rád hőszönöm, száloh kendnek
Mond te is Pajtás, Mond te is Pajtás (4)
Félre gondok! bu távozzon; A' barátság virágozzon
Mond te is f. (5.)
En fenekig el-temettem Körönöre fel hörpentettem; (6)
No te is Pajtás! No te is pajtás! (7)
Nem üres már itt a' gazat, Rajta legény kapj poharat, (8)
No te is f. (9.)

330. ✝ Pohol tagadó Ins (1) = 277.

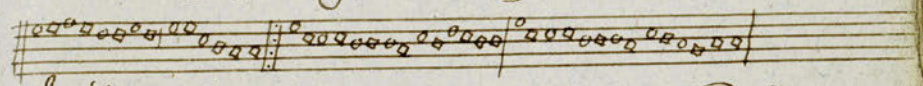

Igyál torok! nintsen pohol, tsak a' Papok mondják, (2)
A' dereka most düledez, kertsmárosok bontják; (3)
A' fedele régen puszta, nádbül vólt, el égett; (4.)
Küldjünk oda minden puha víz issa vendeget. (5)
Küldjünk oda f. repp. (6.)

331. ✝ Szántodi Ins. (1.)

Nota. Szüz szivem! hát vetek e? 98. Mézet: Sajnálom mely ülöz

De tsak ugyan énnekem is van olyan énekem itthon ülve; (2)
(: Bárcsak az örüm hangok, el érnének delre fok-ra kerülve:) (3)
Melly nyelvével, szőlő lével tölt Mésámnak,
Már hiáltott egy vivátot jó Gazdámnak: (4)
Hát sokáig éljetek, én is iszom éxtetek egy pohár bort, (5)
Ha délig el-éxhetek, sokasitom véletek én is a' sort; (6)
Hogy közetek nem lehetek, bizony bánom; (7)
Mert hijános a' magános dinomdánom. (8.)

Ninty

134.

332. Billikumos Ins. (1)

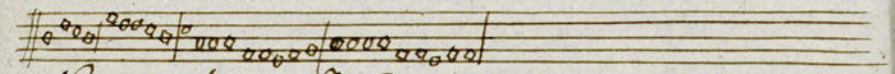

Nints egy kajtas; Föltad tele Pajtas! (2)
Mellyek az olyan fél tingyvával, (3)
Hézem is el hél egy hujjával; (4)
Nints ennékem Negy mértékem;
Billikumem csak fél icscr tesz.
Föltad tele kávemhor, kin fok lesz. (5)
Délre gombik! Mind bolondok
kik ma velem tusr nem danolnak, (6)
A' pohazak közt is bú sülnek. (7.)

333. Bajomi Ins. (1).

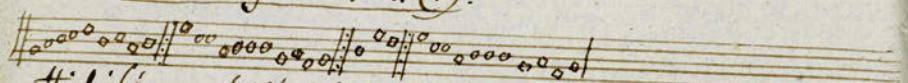

Hálá légyen, hálá, ! le ugyszem :s:
Mikor illyen tzenhelyöt megiszom :s:
Meg iszom :s: Mikor illyen tzenhelyöt :s. (2)

334. Tzecza muskori Ins (1)

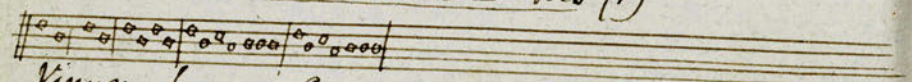

Vinum, bonum, Post Martinum
Vinum bonum Geter Vein, Post Martinum lustig Sein. (2)

335. Magános Ins (1)

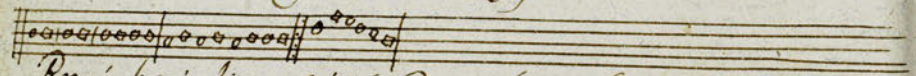

Brná, brná fisszenpápá, Brná brná fisszenpápá. :s:
Egészég utánna. (2)

336 Egéli Ins (1)

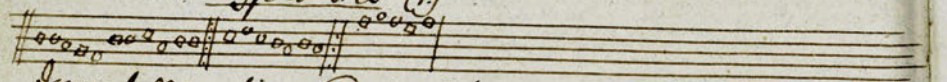

Igyunk reggelig gázda rovájára,
Hozzabb lepohár vegyünk kordajára:
Ez ipik, más pe nézik :s: Ez ý ihatnék. (2)

337. Felelgető Ins. (1)

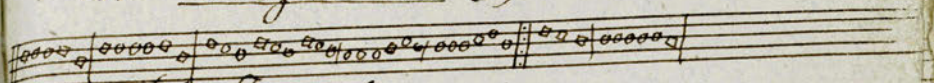

Jam ego bibo, Fiat voluntas tua;
Bibelly labtan, resonant, resonant arma forchyjma, arma :s:
In vitry labtans, labtans vina dulcyjma, vina dulcyjma :s:
Biff, paff, puff, Hallalalalala. (2)

338. Veres borus Ins (1)

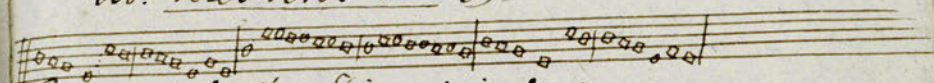

En iszem kedvedért Fiu, egészségedért.
Igyál Te ý Vitellia! Igyen jó ez butellia;
Jó ez, nem méreg; Ellenni az, hogy Veres. (2)

339. Fyúleskerti Ins (1.)

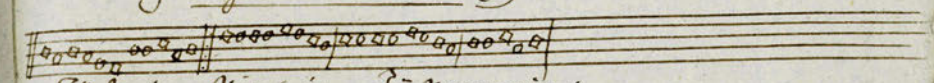

Fő Ispány, Vicespány, Fő Notarius;
Fő biró Vicebiró Komisarius;
Stat az asztal menyhü eshán :s: S a' Borbakosok. (2)

340. Diaetai Ins. (1.)

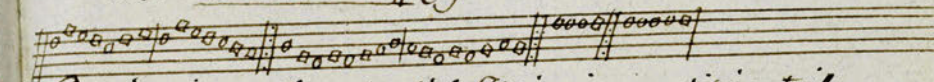

Duna innen Duna tul, Tisza innen Tissa tul,
Dráva innen Draván tul, Száva innen Szávan tul;
Dráva, száva, Duna, Tisza; Kurvaunya hi megnem issza :s:
Meg issza már :s: Meg ý issa már. (2)

341. Kerengö Ins. (1)

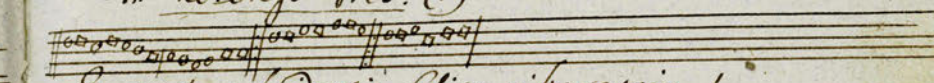

Ez a' pohar körösztül, Eljen a' baratsag, !
Kéztül kézre adassék, Eljen a' baratsag; !
Eljen, éljen, eljen az :s: Eljen a' baratsag !
Ezt a' bokát meg ittam, Eljen a' baratsag !
Csak egy Jeppet sem hagytam. Eljen a' baratsag ! Eljen, éljen a' baratsag (2)
Hoc poculum vacuatur Vivat Societas,
Manuatim tradatur Vivat Societas;
Vivat vivat vivat haec :s: Vivat Societas.
Hoc poculum ebibi, Vivat Societas. Nego quidam omnis, Vivat nec. (3)

Jaj

342. Vén ember Ins. (1)

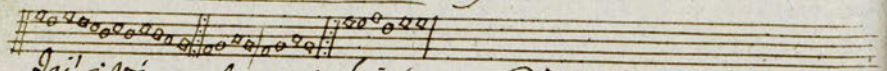

Jaj! a Vén emberek fejek kopaszodik,
Szeme tsipaszodik, Óra rakny ogodik,
Egyre fogul, m-a lágyul, s.: Ina hajlandozik. (2)

343. Kápolás Ins. (1)

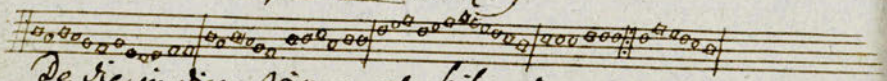

De ne in diem vinum est bibendum,
Taliter qualiter est inebriandum:
Mindennap, mindennap, jó borral kell élni;
Annyira mennyire s.: Meg kell részegedni. (2)

344. Vig Ember Ins. (1)

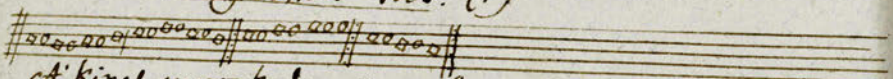

A' kinek most kedve nintsz, Azonnal egy Jeppe ebe lintsz;
Igen lassan folyt vére Talán lopó fejemre:
Ha felhőnek a' fusstre, Vagy a' pálinkás üstre s.:
Meg érdemlené s.: (2)

345. Ifju legeny Ins. (1.)

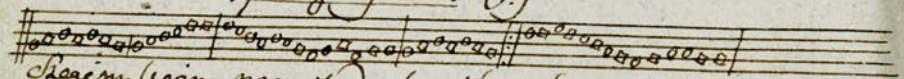

Legeny legeny nem ártja ha a' bort szereti.
Mert ötet jobb bú bánat gyakran hányja veti:
De ha pénzt tehet, A' kantzót fel veheti,
Búját bajat minden gondját azzal el temeti. (2)

346. Vén Aszony Ins. (1)

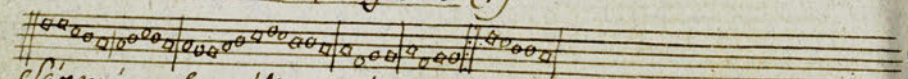

Sázmány, Szerecsély, apró pintyőke;
Kis veréb nagy verébb, órag bubos tik:
Szász tsitsemtsör Kán verébnek, Kán verebnek s.: Hatul a fejjen (2)

347. Menyetske Ins. (1.)

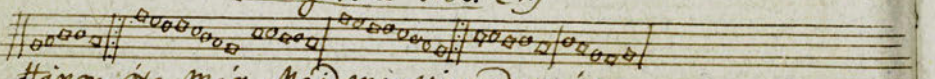

Hátam óta már Nád meg vízzad már.
Utszn patkó! pizos tsizma! ki patkol meg már?
Utszn patkó pizos tsizma! s.: ki patkol meg már? s. (2)

Hányat

348. Szüz Leány Ins. (1)

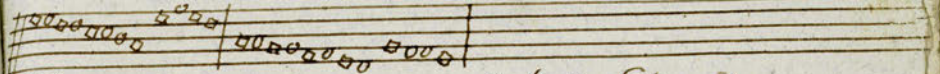

Hányat rezzen a' meggyes? Haj Liliom!
Tizet hupat a' meggyes, Haj Liliom!
Tizet hupat a' meggyes s.: Haj Liliom! (2.)

349. Cap Ins. (1.)

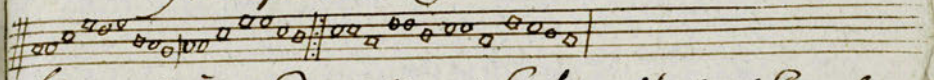

Legyenek örvendetes napok, Egybe gyültek a' Capok;
Le van réve tiszteis kalapok, Ha egy Tzimbalmot kapok,
Apollót, tántzolót, Nád hivoli Musikálót. (2.)

350. Szüreti Ins. (1)

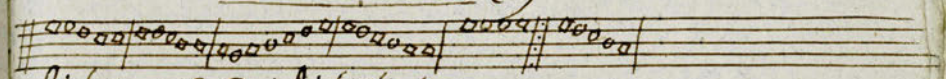

Jó bor az Gazda! Jó fölö hozza,
Az Ur Isten áldja meg a' ki ezt kapálta.
Meg ijsza már. s.: Meg ijsza már.
Jó bor az Gazda, Jó fölö hozza: Az Ur Isten áldja meg a' ki
ezt meg ijsza: – Meg ijsza már. s. ez. (2)

351. Bötza Inss. (1.)

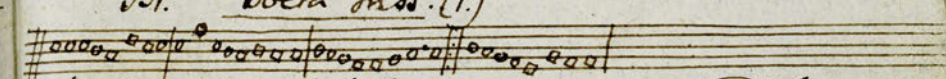

A' menyecske a' szobába' Capot rehelt a' ládába.
Gondolkodik ö magába' s.: (Tórold ki:) Mikhazud jon hamar.
saba'. (2)

352. Vészei Inss (1.)

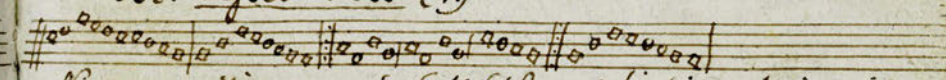

Nintzen e világon ennél jobb fő, Igyunk bizbül melly igen jó.
Ennek emberek hozz kelete nagy, Mert Ő Bachus Isten jó vagy.
Egy Baxátom! perengjenek, mindig fujjon:
(: Tórold ki:) Ennél jobb énekek sintsen. (2.)

353. Deák Inss (1)

Nota: Ad lectum pincernæ jól érzem. Enek 129.
Absit hinc et relevat dolor; fundite vinum mens color,
Rubet et nunc hilaris sum, Bibo quantum bene possum
Lætemur. (2.)

Fejér

354. Fejér boros Ins. (1)

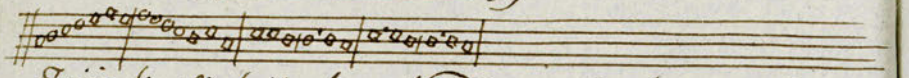

Fejér kerső, fejér bor, Mindjart rám kerül a sor,
Hajrixom, galambom! :/: (poroldki:) Tapogasd meg
a' czombom. (2.)

355. Kortsma Ins (1.)

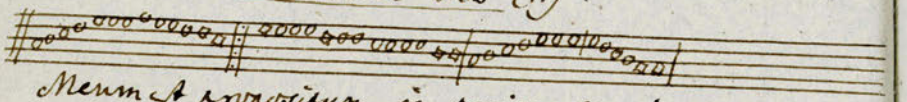

Meum est propositum in popina mori,
Large vinum fundere sitienti Ori;
Donec nigros angelos venientes cernam
Concinentes ebriis requiem aeternam. (2)
✝ Fel tett szándekom nekem Csapszéken meg halni;
Dó bort tele torokkal nyelni, de nem nyalni;
Mig a setét anyyaloh érettem el jönnek,
S dészegeknek aluvó nótát énekelnek. (3.)

356. ✝ 1806dik i Ins (1.), v. Vig Dombi.

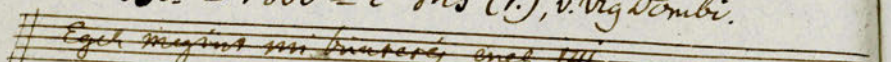

Nyolcz százon túl a' hatodik
Termésstül ész okosodik; (2)
Kettő után a' harmadik Pohár felé iparkodik; (3)
Vig dombrúl ágyúk dörgenek; (4)
Peti nehed most töltenek; (5)
Igjál igjál üritsdki mind: (6.)
Le nyomtam a' torokba mind. (7)
A' Dilicum nem tréfaság,
Eljen a' Nemes Tarsaság. (8)

MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

357. ♱ Böjti tsih, és Husos farkatsü. (1) = 54.

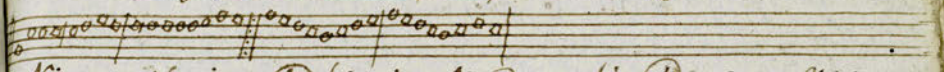

Kintsem! ha in veled hálnél; Majd meglátnád, mit próbálnék? (2)
Ra ymennél hívségemre, (3) Soha sem vetnéd szememre: (4)
De látom, hogy nem kellek in, Elm vasárnap sem bennek: (5)
Elsü ij merészségembe' Bele unnál szerelmembe? (6)
Nem is próbáltad örömet, Jegyveremet nyílt vegyömet. (7)
Nem hijjába' nem kellek in Sem. S a'ty.
Birós orrán jobban kaptál: (8) S olyan édesbe haxaprát,
Et' melly jak nyelvedben érzik: (9) De szíved tőle nem vérzik: (10)
S hát e' miatt nem kellek in? S azt. (11)
De majd meglátod, nem sokára, Rá unsz a' Birós almára (12)
Ha másokkal meg ymered, Hogy Házával be nem érsz, (13)
S nem mondod hogy nem kellek in sem. S. (14)
Ha rá sohsz nem nézel szemre, sem före, hanem ördögre (15)
Az édest nem jóltól kéred, de vérzó hurkákon méred (16)
Bezzeg akkor majd kellek in Mind vasárnap Mind Ünnepen (17)
Ji wö tart nem tsak delig (18) Az edg jö nem jak feljg: (19)
A' Cziterom hamar el rohad, Bajusza alma meg marad. (20)
Azért másoknak kellek in Mind S.
En a' menyecskét meg bizom: Hámfat s hajnyhor? fel sem ízlem: (21)
Farkatsút ij kaptat belülem, Sih ij telik bőjtre tülem: (22)
Ugy e? hát, miért kellek in, Mind Vasárnap S. (23)

358. ♱ Van e Szivem! tudtodra? (1)

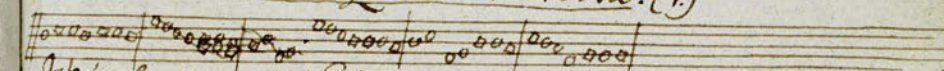

Iskátola Gurgula; Egi harmat! zuzmara! (2)
Van e szivem! tudtodra? Fel kiáltam az agyodra: (3)
Birós Rosa! Gyöngy alak! Vagy nincs ij menyjalak? (4)
Van ám szivem! tudtomra, Sokat adtál ajkamra: (5)
A' gombos tü szőr közök Meleg lihba bükdözök: (6)
Van e szivem! tudtodra? Fel mászkám a' kapudra: (7)
Mézes, madzag, kötyvetül, Leggo körtvely szerasztul: (8)
Van ám szivem! tudtomra: Sah ne tekerj on torkomra: (9)
Van egy kis kert, eb hóle; Tök magot vetánk bele: (10)
Van e szivem! tudtodra? On kötyram a' pámodra, (11)
Ewy gyökér, mentola: Vagy nem ij tom, mi vala? (12)
Van ám szivem! tudtomra: Erzem ij már chomra: (13)

359 ǂ Sebes kutya futásában. (1)
Nota: Buna vízzel le mentében.

Minap az útyán mentembe jön egy legény ellenembe,
Katsint egyet a' szemembe, s' arral üte árt szívembe. (2)
Oly édes volt, mint az álom: Ez új nyomját secundálom. (3)
Vitza menve új találom: képét testét meg visgálom: (4)
Merre mentem? jól meg nézi; útyát örö ugy inrézi,
Hogy menésem' meg eleözi (5) Így tüzem' javal terézi. (6)
Útyán még egyet rehezit, (7) fordolja, nyomját meg nyomkodja;
Addig, addig, hogy házamba Ez, mellyben lakom magamba: (9)
Be jön: s' esik a' nyakamba. (10) Nyilvan, nem a' lakomba. (11)
ǂ Ez játszik Venus' játékán: Enékli szívem' tájékát:
Tüzét ö' a' tájékát, Bennem hagyta maradékát. (12)

360. ǂ A' Borbély Legény. (1)

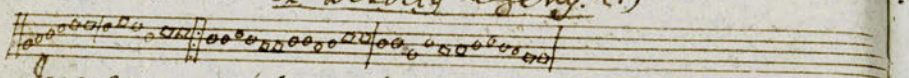

Igaz; meg tanúltam jól a' mesterségét;
Meg vágtam az ércet jól, de nem olly vegyest,
Hogy úgy annak fizessen, ki kér szüzességet
S' be ne nyujtsam Kérni a' tőle sebességet.
De jaj! az érc vágás szolgált a' vesére,
Jól is oda vágtam kellö közepére;
Ért az érc vágó vas eppen a' mélyére,
Onnét tz hótnap múlva el indúl a' vére. (2)

361 ǂ Te se félj ez se féllök. (1)
Nota: Masok azért buzol, s' nyomorultak.

Nékem is az örökig egy banyában, (1)
Szép szinre be mázolt áll érczában. (2)
Bünetlen fejemre fent Nyillal újra meg jelent Minapjában. (4)
Tü hegyü kemény nyelvé' hegyének,
Nyilvagási szivembe jövének; (5).
O bü! ony sok örökig' kérme tüzt ékább nyögök. (6) Mint egy vétnek (6)
Már begyületembe belegázolt, fekete fehérly szinre be mázolt. (8)
Minden örökig athokat, kinyva keresztre rongyokat
Vám ruházon. (9.)

Mert

Mert jak a' bünnél vérebb ne volna, (10)
Rolé, beteg szivem, mijor gondolna: (11)
Hogy két köröjéje van, (12) de már erre bunás kan szomorúl-
na (13)
De mit akar vélem nyelved' mérge?
Te maradhatatlan földnek férge? (14)
Mit ízigel el tergyon tsüdnek, Jugorodon bűdös férge? (15)
Vagy ha már a' lépet fel emeled (16.) Olly bután miért nem fegyverzed?
Bellegetni sipodat? (17. Hogy szaloka célodat el nem érted. (18)
Kam kenéd a' Mestert, le törülgem. (19.)
Tüzelhetj mesz, mérges eb! körültem, (20)
Mert ki nem nyom nevedet, s' hogy én a' te fejedet Meg nem ülte-
tem. (21.)

362 Ne félj tüle, fogd meg a' farkát. (1.)

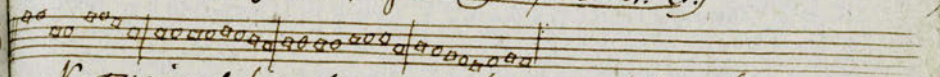

Katonának hívnak engem, hatsam végin a' fegyverem,
S' nyilok én azt bellegetem. Akkor kezet katus engem: (2)
ǂ Ha én őket le teritem, s' kenyhyámat meg emelitem,
Bisztalyomnál nem ixtözik, Inkább benne meg forgodzik. (3.)

363 Ennyé! (1.)

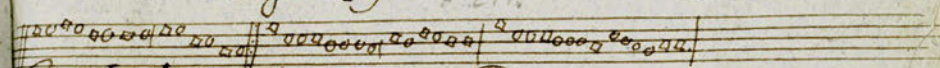

Egy Vén Aszony bojut örül, mind el szalajgatja, (2)
ǂ Mert nem maurél kenteni? ebsülelme fertyja! (3)
Rútka sütán, meleg nyáron hüsebb a' nap fénye. (4)
ǂ Ek forgodzik kató Néni, mind ki láttzik. — Ennyé! (5)

364 Bajas Ember. (1)
Nota: Katonának hívnak engem &c.

Az én társam Borbé legény, énnyom Aszony beteg szegény, (2)
Jöjjön herczam Varjokra, Meg gyógyitom vivadrára, (3)
ǂ Nints jobb pipázni pipából, Mint a' tajtékos p—ából, (4)
Abba vizgonez f—at tolni, Azt is egy kéfre jövedni. (5.)

365. ǂ Meleg bűdös. (1)

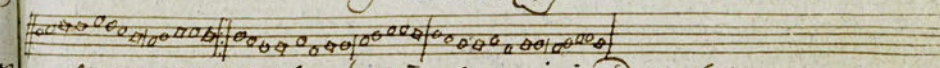

Mese mese! meleg bűdös de még is edes: (2)
Ki tejti meg ezt a' mesét, jaj a' herélnes: (3) Bolen

Bolondja lesz (4) egy pinának ezer muzsika, (5)
Fingra hizza, Manczinah is edes a'lilla. (6)
Ha lészerem, ki kemeneszit muzsa a' karo. (7)
Bele gyujtok, jö meleg agy, edes alrató. (8)
Fel kelöben füstöfehez verem a' tölöm, (9)
Kuvanyam bár, ha van illyen jó tölös tölöm: (10)

366. ♯ Nyavalya törés. (1)

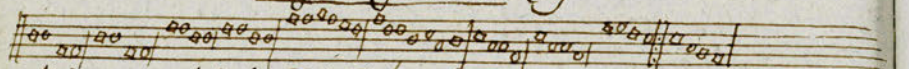

Mássz rajt fellebb, Tojjad bellebb, most most érzik, sünt ugy vereik (2)
Jaj jaj! elájulok: — (3). Most mindjárt teszlik a' sólt. (4)
Hulla hegyre, a' szanyorba, tsak halál merjen. (5)
Ne nyomd fére, a' mélyére halál tseppenjen; (6) — —
Jaj be jó volt.

367. ♯ Leány a.b.c. (1) Nota: Ön Napoleon korával.

Gyere bajtárs! katonának, (2) hajja Rósa! hohra hó! (3)
Most leányok verbuválnak, (4). Hajja Rósa ♩
Ezekám jó katonák, nem ölnek ök azt monjak. (5)
Hajja rósa, tulba rósa, hajja Rósa tsókra hó! (6)
Ollyanok most a' leányok, hajja Rósa hohra hó,
Mint a' jó szilvabarányok (7) hajja Rósa ♩
Nyirem hozzák magokat, árulják a' gyapjokat, (8).
Hajja Rósa tulba rósa ♩
Angyal! (9) Angyom egy szülöttse! (10) hajja rósa hohra ♩
Kartsinrásom el értsed, hajja rósa hohra hó:
Ne Angyalom! (11) egy pár hó: Ah de ly (12) egyet, nem sell hó;
Hajja Rósa! tulba Rósa! hajja rósa tsókra hó! (13)
Bábi bárány farkra vagyik (14) hajja rósa hajja haj! (15)
Tanzsinál ez nem hibázik (16) hajja rósa hajja haj.
Tatinod Bábi! be hövéz, egy tenn nyúlnál többet ez; (17)
Hajja Rósa! tulba rósa! hajja Rósa! hajja haj! (18)
Czenczi czinkos egy kis állat, hajja ♩ (19).
Ez, ennél a' Szolgalat hajja ♩ (20)
Czenczi! pintalan czitzáim! Sorkodd szerintek továm. (21)
Hajja Rósa, tulba rósa ♩

Czili.

AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Czili Czélba vas valahát, hajja ♩. (22.) De a' menyhü se tudja hát (23)
Czili! hah nehem hinnéd, kétsö mindig jobb egyéd. (24) hajja ♩
Hajja rósa, tulba rósa ♩.
Dudi: melle dudorodik (25) hajja ♩. (Sógi, para, domberodik, (26). hajja ♩
Van ior dosi hajja haj! mind Dudi, mind dereka (27)
Hajja Rósa, tulba rósa, hajja rósa hajja haj! (28.)
Bábi (29.) bibirkelni szeret (30) trallalalom, trallala, (31)
Néha találj egyet. (32) trallalam ♩.
Szeressd bábi! marokba, Dugd az egér fogoba. (33)
Trallalalom trallalálom, trallalalom, trallala: (34)
Fán, fünek fának ánna. (35) trallalaj
Képé mint a' Gorie panna (36) trall
Kövér halnem meg partan, Harom patkon jara van, (37.)
Trallalalom ♩
Franczi Franczibér szerelem (38) tralj, Attul olyan peregerem (39) tral
Fertö ly azzal kapta (40) Mi nap egy üreg dobot, (41.) Tralla
Hánival jo volna halni, (42) tral, Mert ö meg fogna folgalni (43) tral
Még jak egy szem tök magot Holgalatlan nem hagyna. (44) tralj
Hát azza' Majik Johánka? (45) tralj Fömöa belü kis Leányka, (46) tral
Boju kis meg, pereregös, Dugjar ina' Méparos (47) Trall
Juhi juhait vezeti (48) tral, Szemfed juhajt integeti. (49.) tral
Mesolyogja, hogy tsötör-tökön volt a' Domötöri. (50). Trall
Katinak van nagy karlanja. (51.) Tr. Tudod el bir mint az Anyja (52) Tr
Gyüjts ki Mihka! jó karlan, Ösztölög mig szakarlan, (53) tral
Ugy hizik az Anyjára. (54.) Tr. de volna vonni próbára, (55) Tr
Helyek mélebb ora, hola' vala Czigány gyerek tüzet rak. (56) Tr
Léni szünetlen lemönis. (57) Tr. Mert Amalnak Sztöziomj (58) Tr
Kell a' nagy Uxbraxium fegitö librarium (59.) Tralla
Maneri makrafa mert tselekszik (60) Tr. Nyakba mászik ölbe tekszik (61) Tr
Ha tsötsörik hozzánk, ha tekerik nyivaszkodik, (62). Tralla.
Miczi! menyegzö akhoraval? (63) Tr. Egy Krajczáros kaszorával (64)
Beti ám a' derek kan, Derek fodrot fajta van. (65) Tralla
Náni néni már vénerske, (66) Tr Többet ám mint hat menyecske, Tr.
Oh be hányta a' Baxit alatt regnap a' farát. (67) Tralla.
Örzse pördül, mint az Orsó. (68). Tr. Baxaptos az fem ütötsö. (69). Tr.
Minek ly ez vigano,? Az mi jak mesterlen jó. (70.) Tralla

Czenczi

Banni pénzölös, de tsinos (71) Tr, Hufa lemény, bőre firos (72) Tr.
Baltavgos pinaja van, (73) Kopeczra barna ján, (74) Trall.
Bépi pentchen fejezet, (75) Tr Tsombed Gulánah inreger, (76) Trall.
Bo Crombos, nem emelős, hól le adjah jö fejös. (77) Trall.
Bozi rewäst tart maganah, (78) Tr, Hogy azt vilagga mutassah, Tr.
et hütül többnyer lehull, s meg ij dahja embernek. (79) Trall.
Cari Sárga mert kivánni, (80) Tr Többet Cüvan, ugy e bagsi! (81) Tr.
Robátrab de rélutan, Harom (or egynap) utan, (82) Trall.
Csangi, Csanga Mazinával (83) Tr Ban, hun pihos máthajával (84) Tr.
Dolban mint, de mint a bót, (85) Máhol meg emberül, sirok, (86) Trall.
Döni türe hézi tolni: (87) Tr Meg ij kohta arra kolni, (88) Tr.
Nem kell neki nagyobb, Jah Minthogy anya gobya nyah, (89) Tr.
Fréfi tréfának itéli, (90) Tr Ha ki nyöpt bibirheli, (91) Trall.
Nag g-pistil sem fil nagyon, Azt mondja nem b-ja agyon, (92) Trall.
Vicza viszog (93) S mint a fajallag kazijál a p-aja, (94) Tr.
Vetett (95) minthegy közmölik, (96) Czupog mihez gyepölik (97) Tr.
Zsuki zsuka fakó haja (98) Tr Kopasz meg a hasa alja (99) Tr.
Jobb am ez mindentöl, Szebb ez a legszebbtöl, (100) Trall.

388 Két peretö, két hezitö. (1)

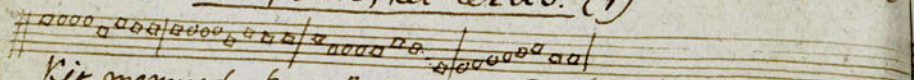

Két menyecske peretöm volt, Mind a'hetö Habóné volt.
Két vén Aszony hezitöm volt, Mind a'hetö boszorkány volt.
Az egyiket meg égettek, A'másikat pressbe tettek;
Azt bizony jol jelelhetnéh, Mert ök azt meg ötsmerték. (2)

389 Hagyjján. (1)

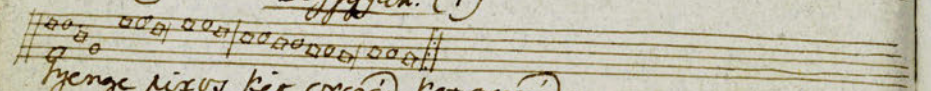

Gyenge piros kis orczád, Kis orczád
Más tyohoja de nem én de nem én;
Hadd tyohotja, ha nem én, ha nem én;
Ha már engem meg verél, meg verél,
Gyenzén veres agyadat, agyadat,
Más diboljá de nem én, de nem én:
Hadd diboljá, ha nem én, ha nem én,
Ha már engem meg verél, meg verél.

Nem

390 Anyjával és Örczig. (1)

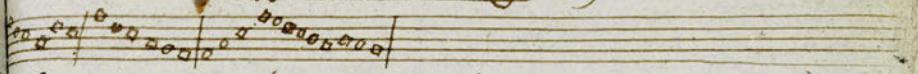

Nem Anyjától lettél, Rossa ján termettél,
Pirros pünkösd napján Haragalban Kültettél.
Es Anyjától lettél Es Kökeny ján termettél,
Játsos lutza napján éjfélben termettél. (2)

391 Si-fa-ba. (1.)

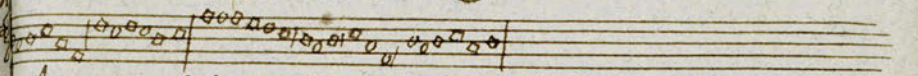

Azt mondjál azt mondjál, igazán is mondjál;
A'szemfed Lányának sink si-si-si-si-si-sirós tsizmája van.
Azt mondjál azt mondjál igazán is mondjál,
A'szemfed legénynek Nagy fa-fa-fa-fa-fa, fa-fa-baltája van.
Azt mondjál, azt mondjál igazán is mondjál:
A'szemfed legénye a'szemfed Leányát meg ba-ba-ba-ba-ba-ba-baltza-
Sohozta. (2.)

392 Sok felé (1)

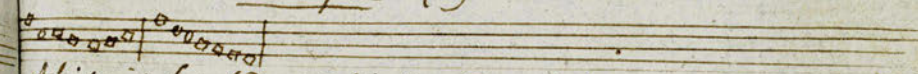

A'lulról fuj hideg Szél, Hasad a'jég két felé.
Hajt a'Gulás ki felé, Mahó vasárhely felé.
Vipik a'lyánt fel felé, Hull a'parta le felé.
Csuszá'pendely fel felé Csuszá'gatya le felé.
Csuszá'lábai két felé, Csuszá'kézeg le felé.
Nő a'hasa ki felé: Gyütmehe lesz öt felé. (2)

393 Kirjény, de jö. (1)

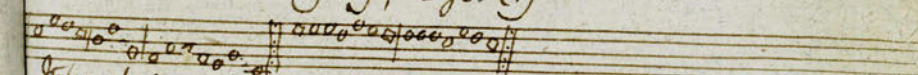

Kipre kinyjem: jöpre bé; Magam vagyok ide bé;
Gyenge leány vagyok én, Sohasem csalhatok én:
Ki mi kifelyt adok én, Bizony jöt is adtak én. (2)

394 Nyöngy Virág (1)

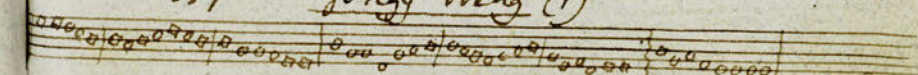

Ej haj! gyöngy virág! Jellyes piros fa, Barkalab
Dimbón majorana;
Ha kertembe mehetnék, Piros rózsát szedhetnék, szívem megnyugodnék.
Ej haj! gyöngy virág! Jellyes piros fa, Barkalab. Levendula virág!
Ha kertembe mehetnék, ej ott kertyét lehetnék, Mindjárt meg gyógyulnék.
Ha kebledbe nyughatnék Piros rózsát szabhatnék
mindjárt meg pirkantanálak. (2.)

375 Enyim vagy, nem másé (1.)

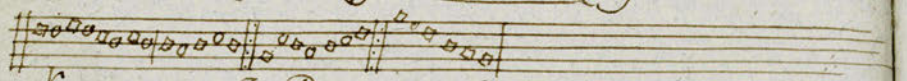

Kuvasz vagy te Badarné, Galambom adta! :/:
Haj Gubáné Gubáné! Vépen kerdte fijáé!
Enyim vagy nem másé. (2.)

376. Ki hozogat az ajtón? (1.)

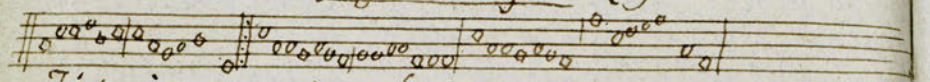

Tá turó teperő, Kerő billentyüje!
Nézzed lyányom a' lyukon! ki hozogat az ajtón? (2)
Ever Anyám a' Varga, Olyan mint a' nagy Marha;
Nem kell nekem a' Varga; Nem kell nékem nagy Marha. (3)
Tá turó teperő, Kerő billentyüje!
Nézzed lyányom a' lyukon, ki hozogat az ajtón?
Ever Anyám a' Deák olyan mint a' gyöngy virág:
Az kell nekem a Deák, Az kell nekem gyöngy virág. (4)

377. Szép Leány. (1)

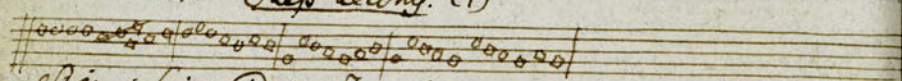

Szép a' leány ideig; Tizen hat esztendeig;
Ha idejét kalandja: A' legénynek a' leány igaz bolondja. (2)

378 Válaszolj vagy ne szólj (1)

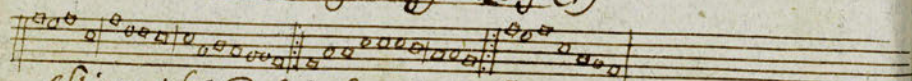

Szivem! szived, szép szerelmed Jel gyujtotta tüzemet: Azért

Azért szánj meg! meg is szánj meg, ne epeszd bús szivemet:
Mond meg szíva szándékát, válaszolj:
Ha pedig nem, kuvaszanyád! igaz eb szolj:
Hozzám ne nyúlj, se ne szólj. (2.)

379. Szép Asszony. (1.)

Szép Nota: Meghivlt Feleségem: 256.
Szép Asszony a' Bagne; Szoktos a' Kovácsné;
Bútos a' pacsaltúl Méstaros Andrásné. (2)

380. Tuba gilicze. (1.)

Nota Egy vén Asszony bojjut örözz (: levé, valczajtal. :) 277
A' Caplárné lába közöt tuba gilicze; 363
a' környéke meg van festve gyupa fehér;
Tuba, tuba, tuba, tuba, tuba gilicsérbe!
Barna haju barna szemü barna menyecskérbe! (3)

381. Nagy Leány. (1.)

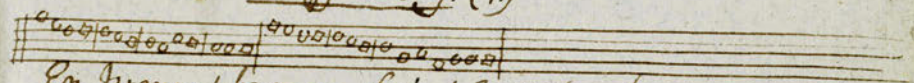

En Istenem! be nagy lyán! Csoki fara be nagy mán!
En Istenem! add alám, Be meg nyomorítanám. (2)

382 a Deák. (1.)

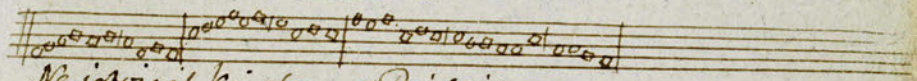

Ne irtózzál kintsem a' Deáktól;
Gyengén nevelt tégte a' Leányától:
Meg adja az árát, a' Fürtnek díjját, Gavallérul. (2)

383 Péntek, Szombat, Vasárnap. (1)

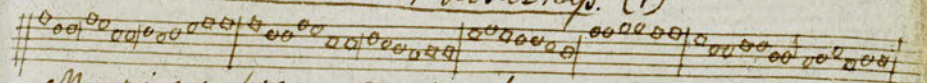

Ma péntek, Hétnap Szombat, Bizony meg kéretnek;
Hétnap után Vasárnap, Bizony hara jőnek,
Még ran éjfelt sem várnak, Bizony le fekszenek:
Jaj nekem, szivem, dobog, inaim lefeszenek. (2)

384 Ne hólj nékü igaz inas nékü (1)

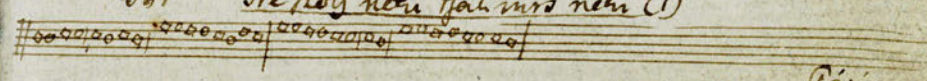

Papán, Győrben, Komáromban, Disnokáj van az Asszonyban;
Nékedis nékü tsak ingy nékü, Minéjast tuja, mi bélé nékü? (2)

385. Edd meg magad. (1)

Nota: Ahol megjen egy kis Lyan.

Edes a'sszar mig meleg: tsa nem mséd késsöbb meg:
ülj fel rá nyergeld meg: tsa nem mehet oa edd meg. (2)

386. Kató Lyanyom! (1)

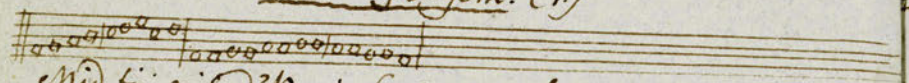

Mid fáj néked? Kató Lyanyom! hopp,
Hasam vége, hátam vége, Edes Anyám! hopp:
Mivel kenjük? Kató Lyanyom! hopp
Paprikával, forhagymával, Edes Anyám! hopp.
Mit adjunk érte? (2) Kató Lyanyom! hopp:
A' negy ökrök, a két lovak, édes Anyám! hopp.
Hát minek fánnyunk? Kató Lyanyom! hopp,
A' negy Martzán, a két Kutyán Edes Anyám! hopp.
Kuvaanyád néked, Kató Lyanyom! hopp
Te vöttnéd az, s néked is az, Edes Anyam! hopp. (3)

389. Két tükör (1.)

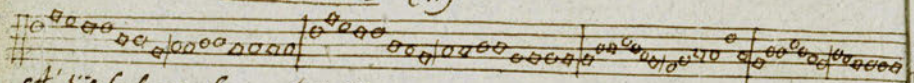

et' tüzhelyre hogy fel ültem, a' pendelyem ki égetem:
Villog, hérzse vára alája Mind a' két seggem lábája:+
Két tükör, mindenikbe meg látheod magadat,
tsa növed a' látásod, üjd belé ozodat. (2.)

388 Közel van, jaki egy hajtás (1)

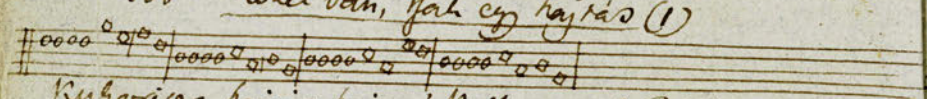

Kuherícza hajtás, hajtás! Kelle p-a? Bajtás, hajtás!
Van ez közel Bajtás, Bajtás! Bátz jaki egy hajtás, hajtás. (2)

389. Papi és Tót (1.)

Nota: A' luc el fellyrea.

tsa meg unod magad' ki nezzö el ragad,
Közel van Papi, Tóthoz, ki mulatságot ohoz:
Ozt ránsöz mentében, Rakáshan a' vízben: Közel van Tátz. (2)

390.

390. Bogár és tetü. (1)

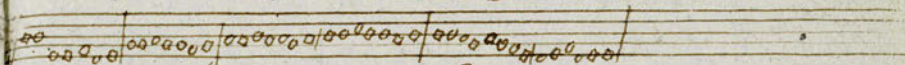

Csipd meg bogár a' seggit, kapcs tetü a' tökit
tsa nem mondja járjuni, tsak tanuljon rangodni.
Kósare kerzsám Edes Rozsám! Csalora vár a' Mátkad. (2)

391 Bajtos tsupár (1.)

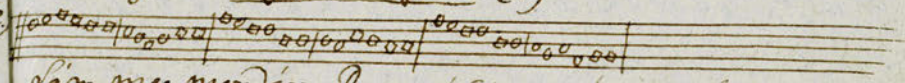

Lám meg mondám Rozsám! Csenc a' kuzug' furka:
Volt az én marhomban Járt a' derhamban;
Mikor rajtsoran, ótskére hasitoran.
Csonnak mondád Rozsám! Vasnak is jó vólna:
Bár tsak meg ita vólna, s meg bika jókolna; +
Talán hónnyobb lenne, s tovább nem repenne. (2)

392 Találos Remete (1)

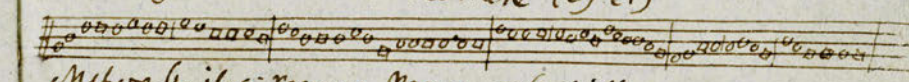

Mikor b-ik a' remete, remeg a' szakálla,
Jzeg mezog a' dereka, Bellebb rajtsigálla;
Ok nem tudom hol ranulta? De jól el találja;
Bátz vérem Komám Asszony! elébb meg sem vájja:

393 Alúl vepcs hajtsát (1.)

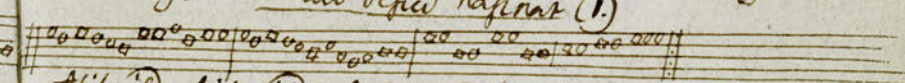

Alúl ásd alúl vépcs, alúl vepcs hajtsát;
Eszével tormával add meg a' mundzsáját;
Lám meg mondám Edes Rozsám! ne add alám magadat +
+ tudom araszt az én f--m ősszel p-od magadat. (2)

394 Majd meg lásd, jaki próbád (1.) (: tördik:)

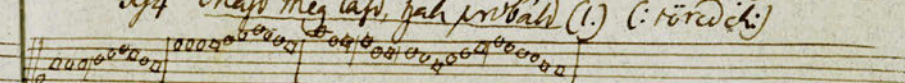

Talán kinyom! olyan kisemben vagy,
Hogy az én perzsámem nem igen nagy:
Mondhatom: jó dolog, Nints nálad szebb palast
Jól magyar Országon.

Berzs

Bezzeg Rózsám! engem megh ronthnál:
Hutházosan vegyan be Bolgozsál:
Ugy hogy eszembűre gondom legyen Költsőre,
Vagy egy rekenőre. (2)

395 Egy garas ára. (1) 284, 385.

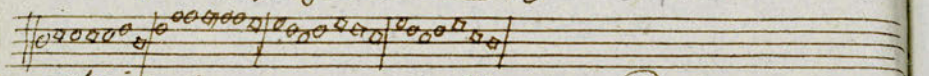

Ekszer adtam egy garast; Hogy a'tied egy arast;
De ha nem lesz egy arast, Vissza vehem a'garast. (2)

396. Mosogató Bolgáló. (1)

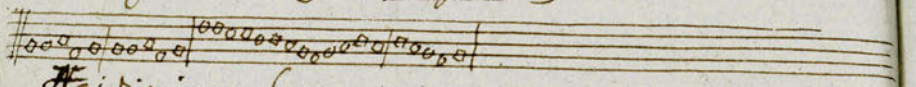

Hajdinanom lesz, Mosogatni most,
Shalaj innen édes Rózsám; nem adhatok most. :/:
Hajdinanom lesz, Hogy ne kinozzon most,
El végezem a Bolgomat, Kobozsolj meg most. :/: (2)

397. Czigany Lagzi. (1.)

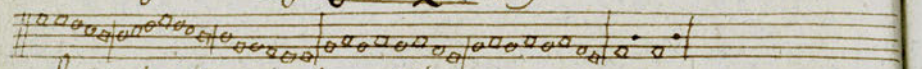

Jaj, jaj, a'fiam; Ekt gondoltam azllyam,
De lam mind egy menkü.
Bellebb, bellebb, Lagzi fiam! vesheh neked szegy gyermek. Jaj. Jaj! (2)

398 De az igaz (1)

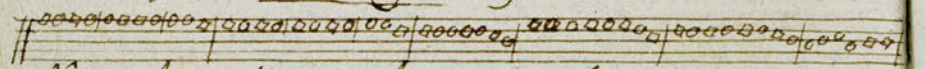

Nemet Annyi, Romain Annyi! lagzi baj Dix,
Hány nyujtozzam, huzodozzam tasz felt mix:
En felyül jarok tajtost; de ij alul Magyar tancot:
Inter pedes nulla fides: Ita büchös io édes.

399. Fa czipö. (1.) Nóta: A'Csaplárné lába törött: 380. 277. 262.
A'Baranka feherében fa czipöben jaczal;
Azzal élik világokat, a'kik hozzam hábnak: (2) (Ideg)
De en fiegeny axeva legeny fok egyaránt hálok,
Tapogatok, tapogatok, semmit se találok. (3)

Hat.

400. Könnyen meg ismerszik. (1.)

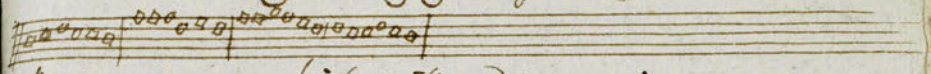

Hat nap van egy héten, Hetedik Vasárnap,
Bárczak édes Rózsám! Egyszer láthatnálak.
Mihelyst meg láttalak, Mindjárt szerettelek;
Szivembe vettelek, Elsőm fejemnek:
Azhozzon a'Bosza, ki azt a'hirt hozta,
Hogy az en édesem Dunán tul van fogva:
Meg ösmerném őtet Lova'járásáról,
Lova járásáról Nyereg ülésiről;
Az az en édesem, Az az en kedvesem;
Kinek a'Kalapja Vállát verdegeli:
Bozonyi Kalapja, Gyöngy bokrétája:
Aranyos a'Szára, Sőt arany az ára: (2)

401 Moja mila (1.)

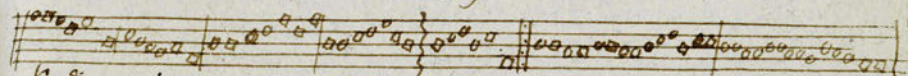

Kedja prédzem Szkertsmi, Moja mila meltsmi!
Kedja prédzem Opiti Moja mila meltsmiti.
Ma mila se nyeva, Dobra nozmi nyc da;
Mamila se nyevari, Dobra noz mi nyedami. (2)
vag
Kedja prédzem Szkertsmi, Moja mila meltsmi;
Kedja prédzem, kedja prédzem, kedja prédzem Szkertsmi
Moja mila, moja mila, moja mila meltsmi: (2.)

402. Hajja Fjok, gyerere. (1) (Török)

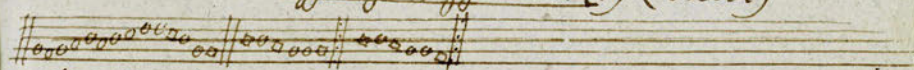

A mit adtam jegy gyürümet tedd a'kis ujodba:
Ha ki megy ő, ha be megy ő, meg emlékezz rola:
Hajja Fjok! gyerere, Gyönyörü Fjerere;
Nyenyenye nenyenye, Nenyenye, nyenyenye.

En

403. Arany hal (1.)

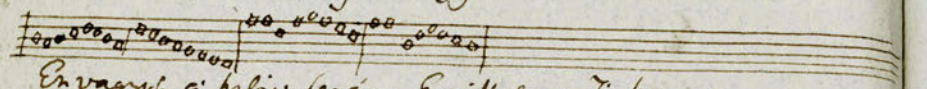

En vagyok a halÿa legeny En állok a Tó közepin,
En fogom az arany halat Világos kép paplan alatt.
Engem szeress, ne bántsadat: Bóspontom a termö fádat:
En vagyok a Rósa virag, Engem parcz egész virag.
Nem eszik a p-d levelet, Nem uberlik fem gyökerét,
Husszal él ö mint a Vérge, meg fem tsö mölik meg tőle
Télre patyú meg rug a'lo, Csepetsenyből lesz a Vingyó:
Fáczan fából fedig hezmyó, A'Czigánybul a'lÿ rajzo
Nintsen a p--anak álla, Még ÿ ki nött a'fiatálla:
Olyan legeny borongója; Nintsen peme, még is laja:
Sárga tyúk hegyes nyerek; B-katnek a'fiegeny gyerek,
Tőled Vigan. még fem hizek, Mert jól tudom lenne gyerek.
Jarcsuk meg a'régi fokáp, F-nak ad a'p-a fiáfáp,
Benne durrog lemenyketik, Okádnfig gyönyörkö vik
Le tertem köpönyegem, Cserepömet rá fektetem,
Be verem a halÿa herczet, Ugy fogdozom a'fiép pemyet,
Labod közi fügefiel, Mihez retyik bele tépek
Abbez ugad ércva f-om, Mihez gyenge p-át b-om. (2)

404. Banád. (1.) Nota Gyüpre hozzam fép.

Voltál e mait Banádon, Van e fört a'p-ádon?
Voltam- ám én Banádon: Van ÿ fört a'p-amon. (2)

405 Szörös egér: (1.)

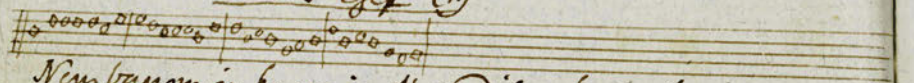

Nem baanom én ha vagy ÿ, Hasadékon be nyulsz is
Oda fem találsz egyebet, Csak egy szörös egeret. (2)

406. ✠ Tunix nyal (1)

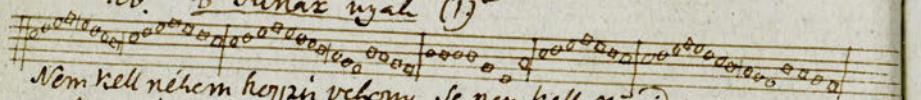

Nem kell néhem hoszu velony, Se nem kell köröd vagtag;
Meg elégsem akkorával mint egy öreg gurlát nyak: (2.)
Tüket legyen bár vagy vak: Legyen tyonkabenn a'vak.
Ezer réggel, szeger reggel Duplu legyen az abrak.

A'te

407. Kedentziák. (1.)
Nota: Kinyem ha én (hevéj valtzaval (2).)

A'Te Gyanyád olyan tarka, Az egeber hasogatja,
A'Te Gemed olyan fenyes, Mint az egen a'fillagok,
A'te tyukod olyan édes, Mint a'lépes thiz a'kaspor.
A'Te orczád olyan pirus, Mint az a'fiép tyúppenten vér
A'Te mellед olyan fejes Mint a'tyúra alebaittom,
A'Te p-ád edey tyen jó, Mint a'kapdu kápossa, bor. (2.)

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

408. ✠ Hajnal. (1)

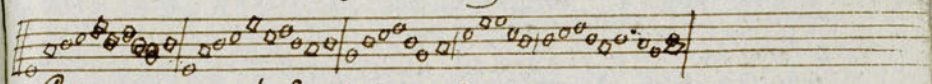

Pixos hajnal! (2) fenyes Nap sugáxok! (3.)
Engem is, ki itt homályban jáxok, (4)
Sebes szárnyatokra Fel vevén, azokra
az ég Sarkokra Ragadjatok; (5.)
A hol rendelt a Teremtő néktek
Lakást, (6.) a hol ered fenyességtek. (7.)
Hadd légyek társatok, és a mint utatok
Terjed, (8) vonjatok utánnatok. (9.)
Ott lakik az Egek Alkotója, (10)
S te vagy szép hajnal! az udvarlója; (11)
Vigy fel udvarába, Je! ki tornattzába'
bársony ruhába' ékeshedel. (12.)
Ha Je is illyen ditsösséges vagy;
Hát annak ditsössége millyen nagy?
A' ki teremtette e' mundent, s azt tette,
hogy közepette fényeshedel. (13)
Ki jöszámá pompás palotából,
Mintegy völegény ágyas házából (14)
Arany öltözettel, fenyes tekintettel, (15)
ujjerszélettel mindeneket. (16)
Veres bársony szined fejérédik,
S fejérséged jobban tüzesedik,
Ha széles határod' el futja sugáxod,
és körül jáxod az egeket. (17.)
Hol vetted fogy hatatlan tüzedet? (18)
S ki tett illy tüz tengerré tégedet? (19)
Mikor volt kezdeted? s hány már kerületed?
Még sem emészted meg magadat. (20)
Isten! Je vagy az a Hatalmasság. (21.)
Tied a' mellség, és a magasság: (22)
A' Nap predikálja, Mint kezed' munkája; (23)
S lelkem tsudálja hatalmadat. (24.)

Est

409. ☥ ✻ Est hajnal (1.)

Nota: Ékes hajnal! fenyes nap sugárva.

Hová tünsz el? áldott napnak fénye! (2)
Jőrén tsudatévő tekintetedre? (3)
Te minden tüzekre, csillag szegekre, fergo tsekélre tegedelnek,
Egy napi futásod' elvégzéred; (5) s elő áll a föld sírjára telyesred
A' sürkedő tsendes éj, (6) s más' a munkára resz
Mind a' fáradt test, mind az elme. (7.)
Degyors az én lelkem fel ébrenni; (8) s lelki magas égig emelkedni, (9)
Meg lepni mentedet, mint közlöd fényedet
Tüzes tsekeret más népekhez? (10)
Te az esthajnal pirosával kéke, (11) s az ég apróbb lámpáinak éke, (12)
S mind jobban feléred lesz a' mint a' tsendes
Éj, csillag rendes lépésekkel. (13.)
Azt vélném, disső fény! hogy el tünsz el, te fehértől, vagy égni meg szünsz el? (14)
S a' mint egy meseben költözik régenten,
A' hajnal tengerben el merülsz el. (15.)
De te fény most egy világitasra, (16) másnak hajnalt, ez estet ujitasra, (17)
S más' szerit uj tüzekre, uj hajnal fénekre,
Ke fel kerekedet be kerülsz el. (18)
Ha csak felé fel emelkedel. (19) Vagy útadalá, délnek mendegel. (20)
Az más napnak, éjnek, kevét nyárnak télnek.
Mint egy méretlenül ugy méred el. (21)
Soha sedig ezt el nem hibitod; (22) sajás útad oly halhat jóditod, (23)
Hogy minden kezdődik mentedet, s mint végződik?
Jobb bölts repüdik tözvényedet. (24.)
Oh Isten! tsemiseg alkotója! (25) nap' s csillagok' ujja formálója! (26)
Te meg mérhetetlen mindennek, egetlen
Egy, és végetlen fenn tartója. (27.)
Lehet e dicső tsend' példája a' szép est hajnal' tüze, ékessége? (28)
Oh nem. (29. de nyik tsend kivánt (xx) mint Istenedet
S hagy dicső tsend kis menyegződ. (31)

410 ☥ Szüleig téri estemlő fordulat. (1)

Nota: Felix ille qui exumena

El tölt ig mint egy estemlő múlandó életemből, (2)
Ket az el töltözemlő lélek az pox testemből: (3)

Az el multt idő mulandó változat bizonyitja, (4)
De lélek, hogy ő halandó nem lehet, azt tanitja: (5)
S a' tiszta tüzet bizalmasan tántorgó szemeimben
Azt hiszem gyanakodva; lesz e? s minthogy lesz végem. (6)
Sok testemnek változási egy véget jelentenek; (7)
De lelkemnek vándorlási edegen sokaságnak
Azt vélni, hogy életemmel nem végződik lételem: (8)
Oh, hát? a bizonyos nyilvánvalóval mit játszik a filelem? (9)
Melly nagyon ősire tanyolta el'et ellenkezőhez,
A' hiu folyni parantsolásra, s halandni az időhez: (10)
Es szentül vesz lelkemet változásihoz gyülsaira, (11)
Mihelyt sárból lesz testemet ő nekik társul adja (12)
S azt véli a fegény lélek bomlandó sátorában,
Hogy tsak ugy élek, ha élek a' test társaságában: (13)
Ha tsak azt nézi az élet, a' mit e' testben élek, (14)
Oh melly szerencsétlenné lesz ugy ez az élő lélek! (15)
A' mint fohászodnak s gyülnek a' test apróbb népei: (16)
Ugy egy személyem el repülnek rémmel gözölgései: (17)
A' magyarázata emberül azt mondjuk: most kezd élni: (18)
De kézd meg bár más fogalmát a' testemről itélni: (19)
Sőt a' mikor gyülekeztünk, ott kezdődik halálunk, (20)
Halunk, mig testi életünk végire nem találunk. (21)
Halunk mindennap; (22) meg holtunk minden el végzésnek
Életünk, (23) s e' tömlöcz boltunk élemei fejeltetnek, (24)
Amaz örökké valóság' ajtaja fel lesz nyitva. (25)
S mi vagy te? oh halandóság! mi? ember hasonlitva: (26)
Egy hatalom, a' végetlen örökké valóságban (27)
Elt, és él, képzelhetetlen boldog magánosságban: (28)
Tekintete jó terjedésből ez hatalom, világot, (29)
Ez időben a' semmiből hozott ki valóságot: (30)
Hogy hát vagyon e' világban ő, s idő halandás,
Ez örökké valóságban minthogy azért hatalmas: (31)
S ugy tetszik e hatalmatlan hatalmas örökké valóságot
Mintegy elgondolhatatlan határán hozzá isságot. (32)

Az

De nintsen olly hasonlitás, melly ezt ki fejezhetye,
Nints gondolat sem gyanitás, a' melly ezt képzelhetye: (33)
Ugy teremtödött a' Lélek, hogy örökké fog élni; (34)
De még e' porz testben élek, azt sem tudom semmiben:
Hogy, meg nem halni mit tészen? (35:) ej ilm szüretlenül? (35)
Az idök után mi lészen? (36:) s mi az a' végetlenül? (37)
Ha meg fejjéti testemet ama' Lelkemnek Anyja; (38)
Ugy, hogy örök keselmet ez por is meg birhajja; (39)
Akkor a' több teremtetett Lélek' társaságában; (40)
Látom az örök életet az Isten' országában: (41)
De még ij a' nincsen testnek s minden élőknek Atyja, (42)
Magát nekem nints Nőjegnek jak hátulrúl mutatja: (43)
Akkor is hát jak érzetlen érzem a' boldogságot: (44)
A' kerekt kéllúl végetlen örökké valóságot: (45)
Lesz még ij örök életemnek egy nagy gyönyörüsége,
Lesz tudományja lelkemnek arrúl, hogy nem lesz vége; (46)
Érzem fogom valóban Istentül vett életemet, (47)
Amaz örökké valóban látom elevenemet (48)
Extem tiszta természetét Amaz örök Istennek: (49)
De, hogy kerekt nélkül létét meg nem fogharmadnak (50)
Mindig ij mérem, s egészen meg sem fogom értem; (51)
Ez a' fö jó sor annyit tészen mint örökké élszem; (52)
Ez a' gyönyörüségnek vég nélkül való fova, (53)
Amellyet ézet fok lelkemnek is angyalokban tábora: (54)
Ismerni az Istent, s látni; s még ij mindig találni
Benne, a' mit tudhatni, (55) s azt imádva tudnom:
Mert valamint olly végetlen az örökké valóság,
Es olyan kép zelhetetlen el nem gondolhatóság; (57)
Hogy mikor már addig megen az elme gondolatja,
Hogy most mindjárt végét érjen is meg fünjön fohászatja: (58)
Még az, a' mit végetlennek nevezünk ok kezdödik: (59)
Ellent idö fohásszal annak hozza nem mérczödik. (60.)
Az örök gyönyörüség ij olyan meg fogharhatlan;
Hogy ott a' mérczék s a' vég ij épen gondolhatatlan, (61)
Ez Lélkem! hát mit írtózol meg oh latkatásodtól? (62)
Vethezed, ha kívánkozol hogy elválj test tarsodtól: (63.

Halál

Halál ez a' mi életünk; ez a' lélek változás: (64)
A' mit annyira szeretünk, jak tompa fogpathozás. (65.)
Ij test kell a' lélek mellé, hogy örökké éljenek: (66)
Oh hát kívánni nem kell e? hogy étek el vesszen, (67)
Hogy az, ha fel tamadnak holtaink rothadatlan,
Az minden vissza adnak belé a' halhatatlan: (68.)
Vetek e hát okjaim, hogy a' halál fejjen:?
Hogy az örök e' mostani végetnek veget vegyen? (69.)
Vág irtózni e ok Lélek! Korábban haza mennj? (70.)
Mellynek akarmedig élek, egyszer jak meg kell lennj: (71)
Gáty a' futás ez az élet, s a' ki hosszabban fusja,
Bár fáradtsága nékik lett, egy varsza ra meg az nyja: (72)
Oh: boldogok a' lélkek, kik hamar meg holtanak;
Jönnek ők bujdosva gonoszok, mint hasa jnnyanak: (73)
Fel valtozák álhatatlan Sátorjokhat az éggel: (74)
S élnek az elenyészhetetlen örök egyönyörüséggel; (75)
Az ez vömbül el tölt mint hasonlit lenez el tennü; (76)
Nem tudom még tovább hány vész, s hány lesz meg ostorcsapás: (77)
De ha még száz esztendőkkel hosszabbak ezüek is
Minden élők élnekkel s enyészhetlenek is. (78.)
Meg kell egyszer futásomban a' végső pontot álnom;
Meg kell halnom, és azomban halhatatlanná válnom. (79)
Egyik vagyok, ij naponként a' halálra visznek;
E' rövid ezüben apródonként fogyathozik élnek; (81)
S mihez a' sirba visznek látom vala társaimat,
Előttem eltemetnetni szemlélem barátimat: (82)
Nem jak hogy meg nem látnám elevenen hozzájuk,
Ki jobban jobban gondolom a' példák' sokaságuk. (84.)
A' halálra rendeltetek het ország mint nyernek? (86.)
Azt, hogy gyötrödést szenvedjenek az ótak az embernek (86)
Bünj meg hát nemes volzodat azzal meg nem szüntetem (87)
Lelkem! hogy ez rab társadat sajnálod fel váltanom.
Nemyei bolduog hajainak örök gyönyörüségen; (88)
Szenvedjenek ij anyjának végetlen sirjogásin. (89)
Buzdits lelkem! vigasztalást, vess magadnak panaszokat: (90)
Nezzed meg lakos tenyészetit a' boldog angyaloknak (91)
A' kik szüntelen hálazanak Szent! szent! szent! énekekkel, (92)
Az Isten elott állanak (93) örök gyönyörüségnek; (94:)
Mikor lesz ők imádandó Isten (95.) lehetnek Atyja! (96)
Hogy lelkem, ezt a' szemlandó Szép tanyát el hagyhatja: (97)
Mikor? Oh! mikor megnek el Atyjának hajlekába: (98)
A' meg ujjongó lelkekkel (99) kenyeredző házába: (100)

Jer

411 Az Ujesztendei Ének (1) Hasonló Nótára. 136. 117 112.

Jer é napnak hajnalában (2) jer! a napot is merjed, (3)
Lelkem! Dicső templomába a hatalmas Istennek. (4)
Az nap, az Esztendőnek Végirven fordulását, (5)
Dicsőíti az időnek, és az Egeknek Atyját. (6)
Öltözvén hajnal pirkkal Ünneplő Ruhájába, (7)
Megáll Nékem tekintetek az Isten' tornácjába. (8)
Várja Bölcs Teremtőjének új parantsolatjait, (9)
Hogy ez új kerülésének mint forgassa utait: (10)
Emeld fel Lelkem! magadat de is a magasságba: (11)
Dicsőítsd hatalmas Kraftot annak Uralmába: (12)
Kinek semmi fereséget nem szenved semmiképpen: (13)
Nem tud változást sem véget, végetlen Dicsősége. (14)
Képzelhetetlen kaszán néz e' mindenségre, (15)
Függve tartja bölcs tanácsán a kezdetet és a véget, (16)
Az időt hogy tovább repüljön röpülésre oktatja, (17)
Ez ő minden teremtése, a földnek fölállatja
Vigyáz tévedhetetlenül kiki maga' útjára, (18)
Sietve meg pihenetlenül ki sabva határjára: (19)
Lelkem! Hent gondolatiddal fel a magas egekbe: (20)
Jer az Istenhez (21) azokkal az égi kerekbe'
A végetlen Istenséget áldó szavadzásokkal, (22)
Annak dicsőítője légy a teremtett állatokkal: (23)
Oh! hallik Énekléseknek örvendező zengése, (24)
Hallik a boldog Lelkeknek Szent! Szent! Szent! énekléje (25)
A kik a halandóságot feltyúl múlván (26) özönlenek
Hogy örülj a boldogságot, új benne repesülnek: (27)
Ez lelkem! miért vetkezel te halandó testedet? (28)
Isten! mundenható kezed, kit (29) tonja el mireád? (30)
A ki jól azért kívánja, hogy tovább is éljen,
Hogy mint kezed alkotmánya Égedet dicsérjen: (31)
Add tudomra Oh végetlen! azt a boldog végemet, (32)
E' mikor ezt a tsztalan és halhatatlan lelkemet, (33)
A' vég nélkül örvendőknek ihletésed kezébe, (34)
Oh hol a boldog időknek boldog esztendejébe (35)
Madarak Istenemnek egy tiszta per szenvedély, (36)
S Istentől vett lételemnek igazán meg felelek: (37)

Sok

412 Az Isteni Gondviselés. (1), Hasonló Nótára.

Sok kétségek, sok kétségek, sok okok jönnek elő,
Az Istennek szüntelen való Gondviselése felől. (2)
Sokan az Erős Istennek e' hatalmas meg alják, (3)
Sokan kétségekbe beesnek, (4) sokan pedig tolyanjak. (5)
Tagadja fel szívalkodva sok bolond a magában, (6)
Ki nem tudja, mi van szívével az Isten' tsztában, (7)
Sokan a' gyenge hitűnek kétségbe felülé; (8)
Sokan hiszik, és szerint, (9) sokbe hiszi de fél tőle. (10)
Az ki tagadva nem hiszi, jobb ne higyjen Istenről: (11)
Sárkerő Magát teremtette Isten, e nagy Mindenről: (12)
Mely ha magában semmiből valóságra nem vihat, (13)
Bizony gondviselő nélkül magában fel sem állhat: (14)
Ha ki kétkedik benne; nézze meg e' világot: (15)
Még ki vezi elméjéből ez vetkedő gyanúságot: (16)
Kitetik ezt, de más név alatt a régi forgamyok, (17)
És jól tudják, kerj őket más igazságra, magyok is. (18)
Sokat azok kezdtek dölyfök ezzel kergetődni,
Kik nehezen tudták a nyílt állapotot szenvedni: (19)
Nem tetszett, mivel magoknak nagyon kedvetlen, sőtnek,
Hogy nyílt dolgok van a jónak, új jó az ellenségtől. (20)
A' gondviselő tenyerét sok vallja fel fordultának;
De magának van fel fordult s valósítsa nyomorultának: (21)
Azt gondolgyon ha nem érti az Istennek titkait;
Hogy nem Isten igazgatja a világnak dolgait: (22)
De ám, sok gondolatból fordulj és dicsérd véled, (23)
Te Isten gondviselését tagadó kevélly Lelked! (24)
Lesz még idő meg sírand elmed gondolatait,
Mikor nyilvan meg kell látnod Isten' titkos útjait. (25)
Mikor gondviselőd tőled, (27) meg dicsőíti magát: (28)
S meg mutatja azok ellen, kik nem hisznek, haragját. (29)
Hogy kitörted az olvadan vermésedi dolgokat,
Ugy állami fenn, hogy magok igazságnak magokat? (30)
Tél, tavasz, öszi, nyár, az éjnek s nappalnak változási, (31)
Napnak, holdnak, csillagoknak borúlj nélkül járások. (32)

Mellyek

Mellyet a' kezdetűl fogva soha el nem vevedtek,
S a' bölyek elmejének új s' jobb gondolat pengetek: (33)
Ezeknek minden óhajtásit lea jóltévő-kelése
Mind Istennek hódolatos, tiszteletes gondviselése, (34)
Kinek, a' mint a' Nagyobra, úgy a' kis' nyelvre is
Gondja van, s' Isten' hírével mérdál a' fétgerjke is: (35)
Ugyhogy bámulhatnál inkább mint kételkedj azokon,
Ott' miket mivel az Isten hódolatos unokán. (36)
Olyan bölyek egyenként az ezhöz a' végekkel,
Hogy a' bölyek jem czél fel ezt a' tűhez ejtekkel. (37)
Soáper e világban való teremtés' bölcs hűnik,
Olyan gyönyörűséges vesz fel e' nagy munkás, ezközök; (38)
Mellyáltal véghez visz galiran hódolatos bölcsőt, (39)
S' tartja tartja a' kis' nyelvek által is a' Nagyobat. (40)
Pál, egy Appony volt az oka Troja vesztadelmének, (41)
S ez vesztedelem ezhöze Roma' épülésének: (42)
Egy Czézárnak gondolati, mellyek forrtak magából,
Kam Mercúriust szenvedek a' Roma városából. (43)
Ester, szegény zsidó leány ezhöze volt sokaknak,
Az Assyrus' szándékától meg szabadúlni sokaknak; (44)
Ot' Holofernes' vitézi kandzsiától el esnek
Judith által; ki által lett halálra Holofernesnek: (45)
Ugy sokszor nagy ezhözökre választ a' kis' nyelvnek
Vélettenül meg ejtődő be telly fedésének, (46)
Egy Király' koronázása ezhöze sok rablóknak,
Az Hóhérok' markából lea meg szabadúlásoknak. (47)
Ki adnak a' fejedelmek olly parancsolatokat,
Ot' mellyekből véghez vinni akarnak nagy dolgokat, (48)
Ezekben a' gondviselés azokat úgy rendeli;
Hogy a' kis' meg sem gondolva, nem várva örömet éli. (49)
Igy a' nagy Isten' hatalma járásik a' szerencsével, (50)
S nagy kaparos tesz sok szegénynek tűhös fejedelmével. (51)
Melly meg vizsgálhatatlanok az Istennek dolgai!
Végére mehetetlenek bölcsességének útjai! (52)

Sűrű

413 I. Az Isten:— Természet. (1)

Nota: Felix ille qui rerum &c. Ez más nemelly 13 sorok.

Sűrű meg lelkem' a' természet' szépségét gyönyörködni. (2)
Mellyet napkelet, s' engeszet meg nem szűnő prédikálni: (3)
Sűrű meg, merengő gyönyörködni a' természet' munkájin, (4)
Inkább illik tudakozni a' hajnalnak óráin, (5)
Mikor a' réma-fenyérség tyúkászó szagárokkal (6)
Ogliki; és a' liúcz tereng az egi madarakkal
Nagyságát bizonyítgatja a' természet Urának, (7)
Ki ez' a' kis' ügy torgatja szépeit? (8) és magának
Szerelt ád, a' szemes folyását az áldott természetnek, (8)
Kinál minden nap új tejjáról sok új szerencséknek, (9)
Emelkedj fel ezekre ón lelkem! gyors szárnyakkal, (10)
Buzdúlj fel ilyen ének re a' mennyei karokkal: (11)
Szent! szent! szent! a' seregeknek Istene! teremtője; (12)
Minden szépsze az egeknek, az ő gondviselője (13)
Dicsőségével meg telve (14) énekeli nagyságát;
S' ékesíti a' föld új fellelve dicséri mélységét: (15)
Az újra meg éledett a' fűsthent el múlttaknak, (16)
Egymás után következésére a' valóknak, s' vélendőknek;
Ki' mint az ő hatalmával a' föld tűhén járásik, (17)
Hasonló tűhös munkával mint a' mag ki gyúrásik, (18)
Es tészen apró zsenyhét, kik (19) ópvesszeglenek, (20)
Lassan lassan, a' felleget s' lápor ezért nemzenek: (21)
Es ily utra jön a' jószág maga eledelére, (22)
De kultúrán a' föld' kínára, (23) s' annak vetemínyére
Termő tő ergély adj, (24) hogy annak kaszálgyát
Noha minden szem láthatja, ne tudja valóságát, (25)
Ki' tengert, a' nagy tavakat látva látják minden, (26)
Ellyen nagy forgalatokat árjaikkal be tölteni: (27)
Tudják azt is, hogy ezekbe folyó ízek nagy ízjai; (28)
De kiérd meg bár a' bölcsebb, kételkedve gyanítja: (29)
Hogy ha tűhén a' tengerek ki nem gőzölgenének;
Az ide folyó víz ezek benne meg nem telnének. (30)

Mi

Mi mérsékli hát ezeket olly igaz mértékekkel?
Ki ügyázó Seppeket a' be fohjó Seppekkel? (52)
Ki tészi olly egyenlőkké (53) hogy a' tenger? mellyeze
Ki nem párázad, fem ő rólok el nem forg tellyessege; (54)
Nem perdj partjain fellyül foha fem emelkedik (55)
Nemhere, párázat tész helyükből. ej meg nem feléledik, (56)
Te vagy e az? Oh Természet! vagy ügyes Rend vagy e Te? (57)
Hogy a' mi messt el enyészek, az másnak éledtére
Legyen jak önként magának? (58) Oh nem lehet képzelni,
Az ügyes rend' hatalmának ezeket egy kis elmi: (59)
Kell lenni meg fogh határtlan egy olyan valóságnak, (60)
Mellyen magasgondolatlan vahjai a világnak (61)
Vagy rem látnak és nem vesznek észre a lakosaikból, (62)
Vagy mind annyi Istent tesznek, ej ügyinálnak magokból. (63)
Mikor az ő rólok fellegez teverőnek állijak, (64)
Es a' roppant mindenséget magára álni tanijak (65)
A' földet mi keresztes? hogy tavolyról észrevegyen
Vagy a' nyers fát mi fegyti? hogy ő meg eggyezzen
A' holdnak forgása s töltével, (67) hogy minkor a' hold tele
Van, a' ja gyakrabb lével egyessen mind telyes vele? (68)
Azt mondod, hogy a' hold' tészte okozza mind ezeket? (69)
De vallyon hat ki keresztes ügy azt a' kerekek? (70)
Hogy az olly rend ez uton jak, olly egyenlő tengelyen, (71)
Hogy az embert hold' tölttel vár ez öröm, ez kelyen: (72)
Mi okozza meggyézés olly egyenlőn töltekor,
Hogy a' fanak nedvessége bővisse éppen akkor. (73)
Sőt jak azt ej mi okozza? hogy körültünk forduljon (74)
Most minden fényjét meg kezza, majd egyszer el múljon: (75)
Vane hát olly ingyenes esen forgo tsillagnak,
Melly mértékjokat vesszé s utat pályán menttelnek? (76)
Ha vagyon, mint az Óriánál vonó terhe s mozgója; (77)
Ezen mérdéjáy' okának ki az igazgatója? (78)
E' nagy óriást ki teheri fel ha le fely Kerekre? (79)
Vagy azt ej új erő veri, s más természet remeke? (80)
S hát ennek az új erőnek ki ad erőt mozgani? (81)
Mert azt ej önként menőnek lehetetlen tartani: (82)

Ha

Ha önként megy, azt a' lélek, ez a' Mindenhatóság: (83)
S ez a' mi egy bárnak vélek, nem Rend, hanem valóság (84)
Ha perdj ez a' Mindenség önkénül fogva vagyon, (85)
Es ej, nem kell rá Istenség, hogy thezegő erőt adjon, (86)
Bolond! önkéné valónak hagy hiszed a' világot?
Mért nem hiszed meg tartónak egy olyan valóságot? (87)
Mellynek abban áll olly nagyon képzelhetetlensége,
Hogy ő volt, léjjen ej vagy ön, nincs kezdete sem vége (88)
Sőt, ha van önkéné való, inkább az Isten legyen
Ming világ, (89) mert tudni való, hogy semmire sem megyen
A' durva test ő magától, (90) nem hogy kender tarthatna,
Ha nyak Istennek hatalmától nem függne s nem tartatna. (91)
Ahoz mit hagy hát Istennek, de vak Istenjáték! (92)
Az nyak igaz, ej mindennek is neked ej tudni való, (93)
Hogy nem lesz e' nagy mindenség magától, sem sem áll,
Ha nyak valami Istenség nem tart, eltart, ej raplál. (94)
Es ügy a' meg fogh határtlan Isten' gondviselése
Sintse ugy ragadhatatlan, valamint sem függése
A' roppant égi testeknek, (95) s azoknak kaszihaji, (96)
S a' mint élnek a Kerekeknek fünei ej plentaji. (97)
Nem az tehát a' gyúdálásra méltó, hogy a' természet
Most egy dolgot ujúlásra hoz, (98) may meg elenyészet. (99)
Nyak az Isten a' gyúdásra méltó, (100) ő teremtette
E' mindent, (87) s erős karjaira elébe rejtette, (82)
Hogy minden tudós szemei, (83) nézzék, (84) és ugy vezessék, (85)
Ne hogy forgó kerekei az utat el vétsék. (86)
Mérkő hát a' természetet, de okosan vizsálni: (87)
Ne, hogy a' mi teremtésünk, (88) Istenünk kezd gyúdolni. (89)
Hanem minden dicsőséget adj egedül Istennek, (90)
A' kit e' nagy mindenséget alkota, (91) s ura annak, (92)
Alkota ég, Te! Oh Felséged! (93) Oh hatalmas Alkotó! (94)
Alkota kezed erőssége, (95) s áldott a' mindenható. (96)
Hogy magát teremtésiben nyilvánvalóvá tette: (97)
S az okos embert testében lelkét ugy helyheztette, (98)
Hogy fel emelett fővel ábra az egeket nézhesse, (99)
Es a' hagy Istent gyúdva, magát ej ő nyomorodtsa: (100)

Halál

414. Halál. (1)

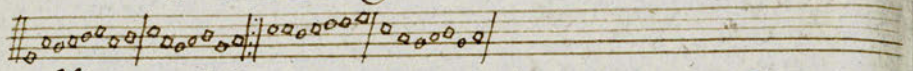

Oh! mulandó gyönyörüség! világ tündér firomája! (2)
Oh kín' retsegtő közönyüség! (3) halál halvány árnyája! (4)
Közötteted mellyn nagyon kis közbenvetés vagyon: (5)
Leg fellyebb nyolcz van ebtemlí az embernek élete (6)
Addig ij füstre kelemlő a' mi gyönyörködtetésünk: (7)
Egy boldog ij gak alig van, s minden ij, a halálig: (8)
A' mellyek leg kedvesebbek emberneh, életében: (9)
Azok legkeserevesebbek a' siralom' völgyjében. (10)
Jövőtsenek, mihon vége van a' gyönyörüségnek. (11)
Oh! hát halhatatlan lélek! mit kapnál e' világon? (12)
Ha e' földet mellyben élsz felváltshad menyországon. (13)
Oh vál a' hit vallóvá, (14) a' remény meg nyert jóvá. (15)
Borzad a' haj hallásaira a' halál nevezetnek; (16)
Holott ez ijz bizásaira Ama' boldog életnek. (17)
Oh érzetlen elme! (18) Oh! nyűg világ' szerelme! (19)
Meddig kísel hát Istenem! boldogítni engemet? (20)
Mihon lehet kezdő mennem? (21) s meg hajnalom terjedjen
Jherusálemi óltárinál? (22) Jesusom' lakjánál. (23)
Szállok innen el költözve (24) Mennj arra' városba. (25)
Ne nyügjek itt meg kötözve s vetessek térdig vasba. (26)
Jeruzsálemnek tömlöczében. (27) a' bünnek kötelében. (28)
Jer en lelkem! menjünk haza. (29) Jesusom' házájába. (30)
Ott fenn van a' boldog haza, (31) Egy Atyánk' házába; (32)
Hol már fog fenyek vagynak, s mi nekünk ij helyt hagynak. (33)
Magyarország magyarokat! ó! képzelt boldogságok! (34)
Engedjetek rabtokból szabadulást, rabságok! (35)
Engem' a' Jesus, mint kit követőjét, hasa kit. (36)

En

415. Kálvinista Karátsony. (1)

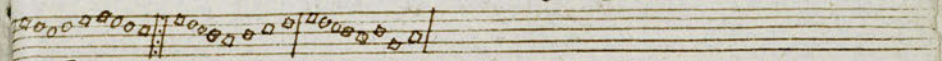

En ma Palæstinából jövök. (2) Valaki hat iszálja előttem,
Jöjj halgasd, leg figyelmes, (3) Hogyha lehet vélt szivedre, (4)
Hallgass, orvosra igazítlak; Merre térjed? majd meg tanítlak.
Indulj el Bethlehemfelé. (5) Kérj egy istállót, menj belé. (6)
A' hol ij a barmok közt jászolj; (7) De gyerek sirást hallván megálj. (8)
Merre sirdogál? menj oda. (9) Kérd meg, ez vallyon kisfia? (10)
Felel az Anyja: (11) Isten fija. (12) Kit is ekképen bátja sirnia. (13)
Ő Sanyargatja chens tsélei, (14) látvén az emberek esetei. (15)

416. Tajtja Karátsony. (1)

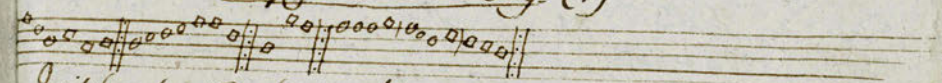

Jaj! pegény! de fázik, könyvétül ázik;
Nintsen neki paizsnja, sem ozsra nyughelyjej;
A' fénja, leg fényre,
Barmok jászla melegitő kályhája.
Ihon pamúr lehellet reája;
Nosza hát jöjjetek! velem sijjetek;
Vigyünk neki baranyhúst, egy kis irós vajat s hájat;
Tömjénkát, tiszes hájat,
Es perzselen egy szurva borostyát,
Igy hópongyok a' fülét es testyét. (2)

417. Renjest. (1) (töredek)

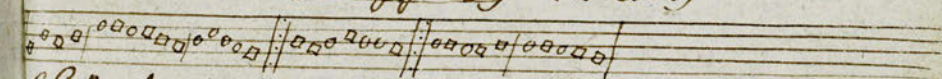

Szüz Maria, e világra néhünk Rent fiat hozta,
A' jászolban helyheztetvén ötet imigyen fólla:
Aludgál el galambom! nyugodjál világ fiulem
Egy énekelvén, és őtvedezvén.

Bara-

418 Patriarchák' fohajtozása. (1.)

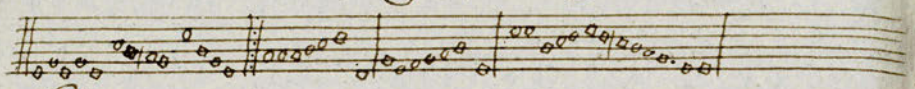

Electorum fermentum! O gravido vernico?
O Coniz firmamentum! Gravido me munico?
Cor meum Tibi pando: O Gravido Deus! Gravido?
Illud inhalitando, Me Tibi unico? (2.)

419 Maria. (1.)

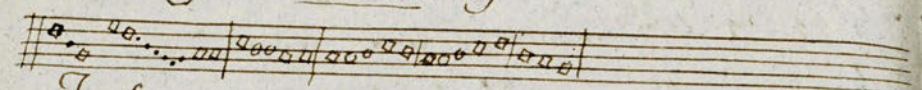

Turbæ velorum, Parate cherorum,
Exit Regina, Mater Divina, Maria: (2)

420 Papi áldás (1)

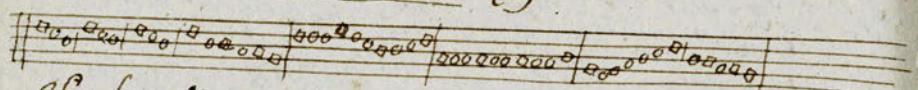

Sis benedictus in terris, a Supremo Numine:
Cœlitum unque cherum Gaudeas,
Gravido mortalia relinqueris,
Angelorumque Choro Sociaberis. (2)

421. Jesushoz fohajtás. (1)

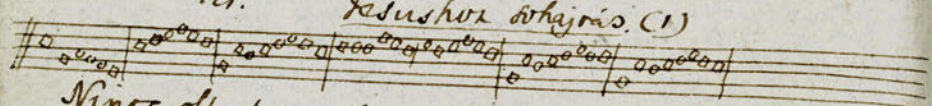

Nincs olly Kimpillantás,
Mellyben fel ohajtás
Ne ötlene bis szivembe:
Ha a' halál merges
Szándéka reám száll,
Oh! Jesus! én szörnyelmemben,
Te légy nekem segedelmem.

422 Szent szeretet. (1)

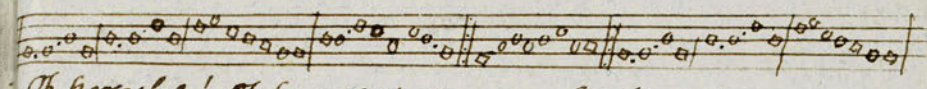

Oh szeretlel! Oh szeretlek! Uram! szivből szeretlek:
Ne hagyj töled elszakadnem,
Sem ez világhoz ragadnom.
Bár minden tül meg foszlanyam:
Csak igazán el nem hagyjam: Oh szeretlek, oh szeretlek. (2.)

423. Bizodalom. (1)

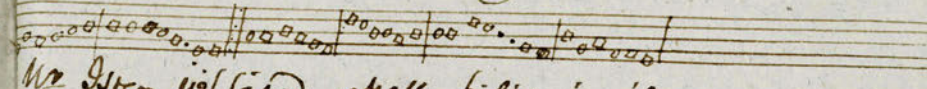

Ur Isten jól látod, melly hibás én életem:
Csak hajlik a' rossza En gyarló természetem:
Mellyért ám bátor vagy Benned a' félelem:
Bizom: mert nálad fok, Irgalom, a' kegyelem: (2)

424 Világ. (1)

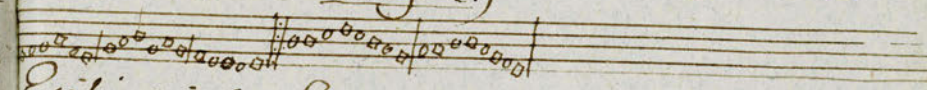

Evilág minőlted Senn áll ő minőlte
Sürü változás;
Minden volga ürség, Nőgés kegerüség,
és ahitatlanság.
Nintsen benne állandóság
Minden hijába valóság,
Hát még ij mért vagyon? Ember hogy ólly nagyon
Világban örül,
Hogy gyüjtsön jószágot,
Földön fok országot El jár ij kerül,
Minden dolgát ahoz szabja,
Hogy légyen világnak rabja.

425 Szent! Szent! Szent (1.)

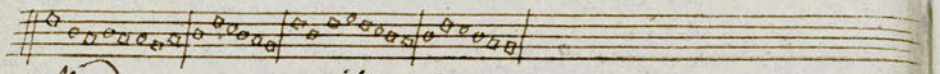

Minden teremtett állatok
Az Ur Istent áldják;
Neki fők erez Angyalok,
Szent. Szent. Szent! azt mondják. (2)

426. Uram! segítsz akkor (1)

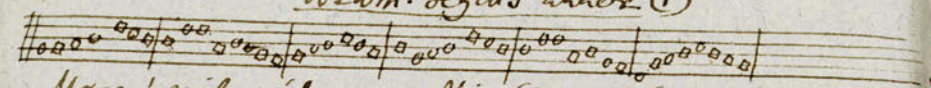

Uram! mikor életemnek Vége lészen s lelkemnek
Testből ki kell menni:
Akkor segítsz engemet, kérlek, fizes lelkemet
A' dicsőségbe fel vinni. (2)

427. Térj meg. (1)

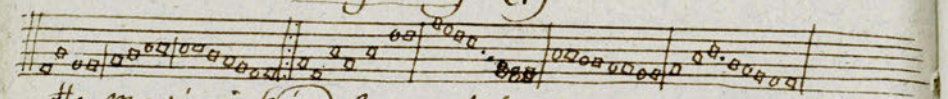

Ha megtérni szándékozol A' bűnből valahára:
Ugyan miért vársakozol Ezután más órára?
Higyen, térj meg bár mindjárt,
Ez neked semmit nem árt;
De azt bizony meg ígérnéd; Ha továbbra halasztanád. (2)

428 Jövel Szentség! (1)

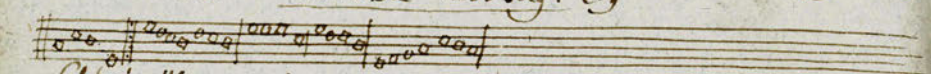

El készültem, Meg készültem A' testnek s' világnak;
Tavozásnak, Ne gyalázok, Kik örökök hirdetnek.

429. Bálám' csillaga. (1)

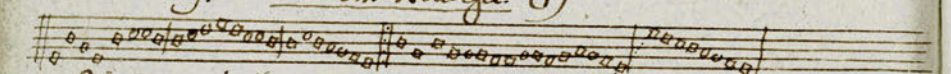

Szivünk vígsággal ma be tölt, Mert igéret szerint fel költ
Istenfiának számára
Az igazság fényes napja, Uj Testamentomnak Papja
El jött, kit fők Szent várta.
Csillag, világ, ragyog már lám, melyet Bálám látva régen,
Fénylik mint szép nap az égen. (2)

Jézus

430. Az édesgéges Jesus (1.)
Nota: A világ Miólta. 424.

Jesus! életemnek öröme, Szivemnek! Én édesgem!

430.a. Istenijelentés a' teremtésben Jelen.

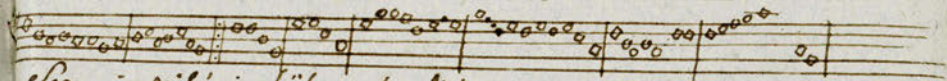

Semmi világi bölcseség Még csak meg sem fejthetec,
A'minek az Istenfelség Magát ki jelentette;
Hogy teremtő, Király csak ő, Ditsőne Istenének;
Kegyes, Irgalmas, jól tévő,
Oltalma a' Szivének, Atya, Fiú, Szent Lélek.

430.b. Trisagion.

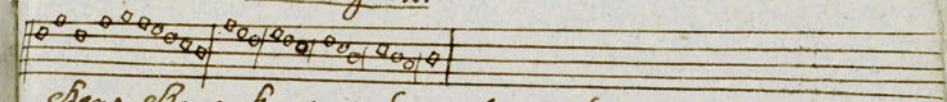

Szent, Szent, Szent a' Seregeknek Ura,
Teljes a' mennyei föld az ő dicsőségével.

430.c. Uram Jesus! segíts meg.

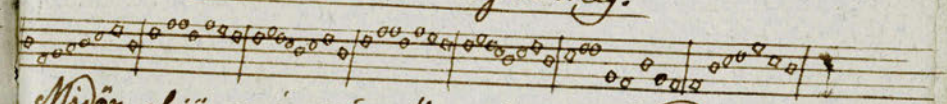

Midőn el jő az én órám, Hogy útnak kell indúlnom;
Kíséri engemet ok Uram Segítségedet látnom:
Lelkemet az én végemen Kezedben ajánlom Szent Kezedben.
Te azt meg tartod, tudom.

Templombeli Enekek.

451. ✠ Vasárnap. (1.) Rend. Zsolt. XCII.

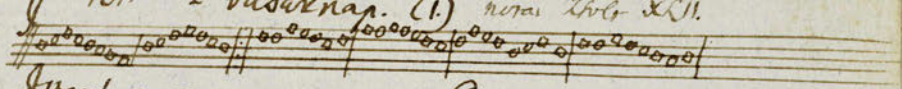

Isten! ez nappant egehez, Bolts s erös Alkotója! (2)
A' léreknek ég teknek Hatalmas fenn tartója! (3)
Te képzelhetetlen Nagy, Örök ég Végetlen vagy: (4)
Együn mélység ég magasság! Isteni tüz ég világosság. (5)
Istени munkáidnak (6) teg elsö teremtménye, (7)
Mint igaza valóságodnak Sugárzás fiúlemenye, (8)
Ama világosság ben: (9) Mellyet Szád' lelke ki vete
A' Setét teremtetlenségbül, (10) S Kéllyel tövellen az Egbül. (11)
Bennem eg ohos erönek, (12) Végetlenül munkásnak, (13)
S létedet ismerönek, (14,) Mint égi fáxmarásnak (15)
Eredete ég te vagy, (16) Te! Oh egyetlen eg Nagy! (17)
Minden valónak kútfeje! (18) S minden dönek ereje. (19)
Világosítsd hát Lelkemet, Világnagoli Atyja! (20)
Rendeljen ugy engemet Világod Sugárzatja; (21)
Hogy ezentsem életedet. (22:) Es tudjam Felségedet, (23)
Hü s értelmesen tiszteltni; (24) Okos tiszteletet szerelni. (25)
Özvend Lelkem, minden Jeged Nyilvain Istenének vall, (26)
S Isteni Istenségednek Jobb kezed munkájival, (27.)
Az égeli seregei Egyenlö zengései
Közt, értelmes Versenetben Dicsér a Gyülekezetben: (28)
Te vagy Te, jónak forrása! Minden teremtésednek: (29)
De jó vagy ivedzitője Valaszton Stivednek. (30)
Nem vagy ég bünt gyülölö. (31) de nagyon könyörülö. (32)
Mint erröd megmérhetetlen, Ugy Irgalmad végetlen. (33.)
Ezzel az erös hitemmel Imádom Felségedet. (34)
Illy biztos vallás tétellel Dicsöitlek Tegedet, (35.)
En pedig de a Te mivedet, (36) Bünös életemet, de stivedet, (37)
Az Atyaimnak hatalmadnak: (38) Tárgyi a örök Jószágodnak. (39)
Kétség nélkül velem thu szándok Atyai, jóságodat. (40)
Együn ötöl hatalmaddal Erezteszed irgalmadat: (41)
Azzal élesse hitemet, Elevitsd értelmemet: (42
Eredmenitsd per létemre Mennyei eredetemre, (43)

Minde

432 ✝ Hetfŭ. (1.) Nota Zjolt XCI.

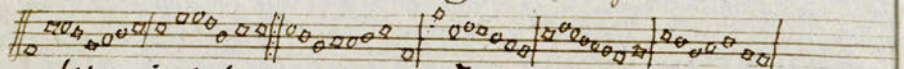

lehet énekelni arra is: Felix ille qui eruditus.

Mindenekre elégséges Isten! örök alkotó! (2)
Te vagy egyedŭl Felséges; (3) Egyedŭl Mindenható, (4)
Te vagy valamint mindennek Fő oka és perzője,
Ugy az élő elevennek Naponként éltetője. (5)
Adj Joh észtekeny mivadnek lehellessz az órába, (6)
S kezdetben (7) teremtésednek másodszori óraába (8)
Az erőszt el ne pusztítsed (9) Parancsoló erővel. (10)
Es nagy földet körül vetted Magasan levegővel. (11)
Uram! melly meg mézhetetlen A' Te nagy bőltsességed! (12)
Mennyi lelkes, és lelketlen Teremtés dijcát teged! (13)
A' mellyek minden haladék s pŭnet nelkŭl pŭlenek, (14)
Vagy ezen véhony folyadék nelkŭl nem lehetnek. (15)
Ilyet elevenitője Szent Lelked is Lelkemnek, (16)
Mindenkoron éleztője Ujjá pŭlésemnek; (17)
Es tegyi fogyhatatlanná Benned vetett hitemet. (18)
Es, tántorithatatlanná Igyenge reménységemet. (19)
Uram! tovább is lelkesitse Szent Lelked erejével: (20)
Szent törvényedhez édesitse, Jegnsom érdemével: (21)
Adj kedvet és boldogságot Lelkem, rendelésidben: (22)
Engedj álhatatosságot Mind holtomig, a hitben. (23)
Elegitsd meg jó Istenem! tegyi pŭhségimet is; (24)
Mert a' te kezed, nem-de-nem? formálta testemet is. (25)
Táplálj, s naponként pŭhítsed, Lelkemre valót adj. (26)
Mert mindenre elégséges, Es tjak egyedŭl Te, vagy: (27)

433 ✝ Kedd. (1.) Nota Zjolt XXIII.

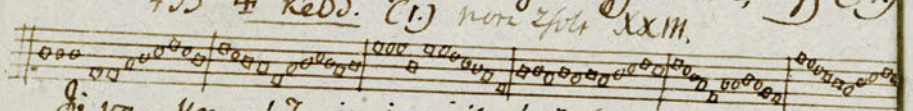

Jó vagy Uram! Te, és igen jól tévő, (2)
Tiéd ez a' föld, és a' földön lévő,

Min

Minden teremtés egyedŭl jónak vall, (3)
Minden tőrvéned bizonyit is magaddal: (4)
Tiéd' imádat élet és tenyészet; (5)
S örök Uradnak jmére a' természet (6)
A' miket a' Te hatalmad, kezedben
Lenni akart, mennyei és föld nevezetben: (7)
De még formátlan szeret pusztaságban, (8)
Majd ugy raktad el ez éltes világban, (9)
Hogy a' valóság ej a' létel jónak
Es édgnek tegyen, minden valónak: (10)
El választo ad a' párazt a' vizektől, (11)
Melly külön válván máz a' tengerektől. (12)
Harmadik fűrdnak fogadnja e' lett,
Füvekkel fákkal a' föld ki zöldellett: (13)
Melyeket maggal és tenyészti erővel
A' theretől több ízekre menendővel: (14)
Oh Uram jó vagy! Nagy a' te jóságod, (15)
De bőltsességed minden határ nélkŭl, (16)
Még embert is bárcsak nem ej teremtettél,
Máz Atya és hív gondviselő lettél, (17)
A' kinek földet, lakhelyet készitettél, teremtettél
Számodra mindent előre készitettél. (18)
Föld vagyok en is, agyagból készülten
Alkotmány, (19) mellyet Lelked lelkesitsen; (20)
Istenem szóddal tsinálj tudót bennem: (21)
Adj jó erkölcsel gyümölcshözte lennem: (22)
Szent erőd tartsa hitemet, és elmét,
Termékenységet pŭntelen kerüljem: (23)
Adj részt egyszersmind a' földnek áldásában.
Bőkezűségedet testi áldásában; (24)
Csak annyit kérek, a' mennyi ez véges
Életem pŭhségire elégséges; (25)
Hogy élvén Lelkem tiszteletben tégedet, (26)
Es meg tartómnak vallja Istenségedet. (27)

159

Es

Es mivel bűnünknek következése,
Hogy munkával járe a' földnek termése: (28)
Add erőt nékem Földedet mivelni, (29)
Add ízét a' földnek tenyészteni s érlelni, (30)
Add nyugodt szívet és benned reménylni, (31)
S alvásidvel mértékletesen álmi: (32)

434. ✝ Szerda. (1) Hora 2ta. CXXXII.

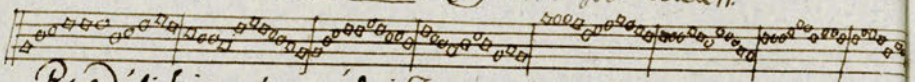

Buzdúlj szívem! imádni Teremtődet, (2)
A' kihez eg is dicsőíti őtet: (3)
Az égi tűzek nagy sokasága
Hatalmának fényes bizonysága: (4)
A' Nap s Hold az ő kezek munkáji, (5)
A' csillagok, a' jeget eg' fabbjai
Mindenhatóságát bizonyítják, (6)
S végetlenségének ékes tanúji. (7)
Ő rakta rendbe teremtő munkával,
Ő állítá ki hatalmas szavával,
Anna fényét hármas' buzogjából, (8)
Az éltetés' tűzét hőnjából; (9)
Meg határozva mindenikének helyét,
Keringésének fejét, s vonása erejét, (10)
S pontosan rendelt, mellyeknél fogva
Egymást körül-kerülik forogva: (11)
Nem volt még Ádám agyagból formálva, (12)
Nem volt egésszen a' föld meg tsinálva; (13)
Mikor az egnek tűzes testei,
Az Alkotónak végtelen nagyi, (14)
Az Ur' Nagyságos dolgait hirdették, (15)
Végetlen hatalmát dicsőítették, (16)
Tent ragyogtak létének őrülvén (17)
S a' Magasságos körül kerülvén. (18)
Add magad' teljesen én Lelkem! ezekhez,
Hogy imádó szódat énekjekhez; (19)

Tégy szabad vallást az Alkotóról, (20)
Az örök élő Mindenhatóról: (21)
Hah te lennél e magad' ékzékenlen; (22)
Midőn az Egnek sokasági szüntelen
Végetlen hatalmát bizonyítják: (23)
S meg fogharatlanságát tanítják: (24)
Ők, a' mellyek ki vannak szabva járniokhoz
Állandó törvényül tsak magoknak: (25)
Utat nem vesztnek, mindig forogva
Annyi ezer el-tsendültül fogva: (26)
Hát én? kit mint leg nemesebb édenyjét
Alkotott; (27) meg vetem e Szent törvényjét? (28)
En ne járnék e bölts rendelése
Szerint, az ő lelkes Teremtése: (29)
Bírd, Uram! és tartsd lelkemet lelkedtől, (30)
Es vezess engem' hatalmas kezeddel. (31)
Utjain, a' te rendelésidnek. (32)
Es alkalmaztasd Szent Törvényidnek
Roba hőréhez azt a szabadságot, (33)
Mellyet az embert, ezt a' kis világot (34)
A' Mikor magad' élettre hozád,
Mások felett meg ajándékozád: (35)
Hogy ne akarjak semmit, a' mi néked
Nem tetszik; és meg szenti Istenségednek (36)
Tégedet ismerjelek leg főbb jónak; (37)
Egy örök élő Mindenhatónak: (38.)
Tégedet imádni legyen leg főbb munkám: (39)
Tégedet dicsérjen szüntelen szívem s szám: (40)
Es a' hennan vetem szármaseidom; (41)
Mennyeikben legyen vágyásom: (42.)

435 ✝ Csütörtök: (1.) Hora 2ta. CXXXVII.

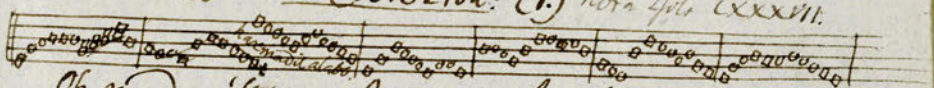

Oh minden élőknek Istene! s Atyja! (2)
A' kinek lelke s hatalmas közzétje, (3)
Kezdetben a' tengert melegzeé: (4)

Es élő tsekkel tenyészteted (5)
A' levegőt is házinyas állatokkal
Meg rakta mint meg annyi lakosokkal. (6)
Hány ezer féle kezeid' munkáji?
Mert hatalmadnak szint annyi tsudáji, (7)
Hát a' hét nemből való tenyészet? (8)
Hát a' hét ellenkező termésed? (9)
A' víz arohnak kik a' földön lakónak,
És a' levegő lejta halál a' halaknak: (10.)
Oh tsudatévő hatalom is bölcseség! (11)
Oh imádandó kéz tőlelereszség: (12)
Nincs nyelv, melly méltán tudná dicsérni,
Nincs elme a' mélly fel tudná érni
A' Nagy Istennek örök valóságát, (13)
Emberi szánként ércze jóságát: (14)
Áldott légy élő is ki mérhetetlen
Kit feje minden élőnek! (15) végetlen
És kezdet nélkül való Hatalom! (16)
Oh por, imádom is Istennek vallom
Felségedet, (17) mint lételem' szerzőjét,
Ugy életemnek is gondviselőjét. (18)
Nálad nélkül nintsen erő, nincs élet, (19)
Minden a' mi lesz, is a' mi élőre lesz,
~~Nálad nélkül el vesni lételét~~
El mulik, és el vészen életét,
Ha meg vonandja szád' lehellétét, (20)
Nálad nélkül is s szünetlen tsudatétel
Nélkül egy nap sem lehet-el a' létel. (21)
Tarts meg életben kegyelmnek Atyja! (22)
Míg kedvednek tartja Szent akaratja: (23)
Élvén hadd imádjam Istenségedet (24)
Senki a' sírban nem dicsér Tégedet, (25.)
Nékem jó gondom rövid életemben,
Tégedet imádni is tsudálni mindenben: (26.)

Zeng

436. † Péntek. (13) Hora 2da. XVIII.

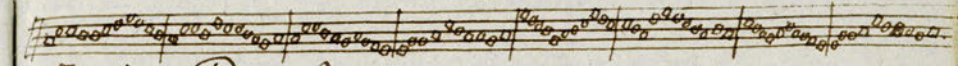

Zengjetek áldást Ti alsók de vegsők
Állatok: (2) a' végetlen és felséges
Urnak, (3) a' minden tsuda Istenének, (4)
Nemes lakosi a' föld Kiinének! (5.)
Emberek! a' kik birtok értelemmel, (6)
És Ti új barmok! kik jobb sors nélkül,
De mint az ember vagy tsak formálva,
Az új Isten képétül meg válva: (7.)
Isten, a' kezdetben nagy munkában, (8)
A' teremtésnek hatodik napjában, (9)
Gazdagnak lenni szánta barmokat,
És minden féle vad állatokat, (10)
Végre mikor már mindent meg tsinála,
Egy déli tsudát agyagból formála, (11)
Mellynek tsuda lehet lehellete, (12)
És az nélkül földi helytartója lesz: (13)
Ember! mi vagy? mit? s mivel érdemleted? (14)
Hogy Isten' képe egyedül Te leszel: (15)
Néked új ainbaz olvas temetnek, (16)
Eredeted föld, mint a' többieknek: (17)
Mit tettél kedvére az Alkotónak? (18)
És mivel tetted magadat méltónak,
Hogy tégedet tegyen illyen nemesé?
És minden nek felett dicsőséggye (19)
Oh! tsak Istennek szabados tetszése,
Nem pedig állatod különbözése, (20)
Hogy hasonló sárból élessegre
Formaljon is méltóztatjon az égre, (21)
Oh! ki vetné kétségbe Uram! szemedre?
Azt is, hogy Szent és bün gyülölő lételedre,
Nem adtál minden elfeledtetnek
Kegyelmet, hanem tsak nem ellyeknek. (22)

Sex

Szerelmj lelkem! Istenedet ismérni, (25)
Szüdülj nyelvem! öt künnelen dicsérni: (24)
Mások felett ö engemet erekkel
Áldott meg, nyelvel ej ~~ökrös~~ lélekkel, (25)
Emelem kár Lelkem! s fámor meg nyitom
S Alkotóm imádásira ferditem. (26)
Künneler áldom bölts szerentsémet.
Es dicsöitem gondviselömet. (27)
Oh Isten! bölts Mesterc szép tsudnreh! (28)
Es örök szerelmed a Nemes Lelkemnek! (29)
Im! hirdetője vagyok Nevedne,
S élö zaruja bölcsségedne: (30)
Mert Te, mikor még minden, kezdetkorban
Ösfze keverve volt egy zürzavarban, (31)
Engem' pánrol illy éles észnek,
Lelkes, okos, remek teremtménynek. (32)
A' mennyivel hát dereksbbá tsaél
Másoknál, ej képedre teremtetél, (33)
Annyival buzgóbb vagyok dicsérni
Nagyságodat s léredet ismérni, (34)
Meg vagy Uram! Te, bölts, erös, Felséges,
Es szabad Ur, s mindenre elégséges: (35)
Föled vesz, s herczád vissza terentsö
Lelkemtül (36) örökké tiszteletes: (37)

457. Az Bombast. (1) Num zsolt. LXXXIX

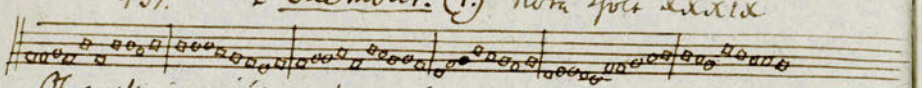

Oh mellly igen jók az Ur mivei!
Bölcsen az ö Nagy tetei: (2)
Minden teremtés az ökezében
Leg jobb a maga nemében: (3)
S az embert ij épnek formálta;
Tökéletesjé pinálta. (4)
De az örök Jóság, meg azokon
A' jónak állhatatlanokon
Láttyo jó tétit nem elégnek, (5)

Es

Es mivéit ugy szerette: (6)
Hogy a' mayd meg romlott munkájának, (7)
Orvossa lett romlásainak: (8)
Te vóltál ember a' leg nemesebb,
Te vagy a' leg terjedtebb
Elme ama' jó s bölts Alkotónak: (9)
S im ennek a' leg szebb jónak
Ivsága a' bün által el-bomol,
Az Isten' képe meg romol. (10)
Im! a' gerép az Alkotójával
Köt ki hevétlly vétkével; (11)
Az ember képzül Istenné lenni, (12)
Es a' tiltva fáczúl enni: (13)
Látja a' jó jót, hogy ez mayd ugy legyen, (14)
Es a' nyomál még a' jót tégye: (15)
Az ég Istensége háromság hármában, (16) A' beteség' variatsában. (17)
El rendeli hogy Isten testté legyen, (18)
S az emberért eleget tegyen (19)
A' fiu a' bün' terhét viselje, Az Atyát meg engeszteli: (20)
Mi vagy ember! a' ki még nem valál
Sár, a' mit mayd a' bün is halál,
Roland le von az Isten' képéről, (21)
Isten, maga jó kedvéből
Mentét találja vissza szerzeni.
S a bünöst üdvezíteni. (22)
Oh Istem végetlen kegyelem! Oh Irgalmasság szerelem! (23)
A' pört elöször lelkesítem,
S magad Istenmájunvá tenni!! (24)
Mayd a halálból ama' hajdani
Életre vissza váltani!! (25)
Elejed Uram lelki életemet; (26) Segitsed erötlenségemet. (27)
Mig e per testben élteti engemet,
Bírd minden jóra Lelkemet: (28)
Hogy földi életem menyben végét vegyen, (29)
S ta annak pitvara legyen. (30)

Örvend

438 ✝ Karátsonkor. (1.) Nem Zsolt. CXXXVIII.

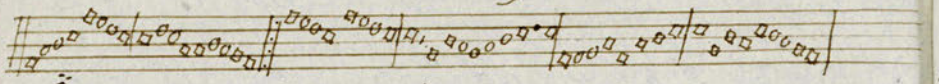

Örvendjetek Keresztyének! (2)
Nyilja[illegible] meg nyelvek ’s szivek! (3)
Az Üdvesség’ Istene nek. Mennyei áldást minden fiának (4)
Tel váltanak még örömmel a’ halálnak való félelem, (5)
Kit végetlen érdemmel Meggyőz az Istennek kegyelem (6)
A’ mai tárzó ma születet. (7) Az örök Isten emberré lett, (8)
Ma! ma! Urunk születet Az igazság’ s elvesztett élet (9)
Ki küldé szerelmes Fiát Istenünk, a’ teljes időben, (10)
Hogy a kezes, a’ bün díjját fizesse, s szolgaságtól tisztelen. (11)
Oh Imádandó titkai Atyai bölcsesség’ tanácsának! (12)
Oh hagy hatalmú útjai A’ mennyeknek földnek szabad vitának, (13)
A ki által testemtett s lett minden szege az Egnek, (14)
Az Ige, (15) testté születet; (16) Egy személyre az Istenségnek. (17)
Házasat, és házasom egészen Vallok egy örök testemberben; (18)
’S egy személyben két testemet Egyesít a’ mai születésben. (19)
Mint Fia Isten születik Örökké forrva Atyjától; (20)
De embernek nevezetik, Testben születvén Szűz anyjától. (21)
Mindenik igaz születés, Mindenik elgondolhatatlan, (22)
Hogy Atyától Isten lett, és Ő halandótól halhatatlan. (23)
Hogy a’ végetlen Istennek Száz mariás és Atyja legyen, (24)
’S egy személyje mint Istennek, Isten Fiának nevezödjön. (25)
Ennek örülnek az egek, ’S a’ titkon’ mélységen bámulnak, (26)
Bővelik Angyal seregek dicsőt, s előtte leborulnak, (27)
A’ Magasságost tisztelik, (28) É’földön békesség’ zengnek. (29)
Es Ember napja szentnek Emberré létét az Istennek. (30)
Áldom én is Szent Nevedet Én Királyom! Szentnek Szentje! (31)
Vigan ülöm ünnepedet, Krisztusom. (32) Istennek fel kentje! (33)
Magasztalom Felségedet, Es imádlak Szent félelemmel. (34)
De egészen minden szerelmedet Meg ölelem igaz hitemmel. (35)
Vigyél

439 ✝ Karátsony másod napján. (1) Nem Dics. 65. 67.

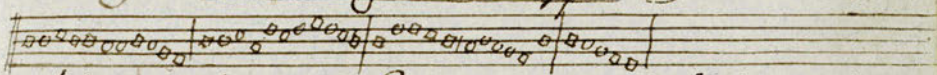

Lehet énekelni ezt is: Rectus vivet, mint Jakab mértékjére.

Dicsőség mennyben az Erős Istennek!
Áldás e földön s kegyelem minnyünknek! (2)
El jött, a’ bünöst, nyavalyást gyógyító,
Meg szabadító. (3)
Őtet üdvezlik az Egek’ lakossi, (4)
Az ártatlanság’ örökös forrossi. (5)
Örvendnek új énekre Istenünk hirdetnek
A’ Szüzeknek: (6)
Nékem is az Angyali Seregekkel
Zeng rebegő nyelvem örök énekkel: (7)
Alfája lelkem élete’ meg-szerzőjét, Üdvezitőjét. (8)
Oh el fajúlt emberi nem’ s Nemzetség! (9)
De oh Istени kegyelem s szövetség! (10)
Kit küldött e’ pártos ütött Nemzetnek, Az elsőnek. (11)
Az Atyjok’ magvát meg igérte régen,
’S annak győzedelmit az ellenségen; (12)
Jelus vólt igérve (13) Az Ur fogadta: (14) Ím! meg is adta (15)
Isten, emberré születet, (16) halandó
Testet öltözött fel az Imádandó: (17)
Az egek fölött születése rendelnek, Immanuelnek. (18)
Jeles lett az élet’ Ura halandóvá, (19)
Az igaz bünné. (20) Jelus Szépséggé. (21)
Hogy a’ bünösnek igazsága lenne, ’s élete bene. (22)
Szent, igaz Isten! Te tu bünretetlen
Nem fogadod a’ bünt, (23) hanem az egyetlen:
Egy Fiad vérébül új élő kéred. (24.) ’S bérit ki méred. (25)
Én új bünös, a’ gonosz útra tértem: (26)
Ím! Te a kéred meg adózott értem, (27)
Légy Részesévé Istenem! ez érdemben (28) Es kegyelemben. (29)
Romlott világomnak Ősi terhét vedd el. (30)
Számtalan tett bünéimet engedd el. (31)
Légy menyben, melyet kérlem közüssé Tea, örökössé. (32)
Nagy

440 ✠ Nagy Böjtben. (1) Nova Zpol. XXXIX

Nova: Oh mellyen igen jol az Ur munkái. 437.

Jesusom! imádom Szent nevedet! (2)
Atyám erös szerelmedet! (3)
A' kit örökkül fergyo pülevel, (4)
S bünömért emberré levél. (5)
A' büntetést ki állottad helyettem,
Es meg új kéltál értettem: (6)
A' mindennel bíró fegénnyé lea; (7)
Küpho vált az örök élet
A' retteno halál fájdalmival,
Haragos kemény kinjaival: (8)
Halála keserut ijesztoriz, (9)
Vére izzad, új szomorkodik: (10)
Im! ki gyá Isten edy fiját, hogy fizesse a' bün árját, (11)
Es minden bünt magára vállala, Az, a kit bünt nem tud vala: (12)
Ki által új ég és föld formáltatik, Emberek által kinyalik. (13)
A' ki fog ítélni mindeneket, Szolgahat, eleveneket,
Azt most halando bírák büntetik, Az halálra ítéltetik: (14)
Fel bomol a' természetnek fora, Meg hal az életnek kora. (15)
Bújj el, új rejtsd el teliustetodet Jenyes Nap! (16) a' hü tégedet
Szeremtes, szenved. (17) testbe öltözött Isten függ az Ég s Föld közöt. (17)
Föld rendül! új Sirt kéjtinc testének: Ennek csudán' szenvedének. (18)
Oh Istem végetlen szeretet! (19) Imé mivel nem lehetett
Más mod; hanem ez szükségnek helyett Szenvedni a bünös helyett; (20)
Hogy ember legyen az az értetlen; Azzá lett a halhatatlan: (21)
Es resti végetlen irdemüvé, Gyözhetetlen erejüvé,
Azt, az embertül ki nem telhetett, De Istentül segíttetett,
Tellyes elégtételt, új kinohat. (22) Es gyözi meg a' pokolhat (23)
Ösvegy nekem új Jesus! érdemedet, Tellyes elégtételedet,
Edes Atyámtul, a' megbántatott Istentül, bün bocsánatot. (24)
Es lakhes tarsul hivedet vedd be Mennyei örökségedbe. (25)

441 ✠ Husvét (1) Nova példája 432. Zpol. XCI. 432

Nova Mindenekre elégséges

Gyözedelem! gyözedelem! a' halál meg gyözetett. (2)
Ama: felkent Fejedelem meg nyerte az életet. (3)
Ez erös bajnok eröt vett a' Pokolnak kapuján: (4)
S fel támadván által ment a' halandóság' Sullyán. (5)

Hol

Hol vagyon hát diadalmad? Halál! be'telhetetlen
Ellenség! (6) Hol van hatalmad? haszmadnapi kegyetlen! (7)
Aldozatot az Ur felkentje; de pirban nem marabba, (8)
S az erös Istennek tonkje' Testre meg nem rothadna: (9)
Es mint az ö egy halála Váltság, s érette fohaszkát, (10)
Es elégtétel van nála Minden valaszt ratsakat: (11)
A' zsenge' fel ébredése is zálog a' hiveknek
Közönsegen fel kelése Felül minden Szentekneh: (12)
Oh Jesus! mi halhatatlan életre teremtettünk; (13)
De magad, élni alkalmatlan természetünkbé lettünk. (14)
Es te olly jó vagy, hogy minket uj életre segítesz, (15)
Meg ölvadtad büneinket, s meg elevenitesz. (16)
Nem nézted Isten voltodra, Atyánkfiaivá lettél: (17)
Örök ige! te magadra Emberi testet vettél. (18)
Hogy annál fogva magaddal egyesíts bennünket, (19)
S meg nyerd fel támadásoddal, Volt örök életünket: (20)
Csoholom hát, vigalmadat Atyának egy hüvöje! (21)
De imádom halálmadat Oh Istennek küldötte.! (22)
A' hü szabad tetszésedbel értem halált vállaltál, (23)
De magad tulajdon erödbel A' Sirbul fel támadtál. (24)
Táplálj egy munkás hitemet, Elö reménységemet, (25)
Hogy az Istent érdemeimet, az ö gyözedelmeimet (26)
Haszváljam a' bünvalmából leendö fel kelésre. (27)
S fel támadásod tiszhából való fel tetsésülésre. (28)

442 ✠ Bünbánat. (1) Nova Zpol. CXXXV.

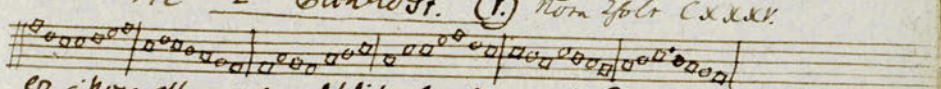

ez a' hova olyan nincs Alkjátsolhat az Ur nevét, de a' tsendes más.

Tüz van! egi tüz loboog. (2) Meg lepi a' hiveket. (3)
Szél s' lemény pattog zoboog. (4) Es be tölt fut szivehet. (5)
Langoló nyelv, s vele Szél, az Ur lelke' jele. (6)
Ama meg tsöbözött Test, az égbe viteték. (7)
Es kebelébe küldetett Ez reánk ki rölretett (8)
Lélek. (9) örökké való. Igyanol, és vigasztaló. (10)

Oh

Oh tsudálatos malasztj! (11) Láthatatlan ólralom! (12)
Nyelv, s az Ige Kútfi azt, (13) Tüz, de égi haralom. (14)
Szél, de léleh van benne, Az Kegyelem Istene: (15)
Isten, a ki tüzbe' jött Mózest elborsátani, (16)
S szélbe' ment Illyés elött Őtet bátorítani: (17)
Most hetvös erőbe' szent Sélbe' s tüzbe' meg jelent: (18)
Bátorítja szivehet a Jesus hivéinek, (19)
Tudomány, s nyelvehet Ozt ki-kühöttjeinek, (20)
Tudatlantúl tanitót Jesa, s bereg bül gyogyitót. (21)
Egy halaj ha predihál, Fog övh ezer lelkeket, (22)
S még dühössen üzi bal At meg oplon szivehet. (23)
Utba' ezi le verö Mennyei tüzes erö: (24)
Erzih a Statalmaspk; e világi Istenek; (25)
Szenvedih a gyülhesök, Uldözö kegyetlenek, (26)
Ert az égbül küldetet Szent tüza s pelleret: (27)
Terjed a tüz, az egész föld színére kirtelen; (28)
Tüz e'pel s hatalmat vesz At hol abaz, szünetlen: (29)
Lelkesiti forrositt: (30) Szenvel, s világositt. (31)
Ah nehem s Istenem! At Te áldott Lelkedet: (32)
Szent tüz! adjad érzenem Eltevö kegyelmedet. (33)
Adj hitet, szeretetet, Lelki boldog életet. (34.)
Mennyei vigasztalóm Bátorittsa lelkemet. (35)
Támogassa s támolom Egyetlen reménységemet: (36)
Szabja ram azt hitemmel, At mit Jesus érdemel. (37.)

443. H Mennybe menetelkor. (1) Mesta Zsoltár LXX.

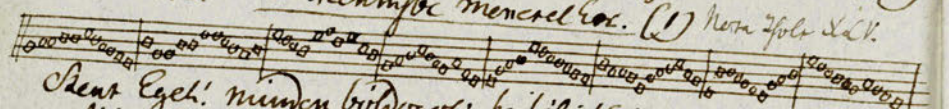

Szent Egek! minden boldogok hajlékai! (2)
Az nagy Király jön; nyilgatok meg nekik! (3)
Nagy öröm a csillagos Egnek! Engedjetek utat e kérőknek: (4)
Az ki szerzetben Atyját teremtő,
Az ki azt mondá: legyen ég s föld, s lőn: (5)
Az ki égje a Nagy Istennek: (6) Az ki által lettenek mindenek: (7)

Ő a

Ő a békeség, örök tanátsában
Fiú ezéhöz levén a váltság, irgalomban, (8.)
Emberré lett annak idejében, s a bün terhet fenvedte helyében: (9)
Meg hólt s áldozott a Cohol kénjával, (10)
De fel is támadt maga hatalmával: (11)
S már győzedelmet bajnok módjára,
Fel ment is ült Szent Atyja jobbjára: (12)
Menybe menése az Ember fiának, Záloga lelkem polgárri jussának: (13)
Melyet persze mint kezes, vérével,
S melyet közöl minden ő tisztével: (14)
Ő emberré is ón Atyámfiává lett, (15)
Engem Atyjának örökössévé tett, (16)
S maga előre Mennybe fel ment, hogy nekem is helyet készítsen. (17)
Oh kegyes Jesus! üvegyem ára! (18)
Nyertes kezed! (19) ki Szent Atyad jobbjára
Magasztaltatsál, (20) a ki örök, hasonló
Az Atyával igyenlő Isten vagy. (21)
S arra igyiatlan utat érdemedel,
Az mivel ugy bir is, mint örök igazdal: (22)
S Istenségednek lakó helyébe Meg könyörülő főpap képébe: (23)
Adjad, imádlak, minden örökké tigad, Es dicsőitsen örök Istenséged (24)
Ki vagy Urom! Te! igen irgalmas, Pap is Király, Kegyes is hatalmas: (25)
Az Te érdemed azért nyerjegyem; (26)
Mennybe menésed élő reménységem: (27.)
Hogy engem is mint örökségedben
Képesitsen, nyertt dicsőségedben: (28)
Adjad Ur Jesus! hogy meg e világban
Sátorozván is, (29) ama Mennyországban
Részt vehessek, s mint világtalanomnak
Szentül éljek bolgasai jussomnak. (30)
Es hogy e földet jó gyelekedvel,
Hozzád való szent s buzgó tisztelettel,
Mint lakos társsa minden Szentednek;
Birtokává tegyem az Egednek: (31.)

A Nagy

444. ✝ Virág vasárnap. (1) Nota ezt 2dik XXV.

Nota: Szent egek! minden is ah 443

A' Nagy Királly jön;! Hosánna! hosánna! (2)
Zeng a' királtás előtte is utánna: (3)
(: vagy: Szerte! tűzzeljük, tsinyék! Királyunkhas,
Im jön, tettében hozza Váltságunkhas (4) :)
Zöld agahat fiedeljünk útjára; (5)
Belőlle ezer hoz képe' javára: (6)
Aldott a' ki jön az Urnak nevében, (7)
Alázatos léptünk az Isten' kedvébe! (8)
Békeség ott fenn a' Menyországban. (9)
Áldott az Isten a' Magasságában: (10)
Oh Szentegyház! tsinyék! boldog Országa! (11)
Melly ede, ez a' Jelnek Királysága: (12)
Szelíd, fegyver ő, ég alázatos: (13) de nagy irgalmú és tsudálatos, (14)
Ő igaz, ég a' bűntől páratlanító (15) Bohlok, halálé, ég népeket kedvető. (16)
Vaj vezérével bírja ellenséget (17) de feltűnden őrzi örökségét. (18)
Jelnek Királly, ég magát annak valla; (19)
De hogy Királlya tegyék nem javallja; (20)
Ő roha Isten, Sion' Királya, (21) Lett az időben polgárit polgára: (22)
Dús szamár háton alázatossággal, (23)
et li pedig bír az egész világgal: (24)
Nem jön Királyi fényes bibortban,
Nem fegyverekkel zörgő Jáborban, (25)
Ok ede, Jelnek: Atyádnak polgája! (26) De Isten, Népednek legyen Királya: (27)
Vezérelj jóra egész életünket, Légy világon népeidé bennünket: (28)
Légy segítségül, ki a' Magasságban
Ülsz, Isten! (29) ég e' testen vesz országban, (30)
Tégy engedelmes kis polgárokká: (31)
Nyerjen Kiunyerben birtokosokká: (32)
Hogy tsak a' Jelnek ég az ő Szent Atyja'
Törvénnyje legyen, ég Szent akarattya
Szeleidetinki fődére mértéke; (33) Jáldott Királyunk! Királyi pálcád
Szív szíveinkben legyen fel emelve; (34)
Ez hűségére életünk fenntelve: (35)
Tegyen méltóvá a' Jelnek versére, A' minden Szentek' lakó helyére. (36)

Fiman

446. ✝ Minden nap, Reggel: (1) Nota 2dik XXXVI.

Támad a' Nap, Szerelj lelkem! Reggeli buzgó énekem
Zengjed az Ur' hatalmát! (2)
Áldjad az ő Szent házában, (3) A' homok éj homályában
Még maradok olvalmát. (4)
Míg szemeim el fáradnak, Testtagaim, mind nyugodnak
Ő nem alhat, nem fáradt, (5)
Gondviselése szüntelen, Ereje meg mérhetetlen, (6)
És minden teste ki áradt: (7)

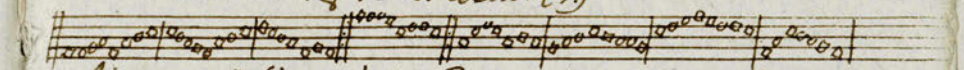

A' nap az ő fényességét Es nevelő melegségét
Mennyire ki tövelli, (8)
Am, de az ő munkájának, Mint melegét minden világát
Csak annyira neveli, (9)
A' mig el hat, ég kivánja Nagy, de véges akarmánya
Gömbölyű közepyének: (10)
Isten egedül végetlen, (11) Mélly és magas, ég ő egyetlen-
egy, a' maga' nemében. (12)
Sőt a' világ ágának is, A' világító napnak is (13)
Isten a' fenn tartója. (14)
Ennek az el fogyhatatlan Tűznek (15) örök halhatatlan
Élete, táplálója. (16)
Ennekem ég minek Mindennek Lételem, és nagy Istennek
Van tehetősségéből: (17)
Minden ajándék ő tőle Származik, ég jő belőle
Áradt mint Kutfejétől. (18)
Ezt pedig ő úgy akarja, Hogy a' napot fel támasztja.
Mint gonoszokra és jókra. (19)
Minden az ő tetszésére, És ki hat gondviselésére
Számtalan állatokra: (20)
És erejét sugárzatja, Rangja szerint oltogatja
Rendre minden élőnek: (21)
Ez az az el értheretlen Titka, annak végetlen
Istenі Szent erőnek: (22)
Nekem ég ő Teremtőjének, A' lelkemben élő Lelkének
Kéz erejét tehetem. (23)

Ad

Az tudományt, és értelmet, (24) Az szabad szót, (25) és figyelmet, (26)
Az elevenség mellett. (27)
Képzeni, (28) és rendbe szerni, (29) És azokon bölcselkedni, (30)
Az miket érzésem fest. (31)
Az tudományt nevelhetni, (32) és rendet elő képzelhetni, (33)
Az miket érez a szív. (34)
Alkotom azért hatalmadat, És külön nagy jóságodat
Excelsummel dicsérem. (35)
Gondviselésed szorgalmát, mint rövid életem oltalmát
Bizodalommal kérem, (36)
Mai nap is táplálj, éltess, légy őrizőm, és segedelmed
Bölcsed áldásában. (37)
Adj bátorságot lelkembe, bízni egész életembe
Szent Anyám oltalmába. (38)

446. ✠ Új esztendőben. (1)

Nota: Örvendezzetek Kerubjának! és zsolt CXXXVIII.

Végetlen! nagy hatalom! Fő hatalom! örök valóság! (2)
Kinek élted halhatatlan, (3) Lételid örökké tartóság, (4)
Te vagy a kezdet, végezet (5) Formája s élete mindennek: (6)
Ez az idők el végezte Bölts intézeted szerént mennek. (7)
Az Változat is a leendőt Végetlenséged által éri. (8)
Az hónapot is esztendőt Az nap is hetedi ujjával méri. (9)
Sűrű lemállyal bé fedi Eltte végét minden előnek. (10)
Csak ő maga nem pendeli Változását az időnek. (11)
Ez uttanra bölts tekintsed Minket is, ez új esztendőre, (12)
De nem tudjuk: rendelted Mi lesz? mi lészünk jövendőre? (13)
Csak azt tudjuk a példából, Hogy, mint még minden por földelte, (14)
Mi is ez ászmyék világból ki mulunk, és rövid az élet: (15)
Bölts Isten! hát a' nyerdet Taníts meg bennünket, kapnálni, (16)
S a' melly napokat engedtz Bölcsességed, bölcsen számlálni. (17)
Hogy ámaz örök életet Kezdjük el meg e' földön élni, (18)
Mellyre lelkünk teremtetett, És majd testünk is felfog kelni. (19).

447. ✠ Te Deum az Austriacusi ütközet után: (1)

Nota: Örvendezzetek Kerubjának: és zsolt CXXXVIII.

Isten

Isten! örök Ur! nagy Felség! (2) kinek a' menny fénye dagadoz. (3)
Az erő, országi dicsőség, ott tied, a' te ajándékod: (4)
Tegedet imádnak az Egek, És reszketnek szent félelemmel. (5)
Ama hatalmas seregek Körödnél függnek nagy figyelemmel. (6)
Te ostromzod országokat; Borból emelsz királyi széket. (7)
Egy szód ezer hatalmakat, (8) Ad és elvegy erőt, szépet. (9)
Mosolyból tész kedvtalárt, (10) Haragodból egy világ rémült. (11)
Királyt, a' meg tsúfoltatott Dávidból, egy alázatos nemből. (12)
Te özönöd felkentjeidet; Gondot viselsz kezed művére. (13)
Igazgatod képedet akaratod szent tekintésére. (14)
Kedves a' király előtted halod, minden vétkedelemben, (15)
S erős karod őrizete Bátorítja a' félelemben: (16)
Erős karod oltalmaza Minket is kétségés ügyünkben; (17)
Míg a' király, és a' haza Ingadoz vala félelmünkben: (18)
Hatalmad, meg ércesíté Nagyságát, a' fegedelemmel, (19)
Kemény vétkely fenyegeté, De az Isten tekintete jelenmel. (20)
Isten az a' tsudálatos Bajnok, a' ki fegyver nélkül vív. (21)
Nincs ellene fegyonatos Ostrom, erő, vas, dárda, kézív: (22)
Barátsággal, s jóllyal nyugtat Gátot vet a' hűben és az indulatban. (23)
Ellenségből jó barátot Tud tenni, egy szempillantatban: (24)
Áldás azért és dicsőség Istennek, a' maga' népének; (25)
Nincs hasztya, nincs jobb Országa, a' kinek a' hozzá' neveinél. (26)
Roland Oh áldott oltalom! (27) Minden fegyvert ének póval zengjen. (28)
Fiad Uram a' hatalom! (29) Áldott legyen Isten földön és mennyen. (30)
Oltalmazz erős Istenünk! Istarcs meg özönlő fegyverrel. (31)
Ed a' kik törnek ellenünk, Törd össze őket, vas, veszedelmel: (32)
Önts államik szívekre, S benned bizakodást szívünkbe. (33)
Adj Ur Isten! békességet E' földön, minden mi időnkbe. (34)

448 ✠ Bölts Salamon énekje. Cantic. cap. I. (1)

Nota Sóhajtozik egy szép Nimfa

Csókoljon meg engem az ő szájának,
Mert szerelmed vendégnél a borral
Nevedet mint a' finom Kenet, illatosan el terjedett sok nyelvekkel.
Ezért

Azért szeretnek tégedet a Leányok: (2)
Vonj hát engem: s én Te utánnad futok:
Hadd bé vigy palotájába A Király s agyas házába
Juttamok.
Abban benned vigadozva örvendünk;
Még szerelmid jobbak a bornál nékünk
Elö hozzunk hát azokat. —
A' kik szeretnek igazat Bészélünk.
Szép vagyok, ha barna vagyok is, szinten
Mint a Sátorban lakozó Kédárén:
De chalamon' Sátorában
Sincsen egy egy valójában. Szebb, mint én.
Ne nézzetek, hogy feketére én bírnem,
Ne, hogy a nap nagyon meg fútott engem,
Mert az én Anyám' gyermeki
Veszedelmére tettek ki Képtelen.
Szeretlem ellenem, más sérölnek
Rendelnek ök engem' örzőjének,
Hogy magamnézni le tetem,
S örzője nem lehetem, Szőlömnek.
Nem meg néhem szerelmem! valójában
Hol legeltetsz? hol tanyázol dél tájban,
Mert mi hasznu sátort vonnom,
S társaid nyájjait nyomoznem, bíj ábban?
+ + +
Ah! ha nem tudod, te leg szebb! én szépem'
Nem lelsz e nyáj után nyomonra nékem:
Ha e Csikót gyujtsák mellett,
Ha legelésre terjedet, s lesz engem.
Szép vagy Máthám! mihez hasonlitsalak,
Mint a délezeg lovai Farahónak
Orczád drága-kö sorokkal
Szép nyakad arany láncsorokkal Rajzoznak. A'

A' Király a' nyugon mellettem ül,
Nárdusa' jó illatja szétmaszik tüle.
Mirha tömö hál kebelemben,
Mihez ö az én ölemben le dül.
M. Ciprus fák az én szépem szerelmei
Melyek bújják az Engedi' sétéji, (3)
V. Szép vagy én Máthám olyanok
Szemed mint a galambok' szemei.
M. Szép vagy, szebb jobnál szerelmesem! sokkal,
Ehez hálló nyoszolyánk zöld ágakkal,
Cédrus fák ház gerendáink,
Rakva mulani helyeink Ciprussal: (4)
1448. II Ugyan azé: Cant. cap. 2. (1)
Nota: Ne jáj hozzám szívem éjjel. 130.
En vagyok Sáron' rózsája, (2)
Nyiló tavasz' gyönyörü virágja.
Mint mikor sok tövis közé liliom költözött.
Olyan-képen az én Máthám' a leányok között.
Szerelmesem az ifjakhoz, Mint alma fa a vad fákhoz,
Hasonlja, s óhajtok ülni árnyékában annak
Mivel gyönyörü gyümöltsét ád az én inyemnek.
Mennyegzőbe vezet engem, dobogója a szerelem:
Rózsával almával ennen ég erősítsetek
Sokat, mivel az én szívem szerelembe beteg.
Szerelmesem bal kezével öleben elszenderített,
Bal kezét tartja nyakamon, s jó hajolo fejemet,
S maj felül a jobb kezével meg ölel engemet.
Kérlek titeket Jerusalem' leányi, hogy ti szerelmemet
Fel ne verjétek, hanem hadd aludjon míg szeret.

Szekel

Szerelmesem: szava hallik,
Ím hang a halmokon jarfkál,
Olyan mint szarvas fi vagy őz, im áll a falun túl,
Lesfkál a nyilason által, nez az ablakomnál.
Ker ugymond szépem! ölembe,
Nyujtsd tél az en kezedbe,
Világzik a föld, enekkel zeng a Turhóka hava, (2)
Hangzik naluunk a szerelmes gerlicsének szava.
Az elsö fige meg érik, Szölö virag illatoz,
Kelj fel en Marhám! en szépem: jer az en ölembe,
Ker a kösziklay vadonból virágos kertembe.
Mutass meg nekem orczádat;
Hadd hallyam szólni szép szádat:
Mert szavadnak te szivemet, te gyönyörüködö szemed
Eletre kezdta szemeimet Ehez tekintsetek
Fogjátok meg arczátokat Anna szölö szöszöttöket,
Mert a'mi szölönk virágzik – Az en szerelmesem
Az enyim, s öt a'liliom völgyből ide lesem.
Mielött a nap e' tájékon, Mások örök vesz az ásnyékon
Térj meg akkor ! olyan légy Szerelmem! gyönyörködjek!
Mint az öz, vagy Szarvas kecske legyen talán szarvas fiak. (4)

450. Ugyan-azé. Cant: 3. (1)

Nota: Fejér Kerji fejér bor

Én az egy az házamban keresem nagy bizonyban
Az en kedvesemet, Kit az en lelkem szeret. (2)
Nem találvan azt mondám: Hová lett az en Marhám?
Felkeresem szépemet, Kit az en lelkem szeret.
El megyek a városra, Minden utczára,
Ha meg nem lelném ötet, Kit az en lelkem
Míg azalatt kutatnám, Az örzékbe botlanám,
Stöbök kiedem ötet Kit az en lelkem
Hogy ezektöl el váltam, Kedvesemre találtam,
Meg ragadam hát ötet Kit az en lelkem.

Hogy

Hogy az éjji homályjában Anyám' ágyas házába
Be vezetem ötet, Kit az en lelkem
Jerusalem' leányi! Hagyjátok öt aludni,
Fel nem költeni ötet Kit az en lelkem
Ki az a liliomok fel jö, Mint mikor a tömjén felhö,
Ö, ismerem ötet, Kit az en lelkem
Füstje a patikának Jó illatu porának,
Nem találja ötet, Kit az en lelkem
Im: ez a Salamonnak ágya, Melly körül vannak
Es ott örök állanak Hatvan erös férjfiak:
Fegyver-fogók mindnyájan, Sárannak a kezében,
Éj' félelmi ellen Oldalán fegyverben.
Salamon ujj nálpatra, A posát, ~~Hiralatra~~ Karagtatra,
Libanus fájibul is nyugolyát Arany bul
Erösök oszlopjai, Baksomyok paplanyai,
Szeretet a' gyánánk Meg padimentom ozzák.
Nézzetek, jöjjetek ki Sionnak Leányi!
Salamont pompájában Az arany koronában.
Ezt az Anya a' szerzete Méltóságért is ezette,
Szive vigasságára, Dahodalma napjára. (3.)

169.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

170.

Hép-dollar

137 (kerdő hang = szó)

313 trefás

222 gúny

Ó Pilacsnyvak 145 old (1789)

klérus: 249 old.,
245 old.,

pikáns: 255 old. (3 dol)
259 "
261 "
262 "
263 "
264 "
266 "
267 "

AKADÉMIAI KÉZIRATTÁR
RUI 8-r.
46.

R. és u.
O. 46.

M.T.A.